

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช

เหรียญบรมราชินีที่แจกพร้อมหนังสือ

ออกแบบโดย อาจารย์ปัญญา วิจารณ์สถา
ศิลปินแห่งชาติ

ขึ้นท่อนโดย ศาสตราจารย์ เกศสุวรรณ จันทนะพดล
ศิลปินแห่งชาติ

แผ่นบันทึกเพลงฮัมโพเรา

ประพันธ์โดย "รัฐบุรุษศิลปินเพลง"

จัดทำโดย มุณีมิ พงษ์เอก เปรม ศิลสุฉานนท์
กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อศิลปินการดนตรี

ภาพปกโดย สุวิทย์ นพประจวบ
ชื่อผลงาน "รอยยิ้ม กับ ดอกไม้"
ขนาด ๘๐ x ๑๐๐ เซนติเมตร
เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าลินิน

“มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์”

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

พ.อ. น. *[Signature]*

เกิด...เฝ้าพันธุ พืชพล คน ป่า สัตว์
มา ...ร้อยรัด ร่วมแผ่นดิน ถิ่นอาศัย
ต้อง ...รู้ รักษาเสริม เพิ่มปัจจัย
ตอบแทน ..โน เขาดีสังคม สมแนวทาง
บุญ ...บังเกิด หากคนนั้น กตัญญู
คุณ ...เข็ดชู คือ “ความดี ที่สรรสร้าง”
แฟน ...ภพ พาสุกพูน เป็นศูนย์กลาง
ดิน...กลบร่าง ยังแต่ชื่อ ลือ “รัฐคุณ”

ประพันธ์โดย นายวิชณ พุ่มสว่าง
ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดบทความเรื่อง
“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”
เมื่อ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๓

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

นาง.อ. น. *[Signature]*

บทนำ

เป็นสัจธรรมที่ว่าเมื่อมีบวกก็ต้องมีลบในคำว่า “โอกาส” นั้น ก็เช่นเดียวกันมีทั้งด้านมืดและด้านสว่าง ด้านมืด คือการขาดโอกาส มีแต่ความมืดมน ไร้คู่คิด ไร้ผู้อุปถัมภ์ ไร้แสง ไร้ดาวส่องทาง ทำให้เศร้า และสิ้นความหวัง

แต่ตรงกันข้าม ถ้าใครได้มีโอกาส คนๆ นั้นจะมีคนเห็นเหมือนคนที่ได้รับแสง มีโอกาสที่จะก้าวเดินตามความฝันไปสู่ความสุขความเจริญ เป็นชีวิตเปี่ยมไปด้วยความหวังและความสำเร็จ

โอกาสเป็นแสงสว่าง ผู้ให้เปรียบดังดวงอาทิตย์ ที่คอยส่องสว่างให้กับชีวิต ให้โอกาสเพื่อความเจริญเติบโตในด้านต่างๆ ต่อไป ด้วยองค์ประกอบเหล่านี้ทำให้พวกเราคิดถึง “ป่า” ขึ้นมา

“ป่า” ได้ให้โอกาสให้ความเมตตาเริ่มและตั้งหน่วยงาน ๓ หน่วยงาน เพื่อสร้างโอกาสให้โอกาสกับเรา เริ่มด้วยหน่วยงาน “สานใจไทย สู่ใจใต้” กับน้องๆ เยาวชน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ด้วยโอกาสได้โอกาสได้ทำ ความฝันให้เป็นจริง

ยังได้รับโออุ่นของความรักจากครอบครัวอุปถัมภ์ที่ได้ขาดหายไปจากชีวิตของพวกเขาเหล่านั้น ให้ได้ กลับคืนมา ได้สัมผัสกับความอ่อนโยนจากคำทักทายของ “ป่า” ที่เรียกว่า “หลานๆ” ทุกครั้งที่พบเจอ มันเป็น เสมือนน้ำทิพย์ชโลมใจ

ถึงตรงนี้ได้ยินเสียงเพลงแว่วตามสายลมมาอย่างไร้พริ้ว ของ “กรมดุริยางค์ทหารบก” ที่เราก็ไม่รู้ว่า เป็นเพลงของอดีตกำลังพลนักดนตรีหรือนักร้องที่เคยได้รับทุนการศึกษาจาก “มูลนิธิพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี” ตั้งแต่ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก หรือไม่

แต่เสียงเพลงได้กระตุ้นให้เราคิดถึงคำพูดของใครคนใดคนหนึ่งที่เคยพูดว่า “ดนตรีทำให้ผมมีความสุข แต่ผมจะสุขที่สุด ถ้าดนตรีส่งผลดีต่อแผ่นดิน” นี่เป็นคำพูดหรือเสียงดนตรีกันแน่ ช่วงไพเราะน่าฟัง

ฟังเพลงเสียเพลิน ก็ต้องจากลามาที่ศิลปะ ที่ “ป่า” ก็ได้ให้โอกาสให้ความเมตตา หาทุนและมอบทุนทำ “ศิลปินพันธ์” ให้กับนิสิตนักศึกษาที่เป็นคน “เก่งและดี” ของแผ่นดินแต่ยากจนจากมือของท่าน จำนวนกว่า ๑,๕๐๐ คน ตั้งแต่ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ได้จบการศึกษาโดยสมบูรณ์ กลายมาเป็นบุคลากร ที่มีคุณภาพของวงการศิลปะ

ถึงตรงนี้คงมีคนสงสัยว่า พวกเราพูดถึง “ป่า” มาอย่างต่อเนื่องไม่หยุดปาก แล้ว “ป่า” ท่านนี้เป็นใครกัน เราจึงขอแนะนำว่าลองอ่านจากหนังสือเล่มนี้ ได้สัมผัสกับเหรียญที่ศิลปินแห่งชาติตั้งใจประดิษฐ์มา เพื่อ “ป่า” และฟังเพลงไพเราะจาก “ซีดี” ที่ “กรมดุริยางค์ทหารบก” เตรียมไว้ให้ เมื่อได้รับแจกหนังสือเล่มนี้ แล้วท่านจะรู้ว่า “ป่า ผู้ให้โอกาส” ท่านนี้คือใคร?

หนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่ออุทิศให้ “ป่า”

สาร

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

ประธานองคมนตรี

ประธานมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นผู้ชำระไว้ซึ่งความซื่อสัตย์ และจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อสังคมไทย และสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้กับแผ่นดินนี้มาโดยตลอด ทั้งในฐานะที่เป็นนายทหาร นายกรัฐมนตรี ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ สมควรจะได้จารึกเกียรติคุณและประวัติอันดีงามนี้ไว้ เพื่อคนรุ่นหลังจะได้ศึกษาเรียนรู้ และเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตต่อไป

มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นหนึ่งในมูลนิธิที่ “ป่าเปรม” ได้จัดตั้งขึ้น เพื่อสืบสานแนวคิดและดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ตามที่ท่านมุ่งหวังไว้นั้นคือการสืบทอดแนวคิดในการรับใช้ชาติบ้านเมือง การส่งเสริมยกย่องคนดี การพัฒนาการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ดนตรี ตลอดจนการช่วยเหลือประชาชนผู้ทุกข์ยาก ในพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ ภายใต้ปณิธาน **“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”** และ **“เทิดทูนสถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์”** อันเป็นหลักชัยสูงสุดของคนทั้งประเทศ

การจัดทำหนังสือที่ระลึก พิธีพระราชทานเพลิงศพ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ในครั้งนี้ จึงเป็นส่วนหนึ่งของการสืบทอดปณิธานดังกล่าว เพื่อเผยแพร่ให้เป็นที่ประจักษ์ของสังคม ภายใต้แนวคิดอันเกิดจากปณิธานอันมุ่งมั่นของ “ป่าเปรม” ที่กล่าวไว้ว่า **“เราเกิดมาในแผ่นดินนี้ เป็นหนี้บุญคุณของแผ่นดิน ฉะนั้นเราทุกคน เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”** โดยปณิธานดังกล่าวนี้ได้ขยายผลไปยังเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ ซึ่งเปรียบเสมือนต้นกล้าของเมล็ดพันธุ์แห่งความดีที่จะเป็นผู้สืบทอดหลักการแนวความคิดอันเป็นแบบอย่าง และสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศไทยในอนาคต โดยผ่านโครงการสำคัญ ๓ โครงการได้แก่ **“สานใจไทย สู่ใจใต้”** งานด้านดนตรี และกองทุนส่งเสริมการศึกษาการสร้างสรรคศิลปะ มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ซึ่งโครงการเหล่านี้ทำหน้าที่ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่ดี และมีคุณภาพของสังคม แม้จะในมิติที่ต่างกัน คือ การสร้างเยาวชนที่มีจิตมุ่งมั่นในการเสริมสร้างสันติสุขให้เกิดขึ้นกับชายแดนภาคใต้ เยาวชนที่มีความสามารถด้านดนตรี และการสร้างเยาวชนที่เก่งด้านศิลปะ แต่อยู่ภายใต้ปณิธานเดียวกัน คือการที่เด็กและเยาวชนเหล่านี้กลับไปตอบแทนบุญคุณแผ่นดินเกิด และเป็นผู้นำในการพัฒนาชาติบ้านเมืองสืบไป

หวังว่าหนังสือที่ระลึกพิธีพระราชทานเพลิงศพ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ **“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”** นี้ จะได้ส่งต่อปณิธานให้คนรุ่นต่อไป ได้นำไปศึกษาและประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต ด้วยความหวังว่า หากนี่เป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการสร้างคนรุ่นใหม่ ที่เติบโตขึ้นและมุ่งมั่นที่จะทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติและสังคม ก็น่าจะส่งผลให้ปณิธานของ “ป่าเปรม” ได้ดำรงอยู่อย่างยั่งยืนตลอดไป

... และเชื่อว่าถ้า “ป่า” ได้รับรู้ถึงความตั้งใจเหล่านี้ “ป่า” ท่านคงจะดีใจ

สาร

นายอารีย์ วงศ์อารยะ

ประธานคณะกรรมการดำเนินการโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้”

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ท่านให้ความสนใจในการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาของเยาวชนมุสลิม ซึ่งเมื่อครั้งผมพ้นวาระการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรับผิดชอบการศึกษาใน ๑๔ จังหวัดตอนใต้ ผมได้มีโอกาสพบกับท่าน และเล่าเรื่องปัญหาการศึกษาของเด็กมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งสมัยนั้นเด็กมุสลิมส่วนใหญ่จะนิยมศึกษาสายศาสนาในสถานศึกษาปอเนาะและตาดีกา ซึ่งส่วนน้อยจะศึกษาสายสามัญภาคบังคับของกระทรวงศึกษาธิการ ทำให้เสียโอกาสการศึกษาระดับที่สูงขึ้น

ในเวลานั้น สถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดภาคใต้มีความรุนแรง ได้สร้างความหวังใ้แก่ท่านมาโดยตลอด แม้ว่าเวลานั้นไม่มีหน้าที่โดยตรง แต่ท่านพยายามหาแนวคิดและวิธีการที่จะบรรเทาและขจัดความรุนแรงโดยสันติวิธี

ป่าเปรม ได้มองไปที่เยาวชนด้วยความหวังว่าจะสามารถปลูกฝังให้เยาวชนเป็นคนดี คิดดี และทำดี พลังแห่งความดีของเยาวชนจะเป็นรากฐานที่แข็งแรง และมั่นคงของความร่มเย็นและสันติสุข

จากแนวคิดของท่านว่า การแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนหนึ่งคือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งมีการระดมทรัพยากรทางความคิดสู่การปฏิบัติจากภาคเอกชนและภาครัฐดำเนินการจัดกิจกรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ โครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” โครงการปอเนาะต้นแบบ และทุนการศึกษาต่างๆ

ด้วยความหวังอย่างแน่วแน่ที่จะให้เยาวชนเป็นฐานรากที่แข็งแรงของชุมชน เป็นพลังที่เปลี่ยนสังคมไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ สังคมแห่งความรักและสังคมแห่งความสามัคคีให้มีความสงบสุขและยั่งยืนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

สาร พลตรี วิทยา เขียวสมพร ประธานมูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ อดีตประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ อดีตนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย เป็นบุคคลสำคัญของชาติ ปุชนิยมบุคคลของแผ่นดิน อาจกล่าวได้ว่าตลอดชีวิตของท่านได้อุทิศตนปฏิบัติภารกิจเพื่อตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน โดยใช้ความสามารถที่มีอยู่ในตัวท่านอย่างสมบูรณ์แบบในทุกๆ ด้าน ความอดทนอดกลั้น ความเสียสละ และความซื่อสัตย์สุจริต นำพาประเทศชาติผ่านวิกฤตการณ์หลายครั้งหลายครา รวมทั้งมีส่วนสำคัญยิ่งในการวางรากฐานให้ประเทศไทยก้าวเดินไปข้างหน้าอย่างเต็มภาคภูมิ ท่านได้ทุ่มเทชีวิตจิตใจสร้างผลงานให้ทุกคนได้ประจักษ์ในด้านการทำงานรับใช้ชาติ ในฐานะผู้นำประเทศที่ควรค่าแก่การยกย่อง มุ่งทำประโยชน์ให้กับประชาชนคนไทยมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ตลอดจนความสามารถในด้านอื่น เช่น ด้านการทหาร ด้านการต่างประเทศ ด้านเศรษฐกิจและสังคม ก็ล้วนแล้วแต่เป็นที่รู้จักและยอมรับกันทั่วไปในนานาอารยประเทศ

ในด้านความสามารถทางดนตรี ท่านเป็นศิลปินที่รู้ซึ้งและมีความเข้าใจในศิลปะ ใช้จินตนาการที่มีความประณีตบนพื้นฐานของความรอบรู้ ใช้ความรู้สึก รวมทั้งใช้ความพิถีพิถันในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านดนตรีด้วยการประพันธ์บทเพลง ซึ่งเป็นการทำจากใจด้วยความรัก ทุกบทเพลงของท่านแฝงไว้ด้วยความหมายและให้ข้อคิดในเชิงปรัชญา ไม่ว่าจะเป็บบทเพลงที่กล่าวถึง ความรักชาติ ความสามัคคี ความดีงาม ความเป็นธรรมชาติ สามารถแสดงออกให้เห็นได้ถึงความตั้งใจในการเรียงร้อยทั้งคำร้องและทำนองของบทเพลงที่สามารถสื่อสารได้กับผู้คนทุกระดับ ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญของความเป็นอัจฉริยะทางดนตรีอย่างแท้จริง นอกจากนี้ท่านยังสามารถเล่นเปียโนและขับร้องเพลง ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะทางดนตรีทั้งสิ้น ท่านมักจะพูดเสมอว่า “ดนตรีทำให้ผมมีความสุข แต่ผมจะสุขที่สุด ถ้าดนตรีสามารถส่งผลดีต่อแผ่นดิน” เป็นคำพูดที่บ่งบอกถึงวิสัยทัศน์อันทรงคุณค่า ลึกซึ้ง ยิ่งใหญ่และกว้างไกล ที่จะนำงานศิลปะที่ท่านได้บรรจงสร้างสรรค์ขึ้นมาเหล่านี้ ทำให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งท่านประสบผลสำเร็จในการดำเนินการดังกล่าวอย่างงดงาม อาทิเช่น การจัด การแสดงคอนเสิร์ตรักเพลงรักแผ่นดิน และนำรายได้จากการจัดงานไปบริจาคเพื่อช่วยเหลือสังคมในหลายด้าน เช่น ช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติ พัฒนาสถานพยาบาล ให้ทุนการศึกษานักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ พัฒนาการศึกษาด้านดนตรี เป็นต้น นับได้ว่าเป็นการแสดงออกถึงความเป็นอัจฉริยะทางวิสัยทัศน์ได้อย่างชัดเจน รวมทั้งยังสอดคล้องกับอีกคำพูดหนึ่งของท่านที่ว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ซึ่งเป็นคำพูดที่เปรียบเสมือนแสงสว่างส่องทางที่ถูกต้องให้แก่อนุชนรุ่นหลังได้ยึดถือเป็นหลักในการดำเนินชีวิตได้อย่างดีที่สุด และด้วยผลงานทางดนตรีของท่านทำให้กองทัพบกและคณะกรรมการสมาคมดนตรีแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้จัดพิธีมอบโล่เกียรตินิยมและชื่อนานนามท่านว่า “รัฐบุรุษศิลปิน”

ในการจัดทำหนังสือที่ระลึกพิธีพระราชทานเพลิงศพ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ในครั้งนี้ ทางมูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี ได้นำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องทางด้านดนตรีรวมทั้งผลงานทางดนตรีของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ “รัฐบุรุษศิลปินคู่แผ่นดินไทย” ที่ท่านได้ทุ่มเทพลังทั้งกายและใจในการใช้จิตวิญญาณของความเป็นศิลปิน สร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีที่มีความงดงามในเชิงศิลปะและมีคุณค่ามากในทางประวัติศาสตร์ ผลงานทางดนตรีของท่านจะเป็นมรดกอันทรงคุณค่าทางปัญญาและเป็นสมบัติของแผ่นดินทางดนตรีที่สำคัญยิ่งของประเทศไทย สืบต่อไปตราบนาน

สาร

อาจารย์ ปัทมา วิจิตรนสาร

ประธานกองทุนส่งเสริมการศึกษาศิลปะการสร้างสรรค์ศิลปะ
 “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์”
 “ตามรอยเจตนาสมณ รัฐบาล”

การจากไปของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งกองทุนส่งเสริมการศึกษาศิลปะการสร้างสรรค์ศิลปะ “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” (กองทุนฯ) นับว่าเป็นการสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ของวงการศึกษาศิลปะของประเทศ

การที่พวกเราต้องขอพูด และขอพูดจากใจ เพราะได้เห็นถึงความมุ่งมั่นตั้งใจ และทุ่มเทให้กับวงการศิลปะมายาวนาน ทำให้วงการศึกษาศิลปะที่มีนิสิตนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่มีผลการเรียนดี ความประพฤติดี แต่ยากจน ได้มีโอกาสได้รับการสนับสนุนด้านเงินทุนเพื่อทำ “ศิลปนิพนธ์” จบการศึกษาโดยสมบูรณ์ออกมาประกอบอาชีพ เจริญก้าวหน้า เกิดประโยชน์กับวงการศิลปะอย่างอเนกอนันต์

การให้ทุนและการให้การช่วยเหลือนั้นยังไม่มีข้อจำกัด ทุนของ “ป้า” บ่อยครั้งได้มอบให้กับนิสิตนักศึกษาที่มีความพิการด้านการได้ยิน การมารับทุนก็ต้องได้รับความเมตตาจากครูล่ามภาษามือร่วมเดินทางมาด้วย นอกจากนี้ ทุนนี้ยังเป็นทุนไร้พรมแดน เคยมีนิสิตนักศึกษาต่างชาติที่มาศึกษาศิลปะในบ้านเมืองเรากี่เคยได้รับทุนจากมือ “ป้า” พร้อมๆ กับน้องๆ นิสิตนักศึกษาที่พิการ

สำหรับการศึกษาศิลปะก่อนหน้านี้นักว่า ๒๐ ปี การศึกษานั้นค่อนข้างกระจุกตัวอยู่แต่ในเมืองหลวง เมืองใหญ่ นิสิตนักศึกษาในชนบทมีโอกาสที่จะได้รับทุนน้อยในแต่ละปี บ่อยครั้งส่งมาขอทุนแล้วก็ต้องกลับไปมือเปล่า แต่การให้ทุนจากกองทุน “ป้า” ที่มีมาให้ทุนมาอย่างต่อเนื่อง ได้สร้างปรากฏการณ์ใหม่ๆ ให้กับวงการศึกษาศิลปะในชนบท เนื่องจากในระยะเวลา ๕-๖ ปีหลังมานี้ การตัดสินใจของคณะกรรมการพบว่า มีนิสิตนักศึกษาจากพื้นที่ชนบทที่เคยส่งมาแล้วไม่ค่อยได้รับทุน กลับได้รับทุนเพิ่มมากขึ้น

หลายๆ ครั้งนิสิตนักศึกษาเหล่านี้กลับมีผลงานที่โดดเด่น ผิดหูผิดตาไปจากอดีต ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติให้เป็นดาวเด่นแห่งปีของการคัดเลือก

นอกจากการมอบทุนแล้ว การหาทุนเพื่อมอบทุนให้กับนิสิตนักศึกษาในแต่ละปีก็เป็นเรื่องสำคัญ ยิ่งในปีแรกของการจัดตั้งกองทุนฯ ที่ต้องเริ่มกันด้วยมือเปล่า ต้องอาศัยความร่วมมือ ขอการสนับสนุนโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายเป็นหลักในการจัดงานประมูล ซึ่งก็เป็นเรื่องน่าแปลกที่สามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่น สามารถดำเนินการจัดประมูลหาทุนได้จริงๆ และสามารถนำรายได้ที่ได้นี้มามอบเป็นทุนให้กับนิสิต นักศึกษาในปีแรก ๒๕๕๔ ได้จำนวน ๕๐ ทุน และได้มีการจัดหาทุนกันมาอย่างต่อเนื่อง

การจัดประมูลเพื่อหาทุนก็เป็นเรื่องน่าสนใจ เป็นปรากฏการณ์ของสังคมไทยอีกประการหนึ่งที่เกิดขึ้นจากการขอการสนับสนุนของ “ป้า” ต่อคนรวยผู้ใจบุญในบ้านเรา ให้เข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือนิสิต นักศึกษาที่ยากจนได้สำเร็จ เข้ามาร่วมประมูลงานศิลปะ ซึ่งเท่ากับเป็นการเข้ามาร่วมมอบทุนให้กับนิสิตนักศึกษา ที่ “ป้า” ท่านพูดเสมอในงานนี้ว่า ท่านอยากเห็น “คนรวยได้ช่วยคนจน”

“ป้า” ได้ทำให้เห็นด้วยมือ “ป้า” เป็นที่ประจักษ์แล้วครับ

สาร

พลเอก พงษ์เทพ เทคประทีป

กรรมการและเลขานุการมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

ในประสบการณ์ของกระผม ถ้ากระผมจะนึกถึงใครสักคน กระผมจะนึกถึงคุณงามความดีของท่านนั้นเป็นลำดับแรก ดังนั้นเมื่อกระผมนึกถึง “ป้า” หรือ **ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์** กระผมจะนึกถึงคุณความดีที่ท่านได้สร้างไว้ในแผ่นดินนี้ เป็นแผ่นดินที่ท่านรัก ห่วงแหน และอยู่ในความทรงจำของท่านเสมอว่า **“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”**

ป้าได้สร้างสิ่งที่ยิ่งใหญ่ไว้กับแผ่นดินนี้ ในบทบาทที่ป้ามีหน้าที่รับผิดชอบในทุกตำแหน่งหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่น จริงจัง และจริงใจ บนพื้นฐานของ ความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ จงรักภักดี และกล้าหาญ

สิ่งที่ยิ่งใหญ่ในความคิดของกระผมคือการที่ป้าได้ทำให้คนไทยส่วนหนึ่งที่มีความคิด โน้มเอียงไปทางลัทธิการปกครองที่เรียกว่า **คอมมิวนิสต์** ซึ่งมีองค์ประกอบที่เข้มแข็งทั้ง ๓ ส่วน คือ พรรค กองกำลัง และแนวร่วม (หรือผู้สนับสนุน) จนสามารถประกาศเขตปลดปล่อย ทั่วประเทศได้เกือบครึ่งประเทศทุกภาคของราชอาณาจักรไทย ให้กลับมาวางอาวุธ และหันมาร่วมมือกันพัฒนาราชอาณาจักรไทย หลังจากที่ป้าได้ลงนามในคำสั่ง กอ.รมน. ที่ ๖๖/๒๓ กระผมถือว่าเป็นผลงานที่ยิ่งใหญ่มาก ที่มีเฉพาะคนไทยเท่านั้นจะต้องจารึกไว้ แต่ชาวโลกก็ต้องบันทึกเรื่องราวนี้ไว้ ซึ่งเกิดจากนโยบายที่กล้าหาญ มีความมุ่งมั่น จริงใจ และจริงจัง โดยคำนึงถึงผลประโยชน์และความผาสุกของประชาชนและประเทศชาติเป็นที่ตั้ง ตามรอยเบื้องพระยุคลบาทของในหลวงรัชกาลที่ ๙ อย่างแท้จริง และนั่นคือ **“การตอบแทนคุณแผ่นดินที่ยิ่งใหญ่มากของป้า”** ทั้งนี้ยังไม่นับผลงานที่ยิ่งใหญ่อื่นๆ ของป้าที่มีมากมายมหาศาลให้อนุชนรุ่นหลังได้ศึกษากัน ป้าใช้ความเป็นประมุขศิลป์ในการแก้ปัญหาของชาติบ้านเมืองหลายครั้ง ต่อต้านการปฏิวัติรัฐประหารหลายครั้ง

กระผมจึงขอกล่าวว่ **“ป้าเป็นบุคคลที่หาได้ยากยิ่งในแผ่นดินนี้”**

สารบัญ

บทที่ ๑	“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”.....	๒๐
	“เราเป็นหนี้แผ่นดิน” “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”	
	- บทนำ...อุดมการณ์แห่งชีวิต	
	- เป็นคนดี	
	- ยกย่องคนดี	
	- เป็นคนกล้า...อยู่กับ ผกค.	
	- ชวนกันประหยัด	
	- การเป็นผู้ให้...เกิดฉายา “ป่าเปรม”	
	- พระบารมีเป็นที่พึ่ง	
	- อ่อนน้อมถ่อมตน...พบชาวบ้านเพื่อรำลา	
	- กตัญญูรู้คุณ	
	- “เราเป็นหนี้แผ่นดิน”	
	- กาลานุกรม (Timeline)	
บทที่ ๒	“सानใจไทย สู้ใจใต้”.....	๕๐
	- ก่อเกิด “सानใจไทย สู้ใจใต้”	
	- จุดประกายความหวัง ก้าวสำคัญในการพัฒนาโครงการ	
	- แนวทางการดำเนินงาน	
	- ๑๔ ปี บนเส้นทางของความสมานฉันท์	
	- รุ่งแรก...เดินหน้า	
	- จากรุ่นสู่รุ่น	
	- พลังเยาวชน...พลังครอบครัว	
	- หัวใจอยู่ที่ครอบครัว	
	- ยุคบูรณาการงานหลากหลายมิติ...พหุวัฒนธรรม	
	- เครือข่ายขยายผล	
	- อุ๋นไอรัก ครอบครัวอุปถัมภ์	
	- เมล็ดพันธุ์ “सानใจไทย สู้ใจใต้”	
	- ความเป็นไทย ความเป็นธรรม เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน	
	- บทความพิเศษของ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ประธานองคมนตรี ประธานมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์	
บทที่ ๓	“ดนตรีทำให้ผมมีความสุข แต่ผมจะสุขที่สุด ถ้าดนตรีส่งผลดีต่อแผ่นดิน”.....	๙๘
	- ผู้เป็นเอกอุ...	
	- “ป่า” ผู้มีวิญญูณดนตรี	
	- “ป่า” สร้าง Surprise!	
	- “ป่า” มองเพลงในภาพรวม	

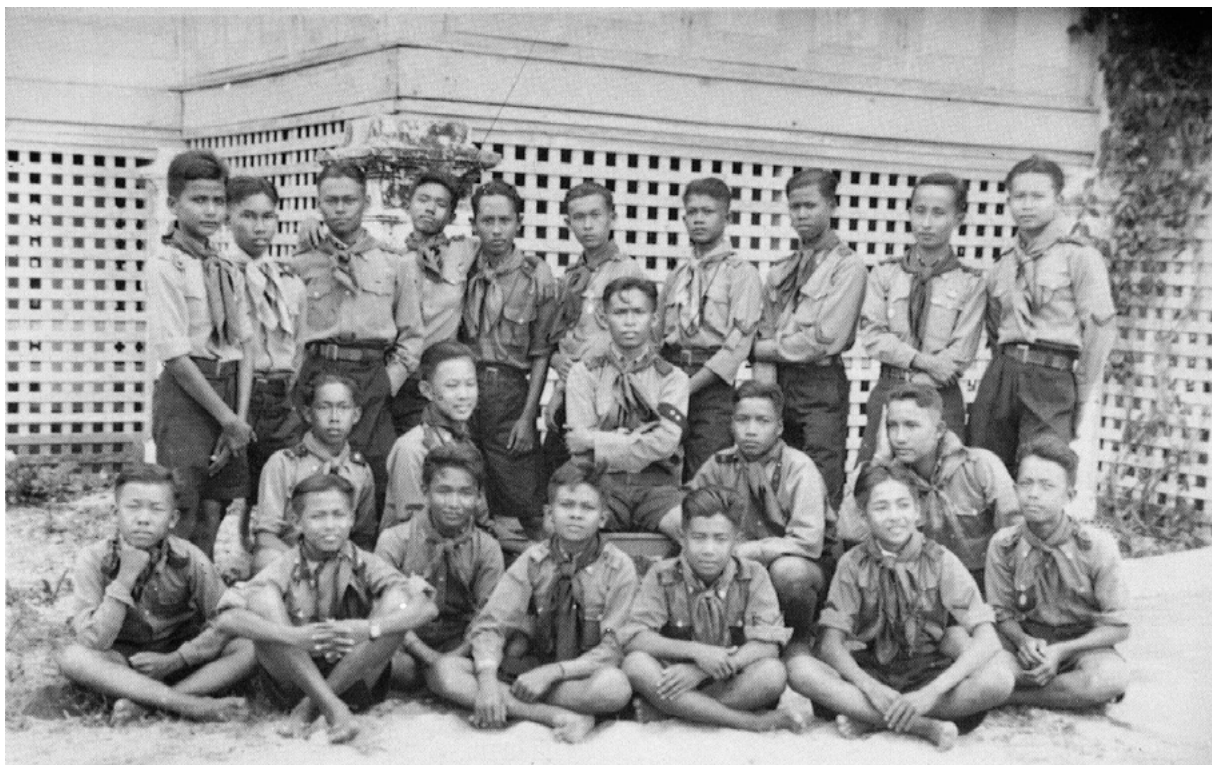
- “จากยอดดอย” เพลงประจำตัว	
- “ประพันธ์ ๒๐๐ เพลง”	
- เพลงแรก “ใต้แสงจันทร์”	
- แต่งเพลงเหมือนเขียนหนังสือ	
- ทะเลเปลี่ยนแปรตามคลื่น-ลม	
- บ้านสี่เสาฯ-บ้านแห่งเสียงเพลง	
- “รัฐบุรุษศิลปินเพลง”	
- ทำดนตรีส่งผลดีต่อแผ่นดิน	
บทที่ ๔ รวมบทประพันธ์เพลงและลำดับช่วงเวลาในการประพันธ์ ของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์.....	๑๒๔
บทที่ ๕ วง “The Dream” กับ “กระท่อมดนตรี” ที่บ้านสี่เสา.....	๑๒๘
บทที่ ๖ คอนเสิร์ต รักเพลง รักแผ่นดิน MY SONG MY LAND CONCERT.....	๑๓๒
บทที่ ๗ ผลงานการบันทึกเสียง.....	๑๓๙
บทที่ ๘ โครงการครุดนตรีอาสาพัฒนาเยาวชน.....	๑๔๖
บทที่ ๙ กองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์.....	๑๕๐
- กองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์”...วิถัจกรแห่งความดีและการให้ โดย ดร.ตามพ์ สุคนธ์ทรัพย์ กรรมการกองทุนฯ	
- บทสัมภาษณ์พิเศษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ	
- ตำนานกองทุนฯ...เกิดได้เพราะ “มนตรา” หรือ “บารมี” โดย อาจารย์อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศิลปากร	
- “ป่า” ขอ “คนรวยช่วยคนจน” โดย อาจารย์วีระเดช พนมวัน ณ อยุธยา กรรมการและเลขานุการกองทุนฯ	
- “ป่า” ช่วยพัฒนาการศึกษาศิลปะชนบท โดย อาจารย์ชัยวุฒิ ร่วมฤดีกุล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	
- กำแพงศิลปะวชิรพยาบาล...กำแพงแห่งศรัทธา โดย อาจารย์ทรงไชย บัวชุม มหาวิทยาลัยศิลปากร	
- “ป่า” ผู้สร้างศิลปะไร่พรมแดน โดย อาจารย์นภดล โชตะสิริ กรรมการกองทุนฯ	
- งานสุดท้ายของความภาคภูมิใจ โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพโรจน์ ว่างบอน	
- “คิดถึงป่า” โดย อาจารย์นรากร สิทธิเทศ กรรมการกองทุนฯ	
- “ขอจดจำในคุณงามความดี” จาก คุณไพฑูรย์ วิโรจน์โกศา ที่ปรึกษากองทุนฯ	
- คำของ “ป่า” จาก คุณเยาวณี นีรันดร กรรมการกองทุนฯ	
ความเป็นมาของมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์.....	๒๐๕
ประกาศรายชื่อคณะกรรมการดำเนินการจัดทำหนังสือฯ	

บทที่ ๑

“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

“ป่า” แกวฮีนบนสุด คนที่ ๒ จากซ้าย

“ปา” นั่งแถวหน้า คนที่ ๒ จากซ้าย

โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐

“เราเป็นหนี้แผ่นดิน” “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

บทนำ...อุดมการณ์แห่งชีวิต

คนเราเกิดมามีกำหนดเป้าหมายของชีวิต และพยายามให้ตัวเองก้าวไปตามทิศทางที่กำหนดไว้นั้น เป้าหมายเป็นอุดมการณ์ของชีวิตคน เรียกว่าเป็นชีวิตที่มีอุดมการณ์กำกับเอาไว้ แต่บางคนไม่ได้คาดหมายว่าชีวิตจะก้าวไปสู่จุดหมายอย่างไร และระดับใดเพียงแค่นำไปทำตามขั้นตอนอย่างระมัดระวัง และทำได้ดีทุกจังหวะชีวิต ครั้นถึงบั้นปลายชีวิต กลับย้อนมองดู ปรากฏว่าชีวิตแต่ละช่วงได้สร้างคุณงามความดีให้กับส่วนรวม ให้กับผู้อื่น ผู้อื่นสามารถจับต้องเอาแบบอย่างนั้นไปยึดถือปฏิบัติ นำไปสร้างคุณงามความดีต่อๆ ไป แล้วกลายเป็นแบบอย่างที่ดีงามให้กับอนุชนรุ่นหลังได้อีกด้วย

อย่างนี้เรียกว่าชีวิตอันเป็นแบบอย่าง ซึ่ง พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นหนึ่งชีวิตที่เป็นแบบอย่างนั้น เป็นแบบอย่าง ซึ่งไม่น่าเชื่อว่าเคยมีบุคคลเช่นนี้ เกิดขึ้นและดำรงอยู่ในโลก ขณะมีชีวิตได้สร้างคุณูปการหลากหลายไว้กับสังคม และเมื่อยามจากไปก็เป็นที่จดจำของผู้คน เป็นหนึ่งในรัฐบุรุษ ที่มาจากคนธรรมดาสามัญ ได้รับใช้เบื้องพระยุคลบาท กระทั่งดำรงตำแหน่งประธานองคมนตรีของพระมหากษัตริย์ถึงสองรัชกาล เป็นบุคคลซึ่งจะถูกจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ของชาติไทยไปอีกนานแสนนาน

และนี่คือที่มาแห่งการก่อเกิดอุดมการณ์ **“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”** ของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ หรือ **“ป้าเปรม”** ของประชาชนชาวไทย

“ป้าเปรม” ผู้เป็นเจ้าของแบบอย่างชีวิต ประสบการณ์และความรู้ที่ได้มาทั้งชีวิต ย่อมเป็นองค์ความรู้ที่ทรงคุณค่า หากได้เผยแพร่องค์ความรู้ไปให้ผู้อื่นได้รู้ได้ปฏิบัติตาม องค์ความรู้นั้นก็จะเป็นดังอุดมการณ์นั่นเอง

ชีวิตของ ป้าเปรม ถือเป็นแบบอย่างที่ดีงาม ได้ทุกช่วงตอน นับแต่วัยเด็กที่ยังอยู่ในความดูแลของพ่อแม่ ท่านก็เป็นลูกที่ดี ด้วยการเชื่อฟังพ่อแม่ ให้ความรักต่อพ่อแม่ ตอบแทนที่ท่านได้เลี้ยงดู

“...แม่ผมสอนให้ลูกๆ ช่วยตนเอง ให้มีความรับผิดชอบ

ท่านจะมอบหมายงานให้ทำคนละอย่าง เมื่อเสร็จสิ้นจากการช่วยเหลืองานบ้านแล้ว ก็จะต้องทำการบ้านอ่านหนังสือ เพื่อเตรียมตัวสำหรับการไปโรงเรียนในวันรุ่งขึ้น

แม้จะคอยเตือนเมื่อถึงเวลาจะไปโรงเรียน เนื่องจากท่านมีลูกหลายคน ผมเป็นคนที ๖ ท่านจะคอยดูแลอยู่เสมอว่า ลูกๆ ไปโรงเรียนกันหมดทุกคนหรือยัง”

เป็นเด็กมีหน้าที่เรียนหนังสือ ท่านก็รู้หน้าที่และกระทำในบทบาทนั้นอย่างเคร่งครัด

“ในเรื่องการศึกษา ถ้าลูกคนใดต้องการจะทำอะไร แม่ไม่เคยขัดให้การสนับสนุนตลอด อย่างเช่น ผมอยากเรียนกลางคืนเพื่อเรียนเพิ่มเติมเหมือนอย่างโรงเรียนกวดวิชาสมัยนี้ ท่านก็อนุญาตให้ไปเรียน”

เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ และต้องไปสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนที่โรงเรียนสวนกุหลาบฯ อันเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียง คนที่เข้าเรียนได้ต้องเป็นคนที่ย่านหนังสือเก่งกันทั้งนั้น

“สิ่งที่เป็นห่วงอีกอย่างหนึ่ง ผมจะสอบเข้าโรงเรียนในกรุงเทพฯ ได้หรือเปล่า เป็นที่รู้กันว่า เด็กบ้านนอกนั้น คุณภาพการศึกษาออกจะด้อยกว่าเด็กกรุงเทพฯ ซึ่งมีอุปกรณ์การเรียนที่ดีกว่ามากมาย แต่ถึงจะด้อยกว่า ผมจะต้องสู้ ไม่มีใครหรอกที่จะชนะ ถ้าหากไม่ต่อสู้ ถ้าหากไม่ขยันและไม่มานะอดทน...

พอผมได้ยินคำว่า “สวนกุหลาบ” ผมตกใจ เพราะโรงเรียนนี้เป็นที่กล่าวขวัญกันว่า เป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงโด่งดัง นักเรียน ครูบาอาจารย์ล้วนแต่เก่งๆ นักเรียนสวนกุหลาบฯ สอบชิงทุนไปนอกได้มากทุกปี ใครก็อยากเข้าสวนกุหลาบฯ กันทั้งนั้น เราต้องไปแข่งกับคนมีความสามารถ ส่วนใหญ่แล้วเป็นเด็กกรุงเทพฯ คงเก่งกว่าเราที่เป็นเด็กบ้านนอก

เมื่อผมสมัครสอบแล้ว...ผมมูมานะดูหนังสือเป็นการใหญ่ ต้องสอบเข้าให้ได้ แม้ว่าผู้เข้าสอบล้วนแต่เรียนเก่งทั้งนั้นก็ตาม..ทำไมเราจะสอบเข้าไม่ได้

ผมตั้งใจสอบอย่างเต็มที่ ไม่ใช่เพื่อความภูมิใจของตัวเองเท่านั้น

แม่ พ่อ และพี่ๆ หรือแม้แต่ครูเกล้าก็คงจะภูมิใจด้วย”

ในที่สุดท่านก็สอบเข้าเรียนในโรงเรียนสวนกุหลาบฯ ได้ และเมื่อเรียนจบแล้วท่านปรารถนาที่จะเรียนต่อในสาขาแพทยศาสตร์ แต่ที่บ้านไม่มีเงิน ท่านก็ไม่ได้พุ่มพวยเศร้าโศก ตีอกชกหัว แล้วกล่าวโทษพ่อแม่ให้ท่านได้เสียใจแต่อย่างใด ท่านหันเหไปเรียนทหารตามที่เพื่อนแนะนำ เพราะเรียนโดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนนั่นเอง

เมื่อเป็นทหาร ท่านก็เป็นทหารที่ดีที่สุด มีวินัย มีความประพฤติดี ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งสูงสุดในอาชีพทหาร นั่นก็คือ ผู้บัญชาการทหารบก ครั้นเหตุการณ์ชักนำให้เข้ารับใช้บ้านเมืองในบทบาททางการเมือง ท่านก็เป็นนักการเมืองที่ท่านคุณประโยชน์ให้กับประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง ได้เป็นนายกรัฐมนตรีในระบอบประชาธิปไตยยาวนานถึง ๘ ปี ๕ เดือน

ต่อมาท่านได้รับพระมหากรุณาธิคุณ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ดำรงตำแหน่งประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ถึงสองรัชกาล อันเป็นเกียรติยศสูงสุดของชีวิต

หนทางชีวิตอันยาวไกลจากลูกชายของพ่อดีเรือนจำเมืองสงขลา เป็นประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ท่านตระหนักอยู่เสมอว่าแผ่นดินนี้ ให้โอกาสแก่ชีวิตท่านอย่างเหลือล้น ชีวิตที่เหลืออยู่จึงควรตอบแทนคุณแก่แผ่นดิน ด้วยความรู้ที่ท่านได้รับจากชีวิตของท่านเอง ท่านจึงพร่ำบอกแก่คนรุ่นหลังว่า ไม่เพียงแต่ชีวิตที่เหลืออยู่เท่านั้น แม้ชีวิตที่เพิ่งเกิดมาก็ควรต้องมีสำนึกที่จะต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน ชีวิตนั้นจึงจะจำเริญ

นี่จึงเป็นที่มาของอุดมการณ์ของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ที่ว่า **“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”**

เป็นคนดี

ปาเปรม อ้าวงไว้ซึ่งการ “ประพฤติตนเป็นคนดี” ชีวิตที่ตั้งมั่นว่าจะประพฤติตนเป็นคนดีนั้น เป็นหลักยึดที่มั่นคงให้กับชีวิตคนเราได้ดี ถ้าเปรียบกับคนที่ใช้ชีวิตโดยไม่มีหลักตั้งมั่นอะไร

การประพฤติตนเป็นคนดีของท่านนั้น น่าสนใจตรงที่เป้าหมายของการประพฤติดีนั้น ไม่ใช่เพื่อตัวท่านเอง แต่กลับเป็นเพื่อคนอื่น อย่างเช่นเมื่อยามเป็นเด็ก ท่านเชื่อฟังคำสั่งสอนของแม่ เพราะท่าน

ให้ความรักกับแม่ ท่านเกรงว่าแม่จะเหน็ดเหนื่อย เพราะมีลูกหลายคน หรือการที่ท่านเรียนหนังสือดี ก็เพื่อให้แม่กับครูได้ดีใจ กระทั่งมาสอบเข้าเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบฯ ก็เพื่อให้พ่อแม่ พี่น้องและคนที่เคารพนับถือได้ภูมิใจด้วยการประพฤติตนเป็นคนดี โดยมีเป้าหมายเพื่อให้อันอื่นเป็นที่รักของเราได้มีความสุขนั้น น่าจะเป็นวิธีการที่ดีและมีประโยชน์หลายประการ ประโยชน์ที่คนอื่นจะมีความสุข ในการประพฤติดีของเราแล้ว ตัวเราเองก็ได้ประโยชน์จากการกระทำเหล่านั้นด้วย ได้เรียนรู้ ได้ทักษะ จากความประพฤติเช่นนั้น และอีกประการหนึ่ง เราสามารถประพฤติเช่นนั้นได้ใหม่อยู่เรื่อยๆ เพราะเมื่อเราเห็นพวกเขามีความสุขจากสิ่งที่เราทำ เราก็มักกำลังใจที่จะทำอีก

เป็นวิธีการที่ดีก็เพราะว่า ไม่ใช่เป็นการประพฤติดีเพื่อตัวเอง เพราะถ้าทำเพื่อตนเองแล้ว พอทำเสร็จเราก็จะรอคำชม หากได้รับคำชมบ่อยเข้าอาจทำให้เราหลงตัวเองได้ง่าย ตรงกันข้าม ถ้าได้คำติเตียนแม้ไม่มากครั้งนัก เราก็อาจท้อแท้ได้ง่ายๆ

เมื่อครั้งที่ ปาเปรม ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการศูนย์การทหารม้า ท่านได้มีโอกาสใกล้ชิดกับครอบครัวของผู้ใต้บังคับบัญชา ท่านพบเห็นหัวหน้าครอบครัวบางคนไม่รับผิดชอบ ท่านก็เรียกมาว่ากล่าว แล้วท่านก็ทำตัวเป็นแบบอย่าง เพื่อให้คนเหล่านั้นกลับไปทำหน้าที่หัวหน้าครอบครัว ให้ความรักความเมตตาแก่ครอบครัวของเขาเอง

ระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งรองแม่ทัพภาคที่ ๒ กระทั่งเป็นแม่ทัพภาคที่ ๒ ท่านได้คลุกคลีใกล้ชิดกับประชาชน ชาวอีสาน ได้ซาบซึ้งกับน้ำใจของชาวบ้าน ได้ตระหนักว่าความยากจนที่คุกคามชีวิตประชาชนนั้น เป็นภัยอันร้ายแรงของประเทศชาติ เมื่อท่านก้าวเข้ามาบริหารราชการเมือง ความทุกข์ยากลำบากของประชาชน จึงกลายเป็นพลังให้ท่านฝ่าฟันมรสุมทางการเมืองมาได้ตลอดรอดฝั่ง

กล่าวได้ว่า สิ่งที่ทำให้ท่านยืนหยัดแก้ไขปัญหาชาติบ้านเมือง ในฐานะนายกรัฐมนตรีนั้น ก็เพราะท่านคำนึงถึงประโยชน์ต่อผู้อื่นนั่นเอง

ยกย่องคนดี

นอกจาก ปาเปรม จะประพฤติปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่นแล้ว ท่านยังยกย่องผู้อื่น โดยเฉพาะหากคนคนนั้นเป็นคนดี

ท่านยึดมั่นในพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ซึ่งได้พระราชทานในงานชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ ครั้งที่ ๖ ณ ค่ายลูกเสือวชิราวุธ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๑๒ ที่ต้องช่วยกันส่งเสริมและยกย่องคนดีเป็นที่ตั้ง

เมื่อครั้งที่นายทหารกลุ่มหนึ่ง มีความตั้งใจที่จะรวบรวมเรื่องราวต่างๆ ของบ้านเมือง ในช่วงชีวิตของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เพื่อให้คนรุ่นหลังได้มีโอกาสศึกษา ท่านก็ได้ให้ความเห็นชอบโดยชี้แนวทางให้แก่พวกเขาไว้ว่า

ประการที่ ๑ ข้อมูลต้องถูกต้องและมีหลักฐานเพื่อใช้อ้างอิง ภายหลัง ประการที่ ๒ จะต้องไม่กระทบกระเทือนถึงใครทั้งสิ้น และ ประการที่ ๓ ผู้ที่กระทำความดีต้องยกย่องให้ปรากฏ

หมายถึงในเหตุการณ์ต่างๆ หากมีบุคคลใดกระทำความดีอันเป็นเรื่องดีงาม ต้องยกย่องเขา ชื่นชมเขา เป็นการให้กำลังใจแก่คนดีนั่นเอง

หรือสมัยที่ ป้าเปรม ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก พร้อมกับเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ มีความตอนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการยกย่องคนดี ท่านให้แง่คิดในเรื่องนี้เอาไว้ว่าสนใจยิ่ง

“ส่วนเรื่องเกียรติ เป็นเรื่องที่ยากแต่ที่สำคัญนะคุณ คือคนเรานี้ ถ้าไม่มีเกียรติแล้ว ผมว่ามันหมดทุกอย่างนะ มันไม่รู้จักเป็นคนไปทำไม พูดกันอย่างหยาบๆ นะ ถ้าเป็นคนไม่มีเกียรติแล้ว ผมว่าไปเป็นอย่างอื่นเสียดีกว่า เป็นคนที่ไม่มีความประเสริฐ

ถ้าคุณไหวผม ไหวผมแล้วบอกว่า เพราะผมเป็นรัฐมนตรี ผมก็ไม่เห็นว่าจะรู้สึกดีใจอะไร แต่ถ้าคุณไหวผมแล้ว ผมเป็นใครก็ไม่รู้ แต่ว่าเพราะผมเป็นคนดี ผมก็พอใจยิ่งกว่าเป็นรัฐมนตรีเสียอีก

ดังนั้น ผมจึงอยากให้คุณได้รู้จักว่าคนไหนดีก็ควรยกย่องเขา ไม่ไช่ยกย่องเขาเพราะเขามีฐานะสูง ...แต่ถ้าคนเรามีเกียรติ ก็ต้องรู้จักรักษาเกียรติ รู้จักรักษาเกียรติก็เพราะเขาทำแต่ความดี เมื่อคนทำความดี ประเทศชาติก็มีแต่คนดีเพิ่มขึ้นทุกวัน มันก็ดี

ในทางตรงกันข้าม ถ้าคนไหนที่ไม่ดี คุณก็บอกว่า ไช้คนนั้นไม่ดี อย่าไปไหวเลย มีเงินมีทอง ก็ช่างปะไร อย่าไปคบค้าสมาคมด้วย อย่างนั้นคนชั่วก็จะรู้ว่าเราไม่ต้องอยู่สังคมกับคนชั่ว มาอยู่สังคมกับคนดีไม่ได้ ง่ายไหม...”

เป็นคนกล้า...อยู่กับ พทก.

ความเป็นคนกล้าของ ป้าเปรม แสดงออกตั้งแต่ยังเป็นนักเรียน นายร้อยปีที่ ๓ เมื่อมีคำสั่งให้นักเรียนนายร้อยไปทำการรบในสมรภูมิอินโดจีน ในกรณีพิพาทอินโดจีนกับฝรั่งเศส ท่านเข้าสู่สนามรบ และไปประจำการในแนวหน้าที่ปอยเปตทันที

“หน่วยของเราได้รับคำสั่งให้เคลื่อนไปสู่แนวหน้า เดินทางโดยขบวนรถไฟจากกรุงเทพฯ มีประชาชนมาส่งแน่นขนัดตลอดเส้นทาง จนถึงสถานีรถไฟอรัญประเทศ มีคนมาต้อนรับอย่างมากมาย แม้ว่าข้างหน้าคือความตาย แต่หาได้ทำให้พวกเราพรึ่นพริ้งแม้แต่น้อย”

ความเป็นคนกล้าของป้า นับได้ว่า ทำให้ป้าเป็นทหารมีอาชีพ ซึ่งพลเอก พงษ์เทพ เทศประทีป อดีตเสนาธิการทหารบก ได้เคยกล่าวถึงป้าไว้ว่า เป็นบุคคลที่หาได้ยากยิ่งในแผ่นดิน เป็นทหารอย่างมีอาชีพ ทำอะไรจริงจังลึกซึ้ง เข้มแข็ง เด็ดขาด และป้าคือสุภาพบุรุษนักรบตัวจริง

หรือเมื่อครั้งที่ท่านต้องเข้าสนามรบในสงครามแย่งชิงประชาชนที่คนไทยกับคนไทยต้องสู้รบกันเอง อันเนื่องจากความคิดอุดมการณ์ที่ต่างกัน อีสานในครั้งนั้นไฟสงครามกำลังลุกกลาม ป้าได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ไปดำรงตำแหน่งรองแม่ทัพภาคที่ ๒ รับผิดชอบภาคอีสาน ๑๗ จังหวัด

กองบัญชาการกองทัพภาคที่ ๒ ตั้งอยู่ที่นครราชสีมา ส่วนที่สกลนครเป็นกองบัญชาการส่วนหน้าของกองทัพภาคที่ ๒ รวมทั้งเป็นที่ตั้งกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๒ ด้วย ซึ่งท่านรับผิดชอบในฐานะรองแม่ทัพ สกลนครสมัยนั้นเหมือนอยู่กลางสมรภูมิทีเดียว เพราะเป็นการสู้รบแบบกองโจร ไม่มีแนวหน้าแนวหลัง ไม่รู้ว่าศัตรูเป็นใคร และพร้อมที่จะถูกโจมตีได้ทุกเวลา

“ผมได้รับคำสั่งเป็นรองแม่ทัพ ผมก็ไปอยู่ส่วนหน้า ไปอยู่ส่วนหน้าที่สกลนครเลย...”

...ตอนนั้น เขาจัดให้รองแม่ทัพอยู่ส่วนหลัง หรือที่โคราชไว้คนเดียว ส่วนรองอีก ๒ คน อยู่ส่วนหน้า ส่วนแม่ทัพท่านก็ไปๆ มาๆ ผมไปอยู่ส่วนหน้าตลอด และเป็นความตั้งใจของผมด้วยว่า ผมจะไม่กลับกรุงเทพฯ”

“ผมไปถึงสกลนครรับตำแหน่งวันแรก คือวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๖ พอวันรุ่งขึ้นวันที่ ๓ ทหารของผมถูกข่มขู่โจมตีตายไปทีเดียว

๒๓ คน ขนาดโรงศพที่นั่นไม่พอใส่ เป็นสองวันแรกที่ผมได้พบ ผมคิดไม่ออกว่า จะทำอย่างไรถึงจะแก้ปัญหานี้ได้ เพราะไปตอนแรกยังไม่รู้อะไรมากนัก..

...มีบ่อยครั้งที่ทหารผมเสียชีวิต บ่อยมากด้วยทั้ง ๑๗ จังหวัด บางทีตอนเช้ายังคุยกันอยู่ดีๆ พอบ่ายก็ต้องไปรับศพกลับมา มันสะเทือนใจมากพอสมควร เด็กที่เสียชีวิตเขาเป็นเด็กที่เสียสละจริงๆ สมัยนั้นที่สกลนคร เราเดินไปเราก็มารู้ว่าคนไหนเป็น ผกค. (ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์) คนไหนไม่ใช่ เป็นพวกเราหรือศัตรูเราอาจโดน ผกค. ลอบยิงหรือเสียบเอาเมื่อไหร่ก็ได้ ยิ่งไปตามอำเภอต่างๆ ยิ่งไม่รู้ว่าใครเป็นใคร”

ความกล้าหาญที่ว่ามี ได้มีเฉพาะเมื่อเป็นนักรบ หากแต่เมื่อมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ปากก็ได้แสดงความสงบนิ่ง เมื่อมีภัย เช่นเมื่อคราวมีการปฏิวัติ หรือเหตุการณ์ความรุนแรง พลเอก อู๊ด เบื้องบน และพลเอก ไพบูลย์ พานิชสมัย นายทหารคนสนิท ได้ให้ข้อมูลว่า ป่าสามารถผ่านเหตุการณ์ต่างๆ มาอย่างปลอดภัย ก็ด้วยความมีบารมี ความสงบนิ่ง ความเฉียบแหลมของสติปัญญา และที่สำคัญ คือความกล้าหาญนั่นเอง

เรื่องของความกล้าหาญ หากมองอีกมุมหนึ่ง การกล้าตัดสินใจ ก็ถือเป็นความกล้าหาญ ที่สำคัญเช่นกัน พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ขณะที่ทำหน้าที่นายทหารคนสนิทของนายกรัฐมนตรี ได้เปิดเผยข้อมูลว่า ป่าเป็นคนที่ฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่าย หาข้อมูลแล้วตัดสินใจ ปากกล้ายกเลิกการประมวลผลสำคัญ หากมีแนวโน้มจะก่อให้เกิดความเสียหาย หรือเปลี่ยนแปลงบุคคลผู้ปฏิบัติงานที่มีแนวทางการทำงานที่ไม่เหมาะสม และเมื่อถึงวันที่เห็นสมควร “ป่า” กล้าที่จะวางมือทางการเมือง นี่จึงเป็นเส้นทางแห่งรัฐบุรุษโดยแท้

ชวนกันประหยัด

ลักษณะเด่นในชีวิตของประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ หรือ ป่าเปรม ของชาวไทยทุกคน อีกประการหนึ่งก็คือ ความประหยัด เรียบง่าย พลเรือเอก พะจุนธุ์ ตามประทีป ซึ่งเคยทำหน้าที่ดูแลป่าในสำนักงานประธานองคมนตรี ได้กล่าวไว้ว่า “ป่าเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ยึดมั่นในสัจจะวาจา ได้เห็นความเข้มแข็งในตัวท่าน แต่แสดงออกต่อผู้อื่นด้วยความอ่อนโยน ได้เห็นความเป็นคนสมถะ

ยึดหลักความพอเพียง” ทักษะของท่านต่อเรื่องที่แต่ละคนถ้าประหยัดแล้ว อะไรจะเกิดขึ้นกับชาติบ้านเมือง “ถ้าช่วยกันประหยัด ประเทศชาติก็ประหยัดไปด้วย เราก็มียอดเงินเหลือที่จะไปใช้จ่ายได้หลายวัน ถูกไหม ถ้าเราใช้อย่างฟุ่มเฟือยเดี๋ยวเดียวก็หมดแล้ว ไม่มีประโยชน์อะไร ให้คนรู้จักประหยัด ประหยัดกระแสไฟฟ้า ไฟฟ้าจะได้ราคาถูกลง ประหยัดการใช้จ่าย รายได้ของเรา จะได้เป็นประโยชน์ให้แก่ครอบครัวมากยิ่งขึ้น...”

เมื่อผู้สื่อข่าวถามท่านถึงเรื่องการประหยัด ขณะที่คนจนส่วนมากก็ประหยัดกันอยู่แล้ว แล้วคนรวยจะมีวิธีรณรงค์อย่างไร ให้เขารู้จักประหยัด ท่านก็ตอบว่า “ไม่ยากอะไร รณรงค์โดยวิธีสมมติว่าการเที่ยวเตร่นี้ คนรวยก็สามารถเที่ยวเตร่ได้ทุกวัน แต่ก็ขอให้เขาตัดลงบ้าง อาทิutyหนึ่งเที่ยวเตร่สักวัน นอกนั้นทำงานอยู่บ้านกับลูกเมีย ไม่จำเป็นต้องเอารถไปโน่นไปนี่ ไปเที่ยวคลับ ไปกินอาหาร Restaurant (ภัตตาคาร) ทุกวัน ไม่จำเป็นก็ขอให้กินที่บ้านเสียบ้าง อาทิutyหนึ่งพักผ่อนสักครั้งหนึ่ง อันนี้ก็ประหยัดไปได้เยอะ รถราก็ไม่ติด น้ำมันก็ไม่เปลือง

อย่างผมเหมือนกัน ที่จริงผมมีฐานะที่จะเที่ยวทุกวันก็ได้ แต่ที่ผมไม่เที่ยวหรอก เพราะผมรู้ว่าการทำอย่างนั้นไม่ดี ไม่เป็นการประหยัด เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี ผมจะไปพักผ่อนก็เฉพาะวันที่ผมว่าง...”

ในงานเลี้ยงรับรองนายกรัฐมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ แห่งหนึ่ง เมื่อเสร็จภารกิจจากอาหารค่ำ ขณะที่แขกร่วมโต๊ะกับนายกรัฐมนตรีเริ่มรวบข้อสนทนา พนักงานสาวก็เข้ามาคุกเข่าเพื่อจะเสิร์ฟกาแฟ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ก็กระซิบถามว่า กาแฟอะไร พนักงานสาว ตอบว่า มอคคา ท่านถึงกับถามเข้าว่า ทำไมไม่ใช้กาแฟเขาช่อง

“ป่าเปรม” เป็นผู้ใหญ่ในบ้านเมือง ที่ยึดพระราชดำริ หรือพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เป็นเข็มมุ่งในการดำเนินชีวิต แม้ในเรื่องการประหยัดมัธยัสถ์ ท่านยังได้อัญเชิญพระราชดำรัสของพระองค์ ที่ได้พระราชทานไว้ในการเสด็จออกมหาสมาคม ในงานพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๒๙ ความตอนหนึ่งในพระราชดำรัสมีว่า

“ทุกวันนี้ ประเทศไทยยังมีทรัพยากรพร้อมมูล ทั้งทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรบุคคล เราสามารถนำมาใช้เสริมสร้างความ

อุดมสมบูรณ์ และเสถียรภาพอันถาวรของบ้านเมืองได้เป็นอย่างดี

ข้อสำคัญเราต้องรู้จักใช้ทรัพยากรนั้นอย่างฉลาด คือไม่นำมาทุ่มเทให้สิ้นเปลืองไป โดยไร้ประโยชน์ หรือได้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า หากแต่ระมัดระวังใช้ด้วยความประหยัด รอบคอบ ประกอบด้วยความคิดพิจารณาตามหลักวิชา เหตุผลและความถูกต้อง เหมาะสม โดยมุ่งถึงประโยชน์แท้จริงที่จะเกิดแก่ประเทศชาติทั้งในปัจจุบันและในอนาคตอันยืนยาว”

ในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๒๙ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ถึงกับกล่าวในที่ประชุมว่า

“รัฐบาลจะต้องรับพระราชดำรัสนี้ใส่เกล้าฯ และนำไปพิจารณาหาหนทางปฏิบัติให้ดีที่สุด และให้กระทรวงที่เกี่ยวข้องตระหนักต่อเรื่องนี้ด้วย”

การเป็นพู่กัน...เกิดฉายา “ป่าเปรม”

ชีวิตการทำงานของท่านอุทิศเวลาของตัวเองที่จะพักผ่อนหรือหาความสุข มาทุ่มเทให้กับการทำงานจนหมดสิ้น ผู้ใกล้ชิดของท่านผู้หนึ่งให้ความเห็นต่อการทำงานของท่าน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ว่า “ท่านไม่ยอมให้เสียเวลาราชการเลย ท่านไม่ยอมเอาเวลาราชการมาใช้ประโยชน์ส่วนตัว เมื่อท่านเคร่งครัดแบบนี้จึงทำให้ลูกน้องต้องปฏิบัติตาม

ท่านได้เริ่มแบบฉบับว่า ถ้าเป็นเรื่องราชการก็ต้องเป็นเรื่องราชการ ต้องว่ากันตรงไปตรงมา ไม่ให้มีข้อครหา อะไรที่เป็นผลประโยชน์ต่อราชการก็ต้องเข้ากับราชการ การก่อสร้างต้องถูกต้อง ซึ่งทำให้ลูกน้องต้องนับถือและเกรงใจท่าน ท่านเป็นตัวอย่างที่ดีว่าท่านไม่ยอมเบียดบังเอาผลประโยชน์ที่มันควรจะเข้ามาอยู่กับหน่วยมาอยู่กับส่วนตัว ในเรื่องส่วนตัว ท่านก็มีสติปัญญาที่จะทำของตัวเองได้ จึงเป็นที่เลื่องลือกันว่าท่านตรงไปตรงมา”

นอกจากจะให้เวลากับราชการแล้ว พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ยังเพื่อแม่ความรักให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา ดังความตอนหนึ่งที่มีบันทึกไว้ในหนังสือ “ชีวิตและความภูมิใจของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” ว่า “หลังจากปี พ.ศ.๒๕๐๐ ความรักอันมั่นคงและเต็มไปด้วยความเสียสละของ พันโท เปรม ติณสูลานนท์ อาจารย์วิชาทหาร โรงเรียนทหารยานเกราะและผู้บังคับกองพันทหารม้าที่ ๕ กรมทหารม้าที่ ๒ ขยายกว้างขึ้น

เขาให้ความรักแก่งานในหน้าที่อย่างเอาเป็นเอาตาย แพร่ขยายความรักต่อผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างทั่วถึง ไม่ใช่แต่เท่านั้น บรรดาลูกๆ ทหารที่พ่อแม่เอาใจใส่ เขาพยายามตักเตือนและนำให้อยู่ในแนวทางของพ่อที่ดี ระยะเวลาหลัง ความรักของเขาแพร่ขยายไปถึงประชาชนที่ยากไร้และได้รับความอยุติธรรม ความรักอันมั่นคงแน่นหนักเหมือนกับภูเขา แพร่กระจายไปยังลูกน้องทั่วถ้วนทุกคน และยังขยายไปถึงครอบครัว โดยเฉพาะเด็ก เหมือนกับสมัยที่เขายังอยู่บางกระบือ ถ้าหากทหารคนใดไม่เอาใจใส่ลูกเต้า เขาจะเรียกมาตักเตือนด้วยความหวังดี”

ผู้ใต้บังคับบัญชาต่างก็พร้อมใจกันเรียกท่านว่า “ป่า” กันถ้วนหน้า สรรพนามที่คนเรียกท่านว่า “ป่าเปรม” ก็เกิดที่ศูนย์การทหารม้านี้เอง

เรื่องความเป็นผู้ให้ นั้น พลเอก อู๊ด เบื้องบน สามารถยืนยันในเรื่องนี้ได้ดี เพราะท่านเคยได้ทุนจากป่า ๑,๗๒๐ บาท เพื่อเข้าศึกษาต่อเป็นนักเรียนเตรียมทหาร โดยพลเอก อู๊ด สัญญาว่าจะใช้คืนเดือนละ ๒๐๐ บาท จนหมด ซึ่งป่าก็ยิ้มๆ ไม่ได้พูดอะไร ซึ่งลักษณะเช่นว่านี้ป่าได้ปฏิบัติมาจนกระทั่งเป็นประธานองคมนตรี ท่านได้ดูแลสงเคราะห์เยาวชน โดยให้ทุนการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนทั่วประเทศ นับพันนับหมื่นคน ไม่ว่าภายใต้มูลนิธิต่างๆ ที่มีชื่อของท่านเป็นผู้อุปถัมภ์หรือผ่านโครงการของมูลนิธิรักเมืองไทย มูลนิธิรัฐบุรุษ มีเยาวชนได้รับทุนผ่านโครงการของกองทุนส่งเสริมการศึกษาศิลปะสร้างสรรค์ศิลปะ ซึ่งหลายคนเป็นเด็กจากชนบท หรือแม้แต่ นักเรียนชาวต่างชาติ ป่าดูแลเยาวชนที่สนใจด้านดนตรี มีการจัดคอนเสิร์ต ส่งเสริมงานด้านดนตรี ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงออก ได้ศึกษาดนตรีชั้นสูง เยาวชนจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งพุทธและมุสลิมได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมได้ทุนเรียนต่อ โดยมี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ และนายอารีย์ วงศ์อารยะ เป็นผู้ดูแลโครงการ

แม้แต่คนเล็กๆ คนธรรมดา ป่าก็ไม่ได้ละเลย พลทหารที่ถูกส่งมาดูแลป่าที่บ้าน ก็ได้รับโอกาสให้ศึกษาต่อ ป่าส่งให้เรียนในระบบ การศึกษานอกโรงเรียนหรือให้หาความรู้ เพื่อติดตัวไปประกอบอาชีพหลังจากผ่านการเกณฑ์ทหารไปแล้ว

ความเป็นผู้ใหญ่ และเป็นผู้ให้ของป่า จึงทำให้ “ป่าเปรม”

กลายเป็นป่าของเด็กเยาวชนไทย รวมไปถึงคนไทยทั่วประเทศ โดยเฉพาะสำหรับเด็กและเยาวชนนั้นได้กลายเป็นผลผลิตที่จะเติบโตขึ้นเพื่อสืบทอดอุดมการณ์ของป้ามามากมายทั่วประเทศในอนาคต

พระบารมีเป็นที่พึ่ง

ใน “อารัมภบท” ของหนังสือ “รัฐบุรุษชื่อเปรม” บรรยายความรู้สึกของผู้ร่วมงาน และผู้ใกล้ชิดที่มีต่อ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ไว้ว่า “ตลอดระยะเวลาที่ได้มีโอกาสปฏิบัติงานใกล้ชิดกับท่าน ทั้งด้าน “การทหาร” และ “การบริหารราชการแผ่นดิน” ทำให้ตระหนักถึงคุณลักษณะของตัวท่านว่าเป็นผู้ที่มีความเสียสละอันยิ่งใหญ่ อุทิศชีวิตเพื่อส่วนรวมและประเทศชาติอย่างแท้จริง มีความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความจงรักภักดีและเทิดทูนพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์อย่างสูงยิ่ง”

เมื่อครั้งที่ท่านดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้ตอบคำถามแก่ผู้สื่อข่าวมากมายหลายเรื่อง แต่มีอยู่ตอนหนึ่งท่านได้พูดถึงความรู้สึกของท่านต่อสถาบันหลักของชาติว่า “เราต้องยอมรับว่า ราชวงศ์จักรีรักษาบ้านเมืองมาตั้งแต่ประวัติศาสตร์ สำหรับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์ปัจจุบัน ท่านได้สละทุกอย่างเหน็ดเหนื่อย เพื่อจะทำให้เกิดความร่มเย็นในบ้านเมืองของเรา ผมขอเรียนยืนยันว่า ในความคิดของพระองค์ท่านคิดแต่เรื่องของคนอื่น เรื่องของพระองค์เองผมไม่คิดว่าจะคิด เท่าที่ผมเฝ้าสังเกตดูพระองค์ท่านทรงนึกแต่เรื่องของคนอื่นตลอดเวลา”

เมื่อคราวรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีครั้งแรก แล้วเข้าไปแถลงนโยบายในสภา ป้าเปรม ถูกรับการเมื่องก่อกวนพูดจาวกวนในสภา ท่านถึงกับเปรยความรู้สึกว่า

“ชีวิตของการเป็นนายกรัฐมนตรี นับเป็นชีวิตที่แปลกประหลาด พิสดารสำหรับผมเอาการ อยุ่อย่างไรก็ตาม เมื่อเข้ามารับตำแหน่งนี้แล้ว ก็จะต้องทำต่อไปให้ดีที่สุด โดยเอาพระบารมีเป็นที่พึ่ง และจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกๆ ฝ่ายด้วย”

จะเห็นว่า ไม่เพียงแต่จงรักภักดีเท่านั้น ยามอึดอัดขัดข้อง ป้าก็

ยึดเอาพระบารมีเป็นที่พึ่ง อีกอย่างหนึ่งในเรื่องของ การเสียสละนั้น แม้ชีวิต ท่านก็ยินดีจะสละให้เพื่อรักษาชาติบ้านเมือง เมื่อคราวที่ตัวแทนทหาร ตำรวจ เข้ากล่าวอวยพรในวันขึ้นปีใหม่ พ.ศ.๒๕๓๐ นั้น ท่านกล่าวตอบตัวแทนเหล่านั้น ความตอนหนึ่งมีว่า

“ในวันนี้เป็นวันที่มีความอบอุ่นที่สุดอีกวันหนึ่ง ทุกคนคงทราบดีที่พูดเช่นนั้น เพราะได้มายืนร่วมกันอย่างนี้หลายครั้งหลายหนแล้ว มีความอบอุ่นและมั่นใจเสมอ ทุกครั้งที่ได้มาพบกับทุกคนที่มีความมุ่งมั่นที่จะรักษาบ้านเมืองไว้ให้ได้ แม้จะต้องยอมเสียสละสิ่งที่ทุกคนรักที่สุด คือ ชีวิตก็ตาม”

ในโอกาสเดียวกันนี้ ท่านได้พูดถึงสิ่งที่ยึดมั่นสูงสุดว่า

“...ทุกคนได้ปฏิญาณกันทุกปี จะต้องทำอะไรบ้าง จะต้องรักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ ชาติ บ้านเมือง ทุกคนรู้ว่าบ้านเมืองนั้น ถ้าไม่มีสถาบันพระมหากษัตริย์คงไม่มีชาติบ้านเมือง ใครเขาจะเข้าใจอย่างไรก็ตาม เป็นเรื่องของเขา แต่เรื่องของเราเป็นเรื่องที่จะต้องยึดมั่นในเรื่องนี้...”

...ในโอกาสนี้ขออัญเชิญพระบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์สิ่งหนึ่งสิ่งใดในการธำรงชาติบ้านเมืองไว้ได้โปรดคุ้มครองบรรดาพวกเราให้มีความรัก ความกลมเกลียว สามัคคีเพื่อให้เกิดพลังมหาศาล ในอันที่จะผดุงชาติบ้านเมืองให้มั่นคงให้พี่น้อง ชาวไทยของเรามีความร่มเย็นเป็นสุข”

เราพบการแสดงความจริงรักภักดีของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ที่มีต่อองค์พระมหากษัตริย์ได้มากมาย แม้แต่ในนโยบายที่ใช้บริหารประเทศ

“นโยบายที่เราแถลงต่อสภาไปแล้วนั้น ถ้ามองกันให้ลึกซึ้งแล้ว จะเห็นว่า สาระสำคัญของนโยบายทุกข้อทุกประการเน้นถึงเรื่องผลประโยชน์ของชาติบ้านเมืองเป็นสำคัญ เน้นถึงเรื่องการเทิดทูนและรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ราชบัลลังก์ สิ่งเหล่านี้ที่พวกเรายึดถือมาเป็นหลักในการบริหารตลอดมา ผมมั่นใจว่า คนไทยทุกคนเชื่ออย่างไม่มีข้อสงสัยว่า ชาติของเราจะไม่มีสถาบันพระมหากษัตริย์ไม่ได้

สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นส่วนสำคัญที่สุด ที่ทำให้ชาติบ้านเมืองของเรามีสิ่งยึดเหนี่ยวร่วมกัน มีความรักความสามัคคีกัน

และมีความจงรักภักดีเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์มาโดยตลอด และจะเป็นอย่างนี้ตลอดไป”

ในปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “สนองพระราชปณิธาน” ของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กล่าวในวาระครบรอบ ๗ ปี มูลนิธิรัฐบุรุษ และ พิธีมอบรางวัลประกวดบทความ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๓ มีความบางตอนว่า

“...ต่อไปนี้ ก็มาถึงตอนสำคัญยิ่ง กล่าวคือ แล้วเราจะมีหลักเกณฑ์ มีมาตรการอย่างไร จึงสนองพระราชปณิธานได้สำเร็จ คำตอบกว้างๆ แต่ครอบคลุมทุกอย่างคือ เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

หากพวกเรายอมรับคำตอบนี้ ก็หมายความว่า เราเป็นคนดีของแผ่นดิน คนดีของแผ่นดินย่อมจะทำแต่ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อแผ่นดิน คนดีของแผ่นดินย่อมจะซาบซึ้งในพระบรมราโชวาท พระราชดำรัส และพระราชดำริ ศรัทธา เทิดทูน ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฉะนั้น จะไม่มีสิ่งใดเป็นที่สงสัยเลย คนดีของแผ่นดินจะสนองพระราชปณิธานด้วยความสมัครใจ เต็มใจ พร้อมเพรียงกัน ยั่งยืนตลอดไป”

อีกตอนหนึ่ง ความว่า

“...ผู้มีเกียรติครับ ผมมั่นใจว่าถ้าคนไทยทั้งมวล ไม่ว่าจะมั่งมี หรือยากจน ไม่ว่าจะยึดมั่นในศาสนาใด รับพระบรมราโชวาท พระราชดำรัส และพระราชดำริ ทั้งหมดทั้งสิ้นของพระองค์ท่านใส่เกล้าฯ ไปปฏิบัติ อย่างจริงจัง จริงใจ โดยเชื่อมั่นในพระมหากษัตริย์คุณที่ทรงคิด เพื่อพระราชทานให้แก่พวกเรา เชื่อมั่นในกิจการต่างๆ ที่ทรงประพฤติ ปฏิบัติเป็นตัวอย่าง ไม่ต้องทั้งหมด แม้เพียงครึ่งเดียว ชาติบ้านเมืองของเรา ก็จะสงบสุขร่มเย็น

คนไทยจะค่อยๆ หายจน คนไทยจะไม่ทะเลาะกันเอง คนไทยจะไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง คนไทยจะร่วมมือกันพัฒนาชาติบ้านเมือง ด้วยความรัก สามัคคี คนไทยจะทำแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ และ มีความสุขโดยทั่วหน้ากัน...”

และตอนสุดท้ายของบทปาฐกถา มีว่า

“...เพราะฉะนั้น จึงใคร่ขอเชิญชวนคนไทยทั้งมวล “โปรด ชื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และจงรักภักดีต่อแผ่นดิน พึงตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ด้วยการน้อมนำพระบรมราโชวาท พระราชดำรัส และพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไปประพฤติ

ปฏิบัติตามให้ครบถ้วนสมบูรณ์และตลอดไป จะได้ชื่อได้ว่าเราได้สนองพระราชปณิธานของพระผู้ทรงมีพระคุณล้นเหลือเพื่อแผ่นดิน จะได้ชื่อว่า เราเป็นคนที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่สุด ที่จะรักษาผืนแผ่นดินไทย ไว้ให้ลูกหลานเราจริง...”

และในปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “สังคมศาสตร์กับชีวิตที่พอเพียง : ปัจจุบัน - อนาคต” กล่าว ณ หอประชุมสารนิเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๓ มีความตอนหนึ่งว่า

“แต่ละพระราชภารกิจก็ล้นแล้วแต่มีที่มาก็ไป มีความหมาย มีประโยชน์ และมีหลักให้คิดอย่างลึกซึ้ง แต่ถ้าประมวลเอา มาบรรยาย โดยย่อแล้ว ผมคิดว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเป็นแบบอย่างของผู้คนที่ตั้งอยู่บนความเพียร ความมีสติ ความพอดี และความพอเพียง อย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด...”

อ่อนน้อมถ่อมตน...พบชาวบ้านเพื่อรำลา

บุคคลก็เช่นเดียวกับรวงข้าว หากปลายรวงห้อยต่ำ ย่อมหมายถึงรวงนั้นข้าวเต็มเมล็ด ผิดกับรวงข้าวจำพวกที่ตั้งชี้ขึ้นฟ้า ย่อมเป็นข้าวเมล็ดลีบหรือข้าวไม่มีเมล็ดใน ชีวิตของคนก็เป็นเช่นนั้น คนดีมักอ่อนน้อมถ่อมตน

การดำรงชีวิตของคนเรา การอ่อนน้อมถ่อมตน เป็นศิลปะในการดำเนินชีวิต คนเรารับรู้ในทางเหตุผล แต่ปฏิบัติจริงๆ ก็ไม่ใช่ช่างยากสำหรับหลายคน

ป่าเปรม มีคุณลักษณะในเรื่องนี้โดดเด่นยิ่งนัก แม้แต่การเรียนหนังสือได้ดีของท่าน ท่านก็ยกให้เป็นผลงานของคนอื่น

“การที่ผมเรียนดี ไม่ใช่ผมเอาใจใส่อย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับครูและแม่ด้วย... แม่ผมมีส่วนสำคัญที่ทำให้ผมเรียนดีและก้าวขึ้นมาถึงขนาดนี้”

เมื่อคราวที่ได้รับตำแหน่งรองแม่ทัพภาคที่ ๒ จนกระทั่งได้รับตำแหน่งแม่ทัพภาคที่ ๒ ท่านทำงานอยู่ท่ามกลางชาวบ้านอีสาน ได้ร่วมสุขร่วมทุกข์กับพวกเขา ครั้นได้รับพระมหากษัตริย์คุณ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก ท่านก็เข้าไปรำลาชาวบ้าน ขอบอกขอบใจเขาที่ให้ความร่วมมือในการทำงานกับท่าน และยกย่องชาวบ้านว่า ที่งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีนั้น เป็นเพราะชาวบ้านนั่นเอง

“ป้า” กราบรูปปั้น “ครูเกล้า คชาฉัตร” ที่โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๑

“ที่ผมพยายามทำมากที่สุดก็คือ ไปพบเพื่อบอกกับชาวบ้านให้เขารู้ว่า ผมจะไม่อยู่แล้ว เท่าที่สามารถจะบอกได้ พวกกลุ่มพลังต่างๆ ก็จะไปรำลาเขา ไปขอร้องเขา ไปบอกให้เขารู้ว่าที่ผมสามารถทำงานได้สำเร็จในระดับหนึ่งนั้น ก็เพราะว่าชาวบ้านเขาเข้าใจ และเขาร่วมใจ และให้ความจริงใจกับเรา...”

...อยากจะไปขอร้องว่า งานที่สำเร็จนั้นมันไม่ใช่ผม ไม่ใช่เพราะกองทัพภาคที่ ๒ ไม่ใช่เพราะจังหวัดต่างๆ แต่เป็นเพราะตัวเขาเองที่ทำให้เกิดความสำเร็จขึ้นมา”

เท่าที่ที่อ่อนน้อมถ่อมตน ยกความดีงามให้คนอื่นเสมอนี้ ไม่เพียงแต่จะทำให้ประชาชนยกย่องนับถือท่านเท่านั้น ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้บังคับบัญชา ก็ให้ความรัก และยกย่องท่านด้วย

ความตอนหนึ่งในหนังสือชื่อ “รัฐบุรุษชื่อเปรม” บันทึกเอาไว้ว่า “พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ท่านเป็นผู้ที่ถ่อมตนอยู่เสมอว่า ไม่ได้มีความรู้ทางด้านเศรษฐกิจมากไปกว่าทางด้านกาารทหาร แต่ท่านกลับได้รับการยกย่องอย่างสูงว่าเป็นนายกรัฐมนตรีที่บริหารงานเศรษฐกิจได้ดีที่สุดทีเดียว สามารถวางรากฐานระยะยาวกับประเทศทำให้เศรษฐกิจของไทยขยายตัว และเจริญก้าวหน้าขึ้นจนเป็นที่ยอมรับจากต่างประเทศ”

ระหว่างที่ดำรงตำแหน่งผู้นำประเทศนั้น พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ พบกับบรมสุขของการก่อรัฐประหารถึงสองครั้ง ภายหลังเหตุการณ์สงบลง ท่านได้กล่าวในแถลงการณ์พบประชาชนด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน มีความตอนหนึ่งว่า “ตั้งแต่เป็นนายกรัฐมนตรีมา ผมไม่เคยกล้าจะอวดอ้างตนว่า เป็นผู้มีความสามารถแก้ปัญหาหรือขจัดอุปสรรคของบ้านเมืองใดๆ เพียงลำพัง

ตรงกันข้าม ได้ชี้แจงครั้งแล้วครั้งเล่าว่า ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารนั้นกว้างขวาง ลึกซึ้งและไพศาล จะผ่านพ้นหรือกำจัดได้ก็ต้องด้วยการรวมสติกำลังปัญญาของคนไทยทั่วหน้า...”

กตัญญูรู้คุณ

ตลอดเวลาที่ผ่านมา แม้หน้าที่การงานจะมากมายหนักหนาเพียงใด แต่ยามที่ได้กลับไปจังหวัดสงขลา ท่านจะมีความสุขและแสดงความกตัญญูที่มีต่อพ่อแม่และสถานศึกษาของท่าน

“ถ้าผมไปสงขลา สิ่งที่ผมนึกถึงอยู่เสมอก็คงจะมีสองอย่างอย่างหนึ่งก็นึกถึงพ่อแม่ผู้ให้กำเนิดเรา เตี่ยวันนี้ท่านอยู่วัดได้หรือ

วัดดอนรักที่เก็บอัฐิท่าน อย่างที่สองก็คือ โรงเรียนที่เราเคยเรียนหนังสือ บุญคุณของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏใหญ่หลวงนึก เกินที่จะบรรยายได้”

นอกจากนี้ปายังกตัญญูรู้คุณครูบาอาจารย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูเกล้า ซึ่งสอนท่านที่โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในชั้นปลายของชีวิต ท่านได้สนับสนุนให้สร้างอนุสาวรีย์ของครูเกล้า คชาฉัตร ชั้นที่โรงเรียน โดยมอบให้นายบัญญัติ จันทร์เสนะ ดูแลมูลนิธิครูเกล้า ความผูกพันที่มีต่อครูนั้นชัดเจนนัก ดังที่ท่านได้เคยกล่าวไว้ว่า “ครูเกล้า คชาฉัตร เกิดมาเพื่อเป็น “ครู” โดยแท้ มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความเป็น “ครูอาชีพ” มีความรักศิษย์ เป็น “แรงบันดาลใจ” อยากให้ครูโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏได้จำแบบครูเกล้า ถอดแบบครูเกล้า และเลียนแบบครูเกล้า เก็บไว้ในตัวเอง จำและนำไปสอนนักเรียน เมื่อใดครูโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏของเราทุกคนเป็นครูได้อย่างครูเกล้า เมื่อนั้นมั่นใจได้เลยว่าโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏจะเป็นเลิศ”

“นักเรียนเก่าโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคยเรียนกับครูเกล้า จะมองเห็นภาพครูเกล้าในรูปแบบเดียวกัน พูดเสียงเดียวกันว่าครูเกล้า สอนเก่งมีเทคนิคและลีลาเด่นพิเศษ มีอารมณ์ขัน ใช้การเล่านิทานเป็นสื่อสร้างความสนใจ นักเรียนจึงสนใจและสนุกกับการเรียนกับครูเกล้า มาก ใครไม่ได้เป็นลูกศิษย์จะรู้สึกว้าว้าว้าว้า บางคนถึงกับเสียใจ แต่สำหรับผม ครูเกล้าเป็น “ทั้งครูและพ่อผมในเวลาเดียวกัน” คราใดที่ครูเกล้ามองผม ผมจะมองเห็นแววตาแห่งความรัก ความเมตตา ความห่วงอาทรของครูเกล้าเสมอ คราใดที่สั่งสอนผม ผมจะได้ยินคำสั่งสอนที่เต็มไปด้วยความปรารถนาดี ห่วงใย และบริสุทธิ์เหมือนพ่อสั่งสอนลูก ผมจึงรักครูเกล้ามากและจากสายตาและคำพูด ผมรู้ว่าครูเกล้าก็รักผมมาก

เมื่อผมไปลาครูเพื่อจะไปเรียนต่อที่กรุงเทพฯ ครูลูบหัวผม มองผมด้วยแววตาดวงเดิม สั่งสอนสั้นๆ ว่า “เรียนให้สูงๆ” ผมร้องไห้เหมือนเด็กขี้แย และกราบที่ตักครูเกล้า ผมได้ทำตามคำสั่งสอนของครูแล้ว ผมได้เข้าโรงเรียนนายร้อย ได้เป็นนายทหาร ได้เป็นแม่ทัพ ได้เป็นผู้บัญชาการทหารบก ได้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้เป็นนายกรัฐมนตรี เป็นองคมนตรี เป็นรัฐบุรุษ และเป็นประธานองคมนตรี ผมอยากจะบอกเรื่องเหล่านี้ให้ครูได้ตั้งใจ ได้ภูมิใจ และมีความสุข แต่ผมไม่ได้ทำ ผมทำไม่ได้ เพราะครูขึ้นสวรรค์ไปก่อนแล้ว

ผมขอขอบคุณครูเดี๋ยวนี้นี้ และขอขอบคุณว่าผมจะระลึกถึงครูเสมอ ไม่มีวันลืม หวังว่าครูจะได้ยิน”

และสูงสุดของชีวิตป่าเปรมก็คือ กตัญญูต่อแผ่นดิน ในขณะที่ท่านอยู่กลางสมรภูมิ ท่านสำนึกว่าขณะนี้ท่านกำลังรับใช้ชาติบ้านเมือง ท่านตระหนกอยู่เสมอว่า แผ่นดินนี้ให้โอกาสแก่ชีวิตของท่าน “แม้จะอยู่ในช่วงเวลาที่จะเป็นศพได้ทุกขณะ แต่ตอนนั้นผมรู้สึกในทางดีมากกว่าในทางที่ไม่ดี คือรู้สึก เราได้มีโอกาสทำเพื่อชาติบ้านเมือง ไม่รู้สึกว่ามีร้ายกาจอะไร”

ในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ ๒๕๓๐ เมื่อตัวแทนนายทหาร ตำรวจ เข้าอวยพรแก่ท่าน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้กล่าวกับบรรดาตัวแทนเหล่านั้น ความตอนหนึ่งว่า

“ผมภูมิใจอย่างยิ่งที่ผมเกิดมาเป็นทหารเหมือนกับนายทหาร และนายตำรวจทั้งหลาย ผมมั่นใจว่าทุกคนมีความภาคภูมิใจอย่างเดียวกัน พวกเราทุกคนจึงพยายามทำในสิ่งที่พวกเราเห็นว่าจะต้องทำ เราจะไม่ละเลยในการกระทำที่เราเห็นว่าเป็นหน้าที่ของพวกเรา และเราไม่กระทำในสิ่งที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อบ้านเมือง เพราะว่าเป็นหน้าที่ของเรา...

เพียงให้ทุกคนยึดมั่นในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และยึดมั่นต่อการทดแทนบุญคุณแผ่นดินที่ทุกคนอาศัย”

เมื่อครั้งที่ท่านวางมือไม่ขอรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งบรรดาหัวหน้าพรรคการเมืองที่ได้เสียงข้างมากและเตรียมจัดตั้งรัฐบาลได้มาขอรับรองท่าน ในวาระเช่นนั้น ท่านได้กล่าวคำอำลาพี่น้องประชาชน มีข้อความที่สร้างความประทับใจให้กับผู้มีโอกาสได้รับฟัง ดังความตอนหนึ่งว่า

“เราทำทุกวันนี้ ไม่ใช่ทำเพื่อตัวเอง แต่เราทำเพื่อแผ่นดินที่เราอาศัยอยู่และอาศัยเกิดมาเป็นคน เราเป็นหนี้แผ่นดินนี้อยู่”

“เราเป็นหนี้แผ่นดิน”

อุดมการณ์แห่งชีวิตของป่าเปรม เป็นอุดมการณ์ซึ่งเกิดจากการนำหลักคิดบางอย่างไปปฏิบัติ และเมื่อทดลองนำมาปฏิบัติแล้วเกิดผลดี ทำให้ผู้ปฏิบัติได้รับความสุขความเจริญในชีวิต แล้วส่วนรวมที่เป็นชุมชน เป็นเมือง เป็นประเทศ พลอยได้รับผลดีจากการปฏิบัติของคนเพียงคนหนึ่งเท่านั้น

เมื่อเห็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นว่า เพียงคนเดียวที่นำหลักคิดมาปฏิบัติ บ้านเมืองยังได้ประโยชน์มากมายถึงเพียงนี้ ถ้าทำกันหลายๆ คน บ้านเมืองก็คงจะรุ่งเรืองไม่ใช่น้อย

อุดมการณ์เหล่านี้คนรุ่นหลังได้ศึกษาและนำมาวิเคราะห์ เป็นแบบแผนแนวทางชี้แนะให้เด็กและเยาวชนรุ่นใหม่เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตาม หลักการที่นำไปสู่การเกิดอุดมการณ์ **“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”** นี้ได้นำเสนอไว้โดย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ศึกษาวิเคราะห์ และจัดพิมพ์ไว้ในหนังสือชื่อเดียวกันนี้ ในวาระเฉลิมฉลองอายุ ๘๐ ปี ของป่าเปรม เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๓ และคณะทำงานจัดทำหนังสือที่ระลึกพิธีพระราชทานเพลิงศพ **“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”** พ.ศ.๒๕๖๓ ได้นำมาปรับปรุง และนำเสนอประเด็นที่เป็นสาระหรือตัวอย่างการดำเนินชีวิตของป่าเปรมเพิ่มเติม เพื่อความสมบูรณ์ สำหรับสร้างการรับรู้แก่คนรุ่นหลังต่อไป

หากกล่าวถึงชีวิตของคนคนหนึ่งอย่าง พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ วิถีชีวิตของท่านที่ดำเนินมาแต่ละช่วง แต่ละระยะ บ้างมีวิถีคิดและหลักคิดกำกับ บ้างชีวิตก็ดำเนินไปก่อนแล้ว เกิดเป็นหลักคิดตามมา

ครั้งเมื่อท่านหันกลับมาบงย้อนไป หลักคิดต่างๆ ล้วนเอื้อประโยชน์ให้กับชีวิตของท่านเองทั้งสิ้น ไม่ว่าจะการประพาดิตนเป็นคนดี เป็นลูกที่เชื่อฟังพ่อแม่ ก็เป็นการตอบแทนบุญคุณที่พ่อแม่ให้ความรัก เลี้ยงดู ชีวิตก็เป็นสุขปราศจากเภทภัย

การประพาดิตนเป็นคนดีเพื่อให้พ่อแม่ ครูอาจารย์มีความสุข ตัวของท่านเองก็ได้รับอานิสงส์ ได้ความเมตตาเอ็นดูจากผู้ใหญ่

การยกย่องให้เกียรติคน ก็ทำให้เป็นที่รักใคร่ชอบพอในหมู่เพื่อนฝูง การเป็นคนกล้า ประหยัด เรียบง่าย เป็นผู้ให้อ่อนน้อมถ่อมตน กตัญญูรู้คุณ รวมถึงความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ และจงรักภักดี ได้ส่งผลให้ **“ป่าเปรม”** ดำรงตนเป็นผู้ยิ่งใหญ่ ภายใต้ร่มพระบารมีปกเกล้าปกกระหม่อม อันเป็นมงคลในชีวิต

นี่คือเรื่องราวของ **“ป่าเปรม”** ผู้มีอุดมการณ์แห่งชีวิตที่ว่าแผ่นดินนี้เลี้ยงดูท่านมา เราต่างเป็นหนี้แผ่นดิน

...ภาระแห่งชีวิตจึงควรต้อง **“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”**

กาลานุกรม (Timeline)

W . F I . ๒ ๔ ๖ ๓

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

นายกรัฐมนตรี ๓ สมัย

ประธานองคมนตรี ๒ ๑๑ ๒๖

ป่าเปรมเกิดเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๔๖๓ ที่ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เป็นบุตรของรองอำมาตย์โท หลวงวินิจทัศนกรรม (ปึ้ง ติณสูลานนท์) และนางวินิจ ทัศนกรรม (ออก ติณสูลานนท์) เป็นบุตรคนที่ ๖ ในจำนวนพี่น้อง ๘ คน

W . F I . ๒ ๔ ๖ ๓

พ.ศ.๒๔๖๙ เข้ารับการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่โรงเรียนมหาวชิราวุธ จังหวัดสงขลา หมายเลขประจำตัว ๑๖๗ สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เมื่อปี พ.ศ.๒๔๗๘

W . F I . ๒ ๔ ๗ ๓

พ.ศ.๒๔๗๙ เข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๗ - ๘ แผนกวิทยาศาสตร์ ที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย หมายเลขประจำตัว ๗๕๘๗ และสำเร็จการศึกษาเมื่อปี พ.ศ.๒๔๘๐

W . F I . ๒ ๔ ๘ ๑

พ.ศ.๒๔๘๑ ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ณ โรงเรียนเท็ฆนิคทหารบก (ปัจจุบัน คือ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า) โดยเข้ารับการศึกษารุ่นที่ ๕ มีเพื่อนร่วมรุ่น ๕๕ นาย สำเร็จการศึกษาเมื่อปี พ.ศ.๒๔๘๔ ใช้เวลาเพียง ๓ ปี ไม่ครบ ๕ ปี ตามหลักสูตร เนื่องจากเกิดกรณีพิพาทระหว่างรัฐบาลไทยกับฝรั่งเศสขึ้น จึงจำเป็นต้องให้นักเรียนนายร้อยออกมารับราชการก่อนกำหนด

W . F I . ๒ ๔ ๘ ๔

พ.ศ.๒๔๘๔ เริ่มรับราชการเป็นผู้บังคับหมวด ประจำกรมรถรบ เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๔๘๔ ปฏิบัติหน้าที่ ณ สมรภูมิมรบปอยเปต ประเทศเขมร ในกรณีพิพาทอินโดจีนระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลฝรั่งเศส และได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ร้อยตรี (รับกระบี่ในสนามรบ) เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๔๘๔

W . F I . ๒ ๔ ๘ ๕

พ.ศ.๒๔๘๕ - ๒๔๘๘ เกิดสงครามมหาเอเซียบูรพา ได้รับคำสั่งให้ไปประจำการเป็นกองหนุนในกองทัพอากาศจังหวัดลำปาง ต่อมากองทัพเคลื่อนย้ายไปอยู่เชียงราย และได้รับคำสั่งให้ไปขึ้นอยู่กับกองพล ๓ ที่เชียงตุง จนได้เลื่อนยศเป็นร้อยเอก และเป็นผู้บังคับกองร้อยที่ลพบุรี

W . F I . ๒ ๔ ๘ ๙

พ.ศ.๒๔๘๙ - ๒๔๙๒ เป็นผู้บังคับกองร้อยที่ ๒ กองพันที่ ๑ กรมรถรบ ได้เข้าศึกษาเป็นนายทหารฝึกหัดราชการ โรงเรียนนายทหารม้า เมื่อจบการศึกษาได้กลับมารับตำแหน่งผู้บังคับกองร้อยเดิม และรักษาราชการผู้บังคับกองพันที่ ๑ กรมรถรบ

W . F I . ๒ ๔ ๙ ๓

๑ กรกฎาคม ๒๔๙๒
ได้รับพระราชทานยศ "พันตรี"

W . F I . ๒ ๔ ๙ ๓

พ.ศ.๒๔๙๓ เป็นผู้บังคับกองร้อยที่ ๓ กองพันทหารม้าที่ ๔ จังหวัดอุดรดิตถ์ รองผู้บังคับกองพันทหารม้าที่ ๔ และรองผู้บังคับการจังหวัดทหารบกอุดรดิตถ์ อีกตำแหน่งหนึ่ง

W . F1 . ๒ ๔ ๙ ๕

พ.ศ. ๒๔๙๕ ได้รับทุนจากกองทัพบกโดยการสอบแข่งขันได้ไปศึกษาต่อที่ The United States Army Armor School รัฐเคนตักกี ประเทศสหรัฐอเมริกา สำเร็จการศึกษาเมื่อต้นปี พ.ศ.๒๔๙๗ กลับมารับราชการเป็นอาจารย์ในแผนกวิชายุทธวิธี กองการศึกษา โรงเรียนยานเกราะ กองพลน้อยทหารม้า (กรุงเทพฯ)

W . F1 . ๒ ๔ ๙ ๗

พ.ศ.๒๔๙๗

๓๐ มกราคม ๒๔๙๗ ได้รับพระราชทานยศ “พันโท” พ.ศ.๒๔๙๗ - ๒๔๙๘ เป็นผู้บังคับกองพันทหารม้าที่ ๕ กรมทหารม้าที่ ๒ และเป็นอาจารย์หัวหน้าแผนกวิชาทหาร กองการศึกษา โรงเรียนยานเกราะ

W . F1 . ๒ ๔ ๙ ๙

พ.ศ.๒๔๙๙

๑ มกราคม ๒๔๙๙ ได้รับพระราชทานยศ “พันเอก”

W . F . ๒ ๕ ๐ ๑

พ.ศ.๒๕๐๑ เป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการโรงเรียนทหารม้า
ยานเกราะ ศูนย์การทหารม้า จังหวัดสระบุรี
เป็นรองผู้บัญชาการโรงเรียนทหารม้ายานเกราะ
ศูนย์การทหารม้า

W . F . ๒ ๕ ๐ ๒

พ.ศ.๒๕๐๒ เป็นรองผู้บัญชาการโรงเรียนทหารม้า
ศูนย์การทหารม้า และเป็นรองผู้บังคับการจังหวัด
ทหารบกสระบุรี

W . F . ๒ ๕ ๐ ๓

พ.ศ.๒๕๐๓ - ๒๕๑๐ เข้ารับการศึกษานในวิทยาลัย
ป้องกันราชอาณาจักรรุ่นที่ ๙ (ยศพันเอก) เดินทางไปดูงาน
ที่ประเทศญี่ปุ่น และเกาหลี

W . F I . ๒๕ ๑ ๑

พ.ศ.๒๕๑๑ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๑๑

๑ ตุลาคม ๒๕๑๑ ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้เป็นผู้บัญชาการศูนย์การทหารม้า ยศ พลตรี และช่วงนี้เองที่รู้จักกันว่า ฉายา “ป่าเปรม” ได้เกิดขึ้น เนื่องจากท่านมักเรียกแทนตัวเองต่อผู้ที่อาวุโสน้อยกว่าว่า “ป่า” และเรียกผู้ที่อาวุโสน้อยกว่าอย่างเอ็นดูว่า “ลูก”

W . F I . ๒๕ ๑ ๕

๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๕ เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จนถึงปี ๒๕๑๘

๑ ตุลาคม ๒๕๑๖ เป็นรองแม่ทัพภาคที่ ๒

๑ ตุลาคม ๒๕๑๗ ได้รับพระราชทานยศ “พลโท” และดำรงตำแหน่ง “แม่ทัพภาคที่ ๒”

พ.ศ.๒๕๑๘ เป็นราชองครักษ์พิเศษ

W . F I . ๒๕ ๒๓ ๐

๑ ตุลาคม ๒๕๒๐ ได้รับพระราชทานยศ “พลเอก” และ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก และ ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ทั่วไปฝ่ายทหาร และเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

W . F I . ๒ ๕ ๒ ๑

พ.ศ.๒๕๒๑ เป็นผู้บัญชาการทหารบก จนเกษียณอายุราชการ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๒๓ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติต่ออายุราชการอีก ๑ ปี ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๔ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้อำลาชีวิตราชการทหาร

W . F I . ๒ ๕ ๒ ๓

๓ มีนาคม ๒๕๒๓ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม แต่งตั้งให้ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี นับเป็นนายกรัฐมนตรี คนที่ ๑๖ ของประเทศไทย

W . F I . ๒ ๕ ๓ ๑

พ.ศ.๒๕๓๑ ปฏิเสธการรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไป พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่ ๓ มีนาคม ๒๕๒๓ จนถึงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๑ รวมทั้งสิ้น ๓ วาระ มีคณะรัฐมนตรีทั้งหมด ๕ ชุด รวมเวลาทั้งสิ้น ๘ ปี ๕ เดือน ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๑ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งองคมนตรี ในวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๓๑ ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ประกาศยกย่อง พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ไว้ในฐานะรัฐบุรุษ

W . F . ๒ ๕ ๔ ๑

๔ กันยายน ๒๕๔๑ มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้เป็นประธานองคมนตรีในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ จนถึง วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙

W . F . ๒ ๕ ๕ ๙

พ.ศ.๒๕๕๙ ดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เป็นการชั่วคราว ตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม - ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ และดำรงตำแหน่งประธานองคมนตรี ในสมัยรัชกาลที่ ๑๐ ตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

W . F . ๒ ๕ ๖ ๒

พ.ศ.๒๕๖๒ ได้ถึงแก่อสัญกรรม เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เวลา ๙ นาฬิกา ๙ นาที สิริอายุได้ ๙๙ ปี

ก่อเกิด “सानใจไทย สู้ใจใต้”

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ฝึามองสถานการณ์ ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยความห่วงใยมาโดยตลอด ได้รับรู้ถึงความรุนแรงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและยังมองไม่เห็นโอกาสแห่งความสงบและสันติสุข

“ป่า” ฝึามองเหตุการณ์นี้ด้วยความทุกข์ ความห่วงใย พี่น้องชาวไทยขัดแย้งกัน เพียงเพราะแตกต่างกัน ในการนับถือศาสนา และแตกต่างทางความคิด

นับตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ เป็นต้นมา ท่านได้พยายามปรึกษาผู้ใกล้ชิด เพื่อการหาแนวทางดับไฟใต้ให้แก่แผ่นดินไทย

การนำสันติสุขกลับคืนสู่ภาคใต้ไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย ดังนั้น “ป่า” ได้นำเรื่องนี้ปรึกษากับผู้ใกล้ชิดคือ ดร.อาชว์ เตาลานนท์ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายอารีย์ วงศ์อารยะ คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา และผู้ใกล้ชิดในมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

และด้วยการสนับสนุนงบประมาณเบื้องต้นจากสภาหอการค้าไทย และการสนับสนุนของมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ มูลนิธิรักเมืองไทย และมูลนิธิพิทักษ์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ โครงการ “सानใจไทย สู้ใจใต้” จึงได้ถือกำเนิดขึ้นในปี ๒๕๔๘ เป็นต้นมา

วันที่เริ่ม...โครงการ “सानใจไทย สู้ใจใต้”

จากสถานการณ์ความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อต้นปี ๒๕๔๗ ได้สร้างความสะเทือนใจให้กับคนไทยทั้งประเทศและมีผู้ที่ประสบเคราะห์กรรมจากเหตุการณ์ไม่สงบนี้จำนวนมาก “ป่า” ได้ปรารภกับ ดร.อาชว์ เตาลานนท์ ในฐานะประธานหอการค้าไทยในขณะนั้นว่า “ภาคธุรกิจเอกชนจะไม่ทำอะไรหรือ”

หลังจากนั้น ด้วยการสนับสนุนจากนักธุรกิจ และนักการธนาคารหลายท่าน จึงได้มีการรวมตัวของกลุ่มภาคธุรกิจ ๔ สถาบัน ประกอบด้วย หอการค้าไทย สมาคมธนาคารไทย สภาอุตสาหกรรม และสมาคมตลาดเงินทุนแห่งประเทศไทย ร่วมใจรวมพลังลงสู่ภาคใต้เป็นโครงการ “सानใจไทย สู้ใจใต้” ทีมงานซึ่งมีนายบุญชัย โชควัฒนา หัวเรือใหญ่ ได้จัดกิจกรรมระดมทุนด้วยการจัดการแสดงคอนเสิร์ต การจำหน่ายเสื้อยืด ของที่ระลึก และจัดกิจกรรมวิ่งการกุศล ระดมทุนได้ ๓๐ ล้านบาท เพื่อใช้ในการสื่อความห่วงใยของคนในประเทศสู่เพื่อนร่วมชาติชายแดนใต้ ปลุกจิตสำนึก และสร้างความสามัคคีของคนในชาติ

เป้าหมายหลักคือ การเชิญชวนให้คนไทยทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความเห็นใจ ห่วงใย และส่งกำลังใจไปยังพี่น้องใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

เป้าหมายรองคือ ระดมทุนเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบเคราะห์กรรมจากความไม่สงบ

จากวันที่เริ่ม...สานงานต่อ ก่องานใหม่

จากการริเริ่มของกลุ่มบุคคลจากภาคเอกชนทั้ง ๔ กลุ่มดังกล่าวที่ผ่านมา ร่วมกับมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ถือว่าเป็นการวางรากฐาน วางแนวทางของการทำงานให้กับคนในรุ่นต่อมาได้เป็นอย่างดี

ในช่วงแรกนั้นส่วนใหญ่เป็นการทำงานในพื้นที่ และเป็นการทำงานที่ปลายเหตุเสียมากกว่า กล่าวคือ เป็นเพียงแค่การเยียวยา ดูแล ให้กำลังใจผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองและเยาวชน

คุณหญิงเกษมา วรารรรถ ณ อยุธยา

ดร.อาชวี เตาลานนท์

ต่อมาปี ๒๕๔๘ “ป่า” ได้มีดำริในการที่จะดำเนินการให้เกิดความชัดเจน สำหรับกลุ่มเป้าหมาย และเป็นกรมองไปที่ต้นเหตุและกลุ่มที่สุมเสี่ยง ต่อการที่จะทำให้เกิดสถานการณ์ที่รุนแรงภายในพื้นที่ จึงมีการปรับกลยุทธ์ในการทำงานไปที่กลุ่มของเยาวชนในช่วงวัยประมาณ ๑๕-๑๘ ปี

โดยได้มีการเชิญกำลังเสริม เพิ่มการทำงานให้ครอบคลุมด้าน จากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เข้าร่วมพัฒนาและสร้างพลังที่เข้มแข็งให้กับเหล่ารากหญ้า...ที่ถือว่าเป็นแกนนำที่สำคัญขึ้นมาให้ได้...

ซึ่ง ดร. อาชว์ เตาลานนท์ ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า “ป่าเปรม” ได้กล่าวว่า “เยาวชน คือ เมล็ดพันธุ์ เมื่อเติบโตเป็นต้นไม้ใหญ่ก็จะผลิดอกออกผล เช่นเดียวกับเยาวชนเมื่อปลูกฝังความคิดดี ทำดี เยาวชนก็จะเจริญเติบโตไปพร้อมกับสิ่งที่ตั้งเป้าหมายเป็นการเสริมสร้างชีวิตใหม่ สุดท้ายคุณภาพสังคมจะดีขึ้น”

“ป่าเปรม” ท่านเป็นผู้มีสายตายาวไกลมองว่า หากพัฒนาเยาวชนให้มีทัศนคติในทางที่ดี ปรับแนวคิด เสริมสร้างความเป็นผู้นำ เรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม ความสงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ก็จะยั่งยืน

จุดประกายความหวัง

ก้าวสำคัญในการพัฒนาโครงการ

เมื่อจะมีการสานงานต่อ ก่องานใหม่ ให้มีความเข้มข้นมากขึ้น จึงได้มีการจัดทำตัว “โครงการ สานใจไทย สู่ใจใต้” ขึ้นมา จากความร่วมมือของทุกฝ่ายที่จับมือกันอย่างแข็งขัน จนได้โครงการเกียรตินิยมอย่างสมบูรณ์แบบ ตามเจตนารมณ์ที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้...โดยมีการเสนอจัดโครงการขึ้น โดยน้อมนำแนวพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา”

มาเป็นหลักปฏิบัติงานในพื้นที่ และพัฒนาชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนในสถาบันศึกษา ปอเนาะ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และโรงเรียนของรัฐ ได้รับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถึงความแตกต่างกันในเชิงวัฒนธรรมประเพณี ระหว่างสังคมของท้องถิ่น สังคมไทย และสังคมโลก ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความเข้าใจ และสามารถพัฒนาตนเองให้เติบโตขึ้นเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพในอนาคต

มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ มูลนิธิรักเมืองไทย และมูลนิธิพิทักษ์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ได้ร่วมสนับสนุนโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” โดยนำเยาวชน ในท้องถิ่นจังหวัดชายแดนภาคใต้ มาเรียนรู้ประสบการณ์เพิ่มพูนทักษะ และใช้ชีวิตร่วมกับครอบครัวอุปถัมภ์ เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์เป็นเครือข่ายครอบครัว ทั้งส่วนกลางและพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อความต่อเนื่อง ความเข้าใจอันดี ความสุขในครอบครัวสานใจไทยฯ ส่งต่อชุมชนและสังคมสุขสมานฉันท์ต่อไป

ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญคือ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้เยาวชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ พัฒนาแนวความคิดเยาวชนทุกศาสนา นำไปเสริมสร้างความคิดและวิถีชีวิตในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้และเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต เรียนรู้ความเป็นอยู่ร่วมพหุวัฒนธรรมเดียวกันกับครอบครัวอุปถัมภ์ และเพื่อพัฒนาความเชื่อมโยงต่อเนื่องระหว่างครอบครัว ในการร่วมพัฒนาวิถีชีวิตที่สงบสุขต่อไป

ทั้งนี้โดยกลุ่มเป้าหมายได้แก่เยาวชนจาก ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และครอบครัวอุปถัมภ์ จากพื้นที่กรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง

แนวทางการดำเนินงาน

ได้กำหนดให้มีการเตรียมความพร้อมเยาวชน การเตรียมความพร้อมครูพี่เลี้ยง การสรรหาครอบครัวอุปถัมภ์ การประชุมเตรียมความพร้อมและปฐมนิเทศ กิจกรรมค่ายพัฒนาบุคลิกภาพ ค่ายอนุรักษ์ธรรมชาติเขาใหญ่ ค่ายประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา และค่ายวิทยาศาสตร์ องค์การพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ การทัศนศึกษา สถานที่สำคัญในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การพำนักกับครอบครัวอุปถัมภ์ การจัดกิจกรรมเครือข่ายต่อเนื่อง และการประเมินผลโครงการฯ โดยหลักสูตรโครงการ “सानใจไทย สู้อใจได้” มีการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรกับกิจกรรม ให้มีการบูรณาการในทิศทางแนวคิดของป่าเปรม และสอดคล้องกับสถานการณ์สังคม กล่าวคือ

๑ หลักสูตรการเตรียมความพร้อมเพื่อให้เยาวชน ได้มีความรู้ความเข้าใจเป้าหมายโครงการ รู้จักปรับบทบาทตัวเองให้เข้าสู่ชีวิตการอยู่ร่วมกัน การรู้จักวางตัวในสังคมที่แตกต่างกันในสังคมพหุวัฒนธรรม

๒ หลักสูตรค่ายเยาวชนสมานฉันท์เพื่อให้เยาวชน ดำเนินชีวิตตามแนวทางพระราชดำริแบบอย่างของรัชกาลที่ ๙ การเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การวางแผนชีวิต การตอบแทนคุณแผ่นดิน

๓ หลักสูตรการพัฒนาประสบการณ์ชีวิต การได้เห็น ได้สัมผัสสังคมพหุวัฒนธรรม การรับรู้ความสำคัญของประวัติศาสตร์ชาติไทย และการแนะแนวทางการศึกษา (ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้จัดกิจกรรมนำเยาวชนเดินทางไปชมงานพืชสวนโลกที่จังหวัดเชียงใหม่)

๔ หลักสูตรการพำนักกับครอบครัวอุปถัมภ์ เพื่อให้เยาวชนมีประสบการณ์ในวิถีชีวิตของชุมชนภาคกลาง เรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม มีทักษะ

วิชาชีพ และการวางแผนชีวิต เช่นเดียวกับครอบครัวอุปถัมภ์ต้นแบบ

๕ ค่ายสิ่งแวดล้อมธรรมชาติเขาใหญ่ เพื่อให้เยาวชนได้เรียนรู้สภาวะแวดล้อมตามธรรมชาติ ศึกษาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ในท้องถิ่น

๖ ค่ายเปิดโลกการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ องค์การพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เพื่อให้เยาวชนเรียนรู้แนวทางวิถีชีวิตกับวิทยาศาสตร์ เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์การศึกษาต่อไปในอนาคต

๗ ค่ายประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา เยาวชนได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์โดยสัมผัสจากความเป็นจริง การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างวิถีชีวิตมุสลิมทางประวัติศาสตร์ในการก่อสร้างประวัติศาสตร์ชาติไทย

สิ่งที่สำคัญในเป้าหมายของโครงการ “सानใจไทย สู้อใจได้” คือ การนำผลผลิตไปสู่การขยายผล เพื่อให้เมล็ดพันธุ์ “सानใจไทย สู้อใจได้” จำนวนกว่าแปดพันชีวิต แตกผลผลิตไปสู่ท้องถิ่นทั้งพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และทุกภาคส่วนของประเทศไทย

เยาวชน “सानใจไทย สู้อใจได้” ได้นำความรู้ประสบการณ์ ทักษะความคิด เพิ่มพูนคุณค่าชีวิตของชมรม และชุมชนสังคมให้มีชีวิตดีขึ้น

ชมรมเยาวชน “सानใจไทย สู้อใจได้” ๕ จังหวัด (ยะลา ปัตตานี นราธิวาส สงขลา และสตูล) ได้รวมตัวกัน เพื่อสืบทอดเจตนารมณ์ ของป่าเปรม และเสริมสร้างประโยชน์ต่อสาธารณชนต่อไป

โดยระยะเวลาดำเนินการ ปีละ ๒-๓ รุ่น รุ่นละ ๓๒๐ คน ใช้เวลาประมาณ ๓๐ วัน มีผู้รับผิดชอบโครงการหลักๆ ประกอบด้วย มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ มูลนิธิรักเมืองไทย มูลนิธิพิทักษ์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

สำนักงานโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ และหน่วยงานภาคเอกชนหลายหน่วยงาน

ในการดำเนินงานได้เกิดประโยชน์อย่างหลากหลาย กล่าวคือ เยาวชนจากพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้รับความรู้ ประสบการณ์และทักษะจากการเข้าร่วมกิจกรรม ก่อเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ดี พร้อมร่วมพัฒนา สังคมชุมชนในพื้นที่

เยาวชนและครอบครัวอุปถัมภ์สามารถสร้างเครือข่าย สัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างส่วนกลางและพื้นที่ ในการร่วมกัน นำความรู้ ความเข้าใจเสริมสร้างความสุขสงบสมานฉันท์

เยาวชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้เรียนรู้ การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมเดียวกัน เพื่อการ ร่วมพัฒนายกระดับคุณภาพสังคมความเป็นอยู่ในสังคม เดียวกัน

และโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” เป็นโครงการ ต้นแบบในการส่งเสริมการประสานงานอันดีของหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ในการร่วมสนับสนุนเสริมสร้างพัฒนา เยาวชน เพื่อสร้างความสงบสมานฉันท์ในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๑๔ ปี บนเส้นทางของความสมานฉันท์

ตลอดระยะเวลาอันยาวนาน สำหรับโครงการ เกียรติยศนี้ ได้ผ่านเรื่องราวมากมาย ผ่านการบ่มเพาะ ผ่านการเคี่ยวเข็ญ คัดกรองมาเป็นอย่างดี เพื่อเป้าหมาย สำคัญที่ทุกคนรอคอย คือการสร้าง ความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้น ในพื้นที่ ทุกคนมีความกินดีอยู่ดี มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น... กว่าที่จะเดินทางมาถึงวันนี้ได้ โครงการสานใจไทย สู่ใจใต้ ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

รุ่นแรก...เดินหน้า

วันที่ ๒๒ เมษายน – ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เป็นช่วงแรก ของกลุ่มเยาวชน ๓๐ ชีวิต ที่ได้เข้าร่วมโครงการ โดย ร่วมกิจกรรมกันในจังหวัดสงขลา ทำงานกันในพื้นที่ จากนั้น ได้นำมาทัศนศึกษาและพำนักกับครอบครัวอุปถัมภ์ใน กรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๘ รุ่นที่ ๒ เกิดขึ้น ได้มีเยาวชนเข้าร่วมโครงการ เพิ่มเติมเป็นเท่าตัว รุ่นละกว่า ๖๐ ชีวิตในเวลา ๒๐ วัน... ทุกอย่างผ่านไปได้ด้วยดี...กับเสียงตอบรับจากทุกฝ่ายว่า เราเดินมาถูกทาง...และมีหลากหลายมิติมากขึ้น แต่ก็ยังขาดมิติทางธรรมชาติที่ต้องมาเติมเต็ม...คำตอบอยู่ที่ มูลนิธิพิทักษ์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่...

จากรุ่นสู่รุ่น

โครงการสานใจไทย สู่ใจใต้ ก้าวเดินไปข้างหน้าด้วย พลังความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน ช่วงเวลานี้มี สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นมากมายที่ทำให้โครงการนี้เริ่มเป็นที่รู้จัก ของทุกภาคส่วนกับชื่อของ “สานใจไทย สู่ใจใต้”...เริ่มจาก ...สถานการณ์ที่เป็นใจจากการที่ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณให้ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี คนที่ ๒๔ ของประเทศไทย

จากจุดนี้เอง ส่งผลทำให้ทุกภาคส่วนกระตือรือร้น ที่จะเข้ามาช่วยโครงการกันมากมาย

เยาวชนจากแดนใต้ทุกคนได้ทำกิจกรรมกันมากขึ้น ช่วงเวลาเข้าร่วมกิจกรรมเริ่มที่จะมากขึ้นตามไปด้วย สิ่งของต่างๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนหลังไหล เข้ามากันมากมายทีเดียว...

กิจกรรมเริ่มมีการเคลื่อนตัวที่มากขึ้น เพราะไม่เพียง

แค่อยู่ในกรุงเทพฯ เพียงอย่างเดียว...ยังคงมีกิจกรรมที่ให้เยาวชนได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญของธรรมชาติ นื่องๆ ได้ไปพักในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ซึ่งเป็นอุทยานแห่งแรกของประเทศไทย และยังเป็นมรดกโลกทางธรรมชาติอีกแห่งหนึ่งด้วย...

การจัดโครงการในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๔๙ เริ่มตั้งแต่รุ่นที่ ๔ กับ ๙๐ คน จากรุ่นที่ ๕ จนถึงรุ่นที่ ๙ ตามลำดับ ช่วงเวลานั้นนื่องๆ สมัครเข้าร่วมโครงการกันอย่างล้นหลาม...จนต้องเปิดเป็น ๓ รุ่นต่อปี และในรุ่นที่ ๗ เริ่มมีเยาวชนจากบางพื้นที่ของจังหวัดสงขลาเข้าร่วมโครงการ และจากจังหวัดสตูลตามมาในปี พ.ศ.๒๕๕๑ รุ่นที่ ๘ จึงเรียกได้ว่า...เป็น ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมา อีกทั้งยังมีนื่องๆ จากอาชีพเข้ามาเข้าร่วมโครงการอีกด้วยใน ๔ รุ่น คือ รุ่นที่ ๗ ถึง รุ่นที่ ๑๐

แต่หัวใจสำคัญของโครงการอยู่ที่การพำนักกับครอบครัวอุปถัมภ์...ที่นื่องๆ จะได้มีโอกาสเรียนรู้ความเป็นมุสลิมในต่างถิ่นว่าเขาอยู่กันอย่างไร ใช้ชีวิตในแต่ละวันที่ผ่านไปอย่างไร ที่สำคัญ...อยู่ร่วมกันกับคนที่ต่างศาสนาแต่ไม่ต่างกัน

และที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือทุกครั้งที่มีพิธีเปิดโครงการ “ปา” ได้มาทำหน้าที่เป็นประธานและพบปะเด็กๆ เยาวชนทุกคนอย่างต่อเนื่อง

พลังเยาวชน...พลังครอบครัว

ในปี ๒๕๔๙ ขณะที่พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ยังดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอยู่นั้น กิจกรรมต่างๆ ได้เกิดขึ้นมากมาย หลายภาคส่วนได้ยื่นมือเข้ามาร่วมโครงการกันอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้บางรุ่นไม่สามารถจัดกิจกรรมลงไปให้ได้หมดกับเวลาที่มีอยู่...

ในช่วงนี้ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้ทำหน้าที่

ผู้ขับเคลื่อนโครงการฯ ด้วยการหาโอกาสในช่วงเวลาว่างจากภารกิจปฏิบัติราชการมาร่วมพิธีเปิด เยี่ยมเยียนนื่องๆ ในโครงการ รวมทั้งพิธีปิดโครงการอย่างสม่ำเสมอได้ขาด

ช่วงนี้เองที่ท่านได้พบปะเยาวชนเป็นการส่วนตัว ในฐานะผู้ใหญ่ใจดีของโครงการ พุดคุยสอบถามความเป็นอยู่ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ในขณะนั้นประเทศเราได้จัดงานใหญ่ในทางภาคเหนือ ที่มีช่วงเวลายาวนานเป็นเดือน และเยาวชนอยากที่จะไปร่วมงาน

แล้วโอกาสก็มาถึง พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้ถามนื่องๆ เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการว่าจะให้โครงการช่วยเหลืออะไรอีกบ้าง ได้มีนื่องคนหนึ่งในกลุ่มของเยาวชนยกมือและลุกขึ้นพูดกับท่านว่า...“อยากให้ท่านพาไปเที่ยวงานพืชสวนโลกครับ”

จากคำขอตรงนั้น ท่านตอบ “ตกลง จะพาพวกเราไป” นำมาซึ่งการจัดการเตรียมการในการพำนื่องๆ จากโครงการในรุ่นที่ ๑ - ๔ เดินทางด้วยเครื่องบิน C-๑๓๐ จากจังหวัดสงขลา บินตรงสู่เชียงใหม่... สนุกสนานกับการท่องเที่ยว

อีกส่วนหนึ่ง...ในช่วงนี้ที่ลืมไม่ได้เลย...ในกลุ่มของครอบครัวอุปถัมภ์ ที่เริ่มมีความผูกพันกับโครงการฯ อย่างแน่นแฟ้นมากขึ้นในแต่ละรุ่นตลอดเวลาที่ผ่านไป...ก็ได้มีการหารือกัน ในการที่จะลงไปในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อพบปะเยี่ยมเยียนกับครอบครัวที่แท้จริงของเยาวชน

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ก็ไม่ปฏิเสธความตั้งใจและความหวังดีของครอบครัวอุปถัมภ์ที่มีต่อโครงการ จึงมีการจัดรวบรวมครอบครัวเท่าที่จะพอมีเวลา...มุ่งลงใต้ ด้วยรถบัสปรับอากาศจำนวนกว่า ๖ คัน เดินทางมุ่งลงใต้ไปที่จังหวัดปัตตานี ทั้งๆ ที่ในช่วงนั้นเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ก็

ยังคงปรากฏอย่างต่อเนื่อง และอาจมีอันตราย เกิดขึ้นก็ตาม แต่ทุกท่านก็ได้สัมผัสถึงความตั้งใจที่มีอยู่เต็มเปี่ยม... พวกเราคนทำงานจึงได้มีการประชุมกันอย่างเคร่งเครียด ในการที่จะต้องดูแลความปลอดภัยอย่างเต็มพิกัดสำหรับทุกครอบครัวรวมถึงทีมที่ปฏิบัติงานอย่างพวกเราด้วย... นำมาซึ่งมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวด ซ้ำซ้ำ...อย่างที่ไม่เคยได้ทำงานในรูปแบบนี้มาก่อน...แต่ทุกครอบครัวน่ารักมาก ให้ความร่วมมือในทุกเรื่องเป็นอย่างดี ทุกอย่างผ่านไปได้ด้วยดี และทุกคนกลับบ้านด้วยความปลอดภัยและประทับใจ...

หัวใจอยู่ที่ครอบครัว

โครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” ตามแนวคิดของป่าเปรม มุ่งให้ความสำคัญต่อบทบาทของครอบครัวอุปถัมภ์ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้มีโอกาสเรียนรู้ ศึกษาประสบการณ์ความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของครอบครัวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และจังหวัดส่วนกลาง เพื่อเสริมสร้างแนวคิดตลอดจนทัศนคติของเยาวชนในด้านต่างๆ ได้แก่ การศึกษา อาชีพ วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ วัฒนธรรมประเพณี และความเป็นชนชาติเดียวกัน

ครอบครัวอุปถัมภ์ ถือว่าเป็นหัวใจของโครงการฯ ตลอดระยะเวลา ๑๕ วัน เยาวชนจะได้รับประสบการณ์ชีวิตจากครอบครัวอุปถัมภ์ ที่ได้ผ่านการคัดเลือกอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันครอบครัวอุปถัมภ์ที่เยาวชนไปพำนักอาศัยในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดภาคกลาง ๙ จังหวัด (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สมุทรปราการ สระบุรี และอ่างทอง)

พลังครอบครัวอุปถัมภ์เกิดปรากฏการณ์ความเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวอุปถัมภ์ส่วนกลางและครอบครัวในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยที่เยาวชน “สานใจไทย สู่ใจใต้” เป็นสื่อสร้างความผูกพันกันระหว่าง

สองครอบครัวอย่างต่อเนื่อง เปรียบเสมือนลูกหลานของกันและกัน และครอบครัวมีการติดต่อไปมาหาสู่กัน มีการอุปการะเยาวชน ดูแลส่งเสริมสนับสนุนให้การศึกษาต่อ เสริมสร้างความรักซึ่งกันและกัน สร้างส่งเสริมความเข้มแข็งในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ป่าเปรม ในช่วงชีวิตเยาว์วัย ท่านอยู่ร่วมในครอบครัวใหญ่ มีชีวิตและความผูกพันกับพี่น้องกับครอบครัว มีความผูกพัน ความรัก และเรียนรู้ชีวิตในครอบครัว เสมือนห้องเรียนห้องแรกของชีวิต ดังนั้นแนวคิดของป่าจึงเป็นรากฐานสำคัญในเรื่องครอบครัวอุปถัมภ์ เพื่อให้เยาวชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มาใช้ชีวิต เรียนรู้ร่วมกันกับครอบครัวในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งนับถือศาสนาเดียวกัน ที่มีวิถีชีวิตคล้ายคลึงกัน และสามารถเชื่อมโยงการอยู่ร่วมกันในสังคมร่วมกับศาสนาอื่นได้

ครอบครัวอุปถัมภ์ตามโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” เป็นครอบครัวที่มีจิตอาสา รับและดูแลเยาวชน ครอบครัวละ ๒ คน เลี้ยงดูอยู่กิน อบรมสั่งสอน เสมือนบุตรธิดาของตน แม้ในช่วงเวลาพำนักเพียง ๑๕ วัน แต่ความรู้สึกและความผูกพันยังส่งต่อไปยังครอบครัวของเยาวชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

กิจกรรมการเยี่ยมครอบครัวถือว่าเป็นภารกิจที่คณะกรรมการดำเนินโครงการฯ ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ส่วนครอบครัวก็ถือว่าเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ผู้ใหญ่หลายท่านมาเยี่ยมถึงบ้านเรือน ทั้งในส่วนกลางและในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ กล่าวคือ

ปีพ.ศ.๒๕๔๙ ประธานคณะกรรมการดำเนินการฯ และคณะ ได้มีโอกาสเดินทางเยี่ยมครอบครัวเยาวชนในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส

ปีพ.ศ.๒๕๕๐ คณะกรรมการดำเนินการฯ ได้จัด

กิจกรรมพาครอบครัวอุปถัมภ์จาก ๑๐ จังหวัด (ส่วนกลาง) ไปเยี่ยมครอบครัวเยาวชนในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้เวลา ๑ สัปดาห์ ร่วมกิจกรรมที่จังหวัดปัตตานี

ปีพ.ศ.๒๕๕๑ ได้มีกิจกรรมนำครอบครัวเยาวชนจากจังหวัดชายแดนภาคใต้มาเยี่ยมครอบครัวอุปถัมภ์ (ส่วนกลาง) โดยจัดกิจกรรมที่กรุงเทพมหานคร

การติดต่อสานสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างต่อเนื่อง เป็นเป้าหมายที่ปาเปรมท่านอยากเห็นความรัก ความปรองดอง และความเข้าใจซึ่งกันและกัน ปาเปรมท่านเห็นความสำคัญของกิจกรรมเยี่ยมเยียน บางครั้งท่านได้เดินทางไปเป็นประธานเปิดงานและร่วมกิจกรรมด้วยตัวของท่านเอง และถือโอกาสเยี่ยมเยียนผู้นำศาสนาและครอบครัวเยาวชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

“ทุกคน ทุกครอบครัว เราผูกพันกัน เพราะเราใช้นามสกุล “सानใจไทย สู้ใจใต้” เดียวกัน” เป็นคำกล่าวที่ปาได้มอบไว้ให้กับผู้เข้าร่วมโครงการฯ

ประธานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (นายประดิษฐ์ รัตนโกมล) ตัวแทนครอบครัวอุปถัมภ์ กล่าวว่า

“ขอขอบคุณ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษอย่างยิ่ง ที่ได้ให้พวกเรามีโอกาสได้ร่วมพัฒนาศักยภาพ ความเข้มแข็ง และมีมิตรสัมพันธ์กับเยาวชนและครอบครัวในภาคใต้ ด้วยวิธีการและกระบวนการที่ได้ผลยิ่งของโครงการ “सानใจไทย สู้ใจใต้” ซึ่งจะเป็นตำนานที่ยิ่งใหญ่ให้พวกเราระลึกถึงและพร้อมจะร่วมรอยตามดารีต่อไปด้วยความเต็มใจและภาคภูมิใจ”

จนทุกวันนี้เยาวชนที่ร่วมโครงการฯ บางส่วนได้

แวะเวียนมาเยี่ยมเยียน เมื่อมีโอกาส โดยเฉพาะช่วงปิดเทอม ที่ว่างเว้นจากการเรียน

บางครอบครัวมีโอกาสในการส่งให้น้องๆ เยาวชนได้เรียนในระดับที่สูงขึ้น เป็นการให้ที่มีคุณค่าในชีวิตของน้องๆ ที่ได้รับการหยิบยื่นสิ่งที่ดีๆ ให้...คงเป็นแบบนี้เอง ที่ทุกคนได้กล่าวขานกันว่าเป็นหัวใจสำคัญของโครงการ และเป็นโครงการเกียรตินิยมได้อย่างแท้จริง...

ยุคบูรณาการงานหลากหลายมิติ พหุวัฒนธรรม

ช่วงปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๔...กว่า ๑๐ ปี ที่โครงการ “सानใจไทย สู้ใจใต้” ได้ดำเนินงานมาด้วยความรัก และความใส่ใจดูแลเอาใจใส่ของผู้ใหญ่ใจดี และทุกส่วนงานที่เกี่ยวข้อง อย่างต่อเนื่องตลอดมา...

น้องๆ เยาวชนก็ให้ความสนใจในโครงการ ด้วยการสมัครเข้าร่วมโครงการแต่ละรุ่นอย่างเนืองแน่น เพียงเพื่อหวังว่า...สักวันหนึ่งจะได้มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความสมานฉันท์ที่จะเกิดขึ้นในบ้านเกิดเมืองนอนของตัวเอง สัมกับปณิธานของหัวหน้าใหญ่ของครอบครัว...หรือ “ปาเปรม” ที่เป็นพ่อของน้องๆ เยาวชน รวมทั้งคนทำงานอย่างพวกเราด้วย ที่กล่าวไว้ว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”...

จำนวนเยาวชนที่สมัครเข้ามานั้น มีไม่น้อยเลยที่ได้รับคามผิดหวังกับการเข้าร่วมโครงการฯ เนื่องมาจากพื้นที่ที่จะสามารถรับน้องๆ เข้าร่วมนั้น มีจำนวนจำกัดจริงๆ แต่เชื่อมั่นว่าทุกคนมีความมุ่งมั่นที่จะเข้ามาให้ได้ ด้วยการที่สมัครเข้าร่วมโครงการทุกครั้งที่เปิดรับสมัคร... เพราะคิดว่าโอกาสน่าจะเป็นของเราสักวันหนึ่ง

...เริ่มปรับกลุ่มเยาวชน...

การสมัครเข้าร่วมโครงการของน้องๆ เยาวชนในพื้นที่เอง ก็ได้มีคำปรึกษาจาก “ป้า” ที่รักและเคารพของพวกเราทุกคนว่า...เราควรจะให้มีการเรียนรู้ร่วมกันของกลุ่มเยาวชนที่ต่างศาสนาด้วยกันเอง ที่ผ่านมามีเพียงเฉพาะเยาวชนมุสลิมเท่านั้น และน่าจะเป็นสิ่งที่ดี ที่จะต่อยอดต่อยอดต่อยอดการสร้างความสมานฉันท์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ไปอีก ประกอบกับเยาวชนที่ได้รับผลกระทบนั้น ไม่ได้มีเพียงเยาวชนไทยมุสลิมเท่านั้น ยังคงมีเยาวชนไทยพุทธอีกด้วย เมื่อครั้งเป็นเด็ก “ป้า” ก็มีเพื่อนต่างศาสนา รักใคร่ปรองดองกันดี ไม่เคยมีความขัดแย้งใดๆ จึงได้เริ่มที่จะมีการคัดเลือกเยาวชนกลุ่มไทยพุทธเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการฯ ในปี ๒๕๕๘ จำนวน ๒ รุ่น ต้นปี และปลายปี ถือว่าเป็นยุคแรกของการเป็นพหุวัฒนธรรม...

ในส่วนของทีมงาน ก็ได้มีการปรับตัว เพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เริ่มจากการที่รองประธานคณะกรรมการดำเนินงาน “นายอารีย์ วงศ์อารยะ” ได้มีดำริให้มีการดูแลงานที่ครบถ้วนสมบูรณ์ตั้งแต่ต้นทาง...ระหว่างทาง...จวบจนถึงปลายทาง...ที่ต้องมีการติดตามผลการดำเนินงานในพื้นที่ให้ครบวงจร

เริ่มจากต้นทาง...ที่ให้กระทรวงมหาดไทย โดยกรมการปกครองมีบทบาทในการคัดเลือกเยาวชน ในรูปแบบของการที่พ่อแม่ต้องรู้จักลูกๆ ในบ้าน ในพื้นที่ทุกคน จึงมอบหมายให้นายอำเภอทุกอำเภอเป็นหัวหน้าในการคัดเลือกเยาวชน ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่...มีการจัดกิจกรรมค่ายที่มุ่งเน้นในเรื่องของความรักชาติเพิ่มเติมขึ้นมาอีกส่วนหนึ่งด้วย...

ขณะที่โครงการเองก็มีการตั้งทีมงาน “सानใจไทย สู้ใจใต้ ส่วนหน้า” ที่มี “ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้” หรือรู้จักกันดีในนามของ “ศอ.บต.” เป็นผู้ดูแล...เพื่อให้การทำงานร่วมกับนายอำเภอเป็นไปด้วยความสมบูรณ์แบบมากขึ้น และมีการเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ ของเยาวชน ในการที่จะนำไปใช้ในโอกาสที่จะทำงานทำกิจกรรมฯ หรือการอยู่อาศัยในพื้นที่ต่อไป

ระหว่างทาง...ทีมसानใจไทยส่วนกลาง รับผิดชอบเยาวชนจาก ศอ.บต. ในแต่ละรุ่น เพื่อเข้าร่วมโครงการอย่างเป็นทางการหลังจากการปฐมนิเทศ...เยาวชนทุกคนได้ร่วมกิจกรรมตามกำหนดการของโครงการ เป็นการส่งต่อหน้าที่ดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนงานในแต่ละรุ่น ให้น้องๆ เยาวชนได้รับประสบการณ์ในหลากหลายมิติ...

ปลายทาง...หลังจากเสร็จสิ้นภารกิจต่างๆตามเป้าหมายที่ได้วางไว้... ถือได้ว่า กว่า ๑ เดือนที่ผ่านมา กับบทเรียนที่หลากหลาย...ทำให้น้องๆ ทุกคนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นกับบริบทของการเป็นเยาวชนในโครงการฯ ที่ต้องทำหน้าที่อะไรบ้าง

การอยู่ร่วมกันด้วยความรัก สามัคคี แม้แตกต่างทางศาสนา ทั้งในกลุ่มของเยาวชนด้วยกันเอง และครอบครัวอุปถัมภ์ที่น้องๆ ทุกคนได้มีโอกาสไปพำนักด้วย การได้เรียนรู้ด้านสังคม วิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเรื่องราวทางวัฒนธรรมต่างๆ มากมายหลายด้าน...การเรียนรู้ไม่เคยมีที่สิ้นสุด ถือได้ว่าทุกคนผ่านด่านแรกของบทพิสูจน์ในการพัฒนาความเข้มแข็งทั้งความคิดและร่างกาย...เป็นลูกของพ่อภายใต้บ้านของ “सानใจไทย สู้ใจใต้” อย่างเต็มภาคภูมิ

แนวคิดสู่การปฏิบัติของป่าเปรมด้านกิจกรรม พหุวัฒนธรรม โดยนำเยาวชนพุทธและมุสลิมมาร่วม กิจกรรมเดียวกันในระยะเวลาอันยาวนาน ตลอดจนห้วงเวลา สถานการณ์ในช่วงนั้น อาจทำให้หลายฝ่ายมีความกังวล แต่เมื่อมีการดำเนินการมาหลายรุ่น มีการตอบรับที่ดีจาก เยาวชน จากความร่วมมือร่วมใจของคณะทำงาน ของ บรรดาผู้นำศาสนา ทำให้เกิดความมั่นใจว่าเยาวชนแต่ละ ศาสนาสามารถปรับตัวเข้าหากันได้ ซึ่ง พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้กล่าวเรื่องนี้ไว้ว่า “เมื่อเราทำ เราคาดหวัง เรา ได้รับการตอบสนองเป็นความสำเร็จ ซึ่งป่าเปรม อยาก เห็นสภาพความเป็นพหุวัฒนธรรม เสมือนครั้งท่านในวัยเด็ก เรื่องนี้เราได้ใช้ความคิดหลายฝ่าย ซึ่งคณะทำงานฯ ได้มีการ ปรับตัวระบบการทำงาน ซึ่งการดำเนินการต่อมาหลายรุ่น ได้รับการตอบรับเชิงบวก เป็นจุดที่เกิดความมั่นใจตาม แนวทางของป่ามอบให้ และเป็นแนวทาง “สานใจไทย สู่ใจใต้” แนวพหุวัฒนธรรมจนทุกวันนี้”

นับแต่ปี ๒๕๔๘ – จนถึง ๒๕๖๒ เป็นเวลา ๑๔ ปี ที่ “ป่า” ได้หว่านเมล็ดพันธุ์ “สานใจไทย สู่ใจใต้” ตลอด ระยะเวลาที่ผ่านมาท่านเสมือนเป็นผู้ปลูกหว่าน ผู้ทำนุ บำรุง ฝ้าดู ให้เมล็ดพันธุ์เจริญเติบโต เพื่อให้เมล็ดพันธุ์มี ผลผลิต เป็นประโยชน์นานับการต่อมวลชนทั่วไป

ทุกวันนี้ หากมีญาติผู้ใหญ่ที่ท่านจะได้รับรู้ถึงผลผลิต ดังกล่าว ตลอดจนความต่อเนื่องของโครงการ เสมือน เมล็ดพันธุ์ที่เติบโตแพร่กระจายไปทั่วพื้นที่จังหวัดชายแดน ภาคใต้ที่เกิดความสุขสงบสมานฉันท์ “ป่า” ในฐานะผู้ริเริ่ม ก่อตั้งโครงการ ท่านคงมีความสุขสงบอย่างยิ่ง

เครือข่ายขยายพล

แนวคิดในการทำงานเพื่อสร้างความสันติสุขใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่ได้จบลงแต่เพียงโครงการสาน ใจไทยสู่ใจใต้เท่านั้น ดร.กษมา วรรรณ ณ อยุธยา ได้ให้ ข้อมูลในเรื่องนี้ไว้ว่า ได้มีการจัดทำโครงการอื่นต่อเนื่อง เช่นการให้เด็กใน ๓ จังหวัดมาเรียนในโรงเรียนมีชื่อเสียง ในกรุงเทพมหานคร โครงการรินน้ำใจให้น้องชาวใต้ การให้ทุนการศึกษาให้แก่เด็กในระดับต่างๆ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ท่านได้มอบหมายให้มูลนิธิรัฐบุรุษ สรรสร้าง โอกาสให้แก่เยาวชนผู้ผ่านโครงการ”สานใจไทย สู่ใจใต้” โดยมอบทุนการศึกษาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา ได้แก่ ค่าลงทะเบียน ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าชุดนักเรียน ค่าหอพัก รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นๆ แก่ นักเรียนนักศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา ปัจจุบันทุนการศึกษาดังกล่าว ส่งผลให้คุณภาพชีวิตของ เขาเหล่านั้นได้จบหลักสูตรการศึกษาและประกอบอาชีพ ยังประโยชน์ให้ชุมชนและสังคมในท้องถิ่น และเสมือน เป็นการสร้างและให้โอกาสทางการศึกษาแก่ผู้ไม่มีโอกาส ยากไร้ จุดนี้คงจะเป็นเจตนารมณ์ของ “ป่าเปรม” เมื่อครั้ง วัยเด็ก ท่านได้กล่าวว่า “ผมใฝ่ฝันที่จะเป็นหมอมาตั้งแต่ เด็ก” ตอนผมเรียนหนังสือ ถ้าใครถามผมว่า โตขึ้นจะเป็น อะไร ผมก็บอกว่าจะเป็นหมอ แต่ก็ไม่สามารถจะเรียนได้ เพราะสมัยนั้นการเรียนหมอแพงเหลือเกินเราไม่มีเงินมาก พอที่จะเรียน แต่ไม่มีเงินที่จะเรียน บุญเกิดฯ เพื่อนรัก เพื่อนสนิทของผม แนะนำให้ไปเข้าโรงเรียนทหาร จึง ตัดสินใจเข้าโรงเรียนนั้น”

ที่ผ่านมา “ปาเปรม” ได้มอบทุนการศึกษาให้แก่สถานศึกษา องค์กร และนักเรียนนักศึกษามากมายทั่วประเทศ เป็นผลผลิตของกองทุนการศึกษาของท่าน ได้ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของผู้รับทุน เสริมสร้างความฝันให้เขาเหล่านั้นเป็นจริง

นอกจากนั้น นายอารีย์ วงศ์อารยะ ได้ริเริ่มโครงการปอเนาะต้นแบบขึ้น โดยได้มีโอกาสเข้าพบกับ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เล่าเรื่องปัญหาการศึกษาของเด็กมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เด็กมุสลิมทุกคนมีชีวิตการศึกษาอยู่แค่ “ปอเนาะ” และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา เพื่อจะได้มีโอกาสเป็นครูสอนศาสนาและถ้าโชคดีก็อาจจะได้ไปเรียนศาสนาในกลุ่มประเทศมุสลิม เช่น อียิปต์ จอร์แดน ซาอุดีอาระเบีย แต่จะมีสักกี่คนที่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นช่องทางเดียวที่จะทำให้เยาวชนมุสลิมได้มีโอกาสศึกษาภาคบังคับของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจะทำให้สามารถทำการศึกษาด้านอาชีพ การเรียนรู้ ประเพณี และวัฒนธรรมความเป็นชาติไทย จึงได้มีการทำความเข้าใจกับ “بابอ” ครูสอนศาสนาอิสลามในปอเนาะ เพื่อทำหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับเข้าไปสอนในโรงเรียนปอเนาะ และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา

“ปาเปรมซึ่งให้ความสนใจที่จะช่วยพัฒนาการศึกษาของเยาวชนมุสลิมอยู่แล้ว เมื่อได้รับฟังเรื่องราวจนจบ ท่านกล่าวว่า “อารีย์ทำดีแล้ว ทำไมไม่ทำให้ป่าบ้าง” ปอเนาะต้นแบบจึงเกิดขึ้นโดยความยินยอมของผู้นำศาสนาอิสลาม ในการนำหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับเข้าไปสอนในโรงเรียนปอเนาะ และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามควบคู่กันไปกับการสอนศาสนาอิสลามจาก คัมภีร์อัลกุรอาน”

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ปาเปรมได้มอบหมายให้มูลนิธิรักเมืองไทยจัดมวยการกุศล (ได้รายได้ประมาณ ๓๐ ล้านบาท) ส่วนหนึ่งได้มอบหมายในการดำเนินการจัด “ปอเนาะต้นแบบ” ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา เพื่อเป็นต้นแบบให้โรงเรียนปอเนาะ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามต่างๆ ในพื้นที่ ได้นำเอาแนวคิดต้นแบบไปใช้พัฒนาสถานศึกษาในพื้นที่ของตน

มูลนิธิรักเมืองไทย ได้จัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาปอเนาะต้นแบบ แห่งละ ๕-๖ ล้านบาท ปาได้สละเวลาเดินทางลงไปวางศิลาฤกษ์ก่อสร้างปอเนาะต้นแบบทุกแห่งใน ๓ จังหวัด ได้แก่

๑ สถาบันศึกษาปอเนาะมะฮ์มัดพัฟรุฎอิสลาม นราธิวาส ตั้งอยู่เลขที่ ๑๐๕ หมู่ที่ ๑ บ้านกำปงดาลัม ตำบลมะรือโบออก อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต ๒ กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนศาสนาในระบบปอเนาะ (กิตำบเก่า)

๒ สถาบันศึกษาปอเนาะสะนอดารุสซาลาม ปัตตานี ตั้งอยู่เลขที่ ๗๗/๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะนอ อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต ๒ กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนศาสนาในระบบปอเนาะ (กิตำบเก่า)

๓ สถาบันศึกษาปอเนาะสะนอดารุสซาลาม ยะลา ตั้งอยู่เลขที่ ๕๗ หมู่ที่ ๓ บ้านตาเซะ ตำบลตาเซะ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขตที่ ๑ กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนศาสนาในระบบปอเนาะ (กิตำบเก่า) และอัลกุรอาน

“สามใจไทย สู้ใจใต้”

ตั้งชีวิตที่มีดมน ลอยอยู่กลางทะเล
มีแต่ความทุกข์ตรมโถมใส่
เส้นฟางเล็กๆ ที่ลอยมา
อาจจะเป็นความหวังยิ่งใหญ่
ช่วยประคองชีวิตให้มีหวัง
ฟางเส้นนั้นคือหัวใจ
ความหวังใยซึ่งกัน
ความผูกพันของไทยให้ไทย
ไม่มีชาติเชื้อและชั้นชน มากั้นเราไว้
รวมใจคนไทยเราพี่น้อง

*หนึ่งดวงใจของเรา อาจเป็นฟางเส้นน้อย
แต่หากรวมใจนับร้อย มัดรวมเป็นดวงเดียว
จากฟางเส้นน้อย รัศร้อยเป็นแพลำใหญ่
ล่องลอยไปเป็นความหวัง ให้ฟุ้งฟิง...

ผ่านความทุกข์คลายความหม่นหมองพี่น้องไทย
ร่วมดวงใจ ต่อแพ แห่งรัก ล่องลงใต้

เนื้อร้อง และทำนอง พหลรัชต์ นนทาวทิต
เรียบเรียงดนตรี วิชัย ปุญญะยันต์

อุ่นไอรัก ครอบครัวอุปถัมภ์ ตำนาน.....ที่ยิ่งใหญ่

“ขอขอบคุณ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษอย่างยิ่ง ที่ได้ให้พวกเรามีโอกาสได้ร่วมพัฒนา ศักยภาพ ความเข้มแข็ง และมีตรัสสัมพันธ์กับเยาวชนและครอบครัว ในภาคใต้ ด้วยวิธีการและกระบวนการที่ได้ผลยิ่งของโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” ซึ่งจะเป็นตำนานที่ยิ่งใหญ่ให้พวกเราระลึกถึง และพร้อมจะร่วมตามรอยคำริ่ต่อไปด้วยความเต็มใจและภาคภูมิใจ”

นายประดิษฐ์ รัตนโกมล
ประธานคณะกรรมการอิสลาม
ประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ตัวแทนครอบครัวอุปถัมภ์

ความคิด.....เปลี่ยนอนาคต

มะมีความรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ลูกชายได้เข้าร่วมโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” ซ้ำซูดิง เป็นลูกที่มีความกตัญญู รักครอบครัว รักพี่น้อง เป็นผู้นำของเพื่อนๆ มะจำได้ว่า เมื่อลูกจะเข้าเรียนต่อ ม.๔ มะไม่มีเงินส่งเรียน ซ้ำซูดิงก็ออกไปทำงานร้านอาหารส่งตัวเองเรียนจนจบ ม.๖ อีกทั้งยังขาดบิดาที่เสียชีวิตจากเหตุการณ์ความไม่สงบ คนร้ายยิงบิดาจนเสียชีวิต ทำให้ขาดเสาหลักของครอบครัว และซ้ำซูดิงก็ยังนำรายได้บางส่วนส่งให้ที่บ้านใช้ ภายหลังจากซ้ำซูดิงกลับจากโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” ทำให้ความคิดของลูกชายเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น แม่เห็นศักยภาพความเป็นผู้นำของลูกชัดเจน มะเชื่อว่า ลูกชายคนนี้จะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินผ่านสิ่งต่างๆ ที่ซ้ำซูดิงได้ทำไว้ในแผ่นดินไทยแห่งนี้

นางยิซะห์ ตือเร๊ะ มารดา
นายซ้ำซูดิง สาและ เยาวชนรุ่นที่ ๘

ศักยภาพความเป็นผู้นำ

หนึ่งเดือนที่จากบ้านกลับมาพร้อมด้วยรอยยิ้ม วิชาความรู้ ความสามารถ จากที่สัมผัสได้จนมีความรู้สึก ว่า ลูกชอบโครงการฯ นี้ ด้วยตัวเขาที่กลับมาเล่าถึงการได้พบปะผู้หลักผู้ใหญ่ระดับประเทศหลายๆ ท่าน และรู้สึกว่า เขามีการเพิ่มแนวคิดที่มีภาวะความเป็นผู้นำ จะเห็นในการพูดคุยระหว่างชาวบ้าน เด็กในหมู่บ้าน ตลอดจนเพื่อนๆ ร่วมรุ่น ในวิธีที่แตกต่างออกไปได้ดี และต่อมาทางบ้านได้ทราบข่าวทางโครงการฯ ได้ติดต่อให้เข้าร่วมโครงการค่ายมิตรภาพผู้นำเยาวชนต่อด้วยค่ายสื่อสารมวลชนฯ และอื่นๆ ภายใต้โครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” จนเขาได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในโครงการฯ นี้ตลอดมา

นางสีตีวาเยาะ วาจิ มารดา
นายสุสเซ็น วิจิตรกุล เยาวชนรุ่นที่ ๘

โอกาสทางเลือก

จากการที่หลานของดิฉันไปเข้าโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” แล้วกลับมา รู้สึกภาคภูมิใจมากที่ได้ให้หลานไปเข้าร่วมโครงการฯ และหลานของดิฉันได้มีโอกาสเป็นคณะกรรมการของชมรม “สานใจไทย สู่ใจใต้” จังหวัดปัตตานี จึงทำให้รู้ว่าการไปเข้าร่วมโครงการฯ นี้ ทำให้เขามีโอกาสหลายอย่างที่ทางโครงการฯ ได้ให้เขามา

นางสาวสมพร บุญเย็น น้า
นางสาวกัญญารัตน์ อินทกาญจน์ เยาวชนรุ่นที่ ๒๙

ความผูกพันที่หาได้ยาก

ขอบคุณสำหรับโอกาสดีๆ ที่มอบให้ลูก ทำให้ลูกได้รับประสบการณ์ในชีวิตมากมาย ทั้งเข้าใจวัฒนธรรมความต่างของสังคม เรียนรู้การอยู่ร่วมกัน การทำประโยชน์ให้ส่วนรวม และได้รู้จักผู้คนที่มิมีพระคุณ มีเมตตา พร้อมช่วยเหลือ เป็นความผูกพันที่หาได้ไม่ถ้อยนัก ต้องขอบคุณป่าเปรมและคณะอีกครั้งที่ได้จัดตั้งโครงการที่มีคุณประโยชน์ต่อสังคม และมอบโอกาสเหล่านี้ให้เด็กชายแดนใต้ของไทย ขอขอบคุณที่เลือกลูกดิฉันเข้าโครงการในครั้งนี้ ด้วยค่ะ ขอคุณพระศรีรัตนตรัยคุ้มครองคณะทุกท่านที่ดูแลโครงการนี้ ให้มีความสุขปลอดภัยด้วยเทอญ

นางสาวยุพา ธรรมทินโน มารดา
นางสาวชัชวราภรณ์ น้อยฤทธิ์ เยาวชนรุ่นที่ ๓๓

เมล็ดพันธุ์ “สานใจไทย สู่ใจใต้” คือความในใจถึง “ป่า”

ผมเชื่อว่า “โอกาส” เกิดจาก “ผู้ให้โอกาส”

โอกาสของผมนั้นเกิดขึ้นเมื่อ ๑๐ ปี ที่ผ่านมา คือได้รับโอกาสได้เข้าร่วมโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” รุ่นที่ ๑๓ ทำให้ผมได้เห็นโลกกว้างที่แปลกตาออกไป จากชุมชนบ้านผม

การได้มาร่วมกิจกรรมและได้อยู่กับครอบครัวอุปถัมภ์ ทำให้ผมมีแรงบันดาลใจ ที่อยากเรียนสูงๆ เพื่อจะได้ทำงานดีๆ เพื่อดูแลครอบครัว พ่อ แม่ และพี่สาว

ปัจจุบันผมก็เรียนจบปริญญาโท และได้ทำงานในสิ่งที่รักตามความตั้งใจ

มาถึงตอนนี้ คำถามที่เกิดขึ้นหลังจากเรียนจบและได้ทำงานในสิ่งที่รักแล้ว คือ หากในวันนั้นผมไม่ได้รับโอกาสจากผู้ใหญ่ใจดี วันนี้ชีวิตผมจะเป็นอย่างไร ? ผมนึก ไม่ออกจริงๆ ว่าจะเป็นอย่างไร ตัวเองจะมาสู่จุดนี้ได้หรือไม่

ขอขอบคุณ “ป่า” ที่มอบโอกาสดีๆ ให้กับผมและเยาวชนจาก ๕ จังหวัด ชายแดนภาคใต้ที่ขาดโอกาส และเชื่อว่าเยาวชนทุกคนจะไม่มีวันลืมสิ่งดีๆ เหล่านี้ และจะสร้างคุณงามความดีเพื่อตอบแทนคุณแผ่นดิน ดั่งปณิธานที่ท่านได้ตั้งใจไว้ให้ งดงามเป็นต้นไม้ใหญ่ที่สวยงามบนผืนแผ่นดินไทยต่อไป

นายฮาซัน เตบสัน

เยาวชนรุ่นที่ ๑๓

“ท่านปฏิบัติในสิ่งที่ท่านพูด”

“ป่า” คือบุคคลที่พวกเราเคารพนับถือ สมกับที่ท่านได้รับพระราชทานให้ ดำรงตำแหน่งเป็นประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

ท่านเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์สุจริต มีจิตใจที่เสียสละ อุทิศตนเพื่อ ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

“ป่า” ให้โอกาสพวกเราเยาวชนในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้มาเปิด โลกแห่งการเรียนรู้ชีวิต การเป็นอยู่ของคนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลภายใต้ โครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้”

ผมเป็นคนหนึ่ง ที่ได้รับโอกาสนั้นด้วย ท่านสอนพวกเรามาตลอดให้เป็น

คนดี สร้างประโยชน์ให้กับสังคม จงรักภักดีต่อแผ่นดินเกิด ดังคำริของท่านที่ว่า
“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

ท่านไม่ได้แค่พูดให้ฟังเพียงอย่างเดียว แต่ท่านปฏิบัติในสิ่งที่ท่านพูดไว้ให้
 พวกเราเห็น

ผมสัญญาว่าจะนำสิ่งที่ท่านสอนมาไปใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งดีๆ ที่เป็น
 ประโยชน์ให้เกิดขึ้นในสังคมบ้านเรา สุดความสามารถที่ผมคนนี้จะทำได้ ขอให้
 ความดีที่ท่านได้นำท่านไปสู่สุคติในภพภูมิที่ดี

นายอุสมาน ยะโก๊ะ
 เยาวชนรุ่นที่ ๒๑

“แค้ไต้ยีน “ป่าเปรม” เรียกว่า หลานๆ ก็รู้สึกปลาบปลื้มใจ”

ดิฉันเป็นผู้โชคดีคนหนึ่ง ที่ได้รับโอกาสเข้าร่วม โครงการ “सानใจไทย
 สู้ใจใต้” ได้ร่วมโครงการ “सानใจไทย สู้ใจใต้” รุ่นที่ ๑๕ เป็นระยะเวลาานานมา
 ๑๐ ปีแล้ว ถึงแม้เวลามันจะยาวนาน แต่โครงการนี้ยังอยู่ในใจดิฉันเสมอ ได้เป็น
 ส่วนหนึ่งของความทรงจำที่งดงามในชีวิตดิฉันไปแล้ว เพราะว่าโครงการนี้เป็น
 โครงการเกียรติยศ เป็นโครงการที่เกิดขึ้นจากคำริของ ฯพณฯ พลเอก เปรม
 ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ซึ่งดิฉันได้เข้าร่วมโครงการ “सानใจไทย
 สู้ใจใต้” นี้ แค้ไต้ยีนว่า “ป่าเปรม” ได้เรียกเยาวชนทุกคนที่ได้เข้าร่วมโครงการนี้ว่า
 “หลานๆ ทุกคน” ดิฉันก็รู้สึกปลาบปลื้มใจเป็นอย่างมากแล้ว

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ดิฉันก็ไม่เคยที่จะลืมโครงการนี้ได้ติดตามและทำ
 กิจกรรมกับเยาวชนชมรมโครงการसानใจไทย สู้ใจใต้มากมายไม่ว่าจะเป็น
 กิจกรรมต่างๆ กิจกรรมเหล่านี้ล้วนเป็นกิจกรรมจิตอาสาไม่หวังผลตอบแทน
 เพราะฉะนั้นเยาวชนทุกคนต้องมีคำ คำนี้อยู่ในใจเสมอ คือ คำว่า **เกิดมาต้อง
 ตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน**

จากการที่ดิฉันได้เป็นเยาวชนคนหนึ่งในวันนั้นและวันนี้ได้โอกาสจากผู้ใหญ่
 หลากๆ ท่านให้เป็นครูพี่เลี้ยงได้ดูแลน้องๆ เยาวชนसानใจไทย สู้ใจใต้ รุ่นต่อไป

ดิฉันทำหน้าที่ตรงนี้อย่างเต็มที่และได้แชร์ประสบการณ์ต่างๆ จากการได้รับ
 เข้าร่วมกิจกรรมโครงการ “सानใจไทย สู้ใจใต้” ดังรูปถ่ายที่ได้สื่อความหมายนี้ไว้

นางสาวซูรียดา อาแว
 เยาวชนรุ่นที่ ๑๕

“ป่าเปรม” ของเด็ก ๕ จังหวัดชายแดนใต้

บุคคลที่มอบโอกาสให้แก่เยาวชน

บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอย่างซื่อสัตย์

บุคคลที่อนุรักษ์วัฒนธรรมไทยคือ “ป่าเปรม” ของเด็ก ๕ จังหวัดชายแดนใต้
ดิฉันเป็นหนึ่งในบุคคลที่ได้โอกาสจากป่าเปรม ผู้ที่ให้โอกาสให้ดิฉันได้

เข้าร่วมโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้”

ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรม พุทธ-มุสลิม และคริสต์

ได้เปิดโลกกว้างต่างถิ่นที่ไม่เคยคิดว่าจะมีโอกาสได้ไป

ได้มีเพื่อนมีพี่มีน้องที่มีความคิดแนวใหม่ และสังคมใหม่ๆที่ไม่เคยได้
สัมผัส

ได้เปลี่ยนมุมมองแนวความคิดจากเดิมให้มีพลัง มีแรงผลักดันตัวเอง
ศึกษาต่อในระดับที่ดี เพื่อตอบแทนเมื่อได้รับโอกาสที่ดีแบบนี้ “ป่าเปรม”
ท่านทุ่มเททั้งงานมาก

ทุกครั้งในพิธีเปิดและปิดโครงการ ท่านจะมาในทุกๆ ครั้ง แม้ร่างกายไม่
แข็งแรงท่านก็ยังมามอบโอวาท และคำสอนให้แก่เยาวชนโครงการ “สานใจไทย
สู่ใจใต้” รวมถึงดิฉันด้วย และปณิธานที่เยาวชนโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้”
ไม่เคยลืมนั้น “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” เป็นปณิธานที่ทุกคน
ประพฤติปฏิบัติตนตามแนวทางของท่าน และยึดมั่นฝังลงในจิตใจ

นางสาว นัทฤดี ใจแก้ว

เยาวชนรุ่นที่ ๒๕

พหุวัฒนธรรม รุ่น ๒

“ดิฉันได้เจอครอบครัวใหญ่”

ภาพเมื่อรุ่นที่ ๓๒ ได้เป็นครูพี่เลี้ยงได้มีโอกาสเจอท่านไม่เคยนึกคิด
เลยว่าจะได้เจอท่านเป็นครั้งสุดท้ายจริงๆ

“ป่า” คือ ผู้ให้โอกาสเยาวชน ๕ จังหวัดเป็นคนดี เป็นแบบอย่างให้กับ
พวกเรา

วันนี้ท่านจากไปโดยไม่มีวันหวนกลับมา

เมื่อ ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมา ดิฉันได้มีโอกาสได้เข้าร่วมโครงการ “สานใจไทย

สู่ใจใต้” นับว่าเป็นโอกาสที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับดิฉันเลย โอวาทในพิธีเปิด เป็นโอวาทที่ได้นึกคิดในใจว่า “ฉันได้ตอบแทนอะไรเพื่อแผ่นดินนี้หรือยัง”

เพราะคำว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” วันนี้ได้เปิดสอน อาชีพให้กับเยาวชนและดิฉันเพิ่งใกล้จบอนุปริญญาสาขาการศึกษาปฐมวัย ดิฉันได้เปิดสอนพิเศษฟรีให้กับเด็กๆ แถวบ้าน เพื่อได้ตอบแทนคุณแผ่นดินนี้

ขอบคุณ “ป้า” ที่เปิดโครงการดีๆ ที่ให้ดิฉันได้เจอครอบครัวใหญ่ ครอบครัว “सानใจไทย สู่ใจใต้”

วันนี้แม้ชีวิตไม่มีพ่อ ไม่มีแม่ แต่ก็รู้สึกอบอุ่นทุกครั้งที่ได้เจอครอบครัว “सानใจไทย สู่ใจใต้” โครงการดีๆ ที่ป้ามอบให้กับพวกเรา

นางสาวนุรฮัน โละมะ
เยาวชนรุ่นที่ ๘

“ป้าเปรม” พุ้เป็นกัรักของเยาวชน

โครงการ “सानใจไทย สู่ใจใต้” คือโครงการที่เล็งเห็นถึงปัญหาใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่ ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ภายใต้ปณิธานอันแน่วแน่ ของ “ป้าเปรม” ผู้เป็นที่รักของเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการทุกคน รวมถึงตัวกระผมเองด้วย

ทำให้เยาวชนในพื้นที่ ได้ออกไปเรียนรู้สังคม การอยู่ร่วมกันภายในสังคม ภายใต้ความเป็นพหุวัฒนธรรม

ทำให้เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการมีความภาคภูมิใจ เปิดหัวใจแห่งการเรียนรู้ต่อยอด เพื่อสร้างความสันติสุขให้แก่บ้านของตัวเอง

ด้วยเหตุนี้เองทำให้โครงการ “सानใจไทย สู่ใจใต้” ดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่องเพื่อมุ่งเน้นพัฒนาเยาวชนชายแดนใต้อย่างแท้จริง

ดังคำที่ “ป้า” พูดกับลูกๆ เยาวชนในโครงการเสมอมา “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” และคำนี้จะอยู่ในใจเยาวชนโครงการ สานใจไทย สู่ใจใต้ ตลอดไป

พัชรพล ดำสมุทร
เยาวชน รุ่นที่ ๒๕

“การตอบแทนบุญคุณแผ่นดินที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการเป็นคนดี”

“หน้าที่ของคนไทยทุกคน คือการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน ซึ่งการตอบแทนบุญคุณแผ่นดินที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการเป็นคนดี” คำพูดของท่านยังคงจดจำได้ดีในหัวใจของผม จากคนหนึ่งซึ่งอาศัยติดขอบชายแดนมาเลย์ และได้รับโอกาสเข้าร่วมโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” รุ่นที่ ๒๙ ซึ่งเป็นความใฝ่ฝันของผมและเป็นจริงได้ในที่สุด

ผมได้รู้จักกับท่านนับตั้งแต่นั้นมา ท่านเสมือนเป็นครูคนหนึ่ง ซึ่งอาจจะไม่ได้สอนในห้องเรียน แต่ท่านได้สอนให้ผู้คนรวมทั้งผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนว่า “หน้าที่ของคนไทยทุกคน คือการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน ซึ่งการตอบแทนบุญคุณแผ่นดินที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการเป็นคนดี” ครั้งแรกที่ได้รับฟัง สัมผัสได้ถึงความรัก ความห่วงใย แม้ผมจะอยู่ต่างถิ่น ห่างไกลกัน แต่ความห่วงใยของท่านที่มีต่อผู้คน เปรียบดังพ่อที่ห่วงใยลูก คอยดูแล คอยรับฟัง คอยช่วยเหลือ

ท่านสอนให้รู้จักรักผู้อื่น ช่วยเหลือกัน ดูแลกัน ท่านคือคุณครูที่ห่วงใยผู้คน รักผู้คนและพรหมแดนก็ไม่ใช่อุปสรรค

สุดท้ายนี้ผมขอขอบคุณ “ป้าเปรม” อย่างสุดซึ้ง

แม้วันนี้ท่านไม่อยู่ดูแลพวกเราแล้ว แต่ท่านได้ทิ้งคำสอนและแบบอย่างที่ดีงาม ให้ผู้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้และปรับใช้ในชีวิต เพื่อประโยชน์ให้กับแผ่นดินนี้ต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายหม่อมมัตสาเถร์ เริาะแลบา

เยาวชน รุ่นที่ ๒๙

ความเป็นไทยและความเป็นธรรม

รำลึกถึง “ป้า” พุริธเริ่มพัฒนาเยาวชนชายแดนใต้

เมื่อเอ่ยถึง “พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” คนทั่วไปมักจะรู้จักท่านในฐานะประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ หรืออดีตนายกรัฐมนตรี

แต่สำหรับเยาวชนโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” แล้วพวกเรา ยังรู้จักท่านในฐานะผู้ริเริ่มก่อร่างสร้างครอบครัว “สานใจไทย สู่ใจใต้”

ที่อบอุ่นให้กำเนิดเกิดขึ้น ซึ่งนับว่าเป็นการหยิบยื่นโอกาสอันทรงคุณค่า แก่เยาวชนจากจังหวัดชายแดนใต้ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ความไม่สงบ ได้เปิดโลกทัศน์ เรียนรู้สิ่งใหม่ สัมผัสประสบการณ์ และสานสัมพันธ์กับพี่น้องชาวไทยในภาคกลางเสมือนหนึ่งเป็นครอบครัวเดียวกัน

ผมรู้สึกซาบซึ้งในคุณูปการอันใหญ่หลวงที่ “ป่าเปรม” ได้มอบให้ ประการสำคัญ ที่มีอาจละลายไปได้ นั่นคือ “ป่า” ได้ปลูกต้นกล้า “ความเป็นไทย” และ “ความเป็นธรรม” ให้เติบโตงอกงามขึ้น ในจิตสำนึกของชาวसानใจไทย สู้ใจใต้ทุกคน

ครั้งเมื่อครั้งที่ “ป่า” เดินทางมาเปิดพิธีโครงการसानใจไทย สู้ใจใต้ รุ่นที่ ๓๑ “ป่า” ได้ถามผมเป็นสำเนียงเสียงใต้ว่า “เป็นคนจังหวัดอะไร”

ผมตอบกลับไปด้วยความตื่นเต็นว่า “สงขลาครับ” จากนั้นป่าก็ว่า “คนบ้านเดียวกัน ตั้งใจเรียนนะ จะได้มาช่วยพัฒนาประเทศชาติ”

ผมตอบกลับอย่างแน่วแน่ว่า “ครับผม” บทสนทนาในวันนั้นยังคงตราตรึงอยู่ในพื้นที่ของหัวใจมาจนถึงทุกวันนี้และนับเป็นความทรงจำที่ดีในชีวิตตลอดมา

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา “ป่า” ตรากตรำทำงานหนักเพื่อพัฒนาสังคมไทยอย่าง มิเคยหยุดนิ่ง

ถึงวันนี้เป็นเวลาที “ป่า” ได้นอนหลับพักผ่อนจากความเหนื่อยล้าอย่างเต็มที่ กระนั้น “ความเป็นไทย” “ความเป็นธรรม” และปณิธาน “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ที่ป่าพยายามเน้นย้ำและปฏิบัติไว้เป็นแบบอย่าง ก็ยังคงอยู่ในจิตสำนึกของผมต่อไป

ทุกห้วงยามของชีวิตในแต่ละวันผมจึงเริ่มต้นสร้างสรรค์สิ่งดีๆ เพื่อตอบแทนบุญคุณแผ่นดินจากสิ่งเล็กๆ ที่สามารถกระทำได้ และเพียงวาดหวังว่าผลจากการคิดดี ทำดี และยึดมั่นใน “ความเป็นไทย และความเป็นธรรม” จะได้ช่วยพัฒนาประเทศชาติ ให้สงบสุขและเจริญรุ่งเรืองสืบไป

นายอดิรุจ ดือระ
เยาวชนรุ่นที่ ๓๑

“ป่า” คือแบบอย่างให้กับอนุชนรุ่นหลัง

“ป่า” คือ ผู้ให้โอกาสกับเยาวชน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อดึงศักยภาพที่มีอยู่ในตัวเองแสดงออกสู่สังคมและโลกภายนอกได้อย่างสมกับเป็นรัฐบุรุษของแผ่นดินไทย

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ชื่อนี้ยังคงฝังใจในตัวเยาวชนที่เคยผ่านโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” ตั้งแต่รุ่นแรกถึงรุ่นต่อๆ ไป ตรานานเท่านั้น เพราะป่าเป็นผู้ดำริโครงการให้กับเยาวชนที่ขาดโอกาสหรือแทบจะไม่มีโอกาส ให้มีโอกาสเปิดโลกทัศน์ เรียนรู้และสัมผัสกับสิ่งใหม่ๆ เพื่อให้เยาวชนได้พัฒนาตัวเอง เรียนรู้ถึงสังคมพหุวัฒนธรรม ยอมรับในความต่างด้วยการไม่แบ่งแยกศาสนา เพราะเราคือคนไทยด้วยกัน

“ป่า” คือแบบอย่างในการทำงานให้กับอนุชนรุ่นหลัง ให้มีความซื่อสัตย์ สุจริต ในการประกอบอาชีพ นึกถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ดังปณิธานที่ว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

นายอริฟ หะนิเร
เยาวชนรุ่นที่ ๑๕ /ครูพี่เลี้ยง รุ่นที่ ๓๑-๓๖

“จุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลง”

“การตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน คือการประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี เป็นสถาบันที่ดี เป็นองค์กรที่ดี เป็นตัวอย่างที่ดี มุ่งกระทำแต่ความดี เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน”

ตั้งแต่ก้าวแรกที่ก้าวเข้ามาในโครงการ สานใจไทย สู่ใจใต้ มันคือ “จุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลง”

ปัจจุบันผมประสบความสำเร็จในชีวิต ได้ทำงานในสิ่งที่ตัวเองรัก มีงานทำในการเลี้ยงดูตนเอง และช่วยเหลือครอบครัว

โครงการสอนให้เรารู้จักคำว่าโอกาส เมื่อเราได้รับโอกาสแล้ว เราก็จะต้องหาโอกาสในการตอบแทนบุญคุณแผ่นดินต่อ

ครั้งหนึ่งได้รับโอกาสไปอยู่กับครอบครัวอุปถัมภ์ที่จังหวัดสระบุรี ที่นั่นสอนและให้ประสบการณ์ผมอย่างล้ำค่า ได้เรียนรู้และเข้าใจความเป็นพหุวัฒนธรรมของชุมชนสองศาสนาที่นั่น การแบ่งปันและการให้

วันนี้โครงการ สานใจไทย สู่ใจใต้ ได้สร้างความสำเร็จให้กับชีวิตของคนๆ หนึ่ง ได้อย่างงดงาม

ผมขอสัญญาว่าจะหาโอกาสและเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พัฒนาเยาวชนที่ขาดโอกาสและเป็นปัญหาของสังคม และจะไม่มีวันลืมสิ่งดีๆ จากโครงการ ขอบคุณและสวัสดิ์ครับ

นายอัปดุลฮาгим ยีปาโล๊ะ
เยาวชนรุ่นที่ ๒๘

“ความฝันก็เป็นจริง”

ดิฉัน มีความฝันอยากเป็นพยาบาลตั้งแต่เด็ก อยากดูแลรักษาผู้ป่วยเพื่อให้หายจากความเจ็บป่วย และ ความทุกข์ทรมาน

แต่ความฝันนั้นมันอยู่ไกลตัวดิฉันเหลือเกิน เพราะการที่จะเรียนพยาบาลได้ต้องมีค่าใช้จ่ายสูง ซึ่งดิฉันมีฐานะยากจน มีเพียงแค่มารดาที่คอยทำงาน หาเช้า กินค่ำ ดิฉันคิดและบอกตัวเองอยู่เสมอว่า พยาบาลที่ฉันอยากเป็นคงเป็นได้แค่ความฝัน ไม่มีวันที่จะเป็นจริง

แต่ในที่สุดโอกาสของดิฉันก็มาถึง คือ ดิฉันได้รับโอกาส ได้เข้าร่วมโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” รุ่นที่ ๒๗ (พหุวัฒนธรรม)

จากการเข้าร่วมโครงการและได้อยู่กับครอบครัวอุปถัมภ์ ได้เห็นโลกกว้างที่แปลกตา ที่ไม่เคยเห็นในชุมชนของดิฉันมาก่อน และได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกันกับเพื่อนๆ พี่น้องต่างศาสนา ถึงเราจะต่างศาสนาแต่เราก็คือคนไทยด้วยกัน ไม่มีการแบ่งแยก สามารถอยู่ด้วยกันได้อย่างมีความสุข และที่สำคัญ ดิฉันได้รับโอกาสจากผู้ใหญ่ใจดี ได้อุปการะทุนการศึกษาให้ดิฉันได้ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาและเป็นสาขาวิชาที่ดิฉันใฝ่ฝันมาตลอด ซึ่งก็คือ คณะพยาบาลศาสตร์

ดิฉันรู้สึกดีใจจนบอกไม่ถูก ไม่เคยคิดเลยว่าความฝันของดิฉันจะเป็นจริง

ปัจจุบัน ดิฉันได้เรียนจบปริญญาตรี หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต และได้ทำงานในสิ่งที่รักและนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ และกลับไปพัฒนาพื้นที่บ้านเกิดให้สมกับคำว่า เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ดิฉันขอขอบคุณ “ป้าเปรม” และโครงการสานใจไทยสู่ใจใต้ ที่มอบโอกาส ดีๆ ให้กับดิฉัน ได้ทำตามความฝันของตนเอง และเยาวชนทั้ง ๕ จังหวัดชายแดนใต้อีกหลายๆคน ที่ขาดโอกาสเหมือนดิฉัน ได้ทำตามความฝันของตนให้เป็นจริง

และดิฉันเชื่อว่าเยาวชนทุกคน รวมถึงตัวดิฉันจะไม่ลืมวันลืมสิ่งดีๆเหล่านี้และจะสร้างคุณงามความดีดังที่ท่านได้ให้ปณิธานไว้ เราเกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดินค่ะ

นางสาวอาเอเสาะ โต๊ะเต็ง
เยาวชน รุ่นที่ ๒๗

“ปฏิบัติตนเป็นคนดี”

คุณูปการที่ “ปาเปรม” ทำให้ประเทศไทยมีมากมายที่จะกล่าวถึง แต่ดิฉันสัมผัสได้นั้นเมื่อครั้งหนึ่ง ได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการ สานใจไทย สู้ใจใต้ เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว

หลายครั้ง “ปา” สอนให้เยาวชนรู้จักตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

คำนิยามนี้เป็นที่ยอมรับ ทุกสาขาอาชีพ องค์กร ไม่ว่าจะป็นรัฐบาลเอง หรือองค์กรของรัฐ ของภาคเอกชน และสถาบันของรัฐของภาคเอกชน ย่อมรวมอยู่ในคำนิยามนี้ทั้งสิ้น

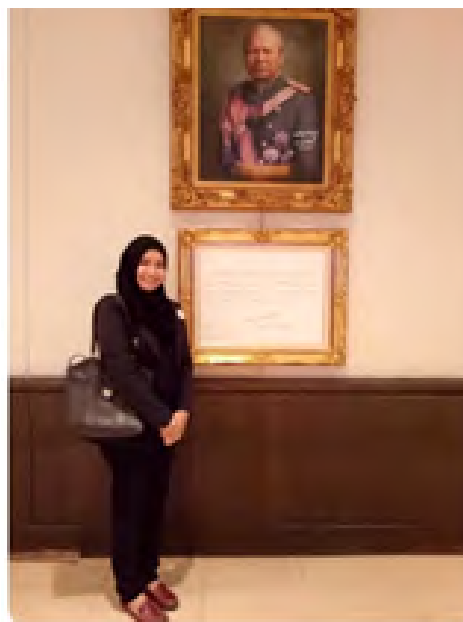
ฉะนั้นการตอบแทนคุณแผ่นดิน จึงมีความหมายกว้างขวาง ลึกซึ้ง ยิ่งใหญ่ไพศาลและครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นคน

ปัจจุบันดิฉันจบปริญญาตรี และได้ทำงานในสาขาอาชีพที่ตนรัก ดิฉันได้ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยจิตวิญญาณ เสียสละ พุ่มเทเวลาความสามารถของตนเองพร้อมให้ความร่วมมือด้วยความเต็มใจ

ขอขอบคุณ “ปาเปรม” ที่มอบโอกาสให้กับเยาวชน ๕ จังหวัดชายแดนใต้ การได้รับโอกาสเข้าร่วมโครงการในวันนั้นทำให้ดิฉันอยากทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม

ดิฉันขอสัญญาว่าดิฉันจะดำเนินชีวิตตามคำนิยามของ “ปา” ที่ว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” คือการปฏิบัติตนเป็นคนดี เป็นสถาบันที่ดี เป็นองค์กรที่ดี เป็นตัวอย่างที่ดี มุ่งกระทำแต่ความดีเพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน

นางสาวรุณีดา เลาะยะผา
เยาวชนรุ่นที่ ๑๓

“ปา”เป็นห่วงเยาวชนทุกคน”

หนูเป็นเยาวชนโครงการ “สานใจไทย สู้ใจใต้” รุ่นที่ ๓๒ ตอนนี้นำกำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นอุดมศึกษาปีที่ ๒ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาวิศวกรรมสารสนเทศ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

หนูต้องขอขอบคุณผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่านที่ได้เปิดโอกาสรอบพิเศษนี้ให้พวกหนู เพราะตอนที่ประกาศรอบแรกๆ คือหนูไม่ติดแล้วคือความรู้สึกตอนนั้นก็เศร้าเพราะหนูอยู่ ม.๖ แล้วซึ่งมันเป็นโอกาสสุดท้ายที่ทำให้หนูได้เข้าร่วมโครงการนี้ แต่แล้วความรู้สึกหนูก็มีแต่ความยินดี และดีใจมากเมื่อมีประกาศจากโครงการว่าจะเปิดรอบพิเศษ แล้วหนูก็เป็นหนึ่งในเยาวชนที่มีสิทธิเข้าร่วมโครงการ แต่ตอนนั้นคือยังไม่รู้อะไรเกี่ยวกับโครงการมากเท่าไร รู้แค่ว่าเป็นโครงการที่ดีมากและเป็นโครงการที่จะทำให้เราเปิดโลกกว้าง และการใช้ชีวิตอยู่ในชุมชนแบบพหุวัฒนธรรม ก่อนไปคือรู้ทราบแค่นี้ แต่พอไปคือหนูรู้เลยว่าโครงการนี้มันดีมากจริงๆ เป็นโครงการที่ทำให้หนูได้รู้อะไรหลายอย่างมาก ทำให้หนูรู้สึกว่ามันเป็นประสบการณ์ที่ดีมากของหนู ซึ่งรุ่นหนูเป็นรุ่นพิเศษแต่ “ป่าเปรม” และผู้ใหญ่ทุกท่านก็ให้ความสำคัญมากเช่นกัน

โครงการนี้ทำให้หนูได้มีครอบครัวอีกครอบครัวหนึ่งที่เขาดูแลหนูดีมาก เหมือนเป็นลูกแท้ๆ เลย ถึงแม้ระยะเวลาจะสั้น แต่คือหนูรู้สึกผูกพันกับครอบครัวอุปถัมภ์มาก และทำให้หนูมีแรงบันดาลใจที่จะตั้งใจเรียนให้จบสูงๆ เพื่อจะทำงานดีๆ และสามารถดูแลครอบครัวได้ และสิ่งที่หนูจำได้ไม่เคยลืมคือวันปิดพิธี “ป่า” ไม่สบาย แต่ป่าก็ยังมาพบพวกหนูและครั้งนั้นก็ครั้งแรกที่หนูได้มีโอกาสพบท่าน และความรู้สึกเข้ามาทันทีว่า “ป่า” เป็นห่วงเยาวชนทุกคนจริงๆ และที่สำคัญ ที่ป่าได้เน้นย้ำตลอดว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

หนูสัญญาว่าหนูจะทำให้ดีที่สุด และสิ่งที่สำคัญที่สุด หนูขอขอบคุณ “ป่าเปรม” ที่ได้จัดโครงการนี้ให้พวกเราชาว ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้

ขอบคุณ “ป่าเปรม” และผู้ใหญ่ทุกท่านที่เห็นความสำคัญของการศึกษาแก่เด็กที่ขาดโอกาสอย่างพวกหนูและได้เปิดโอกาสในเรื่องของการศึกษาระดับอุดมศึกษาทำให้หนูได้มีโอกาสในการเรียนมากขึ้น

ขอบคุณจากใจเด็กเยาวชนทุกคน หนูก็ไม่รู้ว่าถ้าหนูไม่ได้รับโอกาสนี้ชีวิตตอนนี้จะเป็นอย่างไร แต่ตอนนี้เมื่อหนูได้รับโอกาสนี้แล้วหนูจะทำให้ดีที่สุดให้สมกับโอกาสที่ท่านได้มอบให้ หนูเชื่อว่าเยาวชนทุกคนจะไม่มีวันลืม สิ่งดีๆ ที่ป่าได้มอบให้เลย และจะนำปณิธานที่ป่าได้สอน สร้างความดีเพื่อตอบแทนบุญคุณแผ่นดินให้ดีที่สุด

นางสาวฟาตาลีเยาะห์ บราเฮง

เยาวชน รุ่นที่ ๓๒

“ นายกรัฐมนตรี

เสวยยศ/และ/เสวย/โอรส/อโอรส/ ก็/ไม่/ได้/พม/กัน
เมื่อ/เสวย/ยศ/เงิน/จีน/ และ/ได้/พม/กัน/อีก
นาย/กรัฐมนตรี/ ต้อง/ไม่/ลืม/ “ความ/เป็น/ไทย”
และ/ “ความ/เป็น/คนไทย”/ สอง/วลี/ที่/จะ/ก่อให้เกิด/ ความ/รัก
ความ/สมัคร/ใจ/ ใน/หมู่/ชน/ของ/เรา/ ซึ่ง/คือ/ทุกคน/เป็น/เจ้าของ. ||

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

พ.ร.อ. ช. ๒๕๕๕

ความเป็นไทย ความเป็นธรรม

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ป้าเปรมแสดงความมุ่งมั่นตั้งใจ โดยมีได้หวังผลตอบแทนใดๆ นอกจากความรักและความปรารถนาดีแก่เด็กๆ โดยให้โอวาทหลายครั้ง ท่านได้ต้องการที่จะสื่อสารไปยังเยาวชนที่มาร่วมโครงการ ให้ได้รับรู้ว่า โครงการฯ หวังอะไรจากเยาวชน ซึ่งท่านถือว่าเขาเหล่านั้นเป็นตัวแทนของเยาวชนในพื้นที่ภาคใต้ ที่จะต้องใช้ความคิดและมีหน้าที่ที่จะต้องทำ ช่วงนี้อาจจะเป็นแค่ภารกิจเล็กๆ แต่เมื่อเยาวชนมีเพื่อน มีครอบครัว มีชุมชน สังคม เยาวชนसानใจไทยจะทำเป็นตัวอย่างที่ดี เด็กและเยาวชนเหล่านั้นคือ อนาคตที่สำคัญของชาติ บ้านเมืองต่อไป ดังนั้น เด็กและเยาวชนसानใจไทยคือสัมพันธ์แห่งสันติสุขในสังคม ดังคำกล่าวเปิดโครงการฯ รุ่นที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๘ มีความสำคัญตอนหนึ่งว่า

“ผมขอเรียนตรงๆ ว่า ผมทำ พวกเราทำ เพราะว่า ผมรักเด็กๆ อยากให้เด็กมีความสุข อยากให้เด็กมีความรู้ อยากให้เด็กรู้ตัวว่าเป็นคนไทยและต้องช่วยกันดูแลประเทศไทย เราทำ เราไม่ต้องการความดังความเด่น นั่นมิใช่ความปรารถนาของเรา เราทำ เราไม่ต้องการสิ่งใดตอบแทน แต่สิ่งที่เราอยากได้มากที่สุดและจะเป็นความภูมิใจมากที่สุดของพวกเราก็คือ เด็กได้มีความสุข เด็กได้มีความเข้าใจ เด็กได้มีความภูมิใจในความเป็นไทย สิ่งนี้คือความมุ่งหมายที่เราอยากทำ”

ในโอวาทของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ กล่าวในโอกาสเปิดโครงการ “सानใจไทย สู้ใจใต้” จากจำนวนไม่ต่ำกว่า

๒๖ ครั้ง ประเด็นที่มีการกล่าวหลายครั้ง ถือเป็นเนื้อหาสาระที่ต้องการสร้างการรับรู้และหวัง ให้เกิดจิตสำนึก เสมือนเป็นหน้าที่ที่เด็กและเยาวชนพึงรับรู้ และนำไปปฏิบัติขยายผลต่อไป ๙ ประเด็นสรุปที่น่าสนใจ ดังนี้

๑. โครงการฯ นี้เป็นโครงการที่เกิดขึ้น**ด้วยความรัก ด้วยความห่วงใย ด้วยความต้องการที่จะให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง** เป็นโครงการที่นำเด็กมาเรียนรู้ ได้มาเห็นได้เข้าใจด้วยตัวของเขาเอง ให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้ถึงวิถีชีวิตของคนที่นับถือศาสนาอิสลามในภาคกลางที่เขาอยู่ เขาอยู่กันอย่างไรถึงได้มีความสุข อันนี้เราต้องเริ่มตั้งแต่เด็กๆ เพื่อให้เยาวชนรุ่นหนุ่มสาวของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เขาทราบว่า การอยู่กันด้วยความสันติสุขนั้น มันมีหนทาง

๒. เรานำเด็กและเยาวชนที่**นับถือศาสนาต่างกัน** มาทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน การนับถือศาสนาต่างกันไม่เป็นอุปสรรคที่จะอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข ทุกคนต้องอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข เพราะทุกคนต้องอยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกัน ประพฤติปฏิบัติตนตามหลักการของแต่ละศาสนา การสร้างความสมานฉันท์ในชาติบ้านเมืองของเราอยากให้เด็กและเยาวชนถือเป็นภาระหน้าที่ จะต้องช่วยกันพัฒนาชาติบ้านเมืองของเราให้อยู่เย็นเป็นสุข มีความสมานฉันท์

๓. ศาสนาอิสลามไม่ใช่สอนให้คนเสียหาย หรือไม่ใช่สอนให้คนเป็นคนไม่ดี **ศาสนาอิสลามก็**

เราต้องช่วยกันทำจนกว่า
เป็นหน้าที่
เป็นตัวอย่างที่ดี เพื่อสังคมที่ดี
// อ. อ. อ. อ. อ. อ.
พ.ศ. ๒๕๕๕
๑๘ พ.ค. ๒๕๕๕

เหมือนกับศาสนาอื่นๆ ที่สอนให้คนรักกันสามัคคีกัน ทำความดีช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สั่งสอนให้พวกเราเป็นคนดี เป็นคนไทยที่ดีนั่นคือ การตอบแทนบุญคุณที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะคนดีจะมุ่งมั่นกระทำแต่ความดีแก่ตนเอง แก่ครอบครัว แก่ชุมชน และแก่ประเทศของเราในที่สุด เพื่อให้เห็นว่าศาสนาไม่ใช่อุปสรรคที่เราจะรักกัน คุณแลชาติบ้านเมืองด้วยกัน (สิ่งที่ศาสดาของศาสนาอิสลามได้สั่งสอนไว้ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี และรัฐบุรุษ ท่านได้กล่าวอ้างอิงนำเสนอทางนำคำสอนในศาสนาอิสลามโดย อาจารย์ทินกร มีหิรัญผู้แทนสำนักจุฬาราชมนตรี ซึ่งมีการนำเสนอทุกครั้งในพิธีเปิดโครงการฯ)

๔. คนไทยไม่มีการแบ่งชั้นหรือชนชั้น ขอให้มั่นใจว่า ไม่มีใครมองคนไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม เป็นคนไทยอีกชั้นหนึ่ง ใครคิดอย่างนั้นบ้าที่สุด เหลวไหลที่สุด เด็กที่นับถือศาสนาอิสลามเขาก็เป็นเจ้าของประเทศนี้เหมือนกัน เป็นเจ้าของประเทศเท่าเทียมกัน ต้องมีหน้าที่ดูแลให้บ้านเมืองนี้เป็นที่น่าอยู่เกิดความผาสุกแก่คนในชาติของเราด้วยกัน

๕. เราต้องมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย เกิดมาในแผ่นดินนี้มีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ขอให้หึงจงจงทองในความเป็นไทย

๖. ด้วยความสำนึกเป็นคนไทยด้วยกัน เราจะได้ช่วยกันได้ว่าความสงบนั้น จะเกิดขึ้นได้ด้วย **ความเข้าใจซึ่งกันและกัน** เราต้องพูดความจริงออกมา ความจริงที่ประสບอยู่จะเป็นเรื่องอะไรแล้วต้องช่วยกันด้วยใจของคนไทยที่มีต่อกัน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงรับสั่งเรื่องความเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญ เราต้องทำความเข้าใจให้ตรงกัน ตราบใดที่เราไม่มีความเข้าใจที่ตรงกัน ปัญหาเหล่านั้นจะถูกลมองไปคนละมุม

๗. **การเป็นคนไทย** ก็จะต้องทำหน้าที่สำคัญที่สุดคือ **“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”** วิธีของเด็กและเยาวชนคือ ต้องนำความสุขสำเร็จเพื่อให้ชาติบ้านเมืองของเราก้าวหน้ามั่นคงในอนาคต ต้องแก้ไขความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนคือเรื่องความเป็นไทย เมื่อเป็นคนไทยต้องตอบแทนคุณแผ่นดิน และจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กับเรื่องความเป็นธรรมเป็นสิ่งที่ควรได้รับจากรัฐ

๘. **ความเป็นธรรม**ที่หลายคนพูดถึง เพื่อการแก้ปัญหาสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง เราต้องตอบตัวเอง หรือต้องถือปฏิบัติเป็นสิ่งสำคัญด้วยเหมือนกันคือ เราต้องให้ความเป็นธรรมกับบ้านเมือง พวกเด็กและเยาวชน คือ การเป็นเด็กดี ตั้งใจเรียน เชื่อฟังพ่อแม่ เคารพพระเบียบ เคารพกฎหมาย

๙. **การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้** เข้าใจว่า ต้องให้ความสำคัญกับ ๒ เรื่อง คือ

การเสริมความเป็นไทย ความเป็นคนไทยที่ทุกคนต้องมีความรู้สึกที่สำนึกอยู่ในจิตของเราเสมอว่า เราคือคนไทย เพราะถ้าเราไม่ถือว่าเราเป็นคนไทย เราคงพูดกันไม่เข้าใจ และ

การสร้างความเป็นธรรม ตราบใดที่ไม่มีความเป็นธรรม ไม่มีความยุติธรรม ไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้นคือ สิ่งที่ภาครัฐต้องรีบจัดการแก้ไขและเร่งทำความเข้าใจ

บทความพิเศษ ของ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

ประธานองคมนตรี

ประธานมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

พัฒนากรรพยากรมนุษย เพื่อสันติสุขที่ยั่งยืน

“๑๕ ปี กับสานใจไทย สู่ใจใต้”

โครงการสานใจไทยสู่ใจใต้ เริ่มขึ้นจากการจัดกิจกรรม “ส่งใจไทย ไปช่วยชาวใต้” จนพัฒนามาเป็นโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” ในปัจจุบัน การดำเนินการเริ่มแรก เน้นการสมัครใจ สานสัมพันธ์ของคนในภาคกลาง หาวิธีการลงไปช่วยคนในพื้นที่ ภาคใต้ให้ความสงบสุขกลับคืนมา สร้างโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา ของคนใต้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ครอบครัว สังคมและชาติบ้านเมือง ทำให้เขา รู้สึกว่าตัวเขามีส่วนในการช่วยแก้ปัญหาชาติบ้านเมือง

ระยะแรกในการเริ่มดำเนินโครงการพัฒนาเยาวชนของโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” ตามแนวความคิดของป่าเปรม ยังไม่เป็นที่ยอมรับมากนักจากผู้นำศาสนา และผู้ปกครองของเยาวชน เพราะยังมีความเคลือบแคลงสงสัยว่า โครงการฯ นำเยาวชนมุสลิมไปทำอะไร แต่เมื่อโครงการดำเนินการไปได้ระยะหนึ่งกลับได้รับการยอมรับและสนับสนุนจากผู้ปกครอง ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำศาสนา เป็นอย่างดี ได้รับความร่วมมือ ร่วมใจ และความมั่นใจจากทุกฝ่าย

เมื่อโครงการฯ ดำเนินการมาได้ระยะหนึ่งอย่างมั่นคง ป่าเปรมได้ฝากสิ่งที่ ท่านมีประสบการณ์ในอดีต ในสมัยนั้นท่านมีเพื่อนนับถือศาสนาอิสลาม สมัยนั้น ต่างคนต่างคบกัน แม้จะต่างกันทั้งด้านฐานะและศาสนาแต่ก็เป็นเพื่อนกัน มาเรียนด้วยกัน ร่วมกิจกรรมอย่างเดียวกัน จากวัยเด็กจนถึงวัยเจริญเติบโตก็ยังรักษาความเป็นเพื่อนกันอย่างต่อเนื่อง ป่าเปรมต้องการเห็นความเป็นพหุวัฒนธรรม คือ ทุกคน แม้ต่างศาสนา ก็มีความสัมพันธ์กันได้ ความคิดนี้นำไปสู่โครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้ เชิงพหุวัฒนธรรม” โดยการนำเยาวชนพุทธและเยาวชนมุสลิม เข้าร่วมโครงการฯ ร่วมกัน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นมา ปัจจุบันมีเยาวชนเข้าร่วมโครงการฯ แล้ว ประมาณ ๘,๓๔๖ คน

ความสำเร็จของโครงการฯ ที่เกิดจากจำนวนเยาวชนที่ต้องการเข้าร่วมโครงการฯ เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งเกิดจากการยอมรับของครอบครัวเยาวชน ผู้นำศาสนา ตลอดจนหน่วยงานรัฐและเอกชน แม้จำนวนเยาวชนเข้าร่วมโครงการฯ

ในแต่ละปีจะมีจำนวนไม่มากนัก แต่ก็ประสบความสำเร็จไปส่วนหนึ่ง ซึ่งเราสามารถใช้วิธีการเหล่านี้ขยายผลอย่างต่อเนื่อง โดยมีเยาวชน “सानใจไทย สู้อใจใต้” ในพื้นที่เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสงบสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งนี้เพราะเมื่อคนส่วนใหญ่ในพื้นที่ไม่เห็นด้วย คนส่วนน้อยก็ไม่มีทางเดินต่อไป จากนั้นสิ่งที่คาดหวังคือ ความสงบและสันติสุขก็จะเกิดขึ้น

ความคาดหวังส่วนหนึ่ง เมื่อเยาวชนผู้ผ่านโครงการ “सानใจไทย สู้อใจใต้” มีความกระตือรือร้น มีขวัญและกำลังใจ มีความหวังด้วยการสร้างเป้าหมายชีวิต มีความเชื่อมั่น และมีการพัฒนาคุณภาพชีวิต โครงการฯ ได้ส่งเสริมเยาวชนเหล่านี้ด้วยทุนการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นวิธีการที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

เยาวชนของโครงการฯ ในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการจัดตั้งชมรมเยาวชนในแต่ละจังหวัดเพื่อเป็นแกนกลางในการส่งเสริมการทำงาน เพื่อสาธารณประโยชน์ ส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาสังคม ชุมชนให้เกิดความสุขสงบในพื้นที่อย่างยั่งยืน

สำหรับความทรงจำของผมกับป่าเปรมนั้น เกิดจากการได้มีโอกาสทำงานร่วมกับท่าน นับตั้งแต่ปี ๒๕๒๑ สิ่งหนึ่งที่ท่านแนะนำคือ เรื่องของ “ความซื่อสัตย์” และเมื่อพูดจอะไรไปแล้วต้องรักษาคำพูด เป็นสิ่งที่ได้รับฟังจากท่านมาโดยตลอด และท่านก็ปฏิบัติให้เห็นในเรื่องความซื่อสัตย์ ตามคำพูดนั้นมาตลอดทุกเมื่อ

สิ่งที่ได้ฟัง ได้เห็นจากการปฏิบัติตนของป่าเปรมเป็นตัวอย่าง ทำให้ผมมีความรู้สึกชื่นชม เพราะสิ่งที่ท่านพูดไป ท่านก็ทำได้

“เรื่องความซื่อสัตย์ ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เมื่อทำตามที่เราพูด เรายังรักษาคำพูด ก็เป็นการสร้างความเชื่อถือไว้วางใจ”

ป่าเปรมปฏิบัติตามคำพูด ทำให้เกิดความเชื่อถือ “ท่านมีบารมี เพราะพูดแล้วรักษาคำพูด เพราะพูดแล้วทำได้จริง บารมีจึงเกิดจากการปฏิบัติที่เป็นจริง”

วันนี้เราทุกคนร่วมกันดำเนินโครงการ “सानใจไทย สู้อใจใต้” ผมได้เห็นความสำเร็จ ที่เกิดขึ้นตามปณิธานของ “ป่าเปรม” แต่คิดว่าเราจะต้องพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้นโดยเสนอว่าควรมีแนวทางการประเมินผลด้านทัศนคติต่อเยาวชนในประเด็น ๔ ด้าน ได้แก่ การศึกษา สังคม ความมั่นคง และศาสนา เพื่อบรรลุเป้าหมายตามแนวคิดของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ โดยที่ตลอดระยะเวลา ๑๕ ปี (๒๕๔๘ - ๒๕๖๓) โครงการ “सानใจไทย สู้อใจใต้” ได้ต่อยอดความคิดสู่แนวทางการปฏิบัติ กล่าวคือ

๑. เยาวชนมีความเข้าใจในบริบทของโครงการ “सानใจไทย สู้อใจใต้” ยึดหลักการอยู่ร่วมกันในพหุวัฒนธรรม

๒. เยาวชนยอมรับและเข้าใจการอยู่ร่วมกัน แม้มีความแตกต่างกันด้านศาสนา เชื้อชาติ ภาษา ฯลฯ

๓. เยาวชนประทับใจในกิจกรรมครอบครัวอุปถัมภ์ ซึ่งทำให้ทัศนคติ แนวคิด การมองอนาคตของเยาวชนด้านพฤติกรรมธรรม การศึกษา อาชีพ เปลี่ยนไป
๔. เยาวชนพร้อมเป็นส่วนหนึ่งของการร่วมแก้ไขเหตุการณ์ความไม่สงบใน จังหวัดชายแดนภาคใต้
๕. เยาวชนเชื่อมั่นว่า การมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน จะช่วยลดช่องว่าง ทำให้เกิดความเชื่อมั่น ศรัทธา และความสมานฉันท์
๖. เยาวชนมีแนวคิดการเรียนสายสามัญ และสายศาสนาควบคู่กันเพิ่มขึ้น เพื่ออาชีพที่ดีในอนาคต
๗. เยาวชนมีความเข้าใจความแตกต่างระหว่างศาสนา แม้แต่ศาสนาเดียวกัน ยังมีความแตกต่างในแนวปฏิบัติแต่ละพื้นที่
๘. เยาวชนมองศาสนาอื่นเป็นบวกมากขึ้น เพราะในพื้นที่ถูกปิดกั้น การไม่รู้ ไม่เห็น ทำให้เกิดอคติ

สำหรับด้านการบริหาร ควรให้ความสำคัญในเรื่องต่อไปนี้

๑. ครอบครัวอุปถัมภ์เป็นกิจกรรมสำคัญของโครงการฯ ที่เยาวชนมีความ ชื่นชม สนใจ และนำไปเป็นต้นแบบของการใช้ชีวิตเมื่อกลับภูมิลำเนา
 ๒. ควรเสริมสร้างกิจกรรมพฤติกรรมธรรมในพื้นที่ เชื่อมโยงกับกิจกรรมใน กรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง สู่ภูมิลำเนาของเยาวชนและครอบครัวในพื้นที่
 ๓. ควรให้ความสำคัญกับการเรียนรู้กิจกรรมเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เพื่อเยาวชนได้มีโอกาสรับรู้และเห็นจากวิถีชีวิตที่เป็นจริง
 ๔. การมองวิถีชีวิตในอนาคต เช่นการศึกษา เยาวชนส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อ สายสามัญเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ เน้นสิ่งที่เยาวชนให้ความสนใจ
 ๕. การต่อยอดของเยาวชนภายหลังการจบหลักสูตรโครงการฯ จะต้องมีความต่อเนื่อง มีการบูรณาการทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ โดยเน้นหลักการ บำเพ็ญประโยชน์ เพื่อสาธารณชน
- สำหรับโครงการสานใจไทย สู่ใจใต้ ผมเชื่อมั่นว่า นี่คือเส้นทางที่จะนำไปสู่ ความสันติสุขในพื้นที่ ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็โดยการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เป็นสำคัญ
- “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ จะทำให้เกิดความสุขสงบ และ ความสุขสงบนี้จะยั่งยืนตลอดกาล**
- พวกเราจะสานต่อ โครงการสานใจไทย สู่ใจใต้ อันเป็นมรดกของ “ป่าเปรม” ต่อไป”**

บทที่ ๓

“ดนตรีทำให้ผมมีความสุข
แต่ผมจะสุขที่สุด ถ้าดนตรีส่งผลดีต่อแผ่นดิน”

เกิดมื่อตอบเทพบุตรแต่พิภพ

พ.ศ. ๑๙๕๕

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

อาเคียวราท

ผ่านทศวรรษเกียรติก้อง	เกรียงไกร
เพลงประพันธ์เพื่อไทย	แน่แท้
พลดีต่อแดนชัย	นานี่- การเนา
“รัฐบุรุษศิลปิน” แล้	เลิศด้วยศักดิ์ศรี

พี่เป็นเอก...

หากมีใครสักคนเอ่ยถามว่า นายกรัฐมนตรีของไทยนับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครอง ปี พ.ศ.๒๔๗๕ เป็นต้นมา ท่านใดที่ท่านคิดว่าคุณประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมืองมากที่สุด ทุกคนจะต้องตอบตรงกันว่า พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เพราะตลอดระยะเวลาที่ท่านดำรงตำแหน่งสำคัญสูงสุดระหว่าง พ.ศ.๒๕๒๓ – ๒๕๓๑ ท่านได้นำพาประเทศให้ผ่านพ้นวิกฤติการณ์ต่างๆ และสร้างความเจริญอย่างมากมาย แม้เมื่อก้าวลงจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและได้รับพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้เป็นประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ท่านก็มีได้หยุดอุทิศแรงกายแรงใจเพื่อพัฒนาประเทศ

นับได้ว่าท่านเป็นบุคคลที่ยิ่งใหญ่ ผู้ซึ่งดำรงตนเองอยู่เหนืออิทธิพลและผลประโยชน์ทางการเมืองใดๆ และด้วยความเป็นคนที่ซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่และต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ มีความนุมนวล รั้งบังเหียนผู้อื่น แต่ก็มีความจริงไปตรงมาเด็ดขาด ทั้งยังเป็นผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย พอเพียงและมีเกียรติ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นแบบอย่างที่ดีเยี่ยมให้แก่สังคม

ตลอดเวลาที่ผ่านมา เป็นที่ประจักษ์ชัดต่อสาธารณชนว่า ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ที่อุทิศตนเพื่อประเทศชาติเป็นผู้นำประเทศที่ทุ่มเทชีวิตให้การทำงานรับใช้ชาติ เป็นนักพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเพื่ออำนวยผลต่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชนในประเทศ เป็นนักการทหารมืออาชีพ

นอกจากนี้แล้วท่านยังมีบทบาทในความเป็นศิลปินนักดนตรีคนสำคัญ ที่มีความสามารถอันหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นในด้านการร้องเพลง การประพันธ์เพลง และการบรรเลงเปียโน ซึ่งหาไม่ได้ง่ายเลยที่คนคนหนึ่งจะมีความดีความสามารถหลายแขนงอันเอกอุอยู่ในคนคนเดียว

หากว่าใครที่ได้มีโอกาสได้ฟังท่านร้องเพลงในคอนเสิร์ตกับวงซิมโฟนีออร์เคสตรา กองทัพบก รวมทั้งได้เห็นโน้ตเพลงที่ประพันธ์ขึ้น ซึ่งมีการรวบรวมไว้คงจะต้องรู้สึกทึ่งเป็นอย่างมากกับความสละสลวยของคำร้อง สาระที่ต้องการสื่อออกมา รวมถึงทำนองของเพลงที่ไพเราะจับใจ ความเป็นธรรมชาติและง่ายในการจดจำและนำไปร้อง ซึ่งมีคุณค่ามากในความงดงามทางสุนทรียศาสตร์

ทุกบทเพลงยังมีความพร้อมในการนำเพลงออกแสดงในคอนเสิร์ต ตลอดจนสามารถใช้เป็นตัวอย่างที่ดีเยี่ยมในการศึกษาเทคนิคการประพันธ์เพลงไทยสากล รวมถึงมีคุณค่ามากในทางประวัติศาสตร์และจะเป็นมรดกอันทรงคุณค่าของชาติไทยสืบไป

ในฐานะของอดีตผู้นำประเทศ เราอาจจะเห็นผู้นำประเทศบางท่านในหลายประเทศได้ใช้ความสามารถในการแสดงดนตรีต่อหน้าสาธารณชนเพื่อสร้างความสนใจจากสื่อมวลชน หรือเพื่อสร้างกระแสทางการเมืองให้แก่ตน เช่น อดีตประธานาธิบดีบาร์ค โอบามา ขับร้องเพลง “Sweet Home Chicago”

อดีตประธานาธิบดี บิล คลินตัน บรรเลงแซกโซโฟน อดีตประธานาธิบดี โรนัลด์ เรแกน ร่วมกับ ไบรอัน มุลโรนีย์ อดีตนายกรัฐมนตรีของแคนาดา ขับร้องเพลง “ When Irish Eyes Are Smiling” ซึ่งเป็นภาพของผู้นำประเทศคนสำคัญที่แสดงออกสู่สายตามหาชน

แต่สำหรับท่านแล้วมีความแตกต่างจากบุคคลที่ได้กล่าวถึง ทั้งนี้เพราะท่านได้ใช้ความสามารถทางดนตรี เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทยด้วยการจัดตั้งมูลนิธิต่างๆ จัดการแสดงคอนเสิร์ตการกุศล การจัดทำซีดีเพลง เพื่อนำรายได้ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการจัดการแสดงดนตรีต่างๆ ไปช่วยเหลือสังคม เยียวยาและสงเคราะห์ผู้ประสบภัย จัดซื้ออุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ใช้ในการดูแลผู้ป่วยเด็กโรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรัง รวมทั้งพัฒนาด้านการดูแล ผู้ป่วยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ให้ทุนการศึกษาแก่เยาวชนที่ด้อยโอกาส จัดทำโครงการสอนดนตรีให้กับเยาวชนเรียนฟรีทุกวันอาทิตย์ และนำไปร่วมพัฒนากิจการดนตรีและเป็นสวัสดิการให้กับกำลังพลและครอบครัวของข้าราชการกรมดุริยางค์ทหารบก และนักเรียนดุริยางค์ทหารบก

ในด้านความสามารถทางดนตรีของท่านที่แสดงออกทางด้านการขับร้องเพลง การบรรเลงเปียโน และการประพันธ์เพลง ซึ่งมีผลงานการประพันธ์บทเพลงจำนวน ๒๐๐ บทเพลง บทประพันธ์เพลงของท่านนั้น แสดงถึงความรู้ความเข้าใจทางดนตรี ท่านแสดงความสามารถในการเลือกใช้สไตล์เพลงที่หลากหลาย การสร้างทำนองที่สื่อถึงอารมณ์ได้อย่างประณีตลึกซึ้ง

ท่ามกลางภารกิจมากมายของประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ และด้วยอายุที่มาก แต่ก็มีได้หยุดความสามารถทางดนตรีของท่าน ด้วยความรักและชื่นชอบเกี่ยวกับศาสตร์ทางดนตรี กลับกลายเป็นพลังมุ่งมั่นในการศึกษาและเรียนรู้ศาสตร์ต่างๆ ของวิทยาการเพื่อนำมาพัฒนางานด้านดนตรีอย่างต่อเนื่อง

สำหรับผลงานการประพันธ์เพลงท่านนั้นได้รับการยอมรับในวงการดนตรีของประเทศไทย โดยได้มีการนำผลงานการประพันธ์เพลงไปขับร้องและแสดงดนตรีโดยศิลปินที่มีชื่อเสียงหลายคน มีการนำไปบรรเลงโดยวงดนตรีชั้นนำของประเทศ เช่น วงซิมโฟนีอออร์เคสตร้ากองทัพบกวง Thailand Philharmonic Orchestra วง Sunrise String Orchestra และวงดนตรีอื่นๆ อีกมาก

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นบุคคลที่ได้ใช้ชีวิตดำเนินตามรอยเบื้องพระยุคลบาทของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ในการรับใช้ชาติและประชาชนอย่างเต็มความสามารถ แนวทางที่เด่นชัด คือสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมีโครงการที่สำคัญหลายโครงการ ที่ท่านได้ใช้ความสามารถทางด้านความเป็นศิลปินดนตรี

มิติเช่นนี้ได้แสดงถึงการแบ่งปันพรสวรรค์และหัวใจของท่านให้แก่ประเทศไทย ท่านเป็นผู้ที่อุทิศตนทั้งชีวิตให้แก่การรับใช้ประเทศชาติ ประชาชน และการจรรโลงศิลปะดนตรีให้งดงาม เป็นแบบอย่างของการให้อย่างประเสริฐ อันเป็นต้นแบบของรัฐบุรุษศิลปินอย่างแท้จริง

“ป้า” พุฒิวิญญาณดนตรี

โดย พันเอก ธนรัศ ภูมิภูวนนท์

คำว่า “Musicality” ตามพจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์ โดย ศาสตราจารย์ ดร. ณัฏชา พันธุ์เจริญ ได้ให้คำแปลไว้ว่า “วิญญาณดนตรี คุณสมบัติพิเศษของนักดนตรีและนักร้องที่สามารถบรรเลงหรือขับร้องได้ไพเราะน่าฟัง ใช้จิตวิญญาณและความรู้สึกไม่ใช้มีความสามารถเฉพาะเทคนิคหรือการเล่นดนตรีทางกายเท่านั้น ความสามารถนี้ทางทฤษฎีเชื่อว่าเป็นพรสวรรค์ส่วนตัว ซึ่งต้องมีมาแต่กำเนิด แต่บางทฤษฎีเชื่อว่าฝึกฝนกันได้”

ถ้าจะกล่าวถึงเรื่องราวที่เกี่ยวข้องทางด้านดนตรีของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ต่อไปขออนุญาตเรียกว่า “ป้า” ตามที่ท่านกล่าวแทนตัวท่านเองนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงน่าจะเป็นข้าราชการของกรมดุริยางค์ทหารบก โดยเริ่มต้นจากเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ “ป้า” ได้มีดำริให้ กรมดุริยางค์ทหารบก บันทึกเสียงบทเพลง “คนดีศรีแผ่นดิน”

กรมดุริยางค์ทหารบก จึงได้ดำเนินการจัดทำซีดีเพลงและนำบทเพลงไปมอบให้ “ป้า” ซึ่งในครั้งนั้นท่านได้บริจาคเงินสนับสนุนห้องบันทึกเสียง เพื่อจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับห้องบันทึกเสียงเพิ่มเติม ทำให้ห้องบันทึกเสียงมีคุณภาพมากขึ้น

ต่อมาทางกรมดุริยางค์ทหารบกได้กราบเรียนเชิญ “ป้า” มาร่วมในงานเลี้ยงขอบคุณที่ท่านบริจาคเงินสนับสนุนในการพัฒนาห้องบันทึกเสียง และก่อน “ป้า” เดินทางกลับ ได้บอกกับผู้บังคับกองดุริยางค์ทหารบกในขณะนั้นว่าท่านชอบเล่นเปียโน และอยากได้นักเปียโนของกองดุริยางค์ทหารบกมาสอนที่บ้าน กองดุริยางค์ทหารบกจึงได้ส่ง พันโท วิวัฒน์ คมศิลป์ ซึ่งในขณะนั้นยศสิบเอก ผู้ซึ่งจบปริญญาตรีทางการบรรเลงเปียโน จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

และเป็นผู้บรรเลงเปียโนในวันงานเลี้ยงขอบคุณไปเป็นครูผู้สอนเปียโน

Musicality ของ “ป้า”

ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๕ หลังจาก ที่เริ่มเรียนเปียโนไปได้สักระยะหนึ่ง ท่านได้เริ่มเรียนการประพันธ์เพลง และนับตั้งแต่นั้นมาเรื่องราวทางด้านดนตรีในหลายๆ ด้าน ทั้งการเรียนเปียโน และการประพันธ์เพลง ของท่านก็ได้เริ่มขึ้น

ถ้าจะกล่าวถึงเรื่อง Musicality ของ “ป้า” ผู้ที่ควร จะรู้เรื่องนี้ดีที่สุดจะต้องเป็น พันโท วิวัฒน์ คมศิลป์ หรือชื่อที่มักจะถูกเรียกติดปาก “ป้า” เสมอว่า “เป็ก” ผู้ซึ่งเป็นครูผู้สอนเปียโน ทฤษฎีดนตรี และการประพันธ์เพลง

เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอัจฉริยะทางด้านดนตรี ทั้งทางด้านการเรียนเปียโน ทฤษฎีดนตรี และการประพันธ์เพลงนั้น พันโท วิวัฒน์ คมศิลป์ ได้เล่าให้ฟังเกี่ยวกับการสอนเปียโนว่า การเรียนเปียโนของ “ป้า” เริ่มสอนตั้งแต่วิธีการนั่งที่เก้าอี้เปียโน ที่บริเวณ Middle C การวางมือในตำแหน่งต่างๆ เช่น C position, F position, G position ทั้งมือซ้ายและมือขวา และพื้นฐานทางด้านเทคนิคการบรรเลงเปียโนพื้นฐานตามมาตรฐานสากลตั้งแต่เริ่มต้น หลังจากที่ “ป้า” เริ่มเรียนได้สักพักใหญ่ ท่านได้บอกว่าไม่อยากเรียนโน้ตสากล อยากเล่นเพลงได้เร็ว ไม่ต้องการเล่นให้เก่ง เพียงขอให้เล่นได้

ดังนั้นการเรียนการสอนจึงได้มีการนำสัญลักษณ์แทนความสั้นยาว และการแบ่งวรรคตอนของโน้ตหรือประโยคเพลงในระบบตัวเลขเข้ามาใช้แทนตัวโน้ตเพื่อให้เกิดความง่ายในการทำ ความเข้าใจกับตัวโน้ต เช่น ถ้ายกตัวอย่างเพลง

“When The Saints Go Marching In” โน้ตในระบบ ตัวเลขจะเป็น ๑๓๔๕...../๑๓๔๕.....๑๓๔๕....๓....๑.... ๓....๒ และด้วยประสบการณ์ของท่านที่ฟังเพลงและ ร้องเพลงมามากทำให้มีการฟังที่ดีหรือที่ในทางดนตรีเรามา มักจะเรียกกันว่า “หูดี”

และจากพรสวรรค์ตรงนี้จึงได้ลองนำบทเพลง ที่ท่านร้องได้ นำมาเปลี่ยนเป็นโน้ตตัวเลขและให้ท่าน ลองเล่นดู เพราะท่านรู้จักเพลงดีอยู่แล้ว แต่การเล่น ยังคงเทคนิคที่สำคัญในการเล่นเปียโนไว้ เช่นกำหนด position ต่างๆ เพื่อใช้ในการบรรเลง การกำหนดการ เคลื่อนย้ายมือที่ถูกต้อง การนั่ง การวางมือที่ถูกต้อง ฯลฯ

“ป้า” สร้าง Surprise!

ในช่วงนี้พบว่า “ป้า” ชอบ และมีความสุขกับการ เล่นเปียโนมาก ท่านเรียนเพลงต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว แต่ “ป้า” ก็มักจะบ่นเสมอว่าการเล่นมือซ้ายยากมาก ความจริงแล้วท่านเล่นเปียโนได้โดยไม่ต้องฝึกซ้อมมากนัก และเล่นได้ในแบบที่มีมาตรฐาน

พัฒนาการในการเรียนเปียโนของ “ป้า” เมื่อ เปรียบเทียบกับเวลาเรียน นับได้ว่าเป็นที่น่าพอใจเป็นอย่างยิ่ง และในช่วงเวลานี้นอกจากการเรียนเปียโนแล้ว ท่านยังได้เริ่มเรียนการประพันธ์เพลงควบคู่ไปด้วย

ครู “เป็ก” ได้เล่าให้ฟังว่า ครั้งหนึ่งที่ท่านต้องการจะ เล่นเปียโนเพลง “แคฝืน” ซึ่งเป็นเพลงที่ท่านประพันธ์ ขึ้นมาเอง ในแบบบรรเลงเปียโนสองมือพร้อมกัน และได้ถามว่าควรจะเริ่มอย่างไรดี มือซ้ายก่อนหรือขวา ก่อน หรือพร้อมๆ กันไปเลย

โดยคำแนะนำตามหลักการพื้นฐานของการฝึกใน ขั้นต้นก็คือควรจะเล่นแนวทำนองเพลงที่มือขวาให้คล่อง เสียก่อน แล้วจึงค่อยฝึกคอร์ดมือซ้าย ในรูปลักษณะแบบ Block Chord หรือ Broken Chord

จากนั้นจึงบรรเลงพร้อมกันทั้งสองมือในแบบ ซ้ำๆ และสำหรับการเริ่มต้นฝึกครั้งแรกนั้น ได้แนะนำ ให้ “ป้า” เล่นในแบบ Block Chord เพราะง่ายในการ แยกความรู้สึกในการที่จะเล่นพร้อมกันทั้งสองมือ

วิธีการเล่นแบบ Block Chord นี้มือซ้ายจะเล่น ไม่ซับซ้อนมาก แต่ “ป้า” เลือกที่จะเล่นในแบบ Broken Chord ซึ่งถือว่ายากพอสมควรสำหรับผู้หัดใหม่

ทั้งนี้ตอนที่ท่านเริ่มเรียนเปียโนครั้งแรก “ป้า” จะ เล่นกับเปียโนไฟฟ้าที่เป็นแบบ Auto Chord ทำให้ไม่ได้ ใช้มือซ้ายเล่นประกอบกับมือขวามากนัก เลยทำให้ท่าน ไม่เคยเล่นเปียโนในแบบสองมือพร้อมกันมาก่อน

แต่หลังจากที่ได้แนะนำวิธีการเล่นเปียโนในแบบ พร้อมกันทั้งสองมือ รวมทั้งคำแนะนำต่างๆ ที่สำคัญ และจำเป็นในช่วงเริ่มเรียน ปรากฏว่าท่านทำได้อย่างไม่ยาก มากนัก

หลังจากนั้นจึงได้ให้เวลาในการฝึกซ้อมส่วนตัว และได้บอกกับท่านว่า ไม่อยากให้ท่านใช้เวลาในการ ซ้อมนานมาก เพราะอาจจะทำให้เมื่อยล้าได้

นอกจากนั้นแล้วตามหลักการที่ถูกต้อง ผู้เรียน ต้องใช้เวลากับการซ้อมเพลงอยู่ห้วงเวลาหนึ่งถึงจะ บรรเลงได้ทั้งเพลง จึงได้แนะนำให้ท่านเลือกซ้อมเป็น ท่อนบ้าง ทีละประโยคเพลงบ้าง แล้วค่อยเล่นรวมกัน ทั้งเพลง ในที่นี้หมายถึงว่าในแต่ละวันการซ้อมไม่จำเป็นต้องจบเพลงก็ได้ ซ้อมเฉพาะท่อนใดท่อนหนึ่งก็ได้ และ นั่นคือคำแนะนำทั้งทำช่วงเริ่มเรียนในวันนั้น

“ป้า” มองเพลงในกาพรอบ

จากนั้นประมาณ ๒ สัปดาห์ หลังจากเสร็จสิ้น การเรียนเปียโนตามปกติ ท่านก็ได้เล่นเพลง “แคฝืน” ในแบบบรรเลงเปียโน พร้อมกันสองมือให้ฟัง

“ป้า” เล่นได้อย่างคล่องแคล่วและมีความไพเราะ

น่าฟังทีเดียว ซึ่งต้องพูดว่า Surprise! มาก เพราะว่าเป็นครั้งแรกในรอบหลายๆ ปี ที่ท่านเล่นเปียโนให้ฟังแบบสองมือและคงหาโอกาสได้ยากที่จะได้ฟังท่านเล่นเปียโนแบบนี้ ในวันนั้นจึงได้ขออนุญาตบันทึกเสียงและภาพเก็บไว้

หลังจากนั้นจึงได้นำเฉพาะเสียงเปียโนจากการเล่นของท่านที่บันทึกไว้ไปให้ อาจารย์สุดา พนมยงค์ ซึ่งเป็นอาจารย์ของครู “เป็ก” อีกทีหนึ่งฟัง และได้ขอความกรุณาให้อาจารย์สุดาฯ เขียนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องเสียงการบรรเลงเปียโนของท่าน โดยไม่บอกว่าผู้เล่นคือใคร

ทั้งนี้เพื่อให้อาจารย์สุดาฯ เขียนข้อเสนอแนะได้เหมือนที่แนะนำนักเรียนคนอื่นๆ

สำหรับเหตุผลที่ทำให้แบบนี้ก็คือ ครู “เป็ก” ยอยากได้ข้อเสนอแนะจากอาจารย์สุดาฯ เพื่อนำไปเรียนให้ “ป่า” ทราบ เป็นการเสริมความมั่นใจในเรื่องที่ ครู “เป็ก” เคยบอกว่า “ป่า” เล่นเปียโนได้ไพเราะน่าฟังครู “เป็ก” ยอยากให้ท่านทราบว่า อาจารย์ท่านอื่นก็มีความคิดเห็นเช่นเดียวกัน

และจากเหตุการณ์ครั้งนั้นจึงเป็นที่ประจักษ์ว่าเหตุผลที่ทำให้ “ป่า” บรรเลงเปียโนได้ดีอย่างนี้ นอกเหนือจากการฝึกซ้อมที่ถูกวิธีแล้ว ความสามารถส่วนบุคคลและพรสวรรค์ส่วนตัวของท่านเองก็ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ท่านสามารถเล่นเปียโนได้อย่างไพเราะ

จากที่ได้ฟัง “ป่า” บรรเลงเปียโนในแบบสองมือเป็นครั้งแรก มีคำถามว่าท่านฝึกซ้อมอย่างไรครับ? ซ้อมบ่อยแค่ไหนครับ?

“ป่า” ได้ตอบแบบถ่อมตนว่า ก็ไม่ได้ซ้อมอะไรไปมากกว่าที่ “เป็ก” ได้แนะนำ ใช้เวลาซ้อมแค่สองสามวัน เพราะท่านไม่ค่อยมีเวลามาก ส่วนเวลาที่เข้าไปในห้องดนตรี ก็จะไปตามวิธีการที่บอกไว้ ซ้อมแบบ

ซ้ำๆ ก่อนแล้วจึงค่อยเพิ่มความเร็วขึ้น แต่มือซ้ายนี้ยากจริงๆ นะ มันต้องฝึกอย่างไรถึงจะเล่นได้ง่ายๆ

ครู “เป็ก” ก็เรียนว่า “ป่า” ซ้อมได้ดีแล้วครับ แต่ควรจะต้องหาเวลาซ้อมให้บ่อยขึ้น จะทำให้มีความชำนาญในการแยกความรู้สึกของมือซ้ายและมือขวา แต่ตอนนี้ท่านก็เล่นได้ดีแล้ว ต่อไปท่านก็จะเล่นอีกหลายๆ เพลงได้ชำนาญและไพเราะน่าฟังขึ้นครับ

ครู “เป็ก” พูดด้วยความดีใจและอยากให้ท่านเล่นเพลงอื่นๆ อีก แต่ดูท่านเฉยๆ ไม่ทำท่าดีใจที่เล่นได้อย่างดี ครู “เป็ก” ได้บอกต่ออีกว่า ตอนนั้นคิดว่า “ป่า” อาจชอบร้องเพลงมากกว่าเล่นเปียโน หรือแค่ต้องการเรียนเปียโนไว้เพื่อประพันธ์เพลง ความจริงตอนนั้นไม่ได้บอกว่า “ป่า” เล่นดีเทียบเท่านักเปียโนอาชีพหรือศิลปินที่มีความสามารถสูง

แต่เสียงดนตรีที่ท่านสื่อออกมานั้นมีความไพเราะ มีพลังและมีชีวิตหรือที่เรียกว่ามี Musicality นั่นเอง

และที่น่าสนใจมากอีกประการก็คือ “ป่า” มองเพลงในภาพรวม คือบรรเลงรวดเดียว ค่อยๆ ไล่เรียงไปซ้ำๆ เพราะท่านรู้ทำนองเพลงทั้งหมด เพียงแต่ต้องการวิธีเล่นเปียโนให้ตรงตามเสียงที่ได้ยิน คือไล่เรียงตาม Position มือที่เขียนให้

“ป่า” ไม่ได้แกะโน้ตเล่นที่ละห้องสองห้อง แต่มีความเข้าใจในทำนองและประโยคเพลงเป็นอย่างดี เพราะท่านเป็นทั้งผู้ประพันธ์และผู้ขับร้อง จึงใช้การฟังในการบรรเลงเปียโน (play by ear) รวมทั้งการร้องเพลงและการประพันธ์เพลงด้วย ทำให้เสียงเปียโนนั้นมีความลงตัวของความสั้น ยาว เบา แรง ที่ภาษาดนตรีเรียกว่า Articulation และมีความรู้สึกในอารมณ์ของบทเพลงคล้ายกับท่านร้องเพลงนั้นอยู่ในใจตลอดเวลา ทำให้เกิดเสียงดังเบาขึ้นเองโดยธรรมชาติ ตามอารมณ์เพลงที่ท่านประพันธ์ขึ้น

“จากยอดดอย” เพลงประจำตัว

ครั้งหนึ่งท่านเคยเล่าให้ฟังว่าชอบร้องเพลงมาก เริ่มร้องเพลงตั้งแต่อายุ ๑๓ ปี เคยเล่นละครและร้องเพลงของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตั้งแต่อยู่สงขลาจนจบ ม.๘ เมื่อเข้ากรุงเทพฯ ไปเป็นนักเรียนนายร้อยฯ ต้องหยุดร้องเพลงแล้วเปลี่ยนเป็นแบกปืน

ต่อมาในช่วงเกิดสงครามอินโดจีน เรียนยังไม่ทันจบ ก็ต้องออกไปเป็นผู้บังคับหมวด และเข้าร่วมรบในสงครามอินโดจีน

หลังจบสงครามอินโดจีน พักได้ ๖ เดือนก็เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ ทำให้ต้องออกสนามอีก ๔ ปี

พอสงครามจบ กลับมาเป็นผู้บังคับกองร้อย ก็มีโอกาสร้องเพลงบ้าง “ป่า” เล่าว่าตอนนั้นร้องโดยไม่มีไมโครโฟน ไม่มีนักดนตรี ช่วงที่ย้ายไปอยู่ที่อุดรดิตถ์ ก็มีแต่ม้า จนกระทั่งได้เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้บัญชาการศูนย์การทหารม้า ในเวลาที่มีการจัดงานเลี้ยงรื่นเริง ผู้ใต้บังคับบัญชาก็แย่งกันร้องให้ฟัง นานๆ ทีก็ขอเขาร้องบ้าง พอเลื่อนตำแหน่งเป็นรองแม่ทัพภาคที่ ๒ และแม่ทัพภาคที่ ๒ ก็ไม่มีโอกาสขับร้องเพลงอีกเลย เพราะมีภารกิจมากมาย จะมีโอกาสได้ขับร้องเพลงแคในห้วงเวลาที่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เสด็จพระราชดำเนินเพื่อทรงงานและเยี่ยมราษฎรในพื้นที่กองทัพภาคที่ ๒ ทั้งสองพระองค์ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า โปรดกระหม่อม ให้ขับร้องเพลงถวายเวลาเสวยพระกระยาหาร จึงได้มีโอกาสขับร้องเพลงถวาย

ต่อมาเมื่อย้ายเข้ากรุงเทพฯ เป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก เริ่มมีเวลาพอสมควร และในขณะนั้นเพลง “จากยอดดอย” กำลังเป็นที่นิยม จึงได้ขับร้องร้องเพลงนี้และก็ร้องสืบเนื่องติดต่อกันมาจนเหมือนเป็นเพลงประจำตัว การขับร้องเพลง ส่วนใหญ่ร้องเป็นงานอดิเรก เพื่อความผ่อนคลาย หรือไม่ก็ร้องเพื่อการบริจาคสมทบทุนการกุศล

เรื่องที่ “ป่า” เล่าให้ฟังทั้งหมดนี้นับว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจ น่าประทับใจ สำหรับทุกคนที่ได้รับฟังเป็นอย่างยิ่ง

จะเห็นได้ว่าในความเป็นทหารที่เคยผ่านสมรภูมिरบ ในความ

เป็นผู้นำทางการเมืองที่นำประเทศชาติสู่ความเจริญรุ่งเรืองนั้น ภายในจิตใจท่านก็ยังเต็มเปี่ยมไปด้วยความอ่อนโยน ความรักและความกรุณาปราณีที่มีให้กับทุกคน

จะสังเกตได้ว่าเวลาที่ท่านคิดจะทำเรื่องอะไรก็แล้วแต่ จะมองการณ์ไกลเสมอ บางครั้งมีอาจคาดเดาได้ในวิสัยทัศน์อันกว้างไกลของท่าน

“ประพันธ์ ๒๐๐ เพลง”

ในความสุขจากดนตรีที่ชอบนั้นก็ได้ส่งผลดีต่อแผ่นดิน อาทิเช่น เมื่อ พ.ศ.๒๕๒๓ ในขณะที่ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี ท่านได้ขับร้องเพลง “คนเดียวในดวงใจ” เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม

ตอนท่านอายุครบรอบ ๘๐ ปี ก็ขับร้องเพลงบันทึกเสียงเพื่อมอบให้กับผู้บริจาคเงินให้กับมูลนิธิต่างๆ เพื่อช่วยเหลือชาวบ้านที่ยากจน “ป่า” ให้กรมดุริยางค์ทหารบกสร้างห้องบันทึกเสียง โดยท่านบริจาคเงินทุนให้ ปัจจุบันห้องบันทึกเสียงห้องนั้นได้ทำคุณประโยชน์นานับการให้กับกิจการดนตรีของกองทัพบก สังคมและประเทศชาติ

ย้อนกลับมาถึงเรื่องการประพันธ์เพลงของท่าน ต้องเริ่มต้นด้วยคำว่า “ศิลปิน” อันหมายถึง ผู้ที่เข้าใจศิลปะ ผู้ที่ใช้อารมณ์ ความรู้สึก เพื่อการสร้างสรรค์ และเป็นการทำจากใจด้วยความรัก จะมีใครนึกถึงว่าปูชนียบุคคลที่ดำรงตำแหน่งประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ จะมีผลงานการประพันธ์เพลงถึง ๒๐๐ เพลง

สิ่งนี้ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่พิสูจน์ให้เห็นได้ถึงความรัก ความตั้งใจ และความพิถีพิถันในด้านการประพันธ์เพลงซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญของความเป็นอัจฉริยะทางดนตรีอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วัตถุประสงค์สำคัญสำคัญที่ใช้ในการประพันธ์คำร้องที่ประณีตละเอียดวิจิตรก็คือประสบการณ์ชีวิตอันทรงคุณค่าที่ได้ฟันฝ่าอุปสรรค เพื่อรับใช้ชาติบ้านเมือง และมุ่งทำประโยชน์ให้กับประชาชนคนไทยมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ตลอดจนความรู้ ความเป็นคนทันสมัยและความสนใจในเรื่องราวต่างๆ ที่มีประโยชน์ ซึ่งสามารถจินตนาการและกลั่นกรองโดยใส่ใจรายละเอียดออกมาเป็นตัวอักษร ผ่านคำร้อง

ใต้แสงจันทร์

Slow Soul ♩ = 64

คำร้อง/ทำนอง พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
เรียบเรียง พันโท วิวัฒน์ คมศิลป์

Sous Le Clair De Lune 2018 Sudapom Deja

Oboe Solo

D F#m7 Em A7 D F#m7 A7 D D⁶ A7

ใน คิน

D F#m Em A7 D F#m7 Em7

นี่ มี จันทร์ สวย เย็น เต็ม ฟ้า โอ้ จันทร์ จ๋า จัน ทรา พา รัก ลอย
 นั้น มี เธอ นาม อิง ออก จัน อุ่น โอ รัก ยัง ตรึง ขาน ชิ่ง ทรวง

A7 D 1. F#m7 Em7 A7 2. F#m7 A7 D

ไป ทน ไต แห่ง โหน นะ จันทร์ จันทร์ บอก ที่ คำ คิน เรา เคล้า ดวง ใจ โอบ กอด
 ใน เล้า โลม ลูบ ล้า สอง

F#m G Em7 Em7 D A7 D F#m

เธอ จัน เพื่อ ร่า พัน เพลง ได้ เภา แสง จันทร์ งาม ช่าง สุข ใจ แต่ คิน นี้ มี

Em7 A7 D F#m7 Em7 A7

เพียง แสง จันทร์ กับ ฟ้า โอ้ จันทร์ จ๋า จัน ทรา พา จัน ลอย ไป เธอ อยู่ แห่ง

D F#m7 A7 D A7 Oboe Solo D F#m7 Em A7 D

โหน นะ จันทร์ จัน ยัง คอย

F#m7 A7 D

โอบ กอด

D Bb⁶ C Dmaj7(add9)

คอย

ในบทประพันธ์เพลงที่เต็มไปด้วยความหมาย และแฝงข้อคิดที่สามารถสื่อสารถึงผู้ฟังได้อย่างชัดเจน ละเอียดลอบและสวยงาม

ถ้าจะกล่าวถึงเรื่องราวในการประพันธ์เพลงของท่าน ต้องทำความเข้าใจตอนที่เริ่มเรียนเปียโนครั้งแรก

เพลงแรก “ใต้แสงจันทร์”

หลังจากที่ท่านเริ่มเรียนเปียโนได้สักเดือนกว่าๆ ท่านถามครู “เป็ก” ว่า “เป็กสอนเขียนเพลงได้ไหม” ครู “เป็ก” เรียนท่านว่าผมเรียนด้านการแสดงเปียโนมา แต่ก็ได้เรียนเกี่ยวกับทฤษฎีด้านการประพันธ์เพลง แต่จะไม่มีความรู้เท่ากับผู้เรียนด้านการประพันธ์เพลงมาโดยตรง ครู “เป็ก” ก็รับปากว่าจะแนะนำทฤษฎีเบื้องต้นในการประพันธ์เพลงให้

จากนั้นในสัปดาห์ต่อมาครู “เป็ก” ก็เตรียมบทเรียนเกี่ยวกับเรื่องการประพันธ์เพลงมาและเริ่มแนะนำท่านเกี่ยวกับรูปแบบการประพันธ์เพลง (Musical form) ในแบบ Ternary form (ABA form) เป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมตั้งแต่ยุคคลาสสิกเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน เป็นรูปแบบการประพันธ์เพลงร้องที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน รวมทั้งเรื่องจบประโยคเพลง (Cadence) ตลอดจนการเขียนแนวทำนองจากโน้ต ๕ ตัว (Pentatonic scale) พร้อมทั้งยกตัวอย่างเพลงต่างๆ และเพลงที่ท่านเคยเล่นเปียโนและเคยขับร้องว่ามีรูปแบบการประพันธ์เป็นอย่างไร

หลังจากที่ท่านเข้าใจ ท่านจึงได้เริ่มประพันธ์เพลงใน Key C major เพราะไม่มีโน้ตแฟล็ตหรือชาร์ปเลย หลังจากนั้นอีกไม่กี่วันท่านก็โทรศัพท์เรียกให้เป็กมาดูเพลงที่เขียนเสร็จแล้ว ครู “เป็ก” เล่าให้ฟังว่า ผมดูแล้วอึ้ง ลองเล่นดูแล้วเรียนท่านว่า “ไม่เลวเลยครับป้า” และเพลงนั้น คือเพลง “ใต้แสงจันทร์” ซึ่งเป็นเพลงแรกของท่าน

ผมรู้สึกได้เลยว่าท่านมีความสุขมาก เพลง “ใต้แสงจันทร์” ประพันธ์ขึ้น โดยประพันธ์ทำนองในท่อน A และ ท่อน B ขึ้นก่อน หลังจากนั้นจึงค่อยใส่คำร้อง โดยมี ครู “เป็ก” เป็นผู้เรียบเรียงเสียงประสาน ในรูปแบบวงออร์เคสตรา และโน้ตเปียโน สำหรับเพลงใต้แสงจันทร์นี้ ได้ใช้ในการแสดงในคอนเสิร์ต “รักเพลง รักแผ่นดิน” ครั้งที่ ๑ ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย บรรเลงโดย วงซิมโฟนี

ออร์เคสตราวงกองทัพบก โดย “ป้า” เป็นผู้ขับร้องเอง เพลงใต้แสงจันทร์เป็นเพลงที่มีความไพเราะมาก มีวงดนตรีหลายวงและนักร้องนักดนตรีทั่วไปนำไปบรรเลง และกรมดุริยางค์ทหารบกได้นำไปเรียบเรียงเสียงประสานบันทึกเสียง จัดทำซีดีเพลงและออกอากาศเผยแพร่ทางสถานีวิทยุจุฬา และสถานีวิทยุกองทัพบก นับว่าเป็นเพลงที่ได้รับความนิยมแพร่หลายมาก

ศาสตร์ในการประพันธ์เพลงนับได้ว่าเป็นศาสตร์ชั้นสูงในการศึกษาทางด้านดนตรี หลายๆ ท่านอาจจะมีความสงสัยในใจว่าทำไมท่านประพันธ์เพลงได้รวดเร็วและมีคุณภาพ ทั้งๆ ที่ไม่ได้เรียนทางด้านการประพันธ์เพลงโดยตรง สำหรับหลักวิชาการประพันธ์เพลงที่ได้รับจาก ครู “เป็ก” ก็เพียงได้รับคำแนะนำเบื้องต้นไม่มากนัก

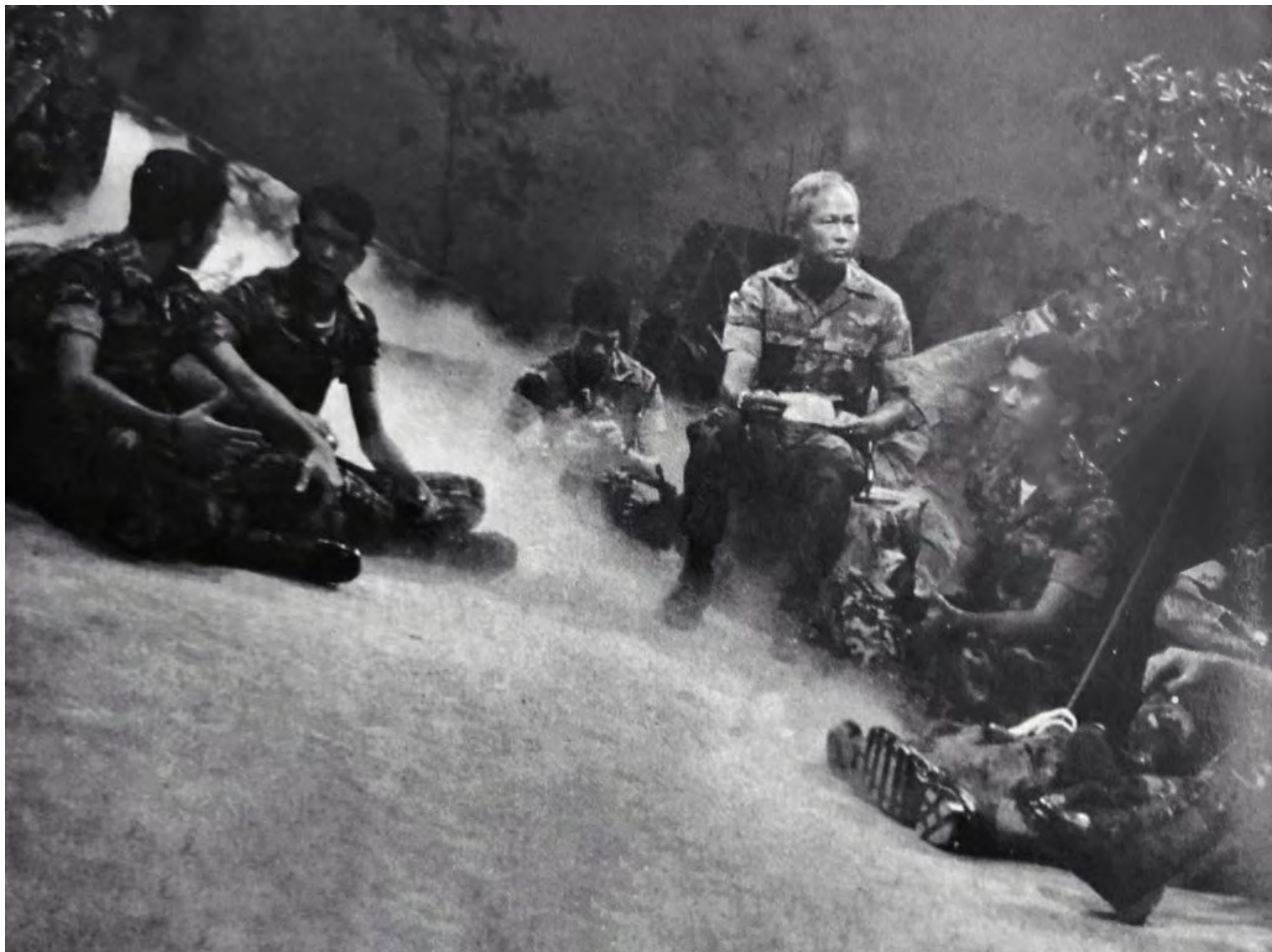
เมื่อถามวิธีการที่ท่านประพันธ์เพลง “ใต้แสงจันทร์” “ป้า” เล่าให้ฟังว่า เย็นวันหนึ่งหลังจากเดินออกกำลังกายเสร็จแล้ว “ป้า” ก็มานั่งพักที่เก้าอี้แล้ว ในขณะที่นั้นเกิดจินตนาการเสียงทำนองเพลงขึ้นมาจึงเดินมาที่ห้องดนตรีแล้วลองกดคีย์เปียโนไล่เรียงตามเสียงที่ได้ยินและจดบันทึกไว้ จากนั้นก็โทรเรียกครู “เป็ก” มาดูว่าพอจะฟังเป็นเพลงหรือไม่ ซึ่งครู “เป็ก” ได้เล่าให้ฟังว่า เป็นเรื่องที่น่าประทับใจมาก ว่าหลังจากที่ครู “เป็ก” เห็นต้นฉบับเพลง “ใต้แสงจันทร์” ปรากฏว่า “ป้า” ประพันธ์เพลงได้ถูกต้องตามหลักวิธีการ ไม่มีผิดทฤษฎี หรือกฎเกณฑ์ใดๆ ทางดนตรีเลย

อันนี้แสดงให้เห็นถึงแรงบันดาลใจและพรสวรรค์ทางดนตรีที่มีอยู่ในตัวท่านได้เป็นอย่างดี หรืออาจจะเพราะว่าสิ่งที่ทำให้ท่านเขียนเพลงได้นั้น อาจมีมากกว่าในตำราก็ได้ เพราะประสบการณ์ด้านเสียงเพลงของท่านและเสียงดนตรีที่ท่านได้ยินนั้นล้ำลึกกว่าสิ่งใด

แต่งเพลงเหมือนเขียนหนังสือ

ระยะเวลากว่า ๑๖ ปี กับบทเพลง ๒๐๐ เพลง ถือได้ว่าท่านประพันธ์เพลงได้อย่างรวดเร็วมากและเป็นบทเพลงที่ทรงคุณค่าได้มาตรฐานตามหลักสากลนิยม

ผลงานเพลงทั้งหมดนี้มาจากประสบการณ์ของท่านที่มีความชื่นชอบดนตรี ได้ชมการแสดงดนตรีและขับร้องเพลงมาตั้งแต่เยาว์วัย “ป้า” ชื่นชอบที่จะใช้เวลาว่างในการฟังเพลงและไปชมคอนเสิร์ต

ไม่ว่าจะเป็นการแสดงในรูปแบบวงออร์เคสตรา การแสดงเดี่ยว ในแบบ Ricital และการแสดงละครเวที ทำให้สิ่งต่างๆ ที่ได้สะสมมา นั้น สามารถนำมาถ่ายทอดเป็นบทประพันธ์เพลง อันไพเราะและทรงคุณค่า

“ป้า” ประพันธ์เพลงเหมือนกับการเขียนหนังสือ ที่บรรยายออกมาเป็นเรื่องราวต่างๆ ให้ผู้ฟังได้รับความรื่นรมย์ในเสียงเพลง

ในบางช่วงที่ท่านมีแรงบันดาลใจมากมายท่านประพันธ์เพลงหนึ่งจบวันนี้ วันพรุ่งนี้ท่านก็ประพันธ์อีกหนึ่งบทเพลงอีกสองวันต่อมาก็ประพันธ์อีกหนึ่งเพลง บางเพลงก็ใช้เวลาไม่กี่ชั่วโมง เหมือนกับท่านมีเรื่องราวและทำนองเพลงอยู่ในจินตนาการอยู่แล้ว

เมื่อจะประพันธ์เพลงก็แค่คิดถึงและใช้จินตนาการ ไล่เรียงเสียงแนวทำนองบนคีย์เปียโนและบรรจงแต่งคำร้องตามเรื่องราวที่จินตนาการไว้ เพียงแค่นี้ท่านก็สามารถรังสรรค์บทเพลงอันไพเราะให้พวกเราได้รับฟัง

การประพันธ์เพลงแบบที่ท่านประพันธ์นี้ ไม่ใช่เรื่องง่ายที่นักดนตรีหรือคนที่เล่นดนตรีเป็นแล้ว อยากจะประพันธ์เพลงก็สามารถทำได้ดังใจต้องการ หากแต่ต้องอาศัยแรงบันดาลใจและพรสวรรค์ส่วนตัว ที่จะสามารถประพันธ์เพลงที่ไพเราะออกมาให้ได้ ร้องได้บรรเลงกันแบบนี้

การประพันธ์เพลงนั้นบางครั้งมิใช่มาจากการฝึกฝนเหมือนการฝึกซ้อมดนตรีตามโน้ตเพื่อบรรเลงเพลง แต่มีสิ่งทีล้าลึกไปกว่านั้นคือต้องเริ่มจากสิ่งที่ยังไม่เป็นรูปธรรม นั่นคือความคิดและจินตนาการที่ผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์ที่มาจากประสบการณ์ทางดนตรีและสิ่งที่ยังมองไม่เห็น ที่บางครั้งเราเรียกว่าพรสวรรค์ทางดนตรี (Musicality) มาทำให้เป็นรูปธรรม

“ป้า” เริ่มประพันธ์เพลงเมื่ออายุ ได้ ๘๒ ปี จึงทำให้มีเรื่องราว มีประสบการณ์ มีความคิดที่จะนำมาเป็นแรงบันดาลใจ ในการประพันธ์บทเพลงได้มากมาย ซึ่งนับได้ว่าเป็นสมบัติอันล้ำค่า เพราะบทเพลงนั้นเปรียบเสมือนแหล่งความรู้ที่กลั่นออกมาจากความรู้สึกรู้ใจของผู้ประพันธ์ จึงช่วยจรดจรดจิตใจให้กับผู้รับฟัง ได้เกิดความรักความสามัคคีและความเอื้ออาทรในหมู่คณะ ทำให้มีกำลังใจ อีกทั้งยังช่วยผ่อนคลายความทุกข์ ความเหงา และความเศร้าได้เป็นอย่างดี

ทะเลเปลี่ยนแปดตามคลื่น-ลม

ช่วงนี้ อยากจะกล่าวถึงวิธีในการกำหนด คีย์เพลง (Key signature) ของท่าน ในบทเพลงต่างๆ ที่ท่านแต่งนั้น มีทั้งคีย์เพลงทางซาร์ปและทางแฟล็ต

ความจริงแล้วท่านไม่ได้กำหนดในครั้งแรกว่าต้องการให้เพลงอยู่ในคีย์อะไร “ป้า” จะประพันธ์ขึ้นจากจินตนาการของเสียงที่ได้ยิน และเป็นช่วงเสียงร้อง (Range) ที่ “ป้า” ขับร้อง เช่น ท่านประพันธ์เพลงในครั้งแรกจะอยู่ในคีย์ D major เพราะได้จินตนาการเป็นเสียงทำนองเพลงในคีย์นี้ โดย “ป้า” จะใส่เครื่องหมายแปลงเสียงจริงที่หน้าตัวโน้ตตามเสียงที่ได้ยิน

เรื่องนี้ในบางครั้งมีปัญหาบ้าง กล่าวคือในครั้งแรกที่ประพันธ์ขึ้น บางเพลงท่านประสงค์ที่จะให้ผู้หญิงเป็นผู้ขับร้อง เพราะเนื้อหาและเรื่องราวมีความหมายเหมาะสมสำหรับผู้หญิง แต่ระดับเสียงอยู่ในคีย์ของผู้ชาย

แต่ปัญหานี้แก้ไขได้โดยในการเรียบเรียงเสียงประสาน ผู้เรียบเรียงจะปรับเสียงให้เหมาะสมกับระดับเสียงของผู้หญิง เพื่อให้สามารถใช้ในการบรรเลงหรือขับร้องได้ตามความตั้งใจของท่าน

บทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นตามจินตนาการของท่าน เช่น เพลง “ชีวิตคน” ท่านเล่าให้ฟังว่า เพลงนี้ท่านได้แรงบันดาลใจมาจากธรรมชาติ ที่บ้านพักในจังหวัดสงขลา โดยในเวลาเช้ามีด ขณะท่านนั่งพักผ่อนที่บริเวณระเบียงหน้าบ้านและมองไปที่ท้องทะเลอันเงียบสงบ ทำให้นึกถึงชีวิตของสรรพสิ่งในท้องทะเลที่ล้วนเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสคลื่นและลม บางครั้งดุสงบแต่ในบางครั้งมีทั้งคลื่นและลม มาทำให้บรรยากาศแปรปรวนไปตามกระแส โดยท่านได้เปรียบเทียบกับชีวิตคนที่มีทั้งความสุขและความทุกข์หมุนเวียนไปตามกาลเวลา และสรรพสิ่งรอบกายที่ไม่ยั่งยืน

เพลงนี้ท่อน A จะอยู่ในจังหวะช้า Slow Blue และท่อน B อยู่ในจังหวะเร็ว Fast Swing ท่วงทำนองค่อนข้างเศร้าในท่อนช้า แต่ก็มีความรู้สึกสุขสมหวังในท่อนเร็ว

หลังจากเพลงนี้ท่านก็ประพันธ์เพลงขึ้นอีก ในจังหวะเพลงที่ช้าบ้างเร็วบ้างจนถึงเพลงที่ ๖ ท่านมีคำริว่า น่าจะจัดคอนเสิร์ตโดยนำเพลงที่ประพันธ์มาบรรเลงในคอนเสิร์ต เพื่อหารายได้ทำประโยชน์ให้กับสังคม

แต่ในขณะนั้นจำนวนบทเพลงเพลงยังไม่พอที่จะจัดคอนเสิร์ตได้ ท่านเลยตั้งเป้าหมายที่จะต้องประพันธ์ให้ครบ ๑๒ บทเพลง เพื่อใช้ในการจัดคอนเสิร์ต

หลังจากนั้นท่านจึงได้มีดำริให้มูลนิธิ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำคอนเสิร์ต “รักเพลงรักแผ่นดิน” เพื่อหารายได้นำมาช่วยพัฒนาการดนตรีและช่วยเหลือสังคมในด้านต่างๆ ตามดำริของท่าน

บ้านสี่เสา-บ้านแห่งเสียงเพลง

บทเพลงจากการประพันธ์ของท่านทั้งหมด นับตั้งแต่บทเพลงแรกจนถึงบทเพลงสุดท้าย ประพันธ์ขึ้นที่บ้านสี่เสาเทเวศร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลงมาจาก สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จินตนาการจากเรื่องราวของความรักและธรรมชาติ

บางบทเพลงเขียนเป็นโคลงกลอนไว้ก่อน เช่นเพลง “รำพึงรักจากแนวรบ” บันทึกลงไว้ว่า “โคลงกลอนนี้ เขียนตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๘๖ ในสนามรบเมืองเชียงตุง สงครามโลกครั้งที่ ๒ หลังจากนั้น ๖๓ ปี จึงได้เขียนทำนองเมื่อ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๔๙” ซึ่งมีเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยที่ “ป้า” เคยเล่าให้ฟังเมื่อประพันธ์เพลงได้ครบ ๑๐๐ เพลงว่า “เมื่อเขียนถึงเพลงที่ ๙๙ คิดว่าจะเขียนอีกเพลงเดียว คือเพลงที่ ๑๐๐ แล้วจะหยุดเขียน เพลงที่ ๑๐๐ จึงมีชื่อว่า “จำใจลา”

เอาเข้าจริงๆ แล้วหยุดไม่ได้ จึงได้เขียนต่อไปอีกจนถึงเพลงที่ ๑๔๒ ชื่อว่า “ขอพักสักพัก” เด็กที่ช่วยทำงานได้ถามว่า “สักพักนั้นยาวเท่าใดครับ” หลังจากนั้นไม่นาน ท่านก็ได้ประพันธ์เพลงเพิ่มเติมจนถึงเพลงที่ ๑๕๗ ท่านก็พูดว่า “เมื่อเขียนมาถึงเพลงที่ ๑๕๗ คิดว่าจินตนาการจะหมดแล้ว แต่ที่จริงแล้วยังไม่หมด ยังมีหลงเหลืออยู่บ้าง จึงนำมาใช้ให้หมดไป

จินตนาการเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ เขามาเป็นครั้งคราวแล้วก็เลือนหายไป แต่ไม่มีวันเสื่อมสลาย คิดว่าจินตนาการคงยังไม่หมด เพียงแต่เขายังหลบอยู่ อีกสักพักก็คงจะกลับมาอีก”

ต่อมา “ป้า” ได้ประพันธ์เพลงเพิ่มขึ้นอีก ๓๐ เพลง จนถึงเพลงที่ ๑๘๗ ชื่อเพลง “เขาคือผมเอง” หลังจากนั้น ท่านได้ประพันธ์เพลง “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” โดยท่านให้เหตุผลว่า “มีแรงบันดาลใจขึ้นมาพอดี และจะให้บทเพลงนี้เป็นเพลงสุดท้ายคือเพลงที่ ๒๐๐ ส่วนบทเพลงที่ ๑๘๘ - ๑๙๙ ถ้ามีจินตนาการก็จะเขียนให้ครบ ทั้งนี้ขอให้เป็นที่ไปตามจินตนาการ และเวลาที่ยังคงเหลืออยู่” หลังจากนั้นท่านได้ประพันธ์บทเพลงต่อไปจนถึงบทเพลงที่ ๑๙๓ ชื่อเพลง “เพลงสุดท้าย-ขอขอบใจ” ซึ่งนับว่าเป็นเพลงสุดท้าย

ในการประพันธ์เพลงของท่าน นอกจากนั้นยังมีอีกประโยคหนึ่งที่ท่านพูดเกี่ยวกับดนตรีว่า “ดนตรีเป็นสื่อสวรรค์จริงๆ เป็นความงดงาม น่ารัก น่าใกล้ชิดจริงๆ ฉะนั้นจึงเป็นการยากมาก หรือแทบจะเป็นไปไม่ได้เลย ที่ใครก็ตามหากมีความรักในดนตรีจะละทิ้งไปได้ มีการกล่าวมาว่าดนตรีไม่โกหก คำกล่าวนี้กินใจมาก หวังว่าคงไม่มีใครคัดค้าน”

บทเพลง ๒๐๐ เพลงที่ประพันธ์ขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๕ ถึงปี พ.ศ.๒๕๖๒ โดยมีเพลง “ใต้แสงจันทร์” เป็นเพลงแรก และเพลง “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” เป็นเพลงสุดท้าย ล้วนเป็นบทพิสูจน์ของการทุ่มเทแรงกายแรงใจให้กับดนตรี

ผลงานชุดนี้มีคุณค่าอย่างยิ่ง ในแง่ของประวัติศาสตร์ เพราะทุกบทเพลงได้รับการเรียงร้อยอย่างประณีต ทั้งทำนองและเนื้อร้องจากบุคคลพิเศษหนึ่งเดียวของประเทศ บุคคลที่เป็นทั้งรัฐบุรุษและศิลปิน บุคคลที่ประวัติศาสตร์จะต้องจารึกไว้ในทางดนตรี

บทเพลงของท่าน มีความเป็นธรรมชาติ ทำนองมีช่วงเสียงไม่กว้างนัก ซึ่งทำให้ทุกคนร้องตามได้ ใช้ภาษาเรียบง่าย สีสาวเพลงก็เหมือนกับบุคลิกของท่าน ซึ่งสะท้อนออกมาในทำนองเพลงได้อย่างชัดเจน คือ สุภาพ นุ่มนวล สง่างาม ลุ่มลึก สุขุม อีกทั้งเนื้อร้องก็มีความหมายและข้อคิดเชิงปรัชญา ต้องคิดตามจึงจะเข้าใจถึงแก่นแท้หรือสาระที่สื่อถึงผู้ฟัง

ที่ รล ๐๐๑๐.๑/ ๕๖๒๓

สำนักข่าวเลขาธิการ

สวนจิตรลดา กทม. ๑๐๓๐๓

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗

เรื่อง พระราชทานพระราชานุญาตให้ใช้ชื่อบทประพันธ์เพลงว่า "ปารักน้ำ"

กราบเรียน ประธานองคมนตรี

(พลเอก เปรม ติณสูลานนท์)

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗

ตามที่ ฯพณฯ ได้มีหนังสือขอให้นำความกราบบังคมทูล สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ขอพระราชทานพระราชานุญาตให้ชื่อ "ปารักน้ำ" อันเป็นชื่อโครงการตามพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ เป็นชื่อเพลงที่ ฯพณฯ ได้ประพันธ์ขึ้น เพื่อใช้บรรเลงในการแสดงคอนเสิร์ตการกุศล "รักเพลง รักแผ่นดิน" ในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๗ ดังความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ได้นำความกราบบังคมทูลสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว พระราชทานพระราชานุญาต.

(ท่านผู้บัญชาการเลขาธิการ)

ราชเลขานุการในพระองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถ

๒๖ ก.ค. ๕๔

กองราชเลขานุการในพระองค์

สมเด็จพระบรมราชินีนาถ

โทร. ๐ - ๒๒๘๒ - ๕๕๓๑ , ๐ - ๒๒๘๒ - ๕๕๘๔

“รัฐบุรุษศิลปินเพลง”

สำหรับผลงานการประพันธ์เพลงของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ไม่ว่าจะ เป็นบทเพลงที่กล่าวถึงความสามัคคีเช่น เพลง “เดินไปด้วยกัน”

บทเพลงที่กล่าวถึงความรักเช่น เพลง “เธอคือดวงเดือน” บทเพลง กล่าวถึงความป็นธรรมชาติเช่น เพลง “เพลินตาเพลินใจ” บทเพลงที่กล่าวถึง ความดีงามเช่น เพลง “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” รวมไปถึงทุกๆ บทเพลงที่ท่านประพันธ์ สามารถแสดงออกให้เห็นได้ถึงความตั้งใจในการเรียงร้อย ทั้งคำร้องและทำนองของบทเพลงด้วยจิตวิญญาณของความเป็นศิลปิน อย่างเด่นชัด

นอกจากนั้นที่มาและแรงบันดาลใจในการแต่งเพลงก็มีความหมายมาก เช่น เพลงชาติบ้านเมืองเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ประพันธ์ขึ้นเพื่อย้ำเตือนให้คนในชาติ เกิดความรู้สึกสามัคคีกัน ร่วมแรงร่วมใจกันทำความดี ตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน ทั้งนี้เพื่อเป็นการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

เพลง “ปาร์กน้ำ” ประพันธ์ขึ้นเพื่อถวายแด่ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เนื่องในโอกาสพระราชพิธี มหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๗ โดยได้ขอ พระราชทานพระบรมราชานุญาตใช้ชื่อ “ปาร์กน้ำ” อันเป็นชื่อของโครงการ ตามพระราชดำริฯ และด้วยวลีที่มีความหมายลึกซึ้งและทุกคนคุ้นเคยว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” รวมทั้งวลีสำคัญทางดนตรีของท่านที่ว่า “ดนตรีทำให้ผมมีความสุข แต่ผมจะสุขที่สุด ถ้าดนตรีสามารถส่งผลดีต่อ แผ่นดิน” นับได้ว่ามีความหมายลึกซึ้งยิ่งใหญ่และกว้างไกล บ่งบอกถึงวิสัยทัศน์ อันทรงคุณค่าที่จะนำงานศิลปะที่ท่านได้บรรจงสร้างสรรค์ขึ้นเหล่านี้ ทำให้เกิด ประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ซึ่งท่านได้ประสบผลสำเร็จในการดำเนิน การดังกล่าวอย่างงดงาม

ทั้งนี้บทเพลงทั้งหมดของท่านเป็นลิขสิทธิ์ของ มูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี และด้วยความสามารถ ที่โดดเด่นทางดนตรี ส่งผลให้กองทัพบกและคณะกรรมการสมาคมดนตรีแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้จัดพิธีมอบโล่เกียรติยศและชานนนามว่า “รัฐบุรุษศิลปินเพลง” เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๘

นอกจากนั้นแล้ว “ป้า” ยังต้องการให้กรมดุริยางค์ทหารบกเป็น สถาบันหลักทางดนตรีของหน่วยงานทหารที่ทันสมัย มีศักยภาพสูงเทียบเท่า ในระดับสากล

กำหนดวิธีส่งผลดีต่อแผ่นดิน

สำหรับกรมศุลกากรยกเว้น มีประวัติความเป็นมาอันยาวนานถึง ๑๔๙ ปี โดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเริ่มจัดตั้งกองตรวจขึ้นในบริเวณสวนกุหลาบ ในพระบรมมหาราชวัง ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๔๑๔ ซึ่งมีวิวัฒนาการก้าวหน้ามาถึงปัจจุบัน

“ปา” ได้มีความเมตตากรุณาต่ากรมศุลกากร จัดตั้งมูลนิธิขึ้นโดยใช้ชื่อว่า “มูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมศุลกากร เพื่อพัฒนาการดนตรี” เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๔๖

มูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ฯ ได้สร้างคุณประโยชน์นานับประการต่อกรมศุลกากร ตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิฯ ได้ส่งกำลังพลนักดนตรีและนักร้อง เข้ารับการศึกษาหลักสูตรดนตรีในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก จากสถาบันดนตรีชั้นนำของประเทศ อาทิเช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศิลปากร และสถาบันการดนตรีก็ลายนิวัฒนา ในสาขาวิชาการการประพันธ์เพลง การปฏิบัติเครื่องมือดนตรี การขับร้องและการบันทึกเสียง รวมทั้งจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติเครื่องมือดนตรีทุกประเภท ตลอดจนหลักสูตรการเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับวงดนตรี และการศึกษาดูงานต่างประเทศ

นอกจากนั้นมูลนิธิฯ ยังได้สร้างห้องแสดงดนตรีที่มีระบบเสียงสมบูรณ์แบบเพื่อใช้ในการแสดงดนตรีหรือการฝึกซ้อมคอนเสิร์ต มีห้องสมุดดนตรีสำหรับศึกษาค้นคว้างานทางด้านดนตรี ห้องประชุมที่ทันสมัย ห้องบันทึกเสียงที่มีคุณภาพในระดับสากล ทำให้กรมศุลกากรสามารถผลิตผลงานเพลงอัลบั้มต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย

ทั้งนี้เพื่อช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักดนตรีและนักร้องได้พัฒนาความสามารถไปสู่ความเป็นมืออาชีพ และทำให้ในห้วงเวลาที่ผ่านมามีข้าราชการของกรมศุลกากรได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดในเวทีระดับประเทศต่างๆ มากมาย อาทิเช่น โล่รางวัลพระราชทาน พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ในโครงการประกวดบทเพลง “จิตอาสาพระราชทาน” รางวัลชนะเลิศการประกวดร้องเพลงรายการ The Golden และรายการ The Winner ผลงานด้านการประพันธ์เพลง และผลงานแสดงคอนเสิร์ต “รักเพลง รักแผ่นดิน” บรรเลงโดยวงซิมโฟนีออร์เคสตรากองทัพบก พร้อมด้วยศิลปินนักร้องนักดนตรีระดับชั้นนำของประเทศในหลากหลายสไตล์ดนตรี ซึ่งเป็นการแสดงดนตรีแบบเต็มรูปแบบ ทำให้กรมศุลกากรได้พัฒนากิจการด้านดนตรี ให้เป็นวงดนตรีในระดับชั้นนำของประเทศได้ในเวลาอันรวดเร็ว

ด้วยความเมตตากรุณาของ “ปา” ที่ให้ความสำคัญและส่งเสริมเรื่องการพัฒนากิจการดนตรีตลอดมา จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ทำให้กองศุลกากรได้ปรับเปลี่ยนเป็นกรมศุลกากรทหารบกในปัจจุบัน นับเป็นคุณูปการอันทรงคุณค่าที่กรมศุลกากรจะระลึกถึงบุญคุณของท่าน และมุ่งมั่นที่จะทำให้นักดนตรีส่งผลดีต่อแผ่นดินตามที่ท่านมุ่งหวังตลอดไป

บทที่ ๔ รวมบทประพันธ์เพลงและลำดับช่วงเวลาในการประพันธ์ ของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

ลำดับ	เพลง	วันที่ประพันธ์
ปี พ.ศ. ๒๕๔๕		
๑	ใต้แสงจันทร์	๑๕ พฤศจิกายน
๒	คิดถึงเธอ	๑ ธันวาคม
๓	เธอคือดวงใจ	๒๑ ธันวาคม
ปี พ.ศ. ๒๕๔๖		
๔	เพลिनเพลงรัก	๘ มกราคม
๕	เพลินตาเพลินใจ	๑๖ กุมภาพันธ์
๖	เราสองคน	๒๖ กุมภาพันธ์
๗	ชีวิตคน	๓ เมษายน
๘	ฟ้าโปรด	๒๗ เมษายน
๙	ครวญหา	๑๔ พฤษภาคม
๑๐	ใจเธอ	๕ มิถุนายน
๑๑	นี่คือความรัก	๑๒ กันยายน
๑๒	ลอยไปลอยมา	๑๙ กันยายน
๑๓	อาจเป็นเธอ	๕ ตุลาคม
๑๔	อาจเป็นฉัน	๕ ตุลาคม
๑๕	แค่ฝัน	๑๒ ตุลาคม
๑๖	เพียงเรา	๑๖ ตุลาคม
๑๗	ดาวกับดิน	๑๘ ตุลาคม
๑๘	ตาห่างใจไม่ห่าง	๓ พฤศจิกายน
๑๙	ชนบทน่าอยู่	๙ พฤศจิกายน
๒๐	รักแรก	๑๕ พฤศจิกายน
๒๑	สองเรา	๒๙ พฤศจิกายน
๒๒	หนึ่งในใจคือนาง	๕ ธันวาคม
ปี พ.ศ. ๒๕๔๗		
๒๓	ขอลาแล้ว	๕ มกราคม
๒๔	คนโง่	๑๑ มกราคม
๒๕	ฝันไป	๒๖ มกราคม
๒๖	สวรรค์มีจริง	๙ กุมภาพันธ์
๒๗	มายิ้มกันเถิด	๑๖ กุมภาพันธ์
๒๘	ขาดรักไม่ตาย	๒๖ กุมภาพันธ์
๒๙	เดียวดาย	๙ มีนาคม
๓๐	เธอคนนั้น	๒๓ มีนาคม
๓๑	วานลม	๑๔ เมษายน

๓๒	ฉันคือฉัน	๒๑ เมษายน
๓๓	คนเดียวคือเธอ	๖ พฤษภาคม
๓๔	ปาร์กน้ำ	๖ มิถุนายน
๓๕	ขอรักคนที่รักเรา	๑๓ มิถุนายน
๓๖	ใจเรียกร้อง	๒๒ มิถุนายน
๓๗	คุณเคยรักใครบ้างไหม	๒๕ มิถุนายน
๓๘	หอมใจ	๒๓ สิงหาคม
๓๙	เมื่อเธอจากไป	๑ ตุลาคม
๔๐	ห้ามใจ	๑๕ ตุลาคม
ปี พ.ศ. ๒๕๔๘		
๔๑	เหงาใจ	๒๑ กุมภาพันธ์
๔๒	เหงาจังเลย	๒๘ กุมภาพันธ์
๔๓	รักจริงใจ	๘ มีนาคม
๔๔	เฝ้าคิดถึง	๑๐ มีนาคม
๔๕	วอนฟ้า	๑๒ มีนาคม
๔๖	ไม่สนใจ	๑๘ มีนาคม
๔๗	คนไร้หัวใจ	๒๗ มีนาคม
๔๘	กำลังใจ	๓๑ มีนาคม
๔๙	แสงเดือน สายลม สองเรา	๖ เมษายน
๕๐	มนต์เพลง	๒๖ เมษายน
๕๑	รักเพลง รักแผ่นดิน	๑๗ กันยายน
ปี พ.ศ. ๒๕๔๙		
๕๒	ชีวิตรื่นรมย์	๓ มีนาคม
๕๓	กลืนนาง	๑๔ มีนาคม
๕๔	เขาจะรู้ไหม	๖ เมษายน
๕๕	ชายฝัน	๒๒ พฤษภาคม
๕๖	อกหัก	๗ มิถุนายน
๕๗	แสงรัก	๑๗ มิถุนายน
๕๘	รำพึงรักจากแนวรบ	๑ กรกฎาคม
๕๙	เรียกหาพระจันทร์	๘ กรกฎาคม
๖๐	ขอบอกฟ้า	๒๗ กรกฎาคม
๖๑	เพียงนาง	๔ ตุลาคม
๖๒	ชีวิตลิขิตเอง	๒๘ ตุลาคม
๖๓	เขาไม่มีจิตผูกพัน	๔ พฤศจิกายน
๖๔	เงา	๖ พฤศจิกายน

ลำดับ	เพลง	วันที่ประพันธ์
๖๕	ขอมีเธอ	๒๕ พฤศจิกายน
๖๖	อยากลืม	๒๙ พฤศจิกายน
๖๗	เดินไปด้วยกัน	๑๗ ธันวาคม

ปี พ.ศ. ๒๕๕๐

๖๘	อยากเป็นคนนั้น	๘ กุมภาพันธ์
๖๙	ไหนไหน	๙ มีนาคม
๗๐	ฟ้าอยู่ส่วนฟ้า	๕ เมษายน
๗๑	เราไม่ใช่คนพิเศษ	๖ เมษายน
๗๒	คนละโลก	๑๐ มิถุนายน
๗๓	เธอเป็นใครมาจากไหน	๑๒ มิถุนายน
๗๔	เธอผู้เลอโฉม	๑๙ ตุลาคม
๗๕	ชมโฉม	๒๙ ตุลาคม
๗๖	คืนนั้นฉันคอยแก้ว	๑๑ พฤศจิกายน
๗๗	เธอในอ้อมแขน	๗ ธันวาคม

ปี พ.ศ. ๒๕๕๑

๗๘	กรรม	๑ มกราคม
๗๙	รอยยิ้มของเธอ	๑๙ มกราคม
๘๐	ไม่มีวันลืม	๒๕ มกราคม
๘๑	ใช่ไหม	๔ กุมภาพันธ์
๘๒	คำพ่อสอน	๙ กุมภาพันธ์
๘๓	ถ้า	๓๐ มีนาคม
๘๔	แสงอรุณ	๒๖ เมษายน
๘๕	คมศิลป์	๒ พฤษภาคม
๘๖	ปริศนารাত্রี	๔ พฤษภาคม
๘๗	ชาติบ้านเมืองเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์	๑๒ พฤษภาคม
๘๘	คืนนี้มีเพียงพระจันทร์	๑๔ พฤษภาคม
๘๙	พ่อของเรา	๘ สิงหาคม

ปี พ.ศ. ๒๕๕๒

๙๐	อยากบอกเธอ	๔ มกราคม
๙๑	หัวใจให้จง	๒๕ กุมภาพันธ์
๙๒	ของจงหัวใจ	๒๘ กุมภาพันธ์
๙๓	ที่ปลายฝัน	๑๐ มีนาคม
๙๔	พระจันทร์สวยเหลือเกิน	๒๖ มีนาคม
๙๕	กิเลส	๕ พฤษภาคม
๙๖	สุดหัวใจ	๙ พฤษภาคม
๙๗	โปรดกลับมา	๔ กรกฎาคม

๙๘	ถวิลไพร	๕ กรกฎาคม
๙๙	เดือนดวงเดียว	๑๓ กรกฎาคม
๑๐๐	เธอคนเดียว	๗ กันยายน
๑๐๑	ป็นใจ	๙ กันยายน
๑๐๒	ผูกใจ	๑๗ กันยายน
๑๐๓	จำใจลา	๒๑ กันยายน
๑๐๔	ผมกลับมาแล้ว	๒๗ กันยายน
๑๐๕	พรากใจ	๘ ตุลาคม
๑๐๖	ใช่แล้ว	๒๗ พฤศจิกายน
๑๐๗	อดีตหวาน	๑๗ ธันวาคม

ปี พ.ศ. ๒๕๕๓

๑๐๘	จะไม่บอกว่ารักเธอ	๑๒ กุมภาพันธ์
๑๐๙	จากภูถึงเธอ	๑๑ มีนาคม
๑๑๐	ดนตรีสี่สวรรค์	๒๒ มีนาคม
๑๑๑	ปล่อยวาง	๒ เมษายน
๑๑๒	เธอคือดวงเดือน	๑๒ พฤษภาคม
๑๑๓	เหมือนมีแต่เราคนเดียว	๒๑ พฤษภาคม
๑๑๔	เขายิ้มเยาะ	๒๕ มิถุนายน
๑๑๕	ร้องรำทำเพลง	๗ กรกฎาคม
๑๑๖	ฝันหวาน	๑๒ สิงหาคม
๑๑๗	เขาคือใคร	๑๗ สิงหาคม
๑๑๘	ไม่ใช่เธอ	๙ ตุลาคม
๑๑๙	ชวนเธอชมเดือน	๑๑ ตุลาคม
๑๒๐	เธอเหมือนเทพธิดา	๑๙ ตุลาคม
๑๒๑	นี่เธอ	๒๓ ตุลาคม
๑๒๒	ไกลเกินฝัน	๒๘ ตุลาคม
๑๒๓	ขอลาเดือนดาว	๓ พฤศจิกายน
๑๒๔	นางฟ้าไทย	๒๑ พฤศจิกายน
๑๒๕	อวยชัยกันวันนี้	๒๒ พฤศจิกายน
๑๒๖	เหลือแต่เงาเธอ	๒ ธันวาคม
๑๒๗	มาร์ชมูลนิธิรักเมืองไทย	๑๘ ธันวาคม

ปี พ.ศ. ๒๕๕๔

๑๒๘	เธออยู่ในใจฉันเสมอ	๑๕ มกราคม
๑๒๙	ยิ้มได้เมื่อภัยมา	๑๙ มกราคม
๑๓๐	เธอจะไม่ก้าวไปคนเดียว	๒๒ มกราคม
๑๓๑	เขาอยู่ไม่ไกล	๒๐ กุมภาพันธ์
๑๓๒	บัญชาเธอ	๑๔ มีนาคม

ลำดับ	เพลง	วันที่ประพันธ์
๑๓๓	เขาไม่มีเวลาคอย	๒๘ มีนาคม
๑๓๔	ได้เวลาสวัสดิ์ขอบคุณ	๑๘ เมษายน
๑๓๕	ทหารเก่าไม่มีวันตาย	๘ พฤษภาคม
๑๓๖	สถาบันทหาร	๒๒ พฤษภาคม
๑๓๗	อดีตไม่หวาน	๒๖ พฤษภาคม
๑๓๘	ความสวยกินไม่ได้	๓๐ พฤษภาคม
๑๓๙	อยากบอกรักเธอ	๓๐ มิถุนายน
๑๔๐	รักบินหนี	๑ กรกฎาคม
๑๔๑	เสน่หาจริงใจ	๓๐ กรกฎาคม
๑๔๒	เตรียมไว้เพื่อตาย	๔ สิงหาคม
๑๔๓	จูบนั้น	๑๖ สิงหาคม
๑๔๔	คนเดียวไม่เหงา	๑๙ สิงหาคม
๑๔๕	ขอพักสักพัก	๒๗ สิงหาคม

ปี พ.ศ. ๒๕๕๕

๑๔๖	อยากให้เธออยู่เคียง	๑๓ มกราคม
๑๔๗	มนต์เธอ มนต์ขลัง	๑๓ มีนาคม
๑๔๘	แค่คนรู้จัก	๑๔ มีนาคม
๑๔๙	ฉันอยากได้ความรัก	๑ เมษายน
๑๕๐	อยากลองรักสักหน	๔ เมษายน
๑๕๑	Somewhere	๑๗ พฤษภาคม
๑๕๒	แห่งหนใด	๑๙ พฤษภาคม
๑๕๓	บ้านเราอยู่ที่หัวใจ	๑ มิถุนายน

(Home Is Where Your Heart Is)

ปี พ.ศ. ๒๕๕๖

๑๕๔	พล.ม.๓ งามสง่า	๒๒ มีนาคม
๑๕๕	เหมือนเธอลอยลงมาจากฟ้า	๑๒ มิถุนายน
๑๕๖	As if an angel	๑๖ มิถุนายน
๑๕๗	รักหาย	๒๖ มิถุนายน
๑๕๘	Love at large	๗ กันยายน
๑๕๙	ฉายเดี่ยว	๒๖ กันยายน
๑๖๐	สิ่งศักดิ์สิทธิ์	๓ ตุลาคม

ปี พ.ศ. ๒๕๕๗

๑๖๑	วันสุดท้าย	๓ มิถุนายน
๑๖๒	ไม่ถอดใจ	๑๘ มิถุนายน
๑๖๓	ผู้ชายคนนี้	๒๐ มิถุนายน

๑๖๔	ไม่ยากเลย	๓ ตุลาคม
๑๖๕	บอกตัวเอง	๑๘ พฤศจิกายน
๑๖๖	ความรักของเรา	๑๒ ธันวาคม

ปี พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๖๗	ใจต้องลอย	๒๕ มกราคม
๑๖๘	พรหมลิขิตชีวิตเราจริงหรือ?	๓๐ มกราคม
๑๖๙	ลมใจ	๒๓ กุมภาพันธ์
๑๗๐	หยุดกันดีไหม	๒๗ กุมภาพันธ์
๑๗๑	หมายปอง	๒๘ กุมภาพันธ์
๑๗๒	คิดถึงเสมอ	๑ มิถุนายน
๑๗๓	เธอคือความสุข	๑๐ มิถุนายน
๑๗๔	หลงเสียงขลุ่ย	๑๗ กันยายน
๑๗๕	แว่วเสียงเพลง	๒๘ กันยายน

ปี พ.ศ. ๒๕๕๙

๑๗๖	ผมรักคุณ	๒ กรกฎาคม
๑๗๗	ลมพัดเธอมา	๑๓ กรกฎาคม
๑๗๘	คุณแก้งลิ้ม	๓๐ สิงหาคม
๑๗๙	ความรักคือชีวิต	๒๐ กันยายน
๑๘๐	คุณหนีความรักไม่พ้นหรอก	๒๖ กันยายน
๑๘๑	ผมไม่รักคุณเลย	๒๙ กันยายน
๑๘๒	พ่อของแผ่นดิน	๒ พฤศจิกายน
๑๘๓	วันนั้นโลกมืด	๒๔ พฤศจิกายน
๑๘๔	โลกสว่างแล้ว	๘ ธันวาคม

ปี พ.ศ. ๒๕๖๐

๑๘๕	หนทางชีวิต	๓๐ มกราคม
๑๘๖	เกิดมาทั้งที่ต้องเป็นคนดีให้ได้	๑๒ เมษายน
๑๘๗	เขาคือผมเอง	๒ กรกฎาคม

ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

๑๘๘	อยากบอกว่ารักเธอ	๖ มีนาคม
๑๘๙	จำใจจาก	๔ เมษายน
๑๙๐	ฝันไม่เป็นจริง	๒๑ กรกฎาคม

ปี พ.ศ. ๒๕๖๒

๑๙๑	คุณยังรักผมอยู่ใช่ไหม	๗ มีนาคม
๑๙๒	ครารักโรย	๑๙ มีนาคม
๑๙๓	เพลงสุดท้าย - ขอขอบใจ	๒๒ มีนาคม

ปี พ.ศ. ๒๕๖๐

๒๐๐	เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน	๒๑ กันยายน
-----	-------------------------------	------------

Voice

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ทำนองทำนอง ทนถอก เปรน ดิฉัตรอนันท์
Arr. Prateep Suphanrojn

Slow Soul ♩ = 72

C **Em7/B** **F6/A** **A5(maj7(add9))** **F/G**

p เกิด เป็น คน

A **C** **Em7/B** **Am7** **G** **F** **G** **C**

ไทย ต้อง เข้าใจ หน้า ที่ หน้า ที่ ที่ เรา มี ต่อ ชาติ ของ เรา ต้อง จด จำ บุญ

Em7/B **Am7** **G7** **C** **Am** **F** **G7**

คุณ แผ่น ดิน ที่ เรา เนา ตั้งแต่ เรา เป็น เด็ก จน เติบ ใหญ่ การ ดอน

B **C** **Em7/B** **Am7** **G7** **C** **Am** **G7**

แทน บุญ คุณ แผ่น ดิน ทำ ได้ หลาย อย่าง ไม่ มี ใคร ชัด ขวาง หยุด ยั้ง เรา ได้

Fmaj7 **Fmaj7** **G7** **F**

ประ พุติ ธิ ภูมิ ชาติ เป็น แขน อย่าง ความ เป็น ไทย ให้ คน ไทย ได้

C **F** **C** **C7** **C** **F**

เห็น และ จด จำ ทำ ตาม มีความ ซื่อ สัตย์ สุ จ ริ ต์ จง รัก รัก ดี รัก ศักดิ์ ศรี

F **G7** **C(sus4)** **C** **F**

คน ไทย ทั่ว สยาม จะ มุ่ง ทำ แต่ ความ ดี ทุก เมื่อ ทุก ยาม ให้ แผ่น ดิน ไทย ส ง่า งาน

D **G7** **D** **C** **C7** **F**

มี แต่ คน ดี จง สลัด ตัด ทั้ง โลก โม โท สัน ไม่ โกง ชาติ อยุธยา ทร นง วง

C7 **F** **G7**

อาจ ทุก แหงส ที่ หัน ไป ทาง ไท ไท พบ แต่ คน ไทย ใจ ดี **V.S**

F **D** **G7** **To Coda**

ดำ รง ศักดิ์ ศรี ความ เป็น ไทย ไซ้ หนึ่ แผ่น

C **C BAND** **Em7/B** **F/A**

ดิน

G7 **C** **Am** **G7** **Fmaj7** **Fmaj7** **G7**

mf

F **C** **F** **C** **C7** **D.S. al Coda**

CODA

C **F** **G7** **C** **rit.**

ดิน ไซ้ หนึ่ แผ่น ดิน

บทที่ ๕ วง “The Dream” กับ “กระท่อมดนตรี” ที่บ้านสี่เสา

วงดนตรี “The Dream” เป็นวงดนตรีประจำบ้านสี่เสาเทเวศร์ ก่อตั้งขึ้นตามดำริของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ในปี พ.ศ.๒๕๔๖ ในช่วงแรกของการก่อตั้งมีสมาชิกนักดนตรี ๓ คน ประกอบด้วย เครื่องดนตรี ๓ ชนิด คือ เปียโน กีตาร์เบส แยกโซโฟน เป็นรูปแบบของวงทรีโอ และมีนักร้องหญิงประจำวง ๑ คน ส่วนนักร้องชาย คือนักดนตรีในวงที่เล่นกีตาร์เบส โดยนักดนตรีร่วมกันตั้งชื่ วงดนตรีในครั้งแรกว่า “PA-PA-BAND”

ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๕๖ ได้เปลี่ยนชื่ วงเป็น “The Dream” โดยท่านเป็นผู้ตั้งชื่ วงดนตรีและให้เหตุผลว่าชื่ วงดนตรีที่ดี ก็มีส่วนที่จะทำให้ผู้ฟังอยากมาฟังเพลงจากวงดนตรี

จากวันที่ท่านได้เปลี่ยนชื่ วงให้ นั้น วง “The Dream” ก็ได้เริ่มพัฒนาวงดนตรีตามที่ท่านแนะนำโดยเพิ่มนักดนตรีขึ้นอีกจำนวนหนึ่ง ให้สมบูรณ์เป็นวงดนตรี Small Band เต็มรูปแบบ ประกอบด้วย เปียโน กีตาร์ เบส กลอง ฟลูต แยกโซโฟน ไวโอลิน และมีนักร้องประจำวง ๓ คน

รวมถึงได้มีการพัฒนาแนวการเล่นบทเพลงให้มีความทันสมัยและหลากหลายสไตล์ โดยนักเรียบเรียงเสียงประสานของกรมดุริยางค์ทหารบก ทำให้นักร้องและนักดนตรีได้พัฒนาฝีมือในการขับร้องและ พัฒนาการบรรเลงบทเพลงที่เพิ่มมากขึ้น

ด้วยความหลากหลายของบทเพลงที่มีมากขึ้น ทำให้บางครั้งวง “The Dream” จำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมนักดนตรีบางเครื่องมือดนตรีเข้ามาร่วมบรรเลง เพื่อให้สอดคล้องกับแนวเพลงและทำให้เพลงมีความสมบูรณ์

นอกจากเครื่องดนตรีสากลแล้ว บางครั้งก็มีการนำเครื่องดนตรีไทยมาร่วมบรรเลงด้วย เช่น ขลุ่ยไทย ในบทเพลงที่มีแนวทำนองและ อรรถรสที่เกี่ยวกับเพลงไทยเดิม แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับวงดนตรีวงนี้คือ วง “The Dream” นับได้ว่าเป็นวงดนตรีวงแรกที่ได้บรรเลงบทเพลงทุกเพลงที่ท่านได้ประพันธ์ขึ้น

ทั้งนี้เพื่อเป็นการทดลองบรรเลงบทเพลง เพื่อฟังและปรับปรุงพัฒนาให้ดีที่สุด ก่อนที่จะนำไปเรียบเรียงเสียงประสานเพื่อบันทึก

เสียงลงซีดี และนำเอาบทเพลงไปแสดงในคอนเสิร์ต “รักเพลง รักแผ่นดิน” ซึ่งเป็นการแสดงคอนเสิร์ตประจำปีของมูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี และการแสดง ดนตรีในรูปแบบมินิคอนเสิร์ตที่ได้จัดขึ้นในโอกาสต่างๆ

ด้วยความรักและผูกพันกับเสียงดนตรี “ป่า” จะพูดเสมอว่า ท่านมีความสุขที่ได้ร้องเพลง เล่นเปียโนและประพันธ์เพลง สถานที่สำคัญที่หนึ่งภายในบ้านสี่เสาเทเวศร์ที่ต้องกล่าวถึง เพราะทุกครั้งที่ท่านมาสถานที่แห่งนี้ “ป่า” มีความสุขมากคือ “ห้องกระท่อมดนตรีสี่เสา” ซึ่งเป็นสถานที่แสดงดนตรีขนาดเล็กภายในบ้านสี่เสาเทเวศร์ สามารถรองรับผู้ชมได้ประมาณ ๓๐ คน

ห้องแสดงดนตรีแห่งนี้เป็นสถานที่ที่ “ป่า” มีความสุขมากกับการขับร้องเพลง การประพันธ์เพลงและการได้ร่วมแสดงดนตรีกับวง “The Dream” ท่านมักจะพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักดนตรีในเรื่องลีลา จังหวะและอารมณ์ตามรายละเอียดของบทเพลง เพื่อพัฒนาและปรับปรุงผลงานการประพันธ์เพลงของท่าน ทำให้บทเพลงมีความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางดนตรี มีความสมบูรณ์ของลีลา อารมณ์ และอรรถรสต่างๆ ที่สวยงามน่าฟัง ทำให้การบรรเลงบทเพลงมีความไพเราะชวนฟัง ก่อนนำบทเพลงไปใช้

โดยปกติวงดนตรี “The Dream” จะเข้าไปฝึกซ้อมการเล่นดนตรีที่ “ห้องกระท่อมดนตรีสี่เสา” สัปดาห์ละ ๒ ครั้ง เพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์ในการบรรเลง โดยท่านจะร่วมฝึกซ้อมเปียโนและขับร้องเพลงร่วมกับวงดนตรีด้วยทุกครั้ง และทุกครั้งเมื่อจบการฝึกซ้อมในแต่ละเพลง ท่านก็จะให้ข้อเสนอแนะในเรื่องแนวทางการบรรเลงของวงดนตรีในเรื่องลีลา อารมณ์ รวมทั้งนักร้องในเรื่องคำร้องและทำนองเพื่อให้บทเพลงไพเราะมากยิ่งขึ้นและเป็นไปตามที่ท่านได้ประพันธ์ไว้

บางครั้งเพื่อให้ผลของการฝึกซ้อมมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น “ป่า” ได้ขอแนะนำทางเทคนิคในเรื่องทำนองเพลงและรูปแบบของบทเพลงจากนักเรียบเรียงเสียงประสานของกรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อทำให้บทเพลงเป็นไปตามแนวคิดที่ได้ประพันธ์ขึ้นเป็นพิเศษ เช่น

การแบ่งท่อนเพลงออกเป็น ๓ ท่อน ในบทเพลงเดียวกัน การทำให้บทเพลงมีจังหวะ Waltz และจังหวะ March อยู่ในบทเพลงเดียวกัน การเขียนทำนองเพลงเพื่อเทิดทูน สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเพลงในแนวปลุกใจให้คนไทยรู้จักสามัคคีกัน โดยท่านมักจะประพันธ์คำร้องขึ้นก่อนตามเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอ แล้วจึงประพันธ์ทำนอง หลังจากนั้นจึงขอคำแนะนำจากนักเรียบเรียงเสียงประสานของกรมดุริยางค์ทหารบก และเมื่อบทเพลงนั้นๆ สมบูรณ์ครบถ้วน ถูกต้องตามวัตถุประสงค์แล้ว จึงได้มอบหมายให้ดำเนินการเรียบเรียงบทเพลง เพื่อเผยแพร่ได้ทันต่อสถานการณ์และเหตุการณ์บ้านเมืองในขณะนั้น

สำหรับการบรรเลงของวง “The Dream” นั้นมีงานบรรเลงประจำที่บ้านสี่เสาเทเวศร์ก็คือ งานวันคล้ายวันเกิดของท่าน งานวันปีใหม่งานวันตรุษจีน และงานวันสงกรานต์

นอกเหนือจากการฝึกซ้อมตามปกติของวงแล้ว วัตถุประสงค์ที่สำคัญมากอีกประการหนึ่งและมีการดำเนินการเป็นประจำก็คือ การคิดรูปแบบของการแสดงคอนเสิร์ต “รักเพลง รักแผ่นดิน” ซึ่งมีการจัดการแสดงเป็นประจำทุกปี

อาจกล่าวได้ว่า รูปแบบและรายละเอียดในการแสดงของคอนเสิร์ตในแต่ละครั้งเกิดขึ้นที่นี่ เพราะในห้วงเวลาของการเริ่มจัดการแสดงคอนเสิร์ตในแต่ละครั้งนั้น นอกเหนือจากการฝึกซ้อมตามปกติของวง “The Dream” ที่กระท่อมดนตรีสี่เสา “ป่า” จะให้แนวคิดเรื่องรูปแบบการแสดง เช่น การแสดงคอนเสิร์ต “รักเพลง รักแผ่นดิน” ครั้งที่ ๖ เป็นการแสดงละครเพลง “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” โดยนำบทเพลงจากการประพันธ์ของท่านมาร้อยเรียงเป็นเรื่องราวของบทละครเพลง ในแบบวิถีของชาวบ้านในชนบทที่ร่วมแรงร่วมใจกันทำความดีด้วยการพลิกฟื้นผืนดิน พัฒนาถิ่นทำมาหากิน ตามแนวทางทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง จนทำให้ชาวบ้านทุกคนมีความสุขมีความเจริญทั่วหน้ากัน หรือในคอนเสิร์ต “รักเพลง รักแผ่นดิน” ครั้งที่ ๙ ชื่อ “กาลเวลาแห่งรัก” ด้วยแนวคิดของท่านที่ว่า “ในห้วงเวลาที่ผ่านมาของแผ่นดิน เราได้ยินเสียงดนตรีกล่อมเกล้า

เล่าขานในการเปลี่ยนผ่านทุกยุค บทเพลงที่ล้วนซาบซึ้ง มีความหมายที่เป็นแรงบันดาลใจ และนำพาสังคมไปสู่สิ่งดีงาม” จึงได้เป็นรูปแบบของการแสดงคอนเสิร์ตย้อนอดีตสู่ปัจจุบัน โดยนำบทเพลงอันน่าประทับใจและน่าจดจำ ในช่วง พ.ศ.๒๔๗๕ – ๒๕๕๘ เช่น เพลงชาติสยาม เพลง “เดิน เดิน เดิน” เพลง “รำวงยอดชายใจหาญ” เพลง “รถราง” เพลง “กรุงเทพฯราตรี” มาร้อยเรียง ผสมผสานกับบทเพลงจากการประพันธ์ของท่าน เช่น เพลง “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” เพลง “ร้องรำทำเพลง” เพลง “นางฟ้าไทย” และเพลง “เธอคือดวงเดือน” ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นแนวเพลงที่ร่วมสมัยสอดคล้องกับบทเพลงในช่วง พ.ศ.๒๔๗๕ – ๒๕๕๘ นำมาร้อยเรียงเป็นเรื่องราวประกอบกันขึ้นเป็นองค์ต่างๆ ของการแสดง และเมื่อได้แนวความคิดของรูปแบบและรายละเอียดในการแสดงแต่ละครั้งแล้ว ก็จะมีการคัดเลือกบทเพลงมาจัดลำดับและทดลองเล่นทุกเพลงในคอนเสิร์ตด้วยวง “The Dream” ทุกครั้งหลังจากสมบูรณ์แล้วจึงจะมอบให้มูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี นำไปจัดงานคอนเสิร์ต “รักเพลง รักแผ่นดิน” ต่อไป

นอกจากนักดนตรีวง “The Dream” แล้ว “ป่า” ยังได้กรุณาเปิดโอกาสให้ศิลปินนักร้อง นักดนตรี ภายนอกที่อยู่ในระดับแนวหน้าของประเทศ ได้เข้ามาที่ “ห้องกระท่อมดนตรีสี่เสา” เพื่อเข้ามาแนะนำผลงานและแสดงดนตรี อาทิเช่น อาจารย์ณัฐ ยนตรรักษ์ คุณเสกข์ ทองสุวรรณ คุณภูมิ พรหมชาติ ซึ่งในทุกครั้งที่มาแสดงศิลปินแต่ละท่านก็จะนำผลงานเพลงของตนเองและผลงานเพลงจากการประพันธ์ของ “ป่า” ที่ได้รับการอนุญาตให้นำไปเรียบเรียงใหม่เพื่อที่จะนำไปแสดงสู่สาธารณชน หรือนำไปแสดงยังต่างประเทศมาแสดงผลงานให้ท่านได้รับชมอีกด้วย

บางครั้งก็เป็นการแสดงเดี่ยวหรือเป็นกลุ่มของเฉพาะศิลปินภายนอก บางครั้งก็เป็นบรรเลงร่วมกันระหว่างศิลปินภายนอกและวง “The Dream” ในแบบมินิคอนเสิร์ต ทั้งนี้เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน รวมทั้งทำให่วง “The Dream” ได้พัฒนาและเพิ่มศักยภาพการบรรเลงมากขึ้นอีกด้วย

บทที่ ๖ คอนเสิร์ต รักเพลง รักแผ่นดิน MY SONG MY LAND CONCERT

คอนเสิร์ตรักเพลงรักแผ่นดิน เป็นคอนเสิร์ตการกุศลที่จัดขึ้นโดยมูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี ทั้งนี้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือสังคมและประเทศชาติตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิฯ ที่ได้กำหนดไว้ครอบคลุมในทุกๆ ด้าน ตามคำริของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ที่ผ่านมามีการจัดคอนเสิร์ตรักเพลงรักแผ่นดิน จำนวน ๑๒ ครั้ง มีรายละเอียดดังนี้

คอนเสิร์ตรักเพลงรักแผ่นดิน ครั้งที่ ๑

จัดขึ้นวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๖ ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย บรรเลงโดย วงซิมโฟนีอออร์เคสตร้ากองทัพบก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้สมทบทุน มูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรีในการนำไปพัฒนากิจการดนตรีและเป็นสวัสดิการให้กับกำลังพลและครอบครัวของข้าราชการกรมดุริยางค์ทหารบก และนักเรียนดุริยางค์ทหารบก

คอนเสิร์ตรักเพลงรักแผ่นดิน ครั้งที่ ๒

จัดขึ้นวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ.๒๕๔๗ ณ ห้อง MCC HALL เดอะมอลล์ นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา บรรเลงโดย วงซิมโฟนีอออร์เคสตร้ากองทัพบก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้สนับสนุนกองทุนมูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ จังหวัดนครราชสีมาและเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเป็นทุนการศึกษาให้กับนักเรียน นักศึกษาในจังหวัดนครราชสีมาและเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คอนเสิร์ตรักเพลงรักแผ่นดิน ครั้งที่ ๓

จัดขึ้นวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๘ ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย บรรเลงโดย วงซิมโฟนีอออร์เคสตร้ากองทัพบก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้ช่วยเหลือผู้ประสบภัย กรณีธรณีพิบัติภัยสึนามิ ในพื้นที่ ๖ จังหวัดภาคใต้

คอนเสิร์ตรักเพลงรักแผ่นดิน ครั้งที่ ๔

คอนเสิร์ตครั้งนี้ใช้ชื่อว่า “คอนเสิร์ตเพลงเพื่อลมหายใจ” (Song of Life) จัดขึ้นวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๙ ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติ ๕๐ พรรษา โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ จังหวัดอุบลราชธานี บรรเลงโดยวงซิมโฟนีอออร์เคสตร้ากองทัพบก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้จัดซื้ออุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ใช้ในการดูแลผู้ป่วยเด็ก โรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรัง รวมทั้งพัฒนาด้านการดูแลผู้ป่วยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

คอนเสิร์ตรักเพลงรักแผ่นดิน ครั้งที่ ๕

คอนเสิร์ตครั้งนี้ใช้ชื่อว่า “จากภูถึงเธอ” จัดขึ้นวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๓

ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย บรรเลงโดย วงซิมโฟนีออร์เคสตรา กองทัพบก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้สมทบทุน มูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี เพื่อสนับสนุนการพัฒนาสถาบันดนตรีของ กองทัพบก และจัดทำห้องบันทึกเสียงของกรมดุริยางค์ทหารบก รวมทั้งสนับสนุนการจัดทำ โครงการสอนดนตรีให้กับเยาวชนเรียนฟรีทุกวันอาทิตย์

คอนเสิร์ตรักเพลงรักแผ่นดิน ครั้งที่ ๖

คอนเสิร์ตครั้งนี้จัดขึ้นในรูปแบบของละครเพลงใช้ชื่อว่า “เกิดมาต้องตอบแทน บุญคุณแผ่นดิน” จัดขึ้นวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๕ ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรม แห่งประเทศไทย บรรเลงโดย วงซิมโฟนีออร์เคสตรา กองทัพบก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ หารายได้สมทบทุน มูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการ ดนตรี เพื่อสนับสนุนเป็นทุนการศึกษาให้แก่แก่นักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ตลอดจนบริจาค เพื่อช่วยเหลือสังคมตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิฯ ในด้านต่างๆ

คอนเสิร์ตรักเพลงรักแผ่นดิน ครั้งที่ ๗

คอนเสิร์ตครั้งนี้ใช้ชื่อว่า “My Season Change” จัดขึ้นวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย บรรเลงโดย วงซิมโฟนีออร์เคสตรา กองทัพบก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้สมทบทุน มูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี เพื่อพัฒนาสถาบันดนตรีของกองทัพบก และ จัดซื้อเครื่องดนตรีเพิ่มเติมให้กับโรงเรียนดุริยางค์ทหารบก รวมทั้งสนับสนุนทุนการศึกษา เพิ่มเติมทางด้านดนตรีให้กับข้าราชการของกรมดุริยางค์ทหารบกที่ศึกษาต่อทางด้านดนตรี ในระดับอุดมศึกษา

คอนเสิร์ตรักเพลงรักแผ่นดิน ครั้งที่ ๘

คอนเสิร์ตครั้งนี้ใช้ชื่อว่า “คืนความสุขให้คุณ” (Music for Your Happiness) จัดขึ้นวันที่ ๙ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๗ ณ หอแสดงดนตรี มหิตลสิทธาคาร มหาวิทยาลัย มหิดล ศาลายา บรรเลงโดย วงซิมโฟนีออร์เคสตรา กองทัพบก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ หารายได้สมทบทุน มูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการ ดนตรี เพื่อหารายได้สนับสนุนการพัฒนาสถาบันดนตรีของกองทัพบก และจัดซื้อเครื่อง ดนตรีเพิ่มเติมให้กับกรมดุริยางค์ทหารบก รวมทั้งสนับสนุนทุนการศึกษาด้านการดนตรี เฉพาะทางให้กับข้าราชการของกรมดุริยางค์ทหารบกที่ศึกษาต่อทางการขับร้อง การแสดง การบันทึกเสียง รวมทั้งมอบเป็นทุนการศึกษาให้แก่แก่นักเรียนทั่วไปที่ขาดแคลนทุนทรัพย์

คอนเสิร์ตรักเพลงรักแผ่นดิน ครั้งที่ ๙

คอนเสิร์ตครั้งนี้ใช้ชื่อว่า “ในกาลเวลาแห่งรัก” จัดขึ้นวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๘ ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย บรรเลงโดย วงซิมโฟนีออร์เคสตรา กองทัพบก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้สมทบทุน มูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

คอนเสิร์ต รักเพลงรักแผ่นดิน 5

จากภูถึงเฮอ

ร้อยเรื่องเรื่องราว จากบทเพลงการปะทะกันของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

วันอังคารที่ 31 สิงหาคม 2553
หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

พร้อมศิลปินขับเดี่ยว สันติ ลุนเผ่ นันทิดา แก้วบัวสาย โฉมฉัตร สันติ ศรีสี กัมสิน วาญญู มุขหมาย ฉวีรัฐโรจน์ กิติวิจิตร เสงี่ยมิรา แสงขวัญธัญญาภาส ศิลปินนำร่องจากกองดุริยางค์ทหารบก และนักร้องประสานเสียงโรงเรียนดุริยางค์ทหารบก

บรรเลงโดย วงซิมโฟนีออเคสตรา กองทัพบก
อำนวยการแสดงโดย พันตรี ประทีป สุพรรณโรจน์

การแสดงละครเพลง
เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน
รักเพลง รักแผ่นดิน 6

เพื่อหารายได้สมทบทุน มูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กองดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี

วันพุธที่ 17 ตุลาคม 2555 เวลา 20.00 น.
ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

ร้อยเรื่องเรื่องราวด้วยบทเพลงจากการปะทะกันของ
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

บรรเลงโดย วงซิมโฟนีออเคสตรา กองทัพบก
อำนวยการแสดงโดย พันตรี ประทีป สุพรรณโรจน์

พร้อมศิลปินขับเดี่ยว
ฉวีรัตน์ บุญศรีชัยสุนทร ศิธา ธิพัฒน์ (ลูกเรือ)
นันทิดา แก้วบัวสาย ฉวีรัฐโรจน์ กิติวิจิตร เสงี่ยมิรา แสงขวัญธัญญาภาส
ศิลปินนำร่องจากกองดุริยางค์ทหารบก และนักร้องประสานเสียงโรงเรียนดุริยางค์ทหารบก

กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี เพื่อนำไปสนับสนุนการพัฒนากิจการทางดนตรีของกองทัพบกในทุกๆ ด้าน สนับสนุนการพัฒนาด้านสวัสดิการ ด้านการศึกษา รวมทั้งจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีดนตรีที่ทันสมัย ตำราและเอกสารทางวิชาการด้านดนตรีให้กับห้องสมุดดนตรีโรงเรียนดุริยางค์ทหารบก

คอนเสิร์ตรักเพลงรักแผ่นดิน ครั้งที่ ๑๐

คอนเสิร์ตครั้งนี้ใช้ชื่อว่า “เธอคือความสุข” (You are My Happiness) จัดขึ้นวันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๙ ณ โรงละครแห่งชาติ (โรงใหญ่) บรรเลงโดย วงซิมโฟนีออร์เคสตรากองทัพบก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้สมทบทุน มูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี เพื่อนำไปสนับสนุนการพัฒนาศาสน์ดนตรีของกองทัพบก และจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์เพิ่มเติมให้กับห้องบันทึกเสียง กรมดุริยางค์ทหารบก รวมทั้งสนับสนุนทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ตลอดจนบริจาคเพื่อช่วยเหลือสังคมตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิฯ ในด้านต่างๆ

คอนเสิร์ตรักเพลงรักแผ่นดิน ครั้งที่ ๑๑

คอนเสิร์ตครั้งนี้ใช้ชื่อว่า “ด้วยแรงแห่งรัก” (The Power of Love) จัดขึ้นวันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๑ ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย บรรเลงโดย วงซิมโฟนีออร์เคสตรากองทัพบก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้สมทบทุน มูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี ในการนำไปพัฒนากิจการดนตรีของกองทัพบกและเป็นสวัสดิการให้กับข้าราชการกรมดุริยางค์ทหารบก และนักเรียนดุริยางค์ทหารบก รวมทั้งสนับสนุนและจัดทำโครงการเพื่อช่วยเหลือสังคมในด้านต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิฯ เช่น บริจาคช่วยเหลือองค์กรการกุศล

คอนเสิร์ตรักเพลงรักแผ่นดิน ครั้งที่ ๑๒

คอนเสิร์ตครั้งนี้ใช้ชื่อว่า “รัฐบุรุษศิลปิน” จัดขึ้นวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๒ ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย บรรเลงโดย วงซิมโฟนีออร์เคสตรากองทัพบก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการระลึกถึงผลงานสร้างสรรค์ทางด้านดนตรีของ “รัฐบุรุษศิลปินคู่แผ่นดินไทย” พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ และเพื่อเป็นการหารายได้สมทบทุน มูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี เพื่อนำไปสนับสนุนและจัดทำโครงการเพื่อช่วยเหลือสังคมในด้านต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิฯ รวมทั้งนำไปพัฒนากิจการดนตรีของกองทัพบกในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีทางดนตรีที่ทันสมัย จัดหาเครื่องมือดนตรีและโปรแกรมทางดนตรีที่ทันสมัย เพื่อพัฒนาความสามารถของข้าราชการกรมดุริยางค์ทหารบก และนักเรียนดุริยางค์ทหารบก ตลอดจนสนับสนุนทุนการศึกษาเพิ่มเติมทางด้านดนตรี การแสดง การขับร้อง และการบันทึกเสียงให้กับข้าราชการของกรมดุริยางค์ทหารบกที่ศึกษาต่อสูงขึ้นในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

บทที่ ๓ พลังงานการบันทึกเสียง

๑. อัลบั้ม เพลงจากความรัก

จัดทำเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ จัดทำขึ้นเพื่อต้องการทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม นึกถึงเพลงที่ขอรับรอง นึกถึงชาวบ้านที่ยากจน ถ้าจัดทำซีดีเพลงแล้วมอบให้กับผู้บริจาคเงินแก่มูลนิธิฯ ชาวบ้านที่ยากจนจะได้านิสงส์ไปด้วย ผู้บริจาคจะได้บุญ ได้ความรื่นรมย์ ได้ชื่อว่าเป็นคนดี มีความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และจงรักภักดี

๒. อัลบั้ม กรุณา

จัดทำขึ้นในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้สนับสนุนโครงการโรงเรียนทักษะชีวิตที่อยู่ในการดูแลของ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ซึ่งโรงเรียนทักษะชีวิตเป็นโครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กเร่ร่อน

๓. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน

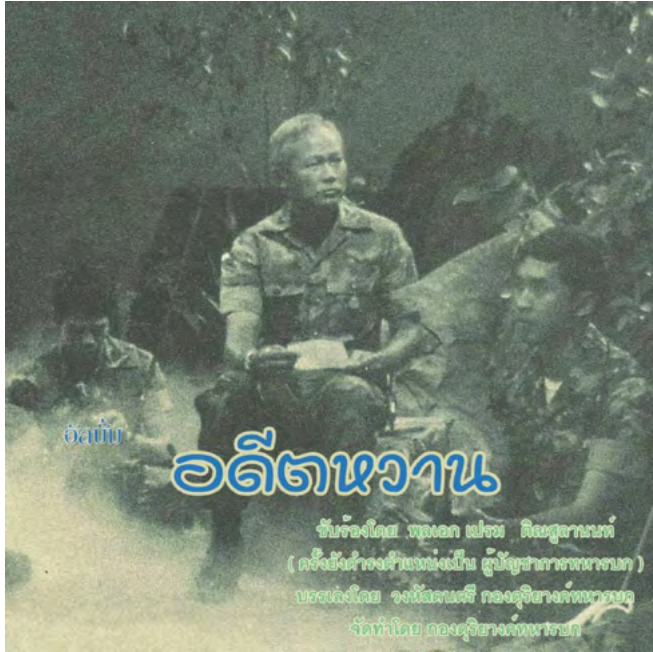
จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อแจกเป็นที่ระลึกให้กับกรมดุริยางค์ทหารบก และเพื่อเผยแพร่ผลงานเพลงของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณชนทั่วไป ในอัลบั้มนี้เป็นบทเพลงได้ประพันธ์คำร้องและทำนอง จำนวน ๑๒ เพลง โดยมอบให้กรมดุริยางค์ทหารบก เรียบเรียงเสียงประสานและบันทึกเสียง จัดทำเป็นอัลบั้มเพลงประวัติศาสตร์นี้ขึ้นมา

๔. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๒

จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อเป็นที่ระลึกให้กับกรมดุริยางค์ทหารบก และผู้บริจาคเงินให้กับมูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี และจัดจำหน่ายเพื่อเผยแพร่ให้บุคคลทั่วไปได้รู้จักผลงานเพลงของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ซึ่งประพันธ์คำร้องและทำนองเพิ่มขึ้นอีกจำนวน ๒๙ เพลง โดยมอบให้กรมดุริยางค์ทหารบก เรียบเรียงเสียงประสานและบันทึกเสียง จัดทำเป็นอัลบั้มเพลง

๕. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๓

จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อหารายได้สมทบทุนโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้” ของมูลนิธิรัฐบุรุษ ในอัลบั้มนี้ล้วนเป็นบทเพลงที่ได้คัดสรรจากบทเพลงที่ได้ประพันธ์ขึ้นมา จำนวน ๑๓ เพลง โดยมอบให้กรมดุริยางค์ทหารบก เรียบเรียงเสียงประสานและบันทึกเสียง จัดทำเป็นอัลบั้มเพลงพิเศษขับร้องโดย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ทุกบทเพลง

๖. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๔

จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๙ มีดำริให้จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ผลงานของวงซิมโฟนีอออร์เคสตร้ากองทัพบก เพื่อให้เป็นที่รู้จักของบุคคลภายนอกมากยิ่งขึ้น โดยได้รวบรวมผลงานบทเพลงที่ประพันธ์ไว้ทั้งเก่าและใหม่ จำนวน ๑๒ เพลง มอบให้จำสืบเอก อนุรักษ์ กัญญาพันธ์ ซึ่งเป็นนักดนตรีในวงซิมโฟนีอออร์เคสตร้ากองทัพบก เป็นผู้ขับร้อง

๗. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๕ “ชุดเพลงหวานจากบ้านสี่เสา”

จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๐ เพื่อหารายได้สมทบทุนมูลนิธิพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี และเผยแพร่ผลงานเพลงให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณชนทั่วไป ในอัลบั้มนี้ได้คัดเลือกบทเพลงจำนวน ๑๒ บทเพลง ขับร้องโดยพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ทุกบทเพลง

๘. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๖ “ชุดเพื่อเธอ”

จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๐ เพื่อหารายได้สมทบทุนมูลนิธิพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี และเผยแพร่ผลงานเพลงให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณชนทั่วไป ในอัลบั้มนี้ได้คัดเลือกบทเพลง จำนวน ๑๒ บทเพลง ขับร้องเดี่ยว โดยคุณอิสริยา คุประเสริฐ

๙. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๗ “ชุดคือเธอ”

จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๑ เพื่อหารายได้สมทบทุนมูลนิธิพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรีและเผยแพร่ผลงานเพลงให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณชนทั่วไป ในอัลบั้มนี้ได้คัดเลือกบทเพลงที่ได้ประพันธ์ขึ้นมาใหม่ทั้งหมด จำนวน ๑๔ บทเพลง ขับร้องโดย พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ และนักร้องจากกรมดุริยางค์ทหารบก

๑๐. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๘ “ชุดบอกฟ้า ที่ปลายฝัน”

จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๙ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๒ เพื่อหารายได้สมทบทุนมูลนิธิพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี และเผยแพร่ผลงานเพลงให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณชนทั่วไป ในอัลบั้มนี้ได้ใช้บทเพลงที่ได้ประพันธ์ขึ้นมาใหม่ทั้งหมด จำนวน ๑๒ บทเพลง ขับร้องโดย พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ และนักร้องจากกรมดุริยางค์ทหารบก

๑๑. อัลบั้มชุดพิเศษอดีตหวาน

จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๒ โดยได้บันทึกเสียงลงซีดีจากเทปบันทึกเสียง

บรรเลง โดยวงหัตถ์ดนตรีกองดุริยางค์ทหารบก ควบคุมวง โดยพันเอกศุภชัย เอื้อเฟื้อ (ขณะนั้นมียศร้อยเอก) เมื่อพ.ศ.๒๕๒๑ ขับร้องโดยพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก อัลบั้มชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บไว้เป็นประวัติศาสตร์ว่า ครั้งหนึ่งในขณะที่ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบกได้มาเป็นเกียรติบันทึกเสียงร่วมกับวงดุริยางค์กองทัพบก

๑๒. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๙ “ชุดด้วยแรงแห่งรัก”

จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๒ เพื่อหารายได้สมทบทุนมูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรีและเผยแพร่ผลงานเพลงให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณชนทั่วไป ในอัลบั้มนี้ได้ใช้บทเพลงที่ได้ประพันธ์ขึ้นมาใหม่ทั้งหมด จำนวน ๑๓ บทเพลง ขับร้องโดย พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ และนักร้องจากกรมดุริยางค์ทหารบก

๑๓. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๑๐ “ชุดจากภูถึงเธอ”

จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๗ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๓ เพื่อหารายได้สมทบทุนมูลนิธิพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรีและเผยแพร่ผลงานเพลงให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณชนทั่วไป ในอัลบั้มนี้ได้ใช้บทเพลงที่ได้ประพันธ์ขึ้นมาใหม่ทั้งหมด จำนวน ๑๒ บทเพลง ขับร้องโดย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ และนักร้องจากกรมดุริยางค์ทหารบก

๑๔. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๑๑ “ชุดร้องรำทำเพลง”

จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๖ เพื่อหารายได้สมทบทุนมูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี และเผยแพร่ผลงานเพลงของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณชนทั่วไป ในอัลบั้มนี้ได้คัดเลือกบทเพลงที่ได้ประพันธ์ขึ้นมาจำนวน ๑๒ บทเพลง

๑๕. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๑๒ “ชุดเพลงนี้เพื่อเธอ”

จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๖ เพื่อหารายได้สมทบทุนมูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี และเผยแพร่ผลงานเพลงของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณชนทั่วไป ในอัลบั้มนี้ได้คัดเลือกบทเพลงที่ได้ประพันธ์ไว้จำนวน ๑๒ บทเพลง

๑๖. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๑๓ “ชุดรักนี้เท่านั้น”

จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๖ เพื่อหารายได้สมทบทุนมูลนิธิพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี และเผยแพร่ผลงานเพลงของ

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณชนทั่วไป ในอัลบั้มนี้ได้คัดเลือก บทเพลงที่ได้ประพันธ์ขึ้นมาใหม่ทั้งหมด จำนวน ๑๒ บทเพลง ขับร้องโดย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ และนักร้องจากกรมดุริยางค์ทหารบก

๑๗. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๑๔ “ชุดเกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”
จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๖ และเผยแพร่ผลงานเพลงของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณชนทั่วไป ในอัลบั้มนี้ได้คัดเลือกบทเพลง ที่ได้ประพันธ์ขึ้นมาใหม่ทั้งหมด จำนวน ๑๐ บทเพลง ขับร้องโดย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ และนักร้องจากกรมดุริยางค์ทหารบก

๑๘. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๑๕ “ชุดอนุรักษ์ไทย”
จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๖ เพื่อหารายได้สมทบทุนมูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี และเผยแพร่ผลงานเพลงของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณชนทั่วไป ในอัลบั้มนี้ได้คัดเลือก บทเพลงที่ได้ประพันธ์ขึ้นมาใหม่ทั้งหมด จำนวน ๑๒ บทเพลง ขับร้องโดย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ และนักร้องจากกรมดุริยางค์ทหารบก

๑๙. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๑๗ “ชุดแทนคำขอบคุณ”
จัดทำขึ้น เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๗ ตามดำริของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เพื่อมอบเป็นของขวัญแทนคำขอบคุณ แก่ผู้มีอุปการคุณกับมูลนิธิฯ ที่ท่านมีดำริให้ จัดตั้งขึ้นเพื่อทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติเพื่อตอบแทนคุณแผ่นดิน

๒๐. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๑๘ “ชุดจินตนาการแห่งความรัก”
จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๘ ในจินตนาการแห่งความรักเป็น ผลงานเพลงในลำดับล่าสุดของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ในบางบทเพลงได้บรรเลงใน คอนเสิร์ตรักเพลง รักแผ่นดิน ครั้งที่ ๑๑ สร้างความประทับใจให้กับผู้ชมเป็นอย่างมาก บทเพลงในอัลบั้มชุดจินตนาการแห่งความรัก เป็นบทเพลงแห่งจินตนาการของ ผู้ประพันธ์ที่ตั้งใจถ่ายทอดสู่ผู้ฟังเพื่อให้ผู้ฟังได้รับความสุขไปกับบทเพลง

๒๑. อัลบั้ม รักเพลง รักแผ่นดิน ชุดที่ ๑๙ “ชุดคารวาลัย รัฐบาลบุรุษศิลปิน”
จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๒ มูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี ได้จัดทำขึ้นเพื่อเทิดเกียรติและระลึกถึง ผลงานด้านการประพันธ์เพลง การขับร้องเพลงของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ อันเป็นผลงานเพลงอันทรงคุณค่าที่ได้ส่งผลดีต่อแผ่นดิน เพื่อมอบเป็นอัลบั้มเพลง ที่ระลึกในพิธีพระราชทานเพลิงศพ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

บทที่ ๘ โครงการครูดนตรีอาสาพัฒนาเยาวชน

โครงการครูดนตรีอาสาพัฒนาเยาวชน เป็นโครงการตามดำริของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ที่ต้องการให้เด็กและเยาวชนได้เรียนดนตรี เพื่อนำวิชาความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเอง สังคม และประเทศชาติ ทั้งนี้ท่านได้เล็งเห็นว่าเยาวชนเป็นบุคคลซึ่งเป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศในอนาคต แนวทางการพัฒนาเยาวชนจึงต้องพัฒนาให้ครบทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ดนตรีจัดเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีความสำคัญ ที่จะช่วยเติมเต็มเยาวชนให้สมบูรณ์ทั้งสติปัญญาและอารมณ์ นอกจากการเรียนดนตรีเป็นรายบุคคล

การจัดกิจกรรมกลุ่มทางดนตรีในรูปแบบการซ้อมเป็นกลุ่มดนตรีขนาดเล็กหรือวงดนตรีในรูปแบบต่างๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมสนทนากาการที่ให้ประโยชน์กับเยาวชน เพราะการทำกิจกรรมกลุ่มให้กับเยาวชนย่อมส่งผลดีต่อเยาวชนในเรื่องของจิตใจ อารมณ์ ควบคู่ไปกับประโยชน์โดยตรงของกิจกรรมกลุ่มดนตรีนั้น จะส่งผลให้เยาวชนเรียนรู้และมีวินัยในตนเอง รู้จักการเคารพเชื่อฟังอาจารย์ผู้สอน การตรงต่อเวลา การเข้าสมาคมกับเพื่อนๆ รวมทั้งการรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองและสามารถปฏิบัติตนในฐานะเป็นสมาชิกของกลุ่มดนตรีหรือวงดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนั้นกิจกรรมทางดนตรีล้วนแล้วแต่เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์เหมาะสมกับวัยของเยาวชน อันเป็นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีและเป็นส่วนหนึ่งที่จะอาจทำให้เยาวชนห่างไกลจากยาเสพติด อันเป็นปัญหาสำคัญระดับชาติปัญหาหนึ่งในเวลานี้

การดำเนินโครงการครูดนตรีอาสาพัฒนาเยาวชน ดำเนินการโดยมูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กรมดุริยางค์ทหารบก เพื่อพัฒนาการดนตรี โดยกรมดุริยางค์ทหารบก จัดกำลังพลจากกรมดุริยางค์ทหารบก และได้รับความร่วมมือจากนักดนตรีในสถาบันดนตรีทั้งภาครัฐและเอกชน ที่มีจิตอาสา มีความรู้ ความสามารถด้านดนตรีในแต่ละสาขา ร่วมเป็นครู อาจารย์ผู้ฝึกสอนให้แก่เยาวชน โดยวัตถุประสงค์หลักของโครงการก็เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนผู้ที่มีใจรักดนตรีและไม่เคยมีพื้นฐานทางการดนตรีมาก่อน ได้เรียนดนตรีได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานสากล ได้ใช้ดนตรีในการผ่อนคลายความตึงเครียด เสริมสร้างสุขภาพกายสุขภาพจิต สร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างครอบครัว และเป็นการเพิ่มพูนคุณธรรม จริยธรรม รักวัฒนธรรมไทย ห่วงแหนงในความเป็นชาติไทย ปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ รวมทั้งเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ของ

ประเทศให้มีคุณภาพทางไกลยาเสพติด สามารถนำไปสู่การพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน และที่สำคัญคือ ทำให้มูลนิธิฯ ได้มีโอกาสสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติอีกทางหนึ่งด้วย

โครงการนี้เริ่มจัดทำขึ้นในปี พ.ศ.๒๕๕๓ ในครั้งนั้นมีเยาวชนเข้าร่วมโครงการเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๑๒๐ คน กำลังพลจากกรมดุริยางค์ทหารบก และนักดนตรีจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมหิดล ที่มีจิตอาสาเป็นครูอาจารย์จำนวน ๓๕ คน โดยมีระยะเวลาตลอดโครงการหนึ่งปีเต็ม โครงการนี้เยาวชนที่เข้าร่วมไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น และครูอาจารย์ผู้สอนก็ไม่ได้รับค่าตอบแทนแต่ประการใด โดยมีการเรียนการสอนในวันอาทิตย์ ที่มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ สำหรับรายละเอียดของการสอน ทางโครงการได้เปิดสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ทั้งดนตรีสากลและดนตรีไทย เช่น ไวโอลิน เปียโน กีตาร์ ระนาด ซอ ขิม จะเข้ รวมทั้งการขับร้องเพลง ทฤษฎีดนตรีและโสตประสาท โดยมีการเรียนการสอนทั้งแบบเป็นรายบุคคลและเป็นห้องเรียน ตลอดจนมีกิจกรรมการแสดงดนตรีร่วมกันเป็นกลุ่มดนตรีขนาดเล็ก และวงดนตรีประเภทต่างๆ เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์และทักษะในการเล่นดนตรีแบบเดี่ยวรวมทั้งการเล่นร่วมกันในรูปแบบของวงดนตรีประเภทต่างๆ ทำให้เยาวชนผู้เข้าร่วมโครงการได้รับความรู้ทางดนตรีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ที่ถูกต้อง ได้รับความสนุกสนาน รวมทั้งได้เรียนรู้ประสบการณ์ในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ซึ่งสามารถนำไปต่อยอดในการศึกษาทางดนตรีและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

โครงการครูดนตรีอาสาพัฒนาเยาวชนได้ประสบความสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก เป้าหมายอันสูงสุดของโครงการคือการใช้ดนตรีเป็นสื่อ สร้างสรรค์เยาวชนไทยให้มีความรักดนตรี มีความรักต่อสังคมรอบข้าง สร้างความร่วมมือให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ ทำให้ผู้ใหญ่รู้จักเสียสละเพื่อเด็กและเยาวชน อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาชาติให้มีความมั่นคงทางด้านจิตใจ ซึ่งสำคัญยิ่งกว่าความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ และจากการที่ ครู อาจารย์ ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ด้านดนตรีให้กับเยาวชน จนทำให้พวกเขาสามารถแสดงดนตรีต่อหน้าผู้ชมได้อย่างมีความสุข แสดงให้เห็นถึงความรักและความสามัคคีในการแสดงออก เพื่อให้สังคมส่วนรวมได้มีความสุข นับเป็นประสบการณ์อันดีงามของเยาวชน ที่จะได้นำความรู้ด้านดนตรีไปต่อยอดในการพัฒนาตนเองและสังคมต่อไป

บทที่ ๙

กองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ:
มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

เหรียญบรอนซ์ที่แจกพร้อมหนังสือ

ออกแบบโดย อาจารย์ปัญญา วิจิตรนสาร ศิลปินแห่งชาติ
ปั้นหล่อโดย ศาสตรเมธี นนทิวรรณ จันทนะพะสิน ศิลปินแห่งชาติ

กองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ: “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์” ...วัฏจักรแห่งความดีและการให้ ดร.ตามพ์ สุกนธทรัพย์

“การตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน คือ การประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี เป็นสถาบันที่ดี
เป็นองค์กรที่ดี เป็นตัวอย่างที่ดี มุ่งกระทำแต่ความดี เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน”

เมื่อประมาณเกือบ ๒๐ ปี มาแล้ว กระผมได้มี
โอกาสได้ร่วมงานกับ คุณไพฑูรย์ วิโรจน์โกคา คุณไชยยันต์
เศรษฐไพศาล และเหล่าศิลปินระดับชาติ อาทิ อาจารย์
สวัสดี ตันตติสุข ศาสตราจารย์เกียรติคุณประหยัด พงษ์คำ
อาจารย์ ดร.นันทวิวรรณ จันทนะผะลิน อาจารย์ปัญญา
วิจิณธนสาร รองศาสตราจารย์วิโชค มุกตมณี และอาจารย์
วีระเดช พนมวัน ณ อยุธยา ซึ่งต่อมาศิลปินเอกเหล่านี้
หลายท่านก็ได้รับการคัดเลือกให้เป็นศิลปินแห่งชาติ)
ในงานประกวดศิลปกรรมอาเซียน (ASEAN Art Awards)
ซึ่งมุ่งส่งเสริมศิลปินไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศิลปิน
ระดับเยาวชน ให้ขึ้นสู่เวทีสากล

และในทุกๆ ปีที่มีการประกวดศิลปกรรมอาเซียน
พวกเราในฐานะผู้จัดทำโครงการฯ ก็จะไปกราบเรียนเชิญ
ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี
และรัฐบุรุษ มาเป็นประธานในงานและเป็นผู้มอบรางวัล
แก่ผู้ชนะการประกวด ซึ่งทุกครั้ง ฯพณฯ ประธาน
องคมนตรีและรัฐบุรุษ ก็จะทำให้ความเมตตากับพวกเรา
และเหล่าศิลปิน ด้วยการตอบรับคำกราบเรียนเชิญ
เป็นประจำทุกปี เช่นเดียวกัน

ในปี ๒๕๔๒ ก็ไม่ต่างไปจากปีก่อนๆ พวกเรา
ในฐานะผู้จัดทำโครงการฯ ไปกราบเรียนเชิญ ฯพณฯ
ที่บ้านสี่เสาเทเวศร์ แต่ที่แปลกไปกว่าครั้งอื่นๆ คือ
ในครั้งนี่ ระหว่างการสนทนา รุ่งๆ ฯพณฯ ก็กล่าวขึ้นว่า
ฯพณฯ มีผลงานศิลปะที่ศิลปินหลายๆท่าน ได้มอบให้
ฯพณฯ ในช่วงระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาอยู่หลายภาพ
และอยากขอให้คณะผู้จัดทำโครงการฯ นำไปจำหน่าย

แบบการกุศลให้ด้วย เพื่อนำรายได้ไปสมทบทุนการศึกษา
สำหรับเยาวชน ภายใต้ความอนุเคราะห์ของมูลนิธิ
รัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์มาแล้ว ฯพณฯ ก็สั่งการ
ให้ พลเรือตรี พะจุนธุ์ ตามประทีป (ยศในขณะนั้น)
นายทหารคนสนิท และหัวหน้าสำนักงานประธาน
องคมนตรีและรัฐบุรุษ ไปนำตัวอย่างของผลงานศิลปะ
มาให้พวกเราได้ชมกัน

นับเป็นความบังเอิญว่า ดำริดังกล่าวของ ฯพณฯ
ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ สอดคล้องกับความ
ตั้งใจของคณะผู้จัดทำโครงการ ที่มีอยู่แล้วว่า พวกเรา
คณะผู้จัดการประกวดศิลปกรรมอาเซียน มีความ
ซาบซึ้งในความเมตตาของ ฯพณฯ มาโดยตลอด และ
อยากจะตอบแทน ฯพณฯ ในโอกาสที่ ฯพณฯ มีอายุ
ครบ ๘๐ ปี ในปี ๒๕๔๒ ด้วยการทำกิจกรรมดีๆ เพื่อ
เป็นการแสดงกตเวทิตาจิต และเพื่อมอบเป็นของขวัญ
ให้แก่ ฯพณฯ สักครั้งหนึ่ง ซึ่งก่อนที่จะมาขอเข้าเยี่ยม
คารวะ ฯพณฯ ในวันนั้น พวกเราก็กังไม่มีความคิดที่
ชัดเจนว่า กิจกรรมที่อยากทำนั้น ควรจะเป็นอะไร

ดังนั้น เมื่อ ฯพณฯ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ
ได้กล่าวถึงผลงานศิลปะ การขายหรือการประมูลและ
การมอบทุนการศึกษาให้กับเยาวชน พวกเราจึงเกิดแนว
ความคิดขึ้นมาในทันทีว่า พวกเราควรจัดงานใหญ่ ใน
ลักษณะ กาลา ดินเนอร์ (Gala Dinner) เพื่อประมูล
ผลงานศิลปะ หาทุนการศึกษาให้กับนักเรียนหรือ
นักศึกษาผู้ยากไร้ ภายใต้ความอนุเคราะห์ของมูลนิธิ
รัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ และงานครั้งนี้

จะเป็นการแสดงกตเวทิตาจิตต่อ ฯพณฯ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ไปด้วยในเวลาเดียวกัน

แนวความคิดที่เกิดขึ้นนี้ ฟังดูเหมือนจะตรงไปตรงมา และไม่มีอะไรแปลกใหม่ แต่ความเป็นจริง ในปี ๒๕๕๒ ก็คือ ก่อนหน้านั้น ยังไม่เคยมีใคร หรือหน่วยงานใด จัดงานกาลา ดินเนอร์ ประมุขผลงานศิลปะระดับชาติ เพื่อการกุศลอย่างเป็นทางการจะเป็นกิจจะลักษณะ และไม่มีมาตรฐานที่เป็นสากล และในเมื่อพวกเราต้องการที่จะจัดงานใหญ่ เราก็ต้องทำทุกอย่างให้ถูกต้อง และได้มาตรฐานสากลเช่นเดียวกัน

ดังนั้น เมื่อได้ตัดสินใจเช่นนี้ สิ่งแรกที่พวกเราทำคือ ขอให้ศิลปินระดับชาติท่านต่างๆ ของเรา ติดต่อกันไปยังศิลปินระดับชาติท่านอื่นๆ เพื่อขอรับบริจาคผลงานเพื่อนำมาประมูล ซึ่งคำขอก็ได้รับการตอบสนองเป็นอย่างดียิ่งจากเหล่าศิลปินชั้นนำของไทยเหล่านั้น

ลำดับต่อไป พวกเราได้ติดต่อขอความช่วยเหลือจาก คุณปัญญาชลี เพ็ญชาติ และคุณเยาวณี นิรันดร ผู้บริหารของบริษัท คริสตี้ส์ อ็อคชั่น (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งเพิ่งได้เปิดสำนักงานในประเทศไทย ได้ไม่นานนัก ให้ช่วยจัดการประมูลผลงานศิลปะระดับชาติ ในนามของบริษัทฯ ขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทย ซึ่งคุณปัญญาชลี และคุณเยาวณี ก็ได้กรุณาตอบรับโดยทันที ที่จะให้ความอนุเคราะห์ โดยทั้งสองท่านได้กรุณากล่าวย้าว่า ยินดีที่จะจัดการประมูล และจัดเตรียมบุคลากร พร้อมวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้ โดยไม่คิดมูลค่าแต่ประการใด

หลังจากที่พวกเราได้คณะทำงาน และผลงานศิลปะอย่างครบครันแล้ว ขั้นตอนต่อไปที่สำคัญที่สุดคือ การไปกราบเรียนเชิญบุคคลสำคัญของประเทศ มาเป็นประธานจัดงาน ซึ่งพวกเราเห็นพ้องกันว่า บุคคลที่น่าจะมีความเหมาะสมมากที่สุด คือ ฯพณฯ พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ผู้บัญชาการทหารบก ในขณะนั้น

กระผมจำได้ว่า พวกเราได้ไปเยี่ยมคารวะ ฯพณฯ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่กองบัญชาการกองทัพบก โรงเรียนนายร้อย จปร. เดิม ที่ถนนราชดำเนินนอก ซึ่ง ฯพณฯ เพิ่งเสร็จสิ้นจากการเป็นประธานในงานพิธี ภายในบริเวณกองบัญชาการฯ และยังมีนั่งอยู่บนเก้าอี้หน้าอาคาร ซึ่งจัดเป็นชั้นอัมจันทร์ ฯพณฯ ได้สั่งการให้ พันเอกนิพนนาท เบี้ยวไข่มุก (ยศในขณะนั้น) นายทหารคนสนิทของท่าน เชิญให้พวกเราเข้าไปร่วมนั่งด้วย และขอให้พวกเราอธิบายถึงเหตุผลการขอเข้าเยี่ยมคารวะ ฯพณฯ รับฟังคำชี้แจงและคำกราบเรียนเชิญของพวกเราด้วยความตั้งใจ และได้ตัดสินใจตอบรับในทันที และในเวลานั้น บนชั้นอัมจันทร์แห่งนั้น กองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” โดยมี ฯพณฯ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ผู้บัญชาการทหารบก เป็นประธานกองทุนฯ รวมทั้งงานกาลา ดินเนอร์ เพื่อประมุขผลงานศิลปะระดับชาติ ซึ่งมีขึ้นเป็นประจำทุกปี ก็ได้กำเนิดขึ้น

อีกเรื่องหนึ่ง ที่มีความสำคัญ และเป็นสิ่งที่พวกเรา มีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง คือ ในการจัดทำสูจิบัตร และการกำหนดรูปลักษณะหรือ Theme ของงานกาลา ดินเนอร์ นั้น พวกเราต้องการสิ่งที่จะสร้างความประทับใจ และสิ่งที่ผู้มาร่วมในงานจะต้องจดจำไปอีกนาน พวกเราจึงได้ไปขอคำขวัญและสารจาก ฯพณฯ ประธานองคมนตรี และรัฐบุรุษ ซึ่งหลังจากที่ ฯพณฯ ได้ตรึกรตรองอยู่สักครู่ใหญ่ๆ สิ่งที่ ฯพณฯ ส่งกลับคืนมาให้พวกเรา คือ ประโยคหนึ่งประโยค ว่า **“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”** พร้อมกับลายเซ็นกำกับของ ฯพณฯ ซึ่ง ณ จุดนั้น คำขวัญประจำตัวของ ฯพณฯ ซึ่งเป็นข้อความเพียงสั้นๆ แต่ลึกซึ้ง และกินใจอย่างเหลือล้นที่คนไทยทั่วประเทศรู้จักกันดี ในปัจจุบัน ก็กำเนิดขึ้น และตลอดระยะเวลาเกือบ ๒๐ ปีที่ผ่านมา พวกเราในฐานะผู้จัดงานประมุขผลงานศิลปะ

ประจำปีของกองทุนฯ ก็ได้ยึดถือเป็นคำขวัญของงาน (และต่อมาก็คือคำขวัญของมูลนิธิฯ) เรื่อยมาเป็นประจำทุกปี จนถึงปัจจุบัน

ในที่สุด ในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ พวกเราก็สามารถจัดงานกาลา ดินเนอร์ ประมุขผลงานศิลปะ สมทบกองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” ครั้งที่ ๑ ได้เป็นผลสำเร็จ ณ ห้องนภาลัย โรงแรมดุสิตธานี และถือเป็นการให้กำเนิดกองทุนฯ ในเวลาเดียวกัน ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา พวกเราได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดี จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นท่านผู้หญิงชนัตถ์ ปิยะอุย กรรมการมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ในฐานะเจ้าของสถานที่ หรือจากกรมดุริยางค์ทหารบก ตลอดจนแขกผู้มีเกียรติหลายๆ ท่าน ที่ติดตามงานกาลา ดินเนอร์ ประมุขผลงานศิลปะฯ และเข้าร่วมในการประมุข มาอย่างต่อเนื่อง

แทบไม่น่าเชื่อว่า ระยะเวลาเกือบ ๒๐ ปี ได้ผ่านพ้นไปอย่างรวดเร็ว กรรมการและคณะผู้จัดงานสองท่านที่เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญ คืออาจารย์สวัสดิ์ ต้นตีสุข และศาสตราจารย์พิเศษประหยัด พงษ์ดำ ได้ทุ่มเทและช่วยงานของกองทุนฯ จนถึงวาระสุดท้ายของท่าน

ในปัจจุบัน กองทุนส่งเสริมการศึกษาฯ ซึ่งเริ่มจากเงินศูนย์บาท ได้กลายเป็นกองทุนฯ ที่มีรายได้โดยเฉลี่ย ปีละกว่าสิบล้านบาท เป็นประจำทุกปี และเป็นกองทุนเดียวในประเทศไทย ที่ให้ทุนการศึกษาครั้งละ ๓๐,๐๐๐ บาท ต่อผู้รับทุนหนึ่งคน ปีละไม่ต่ำกว่า ๕๐ คน ให้แก่นิสิต นักศึกษา ผู้ยากไร้ ซึ่งจนถึงวันนี้ นิสิต นักศึกษาในระดับปริญญาตรี โท และเอก เป็นจำนวนทั้งสิ้นกว่าหนึ่งพันคน จากสถาบันอุดมศึกษาแห่งต่างๆ ทั่วประเทศ ได้รับประโยชน์จากกองทุนนี้ นอกจากนี้

นิสิต นักศึกษา ผู้ได้รับทุนเหล่านี้ ยังได้มีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมอาร์ตแคมป์ (Art Camp) และกิจกรรมอื่นๆ ของกองทุนฯ เป็นประจำทุกปีอีกด้วย

ทุกวันนี้ นิสิต นักศึกษา ผู้ได้รับทุนในอดีต ก็จะมีหมุนเวียนกันโดยไม่ได้นัดหมาย กลับมาบริจาคผลงาน และช่วยเหลือในการจัดงาน เพื่อหาทุนการศึกษาให้กับรุ่นน้อง นับเป็นกองทุนส่งเสริมการศึกษาที่สร้าง “วัฏจักรแห่งความดีและการให้” ขึ้นอย่างแท้จริง เป็นสิ่งที่ทุกคนได้ประจักษ์ และได้กลายมาเป็นคุณลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นของกองทุนฯ トラบจนทุกวันนี้ สมกับโอวาท ที่ ฯพณฯ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ได้มอบไว้ให้กับ นิสิต นักศึกษาผู้รับทุน เป็นประจำทุกปีว่า ขอให้เหล่านิสิต นักศึกษา “เป็นบุคคลที่ดำรงไว้ซึ่งความดี เป็นบุคลาครที่มีค่าของสังคม และของประเทศไทย” และสักวันหนึ่ง ขอให้ นิสิต นักศึกษาทุกคนสามารถ “เปลี่ยนสถานะของพวกตน จากการเป็นผู้รับในวันนี้ ให้กลับมาเป็นผู้ให้ในวันข้างหน้า”

คำโอวาทนี้ คือสิ่งที่ช่วยสร้างความตระหนักและความผูกพันทางจิตใจได้เป็นอย่างดี ระหว่างผู้ให้และผู้รับ และกับทุกๆ คนในคณะผู้จัดงาน ซึ่งทุกคนต่างพร้อมใจกัน ส่งต่อความดีให้กันและกันเรื่อยมาจนถึงทุกวันนี้

กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า “วัฏจักรแห่งความดีและการให้” ซึ่งเกิดขึ้นในหมู่คนเล็กๆ กลุ่มนี้ จะช่วยจุดประกาย และเป็นแรงบันดาลใจ ให้กับผู้ที่ได้พบเห็น และผู้ที่มีโอกาสได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อนำไปเป็นแบบอย่างให้เราทุกคนได้ช่วยกันและร่วมกันตอบแทนบุญคุณ ให้กับแผ่นดินไทยของเรา อันเป็นการสืบสานปณิธานของ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ต่อไปอีกนานเท่านาน

บทสัมภาษณ์พิเศษ

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

กองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรคศิลป์: (กองทุนฯ)

“มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์”

“นี่คือวิถีชีวิตของคน คนที่เกิดก่อน มีความรู้มากก็เก็บความรู้ไปทำประโยชน์ พี่ก็ต้องคอยดูแลน้องๆ นี่เป็นวัฒนธรรมไทยใช่ไหม ว่าเราต้องดูแลซึ่งกันและกัน สรุปลงแล้วก็คือ พ่อก็ดูแลเรา เราก็ดูแลลูกเรา เราก็ดูแลพี่น้องเรา อันนี้มันเป็นเรื่องดีงาม”

ถาม : เหตุผลที่ “ป่า” ให้การสนับสนุนกิจกรรม “มอบทุนและ
ประมุขฯ” ให้กับนิสิต นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง มาเป็นเวลา
๑๕ ปี

ป่า : ทุกคนก็รู้ว่าเริ่มแรกมาจากการที่มีคนเอาภาพเขียนมาให้
ผมประมาณสัก ๑๐ ภาพ ผมก็ไม่ว่าจะทำยังไง ? มีคน
แนะนำว่าเอาไปขายจะได้มีเงินทุนเอาไปใช้ พอดีพวกคุณ
(กองทุนฯ) ก็มาร่วมคิดว่าประมุขดีก็เลยเกิดประมุข
แล้วพวกเราก็เข้ามาช่วยกันทำ จุดเริ่มมันมาจากความคิด
โง่งๆ ของ “ผม” ว่าเอาไปขาย ก็เพราะผมไม่รู้จะเก็บไว้
ทำไม ทำไปทำมากกลายเป็นว่างานเรามีความต่อเนื่องเอา
ไปประมุขมีคนใจบุญใจดีให้ภาพมาให้เราประมุขก็ต้อง
อาศัยคนประมุขเก่งคนนี่

ป่า : ซี่ไปที่ คุณเยาวณี นิรันดร ผู้ช่วยดำเนินการประมุข

ถาม : “ป่า” ให้ความสำคัญกับฐานะและการเรียนของนักศึกษา
ศิลปะมากกว่า มีภาระเรื่องค่าใช้จ่ายสูง แต่ยากจนจึงอยาก
มีส่วนเข้ามาช่วย ?

ป่า : อันนั้นเป็นเหตุผลสำคัญ การเรียนศิลปะต้องใช้เงินมาก
แถมไม่มีเงิน เราจึงให้ทุนเพื่อให้แก่เรียนต่อได้แต่ก็ไม่ได้ให้
ทุกคน ไม่สามารถจะให้ทุกคนได้ เราจึงเลือกให้กับคนที่
ทำประโยชน์ให้แก่สังคมกับอนาคตของแก และสถาบัน

ของแก เป็นการดำรงไว้ของศิลปะ เราทำกันอยู่นี้เรียกว่า
แรงจูงใจ

ถาม : เราทำงานเกือบ ๒๐ ปีแล้ว “ป่า” มีข้อสังเกตอะไรให้กับ
พวกเรา เพื่อนำไปปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น ?

ป่า : ถ้าจะพูดว่าเราทำถูกทางไหม? ต้องตอบว่าถูก ได้เงินเพิ่ม
ทุกปีอย่างปี ๒๕๖๐ ได้มากที่สุด มากผิดปกติ เพราะ
ฉะนั้นการที่เราทำก็นับว่าเรามาถูกทาง คนเห็นด้วยแล้ว
ก็ให้ความร่วมมือ อันนี้ต้องรักษาไว้ให้ได้จะต้องรักษา
ความร่วมมือของทุกคนที่เขามีใจเป็นกุศล และมีเงิน
มาประมุขภาพของเรา เขาอาจจะชอบผลงานนั้นจริงๆ
หรืออาจจะเห็นเพราะว่าเขาอยากสนับสนุนเรา ถึงแม้
ภาพไม่ดี เขาก็ยินดีประมุขไป หรือว่าอาจจะมาจาก
เหตุผลทั้ง ๒ อย่างก็ได้

ถาม : ในระยะหลังเห็นว่า “ป่า” เน้นอยากให้รุ่นพี่ช่วยรุ่นน้อง
ผมเลยอยากถามถึงเหตุผลข้อนี้

ป่า : นี่คือวิถีชีวิตของคน คนที่เกิดก่อน มีความรู้มากก็เก็บ
ความรู้ไปทำประโยชน์ พี่ก็ต้องคอยดูแลน้องๆ นี่เป็น
วัฒนธรรมไทยใช่ไหม ว่าเราต้องดูแลซึ่งกันและกัน
สรุปลงแล้วก็คือพ่อก็ดูแลเรา เราก็ดูแลลูกเรา เราก็ดูแล
พี่น้องเรา อันนี้มันเป็นเรื่องดีงามเป็นสิ่งที่เรามีอยู่

เป็นเรื่องวัฒนธรรมประเพณีของเรา เราก็จะรู้ว่า เขามีปัญหาอะไรบ้าง หรือมีความคิดเห็นที่คืออะไร ที่อยากมาบอกเราบ้างไหม ?

ถาม : ขอถาม ถึงคนประมุขที่มาร่วมทุกครั้งรู้สึกว่าการประมุขของเรามีคนมาประมุขมากเหตุผลเพราะอะไรครับ ?

ป้า : หนึ่ง...อาจจะเป็นเพราะชื่อเสียงของโครงการเขายอมรับ และเป็นสิ่งที่เขาควรจะสนับสนุน

สอง...พวกท่านทั้งหลายก็เป็นจิตรกรเก่งๆ ในระดับแนวหน้า เขาก็เลยอยากที่จะได้ภาพที่ดีไว้สะสม

สาม...เขาเห็นว่าคนที่ดำเนินโครงการเนี่ยไม่โกง หมายความว่าเอาไปทำประโยชน์จริงๆ ไม่คิดเงินอะไร อย่างนี้ อย่างคุณไพฑูรย์ วิโรจน์โกศา (ที่ปรึกษากองทุนฯ) เขามั่นใจได้ว่าเราเอาเงินเขามาเนี่ย เอาไปใช้ประโยชน์จริงๆ ไม่ได้เอามาใส่กระเป๋า ก็ทำให้เห็น ทำให้เต็มที่เป็นแรงจูงใจสำคัญ

ถาม : คุณสวัสดิ์ หอรุ่งเรือง พูดว่าใช้เงินแล้วสบายใจ มีความสุข

ป้า : อันนี้อาจเป็นเหตุผลหนึ่งว่าเขามั่นใจในตัวคณะกรรมการว่าเป็นคนดี เชื่อถือได้ และเป็นคนเก่ง วาดรูปก็เก่ง ทำอะไรก็ทำได้ดี เขาก็เลยยินดีที่จะเข้ามาร่วมมือ แล้วถ้าจะคุยต่อไปอีกนิด เขาก็อาจจะเห็นว่าโครงการนี้มีผม (ป้า) อยู่ด้วยเป็นใบรับรอง (แล้วป้าก็หัวเราะ)

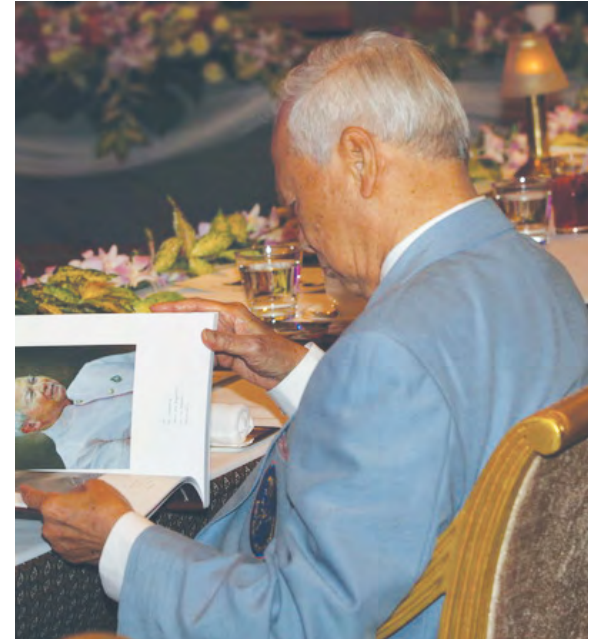
ถาม : เขามองว่าการที่เราหาทุนและมอบให้เด็กจริงๆพอ “ป้า” มาช่วยตรงนี้ทุกคนก็มีความมั่นใจ ก็อยากที่จะมาสนับสนุน ศิลปินก็เต็มใจที่จะร่วมงานด้วย มีศิลปินอีกเยอะที่อยากร่วมงาน

ป้า : อย่างนี้เราจะแก้ไขอย่างไรได้บ้าง เพราะเขาพยายามเขียน

พยายามเอามาให้จนเราไม่สามารถเอาไปประมูลได้ทั้งหมด เราอาจจะทำเป็นประกาศนียบัตรรับรองว่าคุณเป็นคนดีมาบริจาคให้เราเท่านั้นเท่านี้ คิดอะไรที่ดีๆ จำพวกนี้ที่จะทำให้เขาภูมิใจ ที่ผมต้องการก็คืออย่างนั้น ส่วนที่จะมอบให้กับผู้ประมูลด้วยการนับเป็นจำนวนครั้ง หรือยอดประมูลก็ต้องคิดให้รอบคอบ อย่างปลัดกระทรวงอะไรที่มาประมูลทุกปีแล้วประมูลไม่ได้ซักที (“ป้า” หัวเราะ) ปลัดกระทรวงท่านนั้น “ป้า” หมายถึงนาย วีระ โรจน์พจนรัตน์ (อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) อาจเป็นเพราะว่าแกมีเงินน้อยหรือว่า ประมูลสู้เขาไม่ไหว อย่างนี้เราก็ต้องให้เกียรติเขาซะ แม้จะประมูลไม่ได้ แต่เขาก็มีน้ำใจเอาเป็นว่าเขามาประมูลก็ครั้งดีกว่า คิดว่ามาประมูลโดยต่อเนืองก็แล้วกันสำหรับภาพนั้นมีอยู่ ถ้าเราเอาไปทำประโยชน์ทางอื่นด้วย โดยใช้เป็นสิ่งจูงใจให้คนที่ได้รับ อย่างเช่น ให้โรงเรียน เด็กๆบางที่เขาอยากโตขึ้นมาเป็นจิตรกร เขาเห็นต้นแบบภาพของคนเก่งๆ เขาวาดกัน อย่างนี้น่าจะดีเหมือนกันนะอย่างโรงเรียนของสมเด็จพระเทพฯ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ถาม : ปีนี้เราได้ไปมอบให้กับทางอีสาน ประมาณ ๕-๖ โรงเรียน รวมถึงโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ป้า : เราก็เอาไปจูงใจเด็กๆ ที่อยากมีอาชีพทางนี้ เขาจะได้มีความคิดว่าการเขียนรูปจะยากง่ายยังไง ถึงแม้จะไม่ได้จูงใจ เขาก็จะได้มีรูปสวยๆไปประดับโรงเรียน วันนี้น่าจะเชิญ คุณสุรยุทธ์ (พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์) มาด้วย ท่านจะมีไอเดียดีๆ แนะนำเพิ่ม

(คณะผู้สัมภาษณ์)

๑. คุณไพฑูรย์ วิโรจน์โกศา
ที่ปรึกษากองทุนฯ
๒. ศาสตราจารย์ นนทิวรรณ จันทนะผลิน
ประธานคณะกรรมการดำเนินงาน
๓. อาจารย์ปัญญา วิจินธนสาร
รองประธานคณะกรรมการดำเนินงาน
๔. คุณเยาวณี นรินทร์
ผู้แทนบริษัท คริสตี้ส์ อ็อกชั่น (ประเทศไทย) จำกัด
๕. อาจารย์วีระเดช พนมวัน ณ อยุธยา
กรรมการ และเลขานุการ
๖. คุณนภดล โชตะสิริ
กรรมการ
๗. นายไชยันต์ เศรษฐไพศาล
กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

ตำนานกองทุนฯ...เกิดได้เพราะ “มนตรี” หรือ “บารมี”

โดย อาจารย์อำมฤกษ์ ชูสุวรรณ รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

“ช่วยเอารูป ๑๒ รูปไปขายให้หน่อย แล้วเอาเงินไปเป็นทุนให้เด็กศิลปะ ผลงานได้มาจากการไปเปิดนิทรรศการ เวลาไปเปิดงานถามศิลปินก็คน ก็คนก็ยากจน อาจารย์ช่วยกันหน่อยนะ” คำพูดประโยคสั้นๆ นี้เป็นคำพูดของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ที่ออกมาจากความรู้สึกในใจและสะท้อนถึงความขมขื่นยากจนของคนอีกกลุ่มหนึ่ง ที่ท่านอยากจะช่วยเหลือ เมื่อปี ๒๕๔๒ คำพูดประโยคสั้นๆ นี้ ท่านได้พูดกับคุณไพฑูรย์ วิโรจน์โกคา ศาสตรเมธี นนทิวรรณ จันทนะพะลิน (อาจารย์นนท์) และอาจารย์วีรเดช พนมวัน ณ อยุธยา (อาจารย์ยุ่น) ที่บ้านสี่เสา

แล้วทั้ง ๓ คนที่ “ป่า” คุยด้วยคือใครกัน ? เป็นเศรษฐีมหาเศรษฐี ดูทำเนียบเศรษฐีไทยก็ไม่เจอรายชื่อสักคนเดียว หรือว่าเป็นรัฐมนตรี? คั้นแล้วทุก “กรม.” ก็หาชื่อไม่เจอว่ารวม “กรม.” ชุดไหน ? ทำไมต้องกลับไปซบซ้อนขนาดนั้น แปลกตรงที่ทำไม “ป่า” จึงต้องเรียกคนเหล่านี้มาหารือ ?

เพื่อให้คลายความสงสัย พวกเราขออนุญาตค่อยๆ เฉลยให้รู้แต่ละท่านเป็นใคร ?

คนแรกที่ต้องสงสัยก็คือ “คุณไพฑูรย์ วิโรจน์โกคา” เป็นใคร ? มาได้อย่างไร ?

จากการตรวจสอบโดยละเอียด พวกเราทราบแต่เพียงว่า “คุณไพฑูรย์” เคยมีตำแหน่งเป็นอดีตผู้จัดการใหญ่ของบริษัทข้ามชาติสัญชาติอเมริกัน ที่มีคนไทยไม่กี่คนที่สามารถก้าวสู่จุดนี้ได้ เป็นคนมีฝีมือด้านบริหารและการตลาด นิสัยเป็นคนสุภาพเรียบร้อยแล้ว “คุณไพฑูรย์” ไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องศิลปะที่ “ป่า” อย่ถึงตรงไหน ?

เกี่ยวขีรับ เพราะบริษัทยักษ์ใหญ่ของ “คุณไพฑูรย์” เป็นผู้จัดการประกวดศิลปกรรมอาเซียน (ASEAN Arts Awards) ที่โด่งดังเมื่อ ๒๐ กว่าปีที่แล้ว ที่ให้รางวัลกับผู้ชนะด้วยเงินรางวัลที่สูง ผลงานที่ชนะก็คืนให้ศิลปิน

นอกจากนี้ ยังนำผลงานที่ดีที่สุด ๕ ผลงาน ไปประกวดในระดับอาเซียนที่สมัยนั้นมีเพียง ๗ ประเทศ การจัดการประกวดศิลปกรรมอาเซียนในประเทศไทยในปีแรก (ปี ๒๕๓๗) ได้รับความกรุณาจาก “ป่า” ให้เกียรติเป็นประธานเปิดนิทรรศการพร้อมมอบรางวัลให้กับ ๕ ศิลปินที่ชนะเลิศ

และหนึ่งในศิลปินกลุ่มนี้ได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ คือได้รับรางวัลชนะเลิศ รางวัลที่ ๑ ในการประกวดระดับอาเซียนปีแรกที่ “สิงคโปร์”

ผู้ได้รับรางวัลก็คือ “สันติ ทองสุข” ที่ได้รับการตัดสินให้เป็นผู้ชนะเลิศด้วยคะแนนเป็นเอกฉันท์จากกรรมการกลาง ๔ ชาติ คือกรรมการจากฝรั่งเศส ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และฮ่องกงที่เป็นศูนย์กลางศิลปะแห่งหนึ่งในเอเชีย

ตอนนี้คงพอรู้จักคุณไพฑูรย์กันแล้ว จึงขออนุญาตแนะนำท่านที่ ๒ ในคณะ (๓ เกลอป)

ท่านที่ ๒ คือศาสตรเมธี นนทิวรรณ จันทนะพะลิน ตำแหน่ง ในเวลานั้นเป็นคณบดี คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ซึ่งเป็นตำแหน่งสูงสุดในคณะที่มีการเรียนการสอนศิลปะที่มีชื่อเสียงเป็นหนึ่งในแผ่นดิน อาจารย์มีลูกศิษย์ลูกหาเป็นจำนวนมากที่กำลังเรียนอยู่ใน “ศิลปากร” และในสถาบันศิลปะอื่นๆ ที่ไปช่วยสอน โดยส่วนตัวท่าน อาจารย์ได้รับการยอมรับในหมู่นักศิลปินในระดับสูง เป็นศิลปินชั้นแนวหน้า เป็นครูบาอาจารย์ที่มีเมตตาเป็นปูชนียบุคคลคนหนึ่งของวงการศิลปะ

ถึงตอนนี้พวกเราคงสงสัยกับคนที่ ๒ ว่า เป็นใครกันแล้ว เลยขอเฉลยถึงบุคคลที่ ๓ ในคณะ คือ “อาจารย์ วีรเดช พนมวัน ณ อยุธยา” หรือ “อาจารย์ยุ่น” ที่เคยรับราชการอยู่ที่ “หอศิลป์” มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งถ้ามองท่านว่าเป็นข้าราชการธรรมดาๆ คนหนึ่งก็ออกจะเป็นการมองที่ผิวเผินไปหน่อย

จากประวัติการทำงานของอาจารย์ อาจจะทำให้พวกเรา

หลายคน รู้แล้วอาจจะ “หนาว” ไม่ว่าการประกวดศิลปกรรมระดับไหนๆ ในวงการศิลปะของบ้านเราในรอบ ๓๐ ปีที่ผ่านมา ไม่มีรายไหน ไม่ว่าจะเป็ระดับสามดาว สองดาว ห้าดาว หรือไม่มีดาว ล้วนผ่านมืออาจารย์มาทั้งสิ้น

ส่วนการประกวดระดับนานาชาติไม่ว่าจะเป็น ASEAN Arts Awards ที่โด่งดัง หรือ Nokia Arts Awards – ASIA Pacific 2000 ที่โดดเด่นการประกวดศิลปกรรมระดับนานาชาติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็ผ่านมือท่านมาทั้งนั้น มาถึงตรงนี้ก็ต่อถามว่ามีใครบ้างที่มีเกียรติประวัติการจัดการประกวดศิลปะสูงขนาดนี้

วันนี้ขอพูดแบบ “พินธง” ไปเลยว่าไม่เคยมีใครทำได้ขนาดนี้ และจะไม่ไปอีกนาน แต่เนื่องจากท่านเป็นคนสุภาพ เรียบง่าย ถ่อมตน (ทั้งๆ ที่ท่านมาจากราชสกุลที่สูงศักดิ์) บางครั้งง่ายจนคนมองว่ามอซอหวดเครารุงรัง ใส่แว่นหนา ทำให้คนที่ไม่รู้จัก มองข้ามความสามารถของอาจารย์เมื่อแรกพบ แต่เมื่อรู้จักนานเข้าก็จะเริ่มรู้ว่าอาจารย์ เป็น “ทองแท้” ของวงการศิลปะ แล้วทั้ง ๓ ท่านมีปฏิกริยาอย่างไรกับคำพูดของ “ป่า” ในวันนั้นหลายคนคงคาดเดาว่าคงจะมีคำถามจากท่านเหล่านี้ให้กับ “ป่า” ได้รับทราบบ้างในเรื่องคุณภาพของผลงานควรเป็นอย่างไร? ขนาดของผลงาน? ชื่อเสียงของศิลปินที่สร้างผลงาน? ว่าเป็นใครบ้าง คงต้องพรั่งพรูเหมือนสายฝน

แต่ข้อเท็จจริงในวันนั้นเมื่อ “ป่า” พูดจบ นอกจากจะไม่มีคำถาม ทุกคนกลับตอบพร้อมกันอย่างไม่ได้นัดหมายว่า “ครับผม” พร้อมกราบลา “ป่า” เดินออกมาจากห้องพร้อมกัน เป็นสัญญาณว่าพวกเราต้องเริ่มงานได้แล้ว ไม่ใช่ว่าจะคิดมาก เป็นเรื่องแปลกไหมครับ ทั้งที่ไม่ทราบรายละเอียดแม้แต่ชนิดเดียว ผู้ใหญ่ทั้ง ๓ ท่านกลับตอบว่า “ครับผม” แสดงอาการยอมรับงานอย่างไม่มีเงื่อนไขใดๆ เร่งรีบเดินหน้าทำเดี่ยวเหมือนต้อง “มนต์” หรือโดน “คาถา” นะจิงจิงเข้าแล้ว

ถึงเห็นอาการขนาดนั้น พวกเราก็ไม่วางใจยังจับตาดู และคิดว่าคำว่า “ครับผม” อาจจะเป็น “ลับลวงพราง” เป็นการแก้เกมส์เฉพาหน้า เป็นการรับเพื่อถอย หรือถอยเพื่อตั้งหลัก ให้เวลา

ช่วยแก้ปัญหา นานไปทุกอย่างก็จางลง คนที่ล้อมพวกเราคิดไปไกลได้ถึงขนาดนั้น

แต่ความเป็นจริงหาใช้อย่างที่คิด หลังจากคำพูด “ครับผม” หลุดออกจากปากทั้ง ๓ ท่าน คำพูดก็เป็น “นาย” ทันที ไม่ท้อไม่ถอยแม้เงินจะไม่มีสักบาท เร่งขอเชิญศิลปินผู้ใหญ่ระดับศิลปินแห่งชาติ อย่างเช่นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ประหยัด พงษ์ดำ อาจารย์ปัญญา วิจินธนสาร และศิลปินอาวุโสอื่นๆ มาร่วมประชุมระดมสมองซึ่งก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี

จากข้อสรุปการระดมสมองมีความเห็นว่าการนำเอา ผลงาน ๑๒ ผลงาน ที่มีอยู่ไปขายคงได้เงินไม่มากเท่าใดนัก เพื่อทำให้เกิดประสิทธิภาพในการระดมทุนตามที่ “ป่า” ตั้งใจ ควร “เปลี่ยน” วิธีการจากการ “จัดจำหน่าย” เป็นการ “จัดประมูล”

ส่วนผลงานที่จะได้รับมาจาก “ป่า” ที่ไม่แน่ใจในเรื่องคุณภาพ ก็ “เปลี่ยน” เป็นการขอผลงานจากศิลปินแห่งชาติ ศิลปินอาเซียนและศิลปินอาวุโส ที่มีคุณภาพนำไปประมูลหารายได้โดยได้ “เปลี่ยน” การให้ทุนจากศิลปินยากจน มาเป็นนิสิต นักศึกษาศิลปะที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ที่สุดท้าย เพื่อเป็นทุนฯ ทำ “ศิลปนิพนธ์” จบการศึกษาแทน

การเปลี่ยนแปลงวิธีดำเนินการครั้งนี้ก็มีความกังวลอยู่พอสมควรว่าจะได้รับการสนับสนุนจากศิลปินระดับต่างๆ มากพอหรือไม่ เนื่องจากเป็นการขอบริจาค “ฟรี ๑๐๐%” จากศิลปินที่มีความเป็นอยู่ที่ “ป่า” บอกเล่าไว้ว่า “ถามศิลปินก็คนก็คนก็ยากจน”

งานนี้ไม่ใช่หินอย่างเดียว แต่มันระดับหินเหล็กไฟ เพราะถ้าไปขอไม่ถูกช่องไม่ถูกจังหวะ นอกจากจะไม่ได้งานมาประมูลแล้วอาจจะถูกพ่นพิษพ่นไฟตำระเจิงตามหลังมาด้วย ตามสไตล์ศิลปินเลือดร้อนงานหินๆ อย่างนี้ ที่ประชุมได้ยกให้อาจารย์ประหยัด และอาจารย์นนท์ เป็นทัพหน้าไป “เสี้ยง” แบบตายเอาดาบหน้า “เป็นไงเป็นกัน” โดยให้ “คาถา” การขอผลงานครั้งนี้ว่า “ป่า” เห็นด้วย และจะกรุณามาเป็นประธานการประมูลหาเงินให้กับนิสิตนักศึกษาที่ยากจน

จนแต่ผมจนตรอก ก็ต้องอ้างพระ อ้างเจ้า “อ้างป่า” กันแล้ว ทั้งที่ยังไม่ได้ปรึกษาใครเลยครับ

ที่สำคัญ “คาถา” ที่ได้รับมาจากการประชุมจะได้ผลหรือ เปล่า พวกเราก็ยังไม่แน่ใจกลุ่มแรกที่ท่านอาจารย์ผู้ใหญ่ ๒ ท่าน ได้ติดต่อทาบทามอันดับแรก คือท่านอาจารย์สวัสดิ์ ต้นตีสุข ที่จำได้แม่น อาจารย์นนท์ ท่านมาเล่าให้ฟังภายหลังการพบกันกับ อาจารย์สวัสดิ์ ท่านได้มอบผลงานให้ ๑ ผลงาน แล้วก่อนกลับ ท่านก็ไปหยิบผลงานมาเพิ่มให้อีก ๑ ชิ้น พร้อมบอกว่าเอาไป ๒ ชิ้น ดีกว่าจะได้มีสตางค์พอ ต่อจากนั้นอาจารย์ทั้ง ๒ ท่านก็ลุยไฟต่อ ของงานอาจารย์ ถวัลย์ ดัชนี ศาสตราจารย์ เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ อาจารย์ เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ อาจารย์ ประเทือง เอมเจริญ และ อาจารย์ ปัญญา วิจินธนสาร ซึ่งทุกท่านได้มอบผลงานที่มีราคา แพงแสนแพงมาอย่างง่ายดาย และด้วยความยินดีแบบใจเกิน ร้อยทุกคน

ส่วนศิลปินอาวุโสที่มอบผลงานให้ ประกอบด้วย อาจารย์ กำจร สติรกุล อาจารย์ วีระ โยธาประเสริฐ ศาสตราจารย์ วิโชค มุกดามณี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รุ่ง ธีระพิจิตร อาจารย์ สมศักดิ์ เขาวนธาดาทวงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฬาทิตย์ ทองรุ่งโรจน์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพโรจน์ วังบอน ศิลปินอาเซียนที่เคยเป็น เจ้าของรางวัลที่ ๑ จำนวน ๓ คน ที่มอบผลงานให้ประกอบด้วย “อาจารย์ สันติ ทองสุข” “อาจารย์ ศักชัย อุทธิโท” และ “นายพิวัฒน์ นพหิรัญ”

ส่วนที่ได้รางวัลอาเซียนระดับรองมี ๙ คน เริ่มจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมพร แต่่มประสิทธิ์ อาจารย์ เกรียงไกร วงษ์ปิตริตัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธง อุดมผล นายเมธา คงสนธิ นายศุภฤกษ์ คณิตวานันท์ นายดิฐพงศ์ บุญสนอง นายสุตใจ ไชยพันธุ์ อาจารย์ เบญจรงค์ โควาพิทักษ์เทศ และอาจารย์ภาณุ สรวายสุวรรณ การขอบริจาคผลงานของศิลปินชั้นครูเป็นไปด้วย ความราบรื่น ทุกท่านเต็มใจ และมีความยินดีอย่างไม่น่าเชื่อ

สำหรับผลงานชั้นเยี่ยมที่ได้รับการบริจาคเพื่อนำขึ้น ประมูลในวันนั้นมีจำนวนทั้งสิ้น ๓๙ ผลงาน นอกจากนี้ยังมี

ผลงานที่ได้รับการบริจาคเพื่อจำหน่ายอีกจำนวน ๑๑ ผลงาน “หิน” เรื่องผลงานบริจาคได้ผ่านไปด้วยความราบรื่น คนทำงาน ก็เริ่มมีจำนวนมากขึ้น จากผู้ริเริ่ม ๓ คน ก็เพิ่มเป็น ๕ - ๗ คน ด้วยการเชิญอาจารย์ ประหยัด พงษ์ดำ มาเป็นประธานกรรมการ และ ดร.ตามพ์ สุคนธ์ทรัพย์ มาเป็นคณะทำงานด้วยการที่พวกเรา เชิญ ดร.ตามพ์ มาร่วมก็เนื่องจากท่านมีสายสัมพันธ์ที่ดีกับ คุณเยาวณี นิรันดร ที่เป็นผู้แทนบริษัท คริสตี้ส์ อ็อกชั่น (ประเทศไทย) จำกัด ตัวแทนบริษัทประมูลที่เก่าแก่ และมีชื่อเสียง ที่สุดของโลก หัวใจสำคัญของการจัดการประมูล

งานนี้ไม่ใช่ “หิน” ธรรมดา แต่ “หินมาก” เพราะถ้าพวกเรา ไม่ได้รับการสนับสนุนจากคุณเยาวณี (คุณก๊ก) ก็ “จบข่าว” ดำเนินการต่อไปไม่ได้ เพราะพวกเราไม่มีเงินจ้าง ไม่มีความรู้ ไม่รู้ว่าเขาประมูลกันอย่างไร ? ใครจะเป็นคนประมูล ? คนเหล่านี้คือ ใคร ? อยู่กันที่ไหน ?

นอกจากนี้แล้วเงื่อนไขที่แสนดีที่พวกเรามอบให้ ดร.ตามพ์ ไปเจรจากับคุณก๊กก็คือการทำประมูลครั้งนี้ ขอให้ “ฟรี” ไม่มี เงินให้ เงื่อนไขมันหินขนาดนั้นจริงๆ คือขอให้ทำงานให้ แต่ไม่ได้ สตางค์ (เพราะพวกเราไม่มีสตางค์จ้างใครครับ ว่ากันง่ายๆ อย่าง นั้น) ซึ่งการที่ ดร.ตามพ์ไปครั้งนั้น มีทั้งอุปสรรค และความเสียหาย มหาศาล

การที่ ดร.ตามพ์ถูกส่งให้ไป “เสี่ยง” เป็นรายที่ ๓ ก็เพราะ เป็นคนเดียวในคณะกรรมการที่รู้จักกับคุณก๊ก แต่การรู้จักกัน ก็ไม่ได้มีหลักประกันว่าบริษัทประมูลระดับโลกจะยอมทำประมูล ให้ ทั้งยังต้องทำให้ “ฟรี”

ในวันนั้น ดร.ตามพ์ ไปมือเปล่า มีแต่ใจที่ทักไปเต็มร้อย เพื่อไป “จับเสื่อด้วยมือเปล่าๆ” โดยมีพวกเราที่อยู่ข้างหลังส่ง ใจเต็มร้อยไปช่วยเท่านั้น

สิ่งศักดิ์สิทธิ์มีจริงครับ สิ่งอัศจรรย์ก็เกิดขึ้นได้ในบางครั้ง ในวันนั้น ดร.ตามพ์ได้กลับมาพร้อมกับความสำเร็จ รายงานกับ ที่ประชุมว่า คุณก๊กตกลงช่วยในทุกเงื่อนไข ยอมทำประมูลให้ และเงื่อนไขที่สำคัญก็คือทำให้ “ฟรี” ด้วย

นอกจากนี้คุณก็ยังคงมอบรายชื่อผู้ประมูลบางส่วน ที่เป็นทรัพย์สินที่มีค่าที่สุดและเป็นความลับสุดยอดของบริษัทให้กับคณะกรรมการเพื่อให้เชิญมาร่วมประมูล พร้อมทั้งคุณก็ยังคงเชิญลูกค้าระดับ “วีไอพี” มือหนักมาช่วยประมูลด้วย เพื่อให้การประมูลได้เงินเยอะๆ

วันนั้นพวกเราได้ “เฮ” เพราะดีใจกับข่าวนี้

เมื่อข้อมูลทุกอย่างในการจัดการประมูลเรียบร้อยดีแล้วคือมีผลงานมีผู้ดำเนินการจัดประมูล และมีรายชื่อผู้ประมูลแล้วจึงเหลือแต่การจองสถานที่จัดงาน การเชิญประธานคณะกรรมการจัดงานฯ เพื่อความสมเกียรติกับการจัดงานที่มี “ป่า” เป็นประธานพิธีประมูล และจัดทำบัตรเชิญ

สำหรับการจองโรงแรมเพื่อเป็นสถานที่จัดงานนั้น พวกเราก็ได้รับความกรุณาจาก “ท่านผู้หญิง ชนัดต์ ปิยะอุย” แห่งโรงแรมดุสิตธานี เป็นอย่างดีในทุกด้านเมื่อท่านทราบว่า “ป่า” จะมาเป็นประธาน และในวันงานท่านก็มาร่วมงานด้วย และหลังงานท่านก็กรุณาลดค่าใช้จ่ายด้านอาหารให้เป็นจำนวนมากแบบไม่สนใจธุรกิจว่าจะเป็นอย่างไรมาก

ส่วนการเรียนเชิญผู้ที่จะมาเป็นประธานคณะกรรมการจัดงานในวันนั้น ก็มีข้อสรุปเป็นเอกฉันท์ว่าพวกเราจะไปรบกวนกราบเรียนเชิญ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ผู้บัญชาการทหารบกในเวลานั้นเป็นประธานให้ ซึ่งก็เป็นเรื่องน่ากังวลใจว่าท่านจะว่างหรือไม่? ท่านจะตอบรับพวกเราหรือไม่? คุณะกังวลมากไปหน่อย เนื่องจากเมื่อไปเรียนเชิญท่านจริงๆ ท่านก็ตอบรับพวกเราด้วยไมตรี ด้วยเมตตา

ทำไมมันง่ายอย่างนี้ ปล่อยให้พวกเรากังวลแล้วกังวลอีกมานานสองนาน ที่จริงแล้ว แม้ว่าการทำงานจะผ่านมาจนถึงจุดนี้ แต่ความกังวลและปัญหายังไม่หมดไปเสียทีเดียว เนื่องจากการพิมพ์บัตรเชิญที่คุณไพฑูรย์ได้ให้นโยบายไว้ในที่ประชุมว่าจัดทั้งที่ต้องทำให้ดูดีสมเกียรติของ “ป่า” ในการจัดในครั้งแรกนี้

การทำดี ดูดี เราทำได้ แต่ต้องมีสตางค์ครับ ที่ผ่านมามันเราจับเสือมือเปล่าทั้งนั้น ไม่เสียสตางค์แม้แต่เดียว การพิมพ์บัตรเชิญและสุจิตบัตรเพื่อการประมูลต้องใช้เงินมหาศาล จะไปขอให้พิมพ์ฟรีคงไม่ได้ แต่ในเวลานั้นเราก็ไม่มีสตางค์ที่จะเสียกัน

การแก้ปัญหานี้ คณะกรรมการจึงมอบหมายให้คุณไพฑูรย์ไป “เสียง” เป็นรายที่ ๔ เพื่อหาสตางค์มาทำงานนี้ ซึ่งพวกเรารู้ภายหลังว่าคุณไพฑูรย์ได้ว่าจ้างบริษัทโฆษณาระดับโลกออกแบบจัดทำบัตรเชิญ และ สุจิตบัตรด้วยงบประมาณส่วนตัว และได้บัตรเชิญขนาดใหญ่ที่อยู่ในห่อผ้าทอจากเกาะยอ จังหวัดสงขลามีสีที่แตกต่างกัน ภายในห่อผ้าที่สวยงามประกอบด้วยบัตรเชิญสุจิตบัตร และวีดีโอเทป บอกเล่าถึงประวัติของ “ป่า” ใส่ไว้เพื่อเป็นการเชิญชวนให้คนมาร่วมงานประมูล

พวกเราก็ได้บัตรเชิญ และสุจิตบัตรงานที่สวยงามมาฟรี...ฟรีอีกแล้วครับ

และเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๓ การประมูลผลงานศิลปกรรม เพื่อหาทุนให้กับนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ก็เกิดขึ้นจริง มีแขกผู้หลักผู้ใหญ่ทั้งราชการ และภาคธุรกิจต่างๆ มาร่วมงานกันอย่างคึกคัก การประมูลได้เริ่มขึ้นเมื่อเวลา ๓ ทุ่ม และดำเนินต่อเนื่องไปอย่างคึกคัก จนถึงเวลาที่ยิงคืนครึ่งของวันใหม่

นับเป็นการประมูลที่ยาวนานมาก แต่ผลลัพธ์ที่ได้ พวกเราได้รับรายได้เป็นตัวเลขจากการประมูลในวันนั้น ได้นำมาเป็นทุนประเดิมมอบให้กับนิสิต นักศึกษาศิลปะทั่วประเทศในปีต่อมาได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทุกประการ งานนี้สำเร็จได้

พวกเราไม่แน่ใจว่าเกิดจากอะไร ?

เกิดจาก “มนตรา” ที่พวกเราพูดคุยในการทำงานเสมอๆ ว่า พวกเราทำงานนี้ อ้อยอ่างพระ อ้างเจ้า อ้างแต่ “ป่า” อย่างเดียวที่ทำให้พวกเราทำงานได้ราบรื่น ไม่มีอุปสรรค

หรือเกิดจาก “บารมี” ของ “ป่า” ที่มีแต่การคิดดีทำดีมีแต่ให้สร้างปาฏิหาริย์ให้กับการทำงานในครั้งนี้ พวกเราคิดไม่ออกจริงๆ

“ป้า” ขอ “คนรวยช่วยคนจน”

โดย อาจารย์วิโรฒ พนมวัน ณ อยุธยา

วันนี้...เส้นทางของ “การต่อสู้กับความยากจน” ปัญหาใหญ่ของแผ่นดินก็ยังไม่จบไม่สิ้น แม้ “ป้า” ท่านจะมีอายุกว่า ๙๐ ปีแล้ว (“ป้า” ในที่นี้หมายถึง พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ต่อไปขออนุญาตเรียก “ป้า” เหมือนกับคนอื่น) ท่านก็ยังออกมานำทัพช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้

เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ท่านก็ยังก้าวเดินบนเส้นทางสายนี้ เพื่อเป็น “การตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ตามแนวทางที่ท่านได้ให้แนวนโยบายไว้

ท่านได้ให้เกียรติมาเป็นประธาน “พิธีมอบทุน และประมวลจัดหาทุนส่งเสริมการศึกษาการสร้างสรรคศิลปะ มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” ประจำปี ๒๕๕๗ ณ โรงแรมดุสิตธานี ซึ่งงานนี้ได้จัดกันมาอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ แล้ว จากการริเริ่มของ “ป้า” เอง

งานดังกล่าวนี้ จัดขึ้นเพื่อมอบทุนให้กับนิสิต นักศึกษาศิลปะทั่วประเทศ ที่มีผลการเรียนดี ความประพฤติดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ความยากจนของนิสิต นักศึกษาเหล่านี้ บางคนก็ยากจนธรรมดา พอญาติเรียนจบการศึกษาได้ แต่บางคนก็ยากจนมากแสนสาหัส บิดา-มารดาเสียชีวิต อาศัยอยู่กับปู่ย่าที่ชรา และยากจน มีรายได้ไม่แน่นอน เสี่ยงที่จะต้องหยุดเรียนได้ตลอดเวลา แม้จะศึกษาอยู่ปีสุดท้าย เนื่องจากไม่มีเงินทำศิลปนิพนธ์ มีค่าใช้จ่ายสูง

การมาเป็นประธานใน “พิธีมอบทุนฯ” ดังกล่าว จึงมีนิสิต นักศึกษาที่ได้รับทุนให้ความสำคัญกับการมาของท่าน ทุกคนเข้าแถวต้อนรับตั้งแต่ก้าวแรกที่ท่านมาถึง โดย “ป้า” ก็จะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเดินก่อนเข้าสู่ห้องพิธีด้วยการทักทายอย่างเป็นกันเอง

งานในวันนั้นได้เริ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อท่านมาถึง และเข้าสู่ที่นั่งประธาน พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ประธานมูลนิธิฯ และประธานจัดงาน ให้เกียรติกล่าวรายงานถึงวัตถุประสงค์การจัดงานเป็นท่านแรก

ตามด้วยศาสตรเมธี นนทิวรรธน จันทนะผะลิน ประธานคณะกรรมการดำเนินงานของกองทุนฯ รายงานผลการดำเนินงาน แล้ว คุณไพฑูริย์ วิโรจน์โกศา ที่ปรึกษา เบิกตัวนิสิต นักศึกษา จำนวน ๙๐ คน

๓ ระดับ คือระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก จากสถาบัน การศึกษาศิลปะ ๒๖ แห่ง เข้ารับทุนการศึกษา เพื่อใช้ทำศิลปนิพนธ์

ค่าคืนวันนั้น ห้องนภลัยของโรงแรมดุสิตธานี เต็มไปด้วย นักธุรกิจที่มารวมตัวอยู่เป็นจำนวนมากไม่ต่ำกว่า ๓๐-๔๐ คน ที่ซื้อ โต๊ะที่นั่งที่แพงแสนแพง เพื่อมาร่วมงานการกุศลกับ “ป้า” โดยมีแขก ผู้มีเกียรติที่มีมือหนักจำนวนหนึ่งได้รับเชิญนั่งร่วมโต๊ะหลักกับ “ป้า”

ด้านขวาของ “ป้า” ประกอบด้วยนักธุรกิจระดับหมื่นล้านเริ่ม ด้วย คุณอนุทิน ชาญวีรกูล จาก “ซิโน-ไทย” คุณปลิว ตรีวิศวะเวทย์ จาก “ช. การช่าง” ดร.ก้องเกียรติ โอภาสวงการ จาก “เอเชียพลัส” คุณณรงค์ อิงค์ธเนศ จาก “เดอะ แวลลู ซิสเต็มส์” คุณอภิชาติ รมยะรูป จาก “ธนาคารกรุงเทพ” และ พลตำรวจเอก สมยศ พุ่มพุ่มม่วง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้เกียรติมาร่วม

ส่วนด้านซ้าย นำโดย พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม พลเอก อุดมเดช สิตบุตร ผู้บัญชาการทหารบก ตามด้วย นายวิระ โรจน์พจนรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม คุณหญิงปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล และอดีตรัฐมนตรีหลายท่าน เริ่มด้วย คุณสนธยา คุณปลื้ม คุณสุวัจน์ ลิปตพัลลภ และคุณพิณิจ จารุสมบัติ เป็นต้น ตามด้วย คุณวิชัย คณาธนะวนิชย์ จาก “แหลมทองสหการ” ดร.สุชาติ สัตตบุศย์ จาก “เบียร์สิงห์” และมีมือหนักของการประมวลด้านนี้ที่สำคัญก็คือ “คุณสวัสดิ์ หอรุ่งเรือง” ที่มาในชุดขาวครีเม

เป็นหลักปฏิบัติจนเป็นประเพณีของงานนี้ก็ว่าได้ เพราะหลังจากที่ “ป้า” มอบทุนแล้ว “ป้า” ก็จะให้โอวาทนิสิตนักศึกษาที่เป็น ลูกหลาน ท่านจะพูดจากใจ ไม่เคยพูดตามคำกล่าวที่พวกเราร่างไว้แล้ว คำกล่าวก็จะจบด้วยพรที่ท่านพกวามาจากบ้าน อวยพรให้กับ ทุกคนได้ชื่นใจ ได้เป็นมงคล

แต่ปีนี้ ด้วยเหตุใดก็เกินคาดเดา “ป้า” ได้มองลงไปยังท่านผู้มีเกียรติ ที่ “ป้า” เรียกว่า “ท่านผู้ใจบุญ” ที่มาร่วมงานในวันนี้ คำกล่าวของท่านเท่าที่เราจำได้ ท่านได้ขอให้ผู้ที่มั่งมี ผู้ที่ใจบุญได้ช่วย

ลูกหลานที่ยากจน ให้มีโอกาสด้านการศึกษาเพิ่มขึ้น หรือให้คนรวยช่วยคนจนนั่นเอง

นี่คือแนวทางที่ “ป่า” ต้องการเห็นคนรวย ที่ท่านรู้จักได้ช่วยคนจนที่เป็นลูกหลานให้พ้น “จากความยากจน” และเมื่อ “ป่า” ได้กล่าวขอรับรองบนเวทีจบลง การประมูลก็เริ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว คุณเยาวณี นิรันดร ของบริษัท คริสตี้ส์ อ็อกชั่น (ประเทศไทย) จำกัด ได้ก้าวขึ้นเวที การยกป้ายขึ้นประมูลที่เตรียมไว้เป็นไปอย่างคึกคัก ผลงานจำนวนทั้งสิ้น ๓๕ ผลงาน ถูกทยอยนำขึ้นบนเวที ที่ละผลงาน

ผลงานชิ้นแรกเป็นของอาจารย์ชัยวุฒิ ร่วมฤดีกุล จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชื่อว่า “ความงาม เบิกบาน มีความสุข ๒๕๕๖” ที่ประมูลไปด้วยราคา ๕๐๐,๐๐๐ บาท คุณสวัสดิ์ หอรุ่งเรือง เป็นผู้ให้ราคาเป็นประเดิม ขณะที่ราคาการประมูลเริ่มไต่ระดับขึ้นสูงอย่างรวดเร็ว ผลงานชิ้นนี้อันดับที่ ๓ ของ เป็นของ “ทวี เกษางาม” จากหมู่บ้านศิลปินหัวหิน ที่ได้รับการประมูลไปด้วยราคา ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยคุณหญิง ปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล เป็นผู้ชนะการประมูล

ผลงานอันดับที่ ๔ เป็นผลงานของ ศ.เกียรติคุณ ชลูด นิยมเสมอ ศิลปินแห่งชาติ ที่มีชื่อว่า “มณฑล ๒” ได้รับการประมูลไปในราคา ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท โดย ดร.ก้องเกียรติ โอภาสวงการ ขาประจำของการประมูลงานนี้

สำหรับผลงานที่ถูกจับตามองในการประมูล ครั้งนี้มากที่สุดเป็นผลงานอันดับที่ ๑๑ ผลงานของ ศ.เกียรติคุณ ประหยัด พงษ์ดำ เนื่องจากอาจารย์เพิ่งถึงแก่อสัญกรรมไปเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๗

ผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานชิ้นสุดท้ายของท่าน จึงทำให้เป็นที่สนใจของวงการศิลปะ และผู้เข้าร่วมประมูลในครั้งนี้อย่างยิ่ง ว่าราคาประมูลจะจบลงที่ราคาเท่าไร และใครเป็นผู้ประมูลได้ไป เนื่องจากผลงานของท่านจะไม่มีให้นำขึ้นประมูลอีกแล้ว

ผลงานนี้เป็นผลงานสีน้ำมันบนผ้าใบชื่อว่า “คู่รัก” เป็นภาพแนวคู่รักคลอเคลียกันชมดาวบนท้องฟ้าใน คืนเดือนมืดที่แสนโรแมนติก เมื่อถูกนำขึ้นเวทีสายตาทุกคู่ในห้องงาแลย์ ต่างจ้องมองกันแบบตาไม่กระพริบ หลังจากที่คุณเยาวณี เปิดราคาเริ่มต้นการ

ประมูลที่ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ทันทีที่มีการประกาศราคาเริ่มต้น คุณสวัสดิ์ก็ยกป้ายประมูลพร้อมชูหนึ่งนิ้วขึ้นกลางอากาศ ที่หมายถึงตัวเงิน ๑ ล้านบาททันที แต่เพียงชั่วพริบตา คุณณลินี แห่ง “โอรา” ก็ชูป้ายเพิ่มราคาเป็น ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วทุกอย่างก็มาจบที่คุณอนุทิน ชาญวีรกุล แห่ง “ซิโน-ไทย” ในราคาประมูล ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท ครั้งเดียวก็รู้ผลแพ้ชนะ ทำให้ราคาประมูลผลงานชิ้นนี้ เป็นราคาประมูลสูงสุดเป็นอันดับที่ ๑ ของการประมูล ในคำคืนนี้

ส่วนผลงานที่มีราคาประมูลรองลงมาจากผลงานชิ้นนี้มีจำนวน ๒ ผลงาน คือมีราคาประมูลอยู่ที่ ผลงานละ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้แก่ ผลงานสีน้ำมันบนผ้าใบ ชื่อ “ขวัญข้าว ขวัญแผ่นดิน” ของอาจารย์ อุตสาหกรรม ไวยศรีแสง แห่ง “เพาะช่าง” สำหรับชิ้นที่ ๒ ก็คือ ผลงานสีน้ำมันบนผ้าใบ ของ “ชัยวุฒิ เทียมปาน” นักเรียนทุนรุ่นแรกของ “ป่า” ชื่อผลงานว่า “สมเด็จพระเทพฯ ทรงฉลองพระองค์ในชุดกีฬา”

ผลงานทั้ง ๒ ชิ้นนี้ คุณสวัสดิ์ เป็นผู้ประมูลได้ทั้งสิ้น ทำให้ยอดเงินประมูลที่คุณสวัสดิ์ทุ่มเทให้กับการประมูลครั้งนี้เป็นยอดเงินประมูลที่สูงที่สุดของการประมูล โดยรวมจำนวนทั้งสิ้น ๑๐ ผลงาน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๕.๕๘ ล้านบาท ส่วนอันดับที่ ๒ ที่ยกมือประมูลในงานนี้ก็คือ คุณณลินี งามเศรษฐมาศ จาก บมจ. โอรา แคปปิตอล ที่ประมูลได้ผลงานไปทั้งสิ้น ๓ ผลงาน เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๕ ล้านบาท และผู้ที่ประมูลเป็นยอดเงินสูงเป็นอันดับที่ ๓ ก็คือ คุณอนุทิน ชาญวีรกุล แห่ง “ซิโน-ไทย”

โดยยอดเงินที่ได้จากการประมูลผลงานศิลปกรรมทั้ง ๓๕ ผลงาน เป็นยอดเงินรวมทั้งสิ้น ๔๒.๔๕ ล้านบาท ซึ่งเป็นยอดเงินสูงที่สุดที่เคยมีการประมูลผลงานศิลปกรรมในประเทศไทย “ป่า” ได้พูดให้ฟังว่า คุณสวัสดิ์ได้มาบอกหลังการประมูลว่า “ผมมีความสุขที่ใช้จ่ายเงินไปในเรื่องนี้ (ช่วยเหลือการศึกษา) ท่านไม่เสียดายเงินเลย”

“นี่ใจครับที่ผมได้เกริ่นไว้ตั้งแต่ต้นว่า “ป่า” ขอคนรวยช่วยคนจน”

เขาเหล่านี้ได้ช่วยแล้วครับ

“ป่า” ช่วยพัฒนาการศึกษาศิลปะชนบท

โดย อาจารย์ เขียววุฒิ ร่วมฤดีกุล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

แปลกใจและดีใจกับผลการคัดเลือกทุนของ กองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” (กองทุนฯ) ประจำปี ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ ซึ่งท่านอาจารย์ปัญญา วิจินธนสาร ศิลปินแห่งชาติเป็นประธานการคัดเลือกทุนของกองทุนฯ ที่มีการคัดเลือกกันประจำทุกปีต่อเนื่องกันมาเกือบ ๒๐ ปี คณะกรรมการกองทุนฯ ต่างก็มีความเห็นว่า ในปีนี้ นิสิตนักศึกษาที่ได้รับทุนจาก “มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด” จากแดนอีสาน มีผลงานที่โดดเด่นใน ๓ ทุกสาขาวิชา ที่ได้รับคัดเลือกให้ได้รับทุน

ในปีนี้ (๒๕๖๒) มีสถาบันอุดมศึกษาจำนวน ๔๕ แห่ง ส่งนิสิต นักศึกษาที่มีผลการเรียนดี ความประพฤติดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ มาจำนวนทั้งสิ้น ๓๔๓ คน แบ่งเป็นระดับปริญญาตรี ๓๑๗ คน ระดับปริญญาโท ๑๖ คน และระดับปริญญาเอก ๑๐ คน

ผลการพิจารณาคัดเลือกปรากฏผลดังนี้ ระดับปริญญาตรี ๑๐๓ คน ระดับปริญญาโท ๑๔ คน และระดับปริญญาเอก ๖ คน รวมจำนวน ๑๒๓ คน ทุกผลงานมีคุณภาพสูงในระดับสมควรที่ได้รับทุน เพื่อทำ “ศิลปนิพนธ์” ให้จบการศึกษาโดยสมบูรณ์ ออกมาประกอบอาชีพและรับใช้สังคมต่อไป

และอย่างที่ได้กล่าวไว้ตั้งแต่ต้นแล้วว่า สถาบันที่นิสิต นักศึกษามีพัฒนาการผลงานที่โดดเด่น งดงาม มีคุณภาพ เป็นที่น่ายินดีเป็นของ “มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด” ที่ผู้รู้ในวงการศิลปะพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า เป็นเพราะนิสิตนักศึกษามีคุณภาพดี ขยันหมั่นเพียร ครุมีคุณภาพสูง เอาใจใส่ สถาบันก็ให้การสนับสนุน

ที่บอกไว้ว่านิสิตเป็นดาวเด่นนั้นจะเห็นว่า “มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด” ได้ส่งนิสิตมาขอรับทุนจำนวนทั้งสิ้น ๖ คน ผลการคัดเลือกรอบแรก ปรากฏว่า ๓ คนแรก คณะกรรมการได้ตัดสินใจให้ได้รับทุนเมื่อเห็นผลงาน ถือว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่มีนิสิตได้รับทุนสูง เพราะส่งมา ๖ คนได้รับทุนไปแล้ว ๓ คนหรือ ๕๐%

เท่านั้นยังไม่พอ พุดแล้วเหลือเชื่อ เพราะในจำนวนที่เหลือ ๓ คน มีอีก ๒ คนที่คณะกรรมการได้ให้ดาวคนละ ๓ ดวง อันเป็นคะแนนสำรองสูงสุด ถ้ามีทุนเหลือก็จะได้รับการเลื่อนขึ้นมาเป็นอันดับแรกเพื่อรับทุนทันที

ซึ่งถ้าเป็นไปตามนี้ “มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด” ก็จะมีนักศึกษาได้รับทุนในปีถึง ๕ คน ที่เป็นเรื่องไม่ธรรมดาจริงๆ แต่เท่าที่ได้จริง ๓ คนพร้อมๆ กับการยกย่องว่าเป็นมหาวิทยาลัยดาวเด่นแห่งปีของการมอบทุนในปี ก็ชี้ให้เห็นถึงการพัฒนาของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ด้านการสร้างสรรค์ศิลปะอย่างเด่นชัด

ที่เห็นนี้เป็นปรากฏการณ์ส่วนหนึ่งของวงการศึกษาศิลปะของนิสิตนักศึกษาที่

ได้รับทุนจากกองทุนในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมา ซึ่งเริ่มแรกเลยนั้นนิสิตนักศึกษาจากแดนอีสานเหมือนลูกเมียน้อย ส่งมาก็ถูกคัดออก ที่ได้รับทุนก็เป็นการสถาบันการศึกษาชื่อดังในเมืองใหญ่

แต่ในระยะหลังนี้ หรือ ๕-๖ ปีที่ผ่านมา ลูกเมียน้อยเริ่มแกร่งกล้า มีความสามารถเพิ่มขึ้น ทั้งครูและลูกศิษย์ ที่ได้ผ่านการฝึกปรืออย่างหนัก ฤทธิ์เดชลูกเมียน้อยก็เริ่มแผดงฤทธิ์ได้เพิ่มขึ้น นิสิตนักศึกษาในแดนอีสาน เริ่มได้รับทุนเพิ่มมากขึ้น ผลงานสร้างสรรค์ดีขึ้น ได้รับทุนอย่างสม่ำเสมอขึ้นและเพิ่มมากขึ้นตลอดมา จนทำให้หลายคนแอบดีใจอย่างเงียบๆกับการพัฒนานี้

เมื่อเห็นภาพรวมของการพัฒนาการศึกษาศิลปะของอีสาน และของ “มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด” กันแล้ว ก็ขออนุญาตแนะนำ ๓ คนเก่งแห่งปีในปีนี้ คนแรกที่ขอกล่าวถึงคือ “ปิยะ บุญวิเศษ” จากสาขาวิชาจิตรกรรมที่ “นภดล โชตะสิริ” ศิลปินอาวุโส และกรรมการตัดสินทุนท่านหนึ่ง ได้กล่าวเล่าถึง ผลงานของ “ปิยะ” ไว้ว่ามีความสมบูรณ์

“ศิลปินได้สร้างสรรค์ผลงานท้องทุ่งนาของชนบทได้อย่างสมบูรณ์ด้วยรายละเอียดขององค์ประกอบหลักที่เป็นท้องทุ่งสีเหลืองอร่าม มีองค์ประกอบรถจักรยาน รองเท้า และอุปกรณ์หาปลาของชาวนา สะท้อนความเป็นธรรมชาติได้อย่างสมจริงงดงาม มาตราฐานสูง” ศิลปินอาวุโสได้ให้ความชื่นชม

“มัจฉา ศรีสะอาด” นิสิตนักศึกษาคนที่ ๒ จากสาขาวิชาจิตรกรรม ได้สร้างผลงานที่มีสีสันสวยงามแนวใหม่ทันสมัยสื่อถึงรสชาติ และความงามของอาหารของคนรุ่นใหม่ ที่มี สตอเบอร์รี่ ไอศกรีม วาฟเฟิล ผสมปนเปύงเหยิงไปหมด แต่แปลกแลดูน่าสนใจอย่างประหลาด

“อาจารย์ยุ่น” (อาจารย์วีระเดช พนมวัน ณ อยุธยา) กรรมการตัดสินได้กล่าวชมว่าใช้สีสันในการสร้างสรรค์ผลงานและสื่อกับคนดูได้เข้าถึงขององค์ประกอบของอาหารและรสชาติได้อย่างน่าสนใจเช่นกัน ที่สะท้อนให้เห็นถึงทักษะฝีมือของผู้สร้างสรรค์ผลงานว่ามีฝีมือดี ผ่านการฝึกฝนมามาก

สำหรับคนที่ ๓ คือ “รัฐพงษ์ ฐานไชยยิ่ง” สาขาวิชาประติมากรรม ได้สร้างผลงานที่โดดเด่นด้านประติมากรรม จากวัสดุที่แข็งแรง (เหล็กและไม้) แต่ให้ความรู้สึกกับคนได้ดูว่า มันพริ้วไหว เคลื่อนไหว ไม่หยุดนิ่ง ถือว่าผลงานคุณภาพล้ำหน้าเกินกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรี

การคัดเลือกทุนในวันนั้น จบด้วยความชื่นชม และคณะกรรมการผู้คัดเลือกทุนทุกท่านต่างมีความเห็นว่าทุนของ “ป่า” มีส่วนช่วยส่งเสริม และพัฒนางานศิลปะในภูมิภาคให้เจริญก้าวหน้ามาอย่างต่อเนื่อง

กำแพงศิลปะวชิรพยาบาล...กำแพงแห่งศรัทธา

โดย อาจารย์ ทรงไชย บัวชุม มหาวิทยาลัยศิลปากร

หลายคนอาจจะยังไม่รู้ว่า โรงพยาบาลต่างๆ นั้นเป็นสถานที่ที่ “ป่า” (พลเอก เปรม ติณสูลานนท์) อยากเข้าไปให้การช่วยเหลือ เพื่อคนยากคนจนจะได้มีโอกาสเพิ่มขึ้น เข้าถึงการรักษา และได้ประโยชน์จากการรักษาเพิ่มขึ้น

ความในใจของท่านอันนี้ ได้เคยถ่ายทอดให้กับ ศาสตราจารย์ นนทิวรรณ จันทนะพะลิน (อ.นนท์) ศิลปินแห่งชาติ และอดีตประธานคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ ศิลปะ มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ (กองทุนฯ) ซึ่งเป็นเรื่องค้างคาใจอาจารย์มาเป็นเวลานาน

และเมื่อราว ๔ ปีที่ผ่านมา ช่วงที่อาจารย์ยังมีชีวิตอยู่ ได้มีการหารือกันในคณะกรรมการกองทุนฯว่า ในโอกาสที่ “ป่า” จะมีอายุ ๙๙ ปี พวกเราควรจะทำอะไรเป็นการเชิดชูเกียรติ “ป่า” ซึ่งท่านอาจารย์ได้เล่าถึงความคิดของ “ป่า” ในเรื่องนี้ จึงเกิดแนวคิดที่จะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะขึ้นในโรงพยาบาล สักแห่ง เป็นโครงการต้นแบบก่อน

วัตถุประสงค์ในการทำโครงการนี้ ก็เพื่อเป็นโครงการเชิดชูเกียรติ “ป่า” ขณะเดียวกัน ผลงานศิลปะที่สร้างสรรค์ขึ้น ก็จะส่งผลช่วยผ่อนคลายบรรยากาศในโรงพยาบาล สถานที่ที่รักษาผู้ป่วย สถานที่ทำงานของแพทย์พยาบาล และสถานที่ที่ประชาชนต้องพึ่งพายามป่วย

การหารือในวันนั้น คณะกรรมการทุกคนก็เห็นพ้องกันว่าพวกเราควรดำเนินการในเรื่องนี้ โดยได้มีการเลือกโรงพยาบาลเป้าหมายว่าควรเป็นโรงพยาบาลวชิรพยาบาล เพราะมีความพร้อมหลายด้าน

เมื่อได้ข้อสรุปแล้ว “อ.นนท์” ได้นำคณะกรรมการกองทุน พบกับ รศ.นพ.ประยุทธ์ ศิริวงศ์ คณบดีคณะแพทยศาสตร์ วชิรพยาบาล โดยมี นพ.พลเลิศ พันธุ์นากุล เป็นผู้ประสาน เพื่อหารือถึงความเป็นไปได้ของโครงการนี้ ซึ่งก็เป็นเรื่องน่ายินดีเป็นอย่างมากที่ ร.พ.วชิระฯ นั้นก็เห็นชอบด้วย และได้ให้ความร่วมมือในกิจกรรมของโครงการนี้อย่างเต็มที่ โดยทั้ง ๒ ฝ่ายได้ร่วมกัน

กำหนดชื่อโครงการนี้ว่า “จิตรกรรมเพื่อวชิรพยาบาล”

การดำเนินการในส่วนของกองทุนฯ คณะกรรมการได้มอบหมายให้ อาจารย์ทรงไชย บัวชุม (อาจารย์เขียว) หนึ่งในคณะกรรมการกองทุนฯ เป็นประธานในการดำเนินการเรื่องนี้ และมีอาจารย์ศุภวัฒน์ วัฒนภิโกวิทย์ (อ.แห่ง) จาก มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นหัวหน้าคณะทำงาน โดยนำอดีตนิสิต-นักศึกษาที่เคยได้รับทุน “ป่า” ระดับปริญญาตรี และปริญญาโทมาช่วยกันสร้างสรรค์ผลงาน นับตั้งแต่วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๑ โดยใช้เวลาช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ในการทำงาน

ส่วนด้าน ร.พ.วชิระฯ ได้จัดเตรียมพื้นที่เป็นผนังขนาดใหญ่ ขนาด ๒๐ x ๒.๔ เมตร หลังอาคารเพชรรัตน์ บริเวณที่ผู้คนผ่านเข้าออกเป็นจำนวนมาก เพื่อใช้เป็นสถานที่สร้างผลงาน “จิตรกรรมเพื่อวชิรพยาบาล” ขึ้นเป็นครั้งแรก

การทำงานได้เริ่มขึ้นด้วยการสร้างผลงานต้นแบบบนกระดาษก่อนเป็นอันดับแรกโดย “นส. สุธิดา เกิดท่าพระ” ศิลปินที่จบปริญญาโทจาก ม.ศิลปากร หลังจากนั้นเมื่อได้แบบแล้ว อ.ทรงไชย ร่วมกับคณะก็เริ่มลงมือทำงานทันที

สาระสำคัญของผลงานนี้ อ.ทรงไชย ได้ให้หน้าที่ “อาคารวชิรานุสรณ์” หรือ “ตึกเหลือง” ที่สร้างมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๖ นับร้อยปีมาแล้ว ท่านได้มอบให้ อาจารย์ พรธรรษา พุทธรักษา อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศิลปากร อาจารย์หนุ่มฝีมือดีเป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานส่วนนี้

ส่วน “ตึกเหลือง” ของจริงนั้นในช่วงเวลาดังกล่าวอยู่ระหว่างปิดซ่อมใหญ่จึงทำให้ผลงานชิ้นนี้ที่อยู่ในระหว่างสร้างสรรค์ ได้มีโอกาสใช้งานจริงก่อนเสร็จสมบูรณ์ เนื่องจากในช่วงที่มีการสร้างสรรค์ผลงานได้ตรงกับวันพระราชทานปริญญาของนางพยาบาล ร.พ.วชิระฯ

ซึ่งเป็นประเพณีและความเชื่อของคนวชิระฯ ว่าใครจบการศึกษา ถ้าจะให้สมบูรณ์ต้องถ่ายรูปกับ “ตึกเหลือง” ไว้เป็นที่ระลึก

นางพยาบาลรุ่นนี้จึงได้มีโอกาสถ่ายรูปกับ “ตึกเหลือง” จากฝีมือ อ.พรรษา ที่เพิ่งสร้างสรรค์ผลงานเสร็จกันแบบสดๆ ร้อนๆ ไว้เป็นที่ระลึก จากภาพรวมของผลงานชิ้นนี้จะเห็น “ตึกเหลือง” งามเด่นเป็นสง่าอยู่ด้านขวา แต่ถ้าดูโล่มาจากด้านซ้ายมือ ก็จะเริ่มเห็นความงามของประตูทางขึ้นของ “ตึกเหลือง” ส่วนขยายหน้าตรง โดยส่วนนี้ด้านหน้ามีบันไดทางขึ้นจะเต็มไปด้วยกอดอกไม้หอม อดสูสีสนสวยงามรอต้อนรับผู้คนที่ผ่านไปผ่านมา

นอกจากดอกไม้เหล่านี้แล้ว ยังมีกล่องจดหมายที่ตั้งงามแซมอยู่อย่างได้จังหวะ ไม่เป็นที่สะดุดตา และจังหวะนั้นเองก็มีนกตัวเล็กสีสนงงามได้คาบเอาจดหมายที่มีหัวใจสีทองอยู่ตรงกลางมาส่ง แทนที่จะเป็นบุรุษไปรษณีย์ ทำให้ต้องฉงนอยู่ไม่น้อย

แต่ต่อมาภายหลัง จึงได้รู้ว่าจดหมายนี้มีสารสำคัญ อยู่ภายในและเป็นมาจากไหน ? เมื่อได้เห็นชื่อผลงานนี้ ที่มีชื่ออันไพเราะว่า “สาร...จากสวรรค์” เหมือนกับศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานนี้ที่มีชื่อว่า นางสาวสาวดี สงครามศรี ต้องการถ่ายทอดความรู้สึกที่เกิดขึ้นระหว่างสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ว่า สวรรค์นั้นมีตา และมีใจ จึงได้ส่งจดหมายเป็นกำลังใจมาให้ผู้ป่วยใช้ทุกคน

ในช่วงนี้ ถ้ามองลงมาอีกก็จะเห็น “ปลาทองแม่-ลูก ในแจกันดอกไม้แสนสวย” ที่มีความสุขว่ายน้ำคลอเคลียกันไปมา อยู่ตลอดเวลา ราวกับมีชีวิต โดยศิลปินที่มีชื่อว่า นายไกรพล กิตติสิริโรจน์ (ดับเบิลอี) เป็นผู้สร้างสรรค์ผลงาน

เมื่อได้เห็นปลาในน้ำแล้ว ก็อยากให้แขนมองขึ้นฟ้า บริเวณหน้าต่างตึกเหลือง ที่มีนกแก้วคาบธงพุทธศาสนาบินผ่านมา ภาพนี้มีชื่อว่า “...นกแก้วโบยบินและธงแห่งความเห็นแจ้ง” ที่สร้างสรรค์ขึ้นโดย “นายไกรพล” ร่วมกับ “สาวดี” ที่ต้องการให้กับผู้ป่วยได้เข้าใจและชี้ให้เห็นถึงการเจ็บป่วยนั้นเป็นธรรมดาของโลกและศิลปินขอเป็นกำลังใจให้กับผู้ป่วยทุกคนได้หายไข้โดยเร็ว

สำหรับผลงานต่อไปที่เราขอหยิบยกขึ้นมาพูดถึงเป็นผลงานที่มีชื่อว่า “แมวสีขาว และเวลาที่ผ่านไปเลย” ที่เป็นผลงานของ นายชัยวุฒิ เทียมปาน ศิลปินรุ่นพี่ที่ได้รับทุน “ป่า” ในปีแรกของการแจกทุนที่มีฝีมือจากจรรยาในการสร้างภาพเหมือน ได้สร้าง

ผลงานชิ้นนี้กับน้องที่มีชื่อว่า “วรรณิศา สมบูรณ์”

ผลงานชิ้นนี้ เราจะเห็นภาพนาฬิกาทรายตั้งอยู่ทางด้านซ้ายของเก้าอี้ยาวสีม่วงเข้ม ซึ่งถ้าขยายดูภายในนาฬิกา ก็จะทำให้ฉงน เพราะภายในปกติควรมีแต่ทราย แต่กลับมีเรือจำลองลอยอยู่ไปมา

ส่วนด้านล่างที่เป็นที่รองรับทรายที่ไหลลง ก็กลับมี “ดอกบัว” ที่ตั้งงามลอยล่องคู่กับทรายที่ร่วงหล่นลงมา เหมือนจะสะท้อนให้เห็นความผิดปกติ ทำให้คนดูได้คิดได้จินตนาการไปตามความงามที่เห็นนี้อย่างไม่รู้จบ ขณะเดียวกันถ้ามองไปที่แมวขาวด้านขวามือ กลับไม่มีการเคลื่อนไหวใดๆ เธอหมอบนิ่งไม่ไหวติง ช่างขัดกันมาก

ขอจบเรื่องเล่าการสร้าง “จิตรกรรมเพื่อวชิรพยาบาล” ไว้เพียงเท่านี้ ทั้งๆ ที่ในภาพขนาดใหญ่ภาพนี้ ยังมีความงามและเรื่องราวอีกมากมาย รวมถึงเรื่องราวของ “หมูป่า ๑๓ ตัว” ติดถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอนที่คนทั้งโลกให้ความสนใจ ก็ได้เขียนเป็นลูกหมูป่าที่น่าสนใจเล่าไว้ด้วย จึงขอเชิญชวนผู้สนใจสามารถไปดูไปชมด้วยตัวเอง จะได้อรรถรสมากกว่าที่บอกเล่า

ผลงานชิ้นใหญ่นี้ เมื่อเสร็จสมบูรณ์แล้ว ได้มีการส่งมอบอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยมีท่านอาจารย์ ปัญญา วิจินธนสาร ศิลปินแห่งชาติ และประธานกองทุนฯ พร้อมคุณเยาวณี นรินทร และคุณไพฑูรย์ วิโรจน์โกศา ที่ปรึกษากองทุนฯ ได้มอบกำแพงศิลปะนี้ให้กับ รศ.นพ.ประยุทธ์ ศิริรังษ์ คณบดีคณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล โดยมีศิลปินหลายคนในโครงการนี้ ได้ตั้งชื่อให้กับกำแพงศิลปะที่พวกเขาสร้างสรรค์ขึ้นนี้ว่าเป็น “กำแพงแห่งศรัทธา” อันสร้างจากแรงศรัทธาที่พวกเขามีต่อผู้ใหญ่อีกท่านหนึ่งนั่นเอง

ปัจจุบันนี้ กองทุนฯ ได้มีการหารือกับ รศ.นพ. พุฒิศักดิ์ พุทธวิบูลย์ คณบดีและผู้อำนวยการโรงพยาบาลของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อสานต่อโครงการนี้เพื่อขยายกิจกรรมนี้สู่ชายแดนภาคใต้ในอนาคตอันใกล้

“ป่า” พุฒสร้างศิลปะไร้พรมแดน โดย อาจารย์นภดล โชติศิริ กรรมการกองทุนฯ

ถ้าจะพูดกันไปแล้ว “ป่า” (พลเอก เปรม ติณสูลานนท์) ได้ให้การสนับสนุนกิจกรรมด้านการศิลปะมากมายอย่างที่พวกเราอาจคิดไม่ถึง เพราะนอกเหนือจากการเป็นประธานประมุขผลงานศิลปะเพื่อหาทุนทุกปี ต่อเนื่องกันเกือบ ๒๐ ปี ที่กิจกรรมนี้ได้กลายมาเป็นแบบอย่างการประมูลของวงการศิลปะไปแล้ว ที่ได้จัดควบคู่กับการมอบทุนให้กับนิสิต นักศึกษา จนเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ “ป่า” ได้สร้างไว้ให้กับแผ่นดิน

Art Camp

ซึ่งนอกเหนือจากกิจกรรมดังกล่าว การเคลื่อนไหวของวงการศิลปะในแต่ละปี “ป่า” ยังได้ให้การสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมศิลปะในระดับต่างๆ ในรูปแบบต่างๆ ผ่านองค์กรที่มีชื่อว่า “กองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” (กองทุนฯ)

พวกเราในฐานะคนของกองทุนฯ เลยอยากขอโอกาสได้เล่าถึงสิ่งเหล่านี้ ที่แม้ว่าจะไม่สำคัญ แต่ “ป่า” ก็ได้ให้การสนับสนุนมาโดยตลอด ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม

กิจกรรมศิลปะประการหนึ่งที่พวกเราขอหยิบยกมาเล่าถึงในครั้งนี้ก็คือกิจกรรม “Art Camp” (หรือโครงการศิลปะสัญจร) ที่ได้มีการจัดต่อเนื่องกันมาทุกปี ควบคู่กับกิจกรรมหลักคือ การประมูลและมอบทุน แม้ว่ากิจกรรมนี้จะเกิดที่หลังราว ๒-๓ ปี

กิจกรรมนี้เกิดขึ้น เนื่องจากคณะกรรมการกองทุนฯ เห็นว่าการที่ “ป่า” ได้มอบทุนให้กับนิสิต นักศึกษาแต่ละปี ที่มีจำนวนมากขึ้นทุกปี ซึ่งทุกคนที่

ได้รับทุนต่างๆ ก็เป็นนิสิต นักศึกษาเกรดเอทั้งสิ้น จากสถาบันศิลปะชั้นเยี่ยม

การมารับทุนรับเงินจาก “ป่า” แล้วก็ลากันไป ดูจะห้วนๆ ขาดการปฏิสัมพันธ์ ขาดสายใย จนทำให้คณะกรรมการกองทุนฯ ต้องนำมาคิดว่าควรจะทำอะไรเพิ่มเติมให้เกิดประโยชน์ อ.วีระเดช พนมวัน ณ อยุธยา ที่เป็นคณะกรรมการท่านหนึ่งก็ได้คิด ได้ออเดียวว่า ควรจัด “Art Camp” เพื่อให้โอกาสนิสิต นักศึกษาที่เคยได้รับทุนได้มีโอกาสสร้างผลงานร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างรุ่นที่รุ่นน้อง ระหว่างศิลปินอาวุโส และศิลปินแห่งชาติ เพื่อพัฒนาโลกทัศน์ และทักษะฝีมือให้ดีขึ้น

รัฐบุรุษ

โดยการเข้าร่วม “ค่ายศิลปะ” แต่ละครั้งแต่ละพื้นที่ นิสิต-นักศึกษา จะมีโอกาสพบปะกับผู้หลักผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะผู้ว่าราชการจังหวัด ทหารตำรวจ ครูอาจารย์ นักธุรกิจชั้นนำ และศิลปินท้องถิ่น เช่น การไป “สงขลา” บ้านเกิด “ป่า” ก็มีศิลปินในท้องถิ่น “สงขลา” และศิลปินจังหวัดใกล้เคียงเช่น “ตรัง” และ “สุราษฎร์ธานี” มาร่วม

ผลงานที่สร้างสรรค์ร่วมกันก็ถือเป็นประเพณีที่จะมีการจัดแสดงเพื่อให้ประชาชน นักสะสม และผู้ชื่นชอบศิลปะได้ชื่นชมอย่างเช่นที่ “สงขลา” ก็มีการจัดแสดงผลงาน ณ หอศิลป์ Art Mill

ในวันเดียวกันกับการจัดแสดงผลงานในช่วงเช้าของวันเดียวกันนี้ คณะกรรมการกองทุนฯ ก็ได้เชิญโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนศิลปะทั้งนักเรียนและครูผู้สอนศิลปะราว ๑๐ โรงเรียน นักเรียนราว

๑๐๐ - ๑๕๐ คน เข้าแข่งขันประกวดวาดภาพ

ด้านการจัดการนั้น กองทุนฯ ได้เตรียมสี และ สมุดวาดเขียนให้กับนักเรียนทุกคน เพื่อใช้ในการ แข่งขัน ขณะเดียวกันก็มอบบางส่วนให้กับโรงเรียน ที่นำเด็กเข้าร่วมประกวดเป็นกิจกรรมเพื่อสังคม

ขณะที่การประกวดของนักเรียนที่เข้าร่วมนั้น ก็จะมีการมอบรางวัลให้กับผู้ชนะ โดยศิลปินแห่งชาติ และคณะกรรมการกองทุนฯ ในพิธีเปิดนิทรรศการ เล็กๆ เพื่อสร้างแรงจูงใจ และยกระดับการเรียน ศิลปะอีกช่องทางหนึ่ง

สร้างประโยชน์

การจัด Art Camp บางครั้ง ยังมีการเสริม กิจกรรมเพิ่มจากกิจกรรมข้างต้น เพื่อให้มีกิจกรรม ที่สร้างประโยชน์กับชุมชนด้วย เช่น ในปี ๒๕๕๗ โดยการจัดแสดง และจำหน่ายผลงาน เพื่อหารายได้ ให้กับท้องถิ่น นำเงินไปปรับปรุงสาธารณูปโภคทอส่ง น้ำประปาหมู่บ้าน ที่ “แหลมนาว จังหวัดระนอง”

การเข้าร่วมกับท้องถิ่นของกิจกรรม Art Camp ก็กับการไปช่วยเหลือท้องถิ่นนั้นเป็นของคู่กัน บางครั้งเราก็เห็นโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมกับท้องถิ่น ในกิจกรรมที่แตกต่างกันไป เช่น การไปจัด Art Camp ที่ “อุบล” ในปี ๒๕๕๘ พวกเรามีโอกาสสร้างผลงาน ที่ “แก่งตะนะ” และ “เสาเฉลียง” เพื่อจัดแสดง และมอบรางวัลให้กับเด็กนักเรียน ที่วิทยาลัย อาชีวศึกษาอุบลราชธานี ในวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ โดยก่อนหน้านั้นเพียง ๒ วัน พวกเราราว ๕๐-๖๐ คน ได้มีโอกาสไปที่โรงเรียนตำรวจตระเวน ชายแดน “ปากลา” ถิ่นที่ทุรกันดารติดริมแม่น้ำโขง เด็กนักเรียนยากจนบางคนไม่มีแม้แต่รองเท้าใส่ มาโรงเรียน โรงเรียนต้องอาศัยตำรวจตระเวน

ชายแดน เป็นผู้ให้การคุ้มครองความปลอดภัย เป็น ครู เป็นผู้ปกครอง และเป็นผู้ให้ความอุปการคุณ ด้วย สรุปลงได้ว่าเป็นทุกอย่าง

การที่พวกเราได้ยกขบวนกันไปเป็นจำนวน ไม่น้อยก็เพื่อไปทำงานที่นั่น ที่ต้องอาศัยนอนกันที่ โรงเรียน อาหารก็ต้องว่าจ้างคนท้องถิ่นทำให้แล้วก็ กินร่วมกับนักเรียน ตำรวจทั้งหมด การทำงานก็ยัง เพิ่มรายการสอนการวาดรูปให้เด็กนักเรียน วันนั้น พวกเราเลยกลายเป็นครูวาดเขียน และพี่เลี้ยงเด็ก เช่นเดียวกับตำรวจตระเวนชายแดน

ทุนไร้พรมแดน

ถึงตรงนี้ ผมขอติงกลับมาสู่การให้ทุนอีกสักนิด เพื่อไม่ให้หลงไปจากหัวข้อ เพื่อให้เห็นว่าเงินทุนของ “ป่า” นั้นไร้พรมแดน เนื่องจากการให้ทุนที่ผ่านมา ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะนิสิต นักศึกษา ที่เรียนศิลปะที่ ร่างกายหรือสุขภาพปกติ

มีอยู่หลายปี ที่ “ป่า” ได้มอบทุนให้กับ นิสิต- นักศึกษา ที่สภาพร่างกายไม่สมบูรณ์ เช่นในปี ๒๕๕๖ “เมธาวี ศรีเจริญจิระ” จาก “วิทยาลัยราชสุดา” มหาวิทยาลัยมหิดล ที่หุพิการไม่ได้ยิน การมารับทุน เช่นเดียวกับคนปกติ แม้จะต้องนำครูเป็นล่ามภาษามือ ร่วมมาด้วย ก็ได้รับความเมตตาเป็นอย่างดีจาก “ป่า”

โดยในอีก ๓ ปีต่อมา ปี ๒๕๕๙ “ชยพล พัทธคุญญา” จาก มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ที่มีความพิการรุนแรงกว่า เพราะพิการทั้งการได้ยิน และแขนข้างหนึ่งไม่สมบูรณ์ ก็ได้รับเลือกให้ทุน ระดับปริญญาตรีจาก “ป่า” พร้อมๆ กับเพื่อนที่ได้รับ ทุนในปีนั้น ด้วยการพบปะอาจารย์ล่ามภาษามือ ร่วมเดินทางมาด้วย ซึ่งหลังจากทั้งคู่ได้ทุนแล้วก็ได้รับเชิญร่วมกิจกรรม Art Camp เหมือนๆ กับนิสิต-

นักศึกษาอื่นๆด้วย ซึ่ง “ชยพล” ได้มีโอกาสร่วมกิจกรรม Art Camp ในปี ๒๕๖๐ ร่วมกับเพื่อนๆ พี่ๆ และศิลปินอาวุโสอื่นๆ ที่เมืองน่าน

การให้ทุนนั้นก็ได้จำกัดเพียงนิสิต นักศึกษาไทยที่ถือสัญชาติไทยแต่อย่างใด เนื่องจากในมหาวิทยาลัยนั้น ได้มีการรับนักศึกษาต่างชาติในประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาเรียนด้วย เช่นที่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ก็รับนักศึกษาจากประเทศเวียดนามเข้ามาเรียนด้านศิลปะ

ในปี ๒๕๕๖ “ป่า” ก็ได้มอบทุนให้กับนักศึกษาต่างชาติคนแรกในระดับปริญญาโท ให้แก่ “เวียง” (ชื่อเล่น) หรือชื่อจริงว่า “Van Le Nguyen Lam” เนื่องจากเธอมีผลการเรียนดี ความประพฤติดี โดยเมื่อ “เวียง” มารับทุนในปีนั้น “เวียง” ไม่ต้องอาศัยล่ามเลย เนื่องจาก “เวียง” พูดไทยได้ดีพอสมควร

ศิลปะไร้พรมแดน

นอกจากมีการให้ทุนกับนิสิต-นักศึกษาเพื่อนบ้านแล้ว บ่อยครั้งผลงานที่ได้จาก Art Camp ก็มอบให้โรงพยาบาลในประเทศ และประเทศเพื่อนบ้านที่ขาดแคลนงบประมาณ เช่น ในกรณีที่ดีตรองคนบตี อ.ศักชัย อุทธิโท ได้ขอผลงานจำนวน ๕๐ ผลงาน จากกองทุนฯ เพื่อนำไปจัดแสดง และจำหน่ายที่นครเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว

การจัดจำหน่ายครั้งนั้น พวกเราได้ข่าวว่าได้รับการสนับสนุนจากสถานทูตต่างชาติในประเทศลาวเป็นอย่างดี ช่วยกันซื้อผลงานกันอย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถจำหน่ายหมดภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว ทำให้โรงพยาบาลมีงบประมาณ เพื่อบริการ

คนไข้ได้เพิ่มขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้แต่แรก

การมีส่วนร่วมจากกลุ่มประเทศอาเซียนกับกิจกรรมของกองทุนฯ เริ่มมากขึ้นอย่างเป็นทางการให้ทุนนักศึกษาเวียดนาม การมอบผลงานให้โรงพยาบาลในลาวเพื่อนำไปจำหน่ายหาทุนเข้าโรงพยาบาลแล้ว ขณะเดียวกันทางด้านประเทศเมียนมาร์หรือประเทศพม่า ก็ปรากฏการณ์ด้านดีที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนได้เกิดขึ้น นั่นก็คือคือ การที่ พล.อ. มิน อ่อง หล่าย นายทหารระดับสูงของประเทศเพื่อนบ้าน บุตรบุญธรรมของ “ป่า” ได้สร้างสรรค์ภาพเหมือนของ “ป่า” ด้วยเทคนิคสื่อผสมของพลอยสีเม็ดเล็กจัดเรียงกันอย่างงดงาม นำมามอบให้ “ป่า” แล้วท่านก็มอบให้กองทุนฯ เพื่อนำขึ้นประมูลเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ด้วยราคา ๓ ล้านบาท

การก้าวเดินแบบค่อยเป็นค่อยไป ตามแนวทาง “ป่า” เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน นั้น เริ่มผลิดอกออกผล ไม่เพียงในประเทศ แต่ได้ขยายวงสู่ประเทศเพื่อนบ้านอย่างเงิบๆ ทั้งด้านการที่กองทุนฯ ได้ทำประโยชน์ และให้การสนับสนุนตอบแทนสังคม นับเป็นการเริ่มต้นและการเคลื่อนไหวที่เป็นประโยชน์กับประเทศในอาเซียน

การจุดประกายจากจุดเล็กๆ ไปหาใหญ่ จากปริมาณ เริ่มกลายเป็นคุณภาพที่แผ่กว้างออกไป “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ได้สร้างประโยชน์และรับประโยชน์ข้ามพรมแดนแห่งมิตรภาพ ที่เป็นไปตามคำกล่าวของ “ป่า” ที่ว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” กำลังขยายวงกว้างขึ้น ทำประโยชน์ได้มากขึ้น เพื่อสร้างพรมแดนแห่งมิตรภาพในอาเซียน

งานสุดท้ายของความภาคภูมิใจ

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพโรจน์ วัฒนบอ

“เป็นความทรงจำ เป็นความภาคภูมิใจ และเป็นความยินดี ที่ได้มีโอกาสทำงานให้ป่า”

นี่เป็นความในใจของศิลปินแห่งชาติ และอาจารย์ผู้ใหญ่จาก “เพาะช่าง” ที่กระซิบบอกหลังจากเสร็จงาน ส่งมอบงานเป็นที่เรียบร้อย ศิลปินผู้ใหญ่อีก ๒ ท่านนี้ ท่านแรก คือ “อาจารย์นนท์” คนในวงการเรียกขานชื่อของท่าน ชื่อจริงของท่านก็คือ “ศาสตรเมธี นนทิวรรณ จันทนะพะลิน” ศิลปินแห่งชาติ อดีตประธานคณะกรรมการกองทุนฯ

ส่วนท่านที่ ๒ ที่มีชื่อเรียกขานกันในวงการศิลปะว่า “อาจารย์ซซ” หรือ อ.อุตสาห ไวศรีแสง แห่งสำนักศิลปะ “เพาะช่าง” ท่านยังเป็นคณะกรรมการกองทุนท่านหนึ่งด้วย

งานชิ้นนี้ก็คือการปรับปรุงแบบ “เครื่องหมายตำแหน่งประธานองคมนตรี”

งานนี้เริ่มขึ้นโดยเจ้าหน้าที่ทำเนียบองคมนตรี ได้ติดต่อประสานงานมาที่กองทุนฯ เพื่อขอให้ช่วยปรับปรุงแบบ “เครื่องหมายตำแหน่งประธานองคมนตรี” โดยได้มอบสำเนาแบบที่มีทั้งแบบขนาดใหญ่ ที่เห็นชัด และแบบขนาดเล็กที่ย่อแล้วอยู่ในหน้าเดียวกันมาจำนวน ๑ ชุด

เมื่อกองทุนฯ ได้รับแบบมาแล้ว “อาจารย์นนท์” ที่ขณะนั้นท่านกำลังป่วยเนื่องจากแขนซ้ายหัก อยู่ระหว่างการรักษา ต้องมีผ้าคล้องคอ เพื่อพยุงแขนอยู่ตลอดเวลา แต่ท่านก็รับงานด้วยความตั้งใจและเต็มใจ

ที่จริงแล้ว งานนี้ “ป่า” จะมอบให้คนที่เก่งมีชื่อเสียงในประเทศนี้ คนใดทำได้ก็ได้ ทุกคนยินดีทำให้ทั้งนั้น แต่ท่านก็เลือกส่งมาให้กองทุนฯ เพื่อให้ถึงมืออาจารย์นนท์ ซึ่งก็ทำให้ทุกคนในกองทุนฯ แปลกใจและดีใจกันทั่วหน้าว่า “ป่า” มอบงานสำคัญนี้ให้พวกเราทำ

ซึ่งเมื่อรับงาน ท่านอาจารย์ก็ได้ปรึกษากับ อาจารย์ซซ ที่มีฝีมือขั้นแนวหน้าด้านการร่างแบบที่เป็นแนวศิลปะไทย เพื่อยกร่างแบบ “เครื่องหมายตำแหน่งประธานองคมนตรี” ขึ้นมาใหม่เพื่อร่วมกันพิจารณาปรับปรุงในขั้นสุดท้าย

โดยเมื่อเจ้าหน้าที่ได้ส่งแบบมาให้ได้ระบุว่า ต้องการปรับปรุงแบบ “เครื่องหมายตำแหน่งประธานองคมนตรี” ที่ในเวลานั้นมีแฉกล้อมรอบอยู่จำนวนแฉกทั้งสิ้น ๙ แฉก ให้เพิ่มเป็นจำนวน ๑๐ แฉก

ซึ่งพวกเราได้รับคำอธิบายในภายหลังว่าจำนวนแฉก ๙ แฉก นั้น แทนองค์พระมหากษัตริย์ในรัชกาลที่ครองราชย์อยู่ในเวลานั้นๆ

เมื่อพวกเราได้รับแบบเพื่อมาปรับปรุงนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ได้เสด็จสวรรคตไปนานพอสมควรแล้ว และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระองค์ปัจจุบันได้เสด็จขึ้นครองราชย์แล้ว จึงควรมีการเปลี่ยนแปลงแบบให้สอดคล้องกับยุคสมัย

การปรับปรุงแบบนี้ถือว่าเป็นเรื่องน่าตื่นเต้นเร้าใจกับคนที่ได้รู้ได้เห็น ที่เสร็จภายในเวลา ๓ วันเท่านั้น และแบบที่อาจารย์ชัช ได้ปรับปรุง ถ้าคนทั่วไปที่ไม่มีความรู้ด้านศิลปะก็จะมองว่างดงามน่าตื่นตาตื่นใจ

แต่ขณะที่พวกเรากำลังมองดูแบบที่ปรับปรุงด้วยความลุ่มหลงในความงดงาม และอาจารย์นนท์ที่อยู่ในนั้นด้วย โดยปกติท่านจะเป็นคนใจดี ใจเย็น อะลุ่มอล่วย นิ่มนวล มีแต่ให้กำลังใจผู้ร่วมงาน

และท่ามกลางความเงียบกับการชื่นชมผลงานชิ้นใหม่ ก็มีเสียงของอาจารย์นนท์พูดในแบบแผ่วเบาทำลายความเงียบขึ้นว่า “ครุฑที่อยู่ตรงกลางเครื่องหมาย ต้องมีกล้ามเนื้อ ให้เห็นถึงพลัง และมือของครุฑ ทั้ง ๒ ข้างที่กางออก ไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่แต่ในวงกลมทำให้ยึดอัด ควรกางออกให้พ้นวงกลมก็ได้ เพื่อให้เห็นลีลาของมือที่เป็นอิสระ”

ความเห็นของท่านอาจารย์ดังกล่าวทำให้ทุกคนในห้องเงียบกริบ และเหมือนหยุดหายใจชั่วขณะ และหันมาพิจารณาแบบร่างอย่างละเอียด ขณะที่ท่านอาจารย์นนท์ท่านไม่เพียงแต่จะวิจารณ์ถึงแบบร่างเท่านั้น ท่านยังได้ลงมือร่างครุฑขึ้นมาใหม่ที่มียุติสัมพันธ์ เห็นถึงความทรงพลัง และมือทั้ง ๒ ที่มีลีลาพลิ้วไหวเกินขอบวงกลมอย่างอิสระ ซึ่งทำให้ต้นแบบดังกล่าวมีชีวิตชีวา มีพลังขึ้นทันที

ทำให้แบบร่างดังกล่าวเกิดความสมบูรณ์ขึ้น เป็นที่พอใจของทุกคนในห้อง

และเป็นงานสุดท้ายของความภาคภูมิใจที่ได้มีโอกาสรับใช้ “ป่า”

คิดถึง “ป่า”

อาจารย์ นรากร สัทธิภค กรรมการกองทุนฯ

แว่วเสียงเพลงตามสายลมที่แผ่วเบา.. “เมื่อตะวันลับลา ฟ้าก็หมองหม่น” เราก็ต้อง
ปิดวิทยุ

เศร้า...เหงา เมื่อได้ยินเพลงนี้ในยามพลบค่ำ เมื่อคนที่เคารพรักนับถือยิ่งต้องจากไป
ทั้งหมดนี้คือความรู้สึกที่พวกเราสูญเสีย “ป่า” ไปอย่างไม่มีวันคืนกลับ เมื่อเดือน
พฤษภาคม ๒๕๖๒ จึงทำให้เกิดโครงการ “ดอกไม้จากใจ ไว้อาลัยป่า” ขึ้น ซึ่งเป็นการจัด
ประกวดผลงานศิลปะในหมู่นิสิต นักศึกษาที่เคยได้รับทุนจากมือ “ป่า” เพื่อเป็นการรำลึก
ถึงการจาก

การจัดประกวดครั้งนี้ มีระยะเวลาค่อนข้างจำกัดหรือสั้นมาก เริ่มกันในเดือน
กรกฎาคม และสิ้นสุดลงต้นเดือนสิงหาคม ๒๕๖๒ โดยสรุปมีเวลาเพียงเดือนเดียวให้การ
ทำงานและส่งงาน แต่ก็ยังมีศิลปินส่งผลงานเข้าร่วมประกวดประมาณ ๑๐๐ ผลงาน

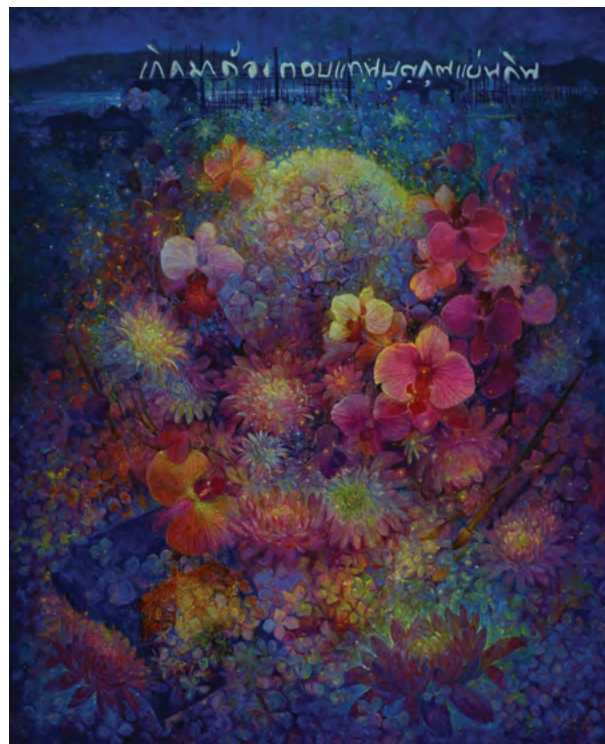
การตัดสินก็กระชับ โดยมี อาจารย์ปัญญา วิจินธนสาร ศิลปินแห่งชาติ และประธาน
กองทุนฯ เป็นประธานตัดสิน ที่เกิดขึ้นเมื่อต้นเดือนสิงหาคมภายหลังรับผลงานในทันที เพื่อให้
ให้ทันจัดงานนิทรรศการในวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๒ ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์
ถนนเจ้าฟ้า

การตัดสินครั้งนี้คณะกรรมการได้แบ่งรางวัลออกเป็นรางวัลที่ ๑ จำนวน ๑ รางวัล
ผู้ชนะเป็นผลงานของ นายชัยณรงค์ วิรุฬพัฒน์ ชื่อ “สัญญาแห่งความดิ่งามนามป่าเปรม”
ผู้ย้าให้รู้และสำนึกว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ผลงานมีความงดงามด้วย
เทคนิคสีน้ำบนกระดาษ ขนาด ๖๐ x ๘๐ ซม.

รางวัลที่ ๒ มี ๓ รางวัล ประกอบด้วยผลงานของ “สิริรัตน์ญา น้อยวิชัย” จาก
ผลงานชื่อ “ดอกไม้จากใจ อาลัยป่า” สร้างสรรค์ด้วยเทคนิคสีน้ำมันได้อย่างงดงาม ขนาด
๑๐๐ x ๑๒๐ ซม.

“สิริรัตน์ญา” บอกเล่าถึงดอกไม้ในผลงานว่า “ดอกไม้คือสัญลักษณ์แทนความดิ่งาม
ดอกกล้วยไม้หมายถึงการระลึกถึง ดอกเบญจมาศหมายถึงการแสดงความรัก และดอก
ไฮเดรนเยีย หมายถึงการขอบคุณศิลปิน การสร้างผลงาน เพื่อแสดงความเคารพรัก และ
สำนึกในพระคุณ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์”

น.ส.ภัณฑิรา ไชยแก้ว ได้รางวัลที่ ๒ เช่นกัน จากผลงาน “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณ
แผ่นดิน” สร้างด้วยเทคนิคสีผสม แกะ ฉลุกระดาษ และสีอะคริลิก ขนาด ๖๐ x ๘๐ ซม.

“ภิญทิรา” พูดถึงแนวคิดในการสร้างงานไว้ว่า “คำพูดที่ว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” เป็นคำที่คอยย้ำเตือนใจเสมอ หลังได้รับทุนช่วง ป.ตรี เป็นการได้รับโอกาสในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ที่มีความหมายมากและผลงานนี้ก็ได้อีกผลงานหนึ่งที่ได้ถ่ายทอดออกมาจากใจเพื่อไว้อาลัยป่าผู้มีพระคุณ”

ผลงานรางวัลที่ ๒ ขึ้นสุดท้ายเป็นของ นายจิตติพันธ์เพชร ธรรมพัฒนกุล ชื่อ “ดอกไม้แห่งความภักดี” เป็นเทคนิคสีน้ำมันบนผ้าลินิน ขนาด ๘๐ x ๖๐ ซม. สร้างด้วยแนวคิดที่ว่า “ด้วยดอกเบญจมาศ สีขาวดอกไม้ที่สูงศักดิ์ ทรงเกียรติ แสดงความซื่อสัตย์ภักดีต่อ “ท่าน” ที่มีบุญคุณกับลูกหลานชาวศิลปะและเป็นอีกแสงหนึ่งส่องประกาย...นำพาศิลปะของชาติไทยให้พัฒนาก้าวหน้าไม่เป็นรองชาติใด”

นอกจากนี้กองทุนฯ ยังได้มีการมอบรางวัลอันดับที่ ๓ ให้กับศิลปินอีก ๑๐ รางวัล โดยภาพรวมแล้วนับได้ว่าการจัดให้มีการประกวดผลงานในครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ อดิตนิสิต-นักศึกษาที่เคยได้รับทุนได้มีเวทีแสดงออกถึงความรู้สึกที่มีต่อ “ป่า” อ.ปัญญาได้บอกเล่าถึงที่มาของการประกวด

การตัดสินผลงานครั้งนี้ คณะกรรมการกองทุนฯ ยังได้คัดเลือกผลงาน ๓ ชิ้นที่มีคุณค่าสูงของศิลปินอาวุโส ที่เคยได้รับทุนจาก “ป่า” เช่นกัน เพื่อจัดแสดงในนิทรรศการครั้งนี้และจะนำขึ้นประมูลเพื่อหาทุนมอบให้กับนิสิต-นักศึกษาต่อไปในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ณ โรงแรมพูลแมน รางน้ำ กรุงเทพฯ

ผลงานแรกเป็นของ “จารุวัตร บุญแวดล้อม” เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบชื่อ “รอยยิ้ม” ขนาด ๖๐ x ๘๐ ซม. จากแนวคิดที่ได้พบ “ป่า” ในหลายโอกาส ได้เห็น “รอยยิ้ม” ที่มาพร้อมกับความเมตตา “รอยยิ้ม” แบบนี้จะเห็นทุกครั้งที่ท่านมามอบทุนให้กับเด็กๆ ที่ทำให้ทุกคนที่มาร่วมงานทั้งผู้ใหญ่หลายชนชั้นจนกระทั่งเด็กๆ มีความสุขไปด้วยกัน

ผลงานที่ ๒ เป็นของ “สิโรจน์ พวงบุษผา” เป็นเทคนิคจิตรกรรมลายทอง ชื่อ “ดอกไม้ในเงาจันทร์” ขนาดใหญ่ ๘๐ x ๑๐๐ ซม. จากแนวคิด “ข้าพเจ้าต้องการเสนอเรื่องราวในเชิงสัญลักษณ์ ดอกไม้ในเงาจันทร์ นัยยะของคุณงามความดี สะท้อนคุณค่าของมนุษย์ที่ฝากไว้กับผืนแผ่นดินไทย” ดังคำกล่าวที่ว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

ผลงานที่ ๓ ผลงานสุดท้ายเป็นของ “สุวรรณี สารคณา” ผลงานชื่อ “กลิ่นหอมจากสวนแก้ว” เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด ๘๐ x ๖๐ ซม. เธอส่งผลงาน “ดอกไม้งามอันเป็นมงคลมาเคารพ “ป่า” ด้วยคำบรรยายสั้นๆ “กลิ่นหอมจากสวนแก้ว” สวนดอกไม้มงคลประจำวันเกิด “ป่า” กลิ่นหอมของดอกไม้ก็คือความดีความงามที่ไม่จีจาง จะอยู่ในความทรงจำของนักศึกษาศิลปะและวงการศิลปะตลอดไป

ทั้งหมดนี้สร้างสรรค์ขึ้นเพราะ “คิดถึงป่า” ครับ

“ป่า” ริเริ่มตั้งกองทุนฯ เพื่อมอบทุนการศึกษาศิลปะ

ที่ผ่านมา “ป่า” ได้ริเริ่มก่อตั้งกองทุนส่งเสริมการศึกษาการสร้างสรรคศิลปะฯ ขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๓ เพื่อมอบทุนให้กับนิสิต นักศึกษาที่มีผลการเรียนดี ความประพฤติดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ในแต่ละปี เพื่อนำเงินนี้ไปทำ “ศิลปนิพนธ์” ของการศึกษาปีสุดท้าย เพื่อได้สำเร็จ การศึกษาอย่างสมบูรณ์ในระดับต่างๆ นับตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก โดยได้มีนิสิต นักศึกษาศิลปะในแต่ละปี รับทุนจากมือ “ป่า” ดังนี้

สำหรับที่ผ่านมา กองทุนฯ ได้มอบทุนไปแล้วเป็นจำนวน ดังนี้

ปีที่ ๑	พ.ศ.๒๕๔๔	มีการมอบทุนจำนวน	๕๐ ทุน
ปีที่ ๒	พ.ศ.๒๕๔๕	มีการมอบทุนจำนวน	๕๐ ทุน
ปีที่ ๓	พ.ศ.๒๕๔๖	มีการมอบทุนจำนวน	๕๐ ทุน
ปีที่ ๔	พ.ศ.๒๕๔๗	มีการมอบทุนจำนวน	๕๐ ทุน
ปีที่ ๕	พ.ศ.๒๕๔๘	มีการมอบทุนจำนวน	๕๓ ทุน
ปีที่ ๖	พ.ศ.๒๕๔๙	มีการมอบทุนจำนวน	๖๐ ทุน
ปีที่ ๗	พ.ศ.๒๕๕๐	มีการมอบทุนจำนวน	๘๐ ทุน
ปีที่ ๘	พ.ศ.๒๕๕๑	มีการมอบทุนจำนวน	๕๐ ทุน
ปีที่ ๙	พ.ศ.๒๕๕๒	มีการมอบทุนจำนวน	๕๒ ทุน
ปีที่ ๑๐	พ.ศ.๒๕๕๓	มีการมอบทุนจำนวน	๑๐๐ ทุน
ปีที่ ๑๑	พ.ศ.๒๕๕๔	มีการมอบทุนจำนวน	๘๔ ทุน
ปีที่ ๑๒	พ.ศ.๒๕๕๕	มีการมอบทุนจำนวน	๘๐ ทุน
ปีที่ ๑๓	พ.ศ.๒๕๕๖	มีการมอบทุนจำนวน	๙๘ ทุน
ปีที่ ๑๔	พ.ศ.๒๕๕๗	มีการมอบทุนจำนวน	๙๐ ทุน
ปีที่ ๑๕	พ.ศ.๒๕๕๘	มีการมอบทุนจำนวน	๙๘ ทุน
ปีที่ ๑๖	พ.ศ.๒๕๕๙	มีการมอบทุนจำนวน	๑๒๕ ทุน
ปีที่ ๑๗	พ.ศ.๒๕๖๐	มีการมอบทุนจำนวน	๑๑๗ ทุน
ปีที่ ๑๘	พ.ศ.๒๕๖๑	มีการมอบทุนจำนวน	๑๒๖ ทุน
ปีที่ ๑๙	พ.ศ.๒๕๖๒	มีการมอบทุนจำนวน	๑๒๓ ทุน

ทั้งหมด ๑,๕๓๖ ทุน

“ขอตีความในคุณงามความดี”

จาก คุณไพฑูรย์ วิจารณ์โกคา

ที่ปรึกษา กองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ

“มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์”

การจากไปของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี และรัฐบุรุษ นับเป็นการสูญเสียบุคคลที่มีคุณค่าของวงการศิลปะของประเทศเป็นอย่างมาก และขอบอกว่า ถ้าไม่มี “ท่าน” ก็คงไม่มีกองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ เพราะท่านเป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งกองทุนฯ ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวงการการศึกษาศิลปะของประเทศ โดยได้ให้โอกาสแก่นิสิต นักศึกษาที่ยากจน เรียนดี มีความประพฤติดี มีโอกาสได้รับทุนเพื่อให้สำเร็จการศึกษาเป็นจำนวนมาก

ผมเป็นคนหนึ่งที่มีโอกาสร่วมคณะไปกับท่านอาจารย์ นนทิวรรณ จันทนะพะลิน (ที่จากพวกเราไปแล้วเช่นกัน) พร้อมคณาจารย์ และศิลปินอีกหลายท่าน เมื่อคราวที่ท่านได้เชิญพวกเราไปพบที่บ้านสี่เสา ท่านได้ปรารถนาว่าท่านได้มีโอกาสไปเปิดงานนิทรรศการงานศิลปะหลายครั้ง พบว่านิสิต นักศึกษาที่นำผลงานมาแสดงล้วนแต่มีฝีมือ ผลงานดีมีคุณภาพ แต่ส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องขาดแคลนทุนทรัพย์ ทำให้บางคนไม่สามารถจะจบการศึกษาได้

ดังนั้น ท่านจึงหารือพวกเราในการที่จะช่วยหาทุนการศึกษาให้แก่ นักศึกษาด้านศิลปะที่มีคุณสมบัติเรียนดี ความประพฤติดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ โดยท่านได้บอกให้พวกเราทราบว่า ท่านมีผลงานศิลปะสะสมไว้ประมาณ ๑๐ ผลงาน จึงอยากให้เราไปทำประโยชน์ เพื่อให้เป็นทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาที่ขาดแคลนที่เปรียบเสมือนเป็นลูกหลานท่าน

เมื่อพวกเราได้ทราบถึงความทุกข์ใจของท่าน จึงได้นำไปหารือกันกับศิลปินผู้ใหญ่ เช่น อาจารย์สวัสดิ์ ตันติสุข อาจารย์ประหยัด พงษ์ดำ และศิลปินอาวุโสอีกหลายท่าน ในแนวทางที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวให้กับวงการศึกษาศิลปะ ซึ่งได้แนวทางข้อเสนอแนะว่าควรจัดให้มีการประมูล โดยศิลปินอาวุโสเหล่านี้จะช่วยสนับสนุน และมอบผลงานให้ และเสนอให้ขอผลงานชิ้นแนวหน้า เช่น อาจารย์ถวัลย์ ดัชนี อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ เป็นต้น ปรากฏผลว่ามีศิลปินเข้ามาร่วมสมทบมากมาย และผลงานมีมากพอที่จะจัดประมูลได้ พวกเราได้นำแนวทางดังกล่าวไปกราบเรียนกับท่าน และขอให้ท่านได้กรุณาเป็นประธานการประมูล ซึ่งท่านได้รับปากให้พวกเราทันที การประมูลหาทุนได้เริ่มขึ้นเมื่อปลายปี ๒๕๔๓ และปี ๒๕๔๔ ได้มอบทุนการศึกษาให้กับนิสิต นักศึกษา รวมจำนวน ๕๐ ทุน

ซึ่งเดิมพวกเราตั้งใจว่าจะจัดหาทุนเพียงครั้งเดียว แต่เนื่องจากการประมูลนั้นได้ประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง และท่านได้มีความประสงค์ให้มีการจัดประมูลหาทุนอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้พวกเราได้ดำเนินการต่อไปเป็นระยะเวลาเกือบ ๒๐ ปี เงินทุนที่ได้ประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท มอบเป็นทุนการศึกษาให้แก่ นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์เกือบ ๒,๐๐๐ คน

ดังนั้น ในการจากไปของท่าน พวกเราถือเป็นการสูญเสียผู้ที่มีพระคุณที่ทำคุณประโยชน์ในวงการศึกษาด้านศิลปะเป็นอย่างมาก พวกเราจะขอตีความในคุณงามความดีของท่านไว้ในจิตใจ แม้ท่านจะจากพวกเราไปแล้วโดยคำสอนของท่านที่ว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” จะจารึกไว้ในใจพวกเราทุกคน เราจะนำมาสืบสานต่อไปโดยมิใช่แค่นามธรรม แต่ต้องเป็นรูปธรรมอย่างที่เห็นและจับต้องได้จริง

คำของ “ปา”

จาก คุณเยาวณี นิรันดร

กรรมการกองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ

“มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์”

ใจหาย แม้ว่าจะเตรียมใจไว้แล้ว กับการทำงานของพวกเราที่จะไม่มี “ปา” คอยอยู่ให้กำลังใจ พวกเราพร้อมและเต็มใจที่จะก้าวเดินต่อไป เพื่อช่วยสานต่อ งานที่ “ปา” ได้ริเริ่ม คือการหาทุนส่งเสริมการศึกษา เพื่อการสร้างสรรค์ศิลปะ โดยเตรียมงานกันมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ และได้นำมาประมูลเป็นครั้งแรกในปี ๒๕๔๓ เพื่อหาทุนมอบให้กับนิสิต-นักศึกษาที่มีผลการเรียนดี ประพฤติดี แต่ขาดแคลนด้านการเงิน

หลังการประมูลในทุกปี พวกเราจำได้ว่าจะร่วมกันเดินไปส่ง “ปา” ที่รถ ท่านก็จะให้กำลังใจเสมอ พร้อมกับบอกเป้ารายได้ในปีต่อไปให้พวกเราตกใจทุกปี และท่านก็หัวเราะอย่างใจดี เมื่อเห็นหน้าพวกเราเริ่มซีดเพราะตัวเลขที่ท่านให้มาสูงมาก

แต่แท้ที่จริงแล้ว นั่นเป็นการให้พลังพวกเราช่วยกันทำงานให้ดีขึ้นทุกปี และคำพูดของ “ปา” ที่พูดกับเรานั้นค่อนข้างศักดิ์สิทธิ์อย่างเหลือเชื่อ เนื่องจากตัวเลขที่ “ปา” พูดหยอกล้อเรานั้นจะเป็นจริงเสมอ หรือมากกว่าเป้าที่ “ปา” พูดไว้ใน การประมูลในปีต่อมา

วันนี้ไม่มี “ปา” แล้ว

ไม่มีภาพเก่าๆ ที่เราเคยชินมานานนับสิบปี รอยยิ้มที่ส่งให้ในขณะดำเนินการประมูล

เสียงกระซิบยอดประมูลที่เป็นกำลังใจให้กับเราทุกปี

คงเหลือไว้เพียงภาระหน้าที่ที่ “ปา” บอกพวกเราเสมอๆ ให้ช่วยกัน ช่วยเด็กเรียนศิลปะที่ด้อยโอกาส ขาดแคลนทุนทรัพย์ ให้มีโอกาสเล่าเรียนจนจบการศึกษา ออกมาช่วยกันสร้างชาติให้เจริญรุ่งเรือง เพื่อตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ความเป็นมาของมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

ความเป็นมาของมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นั้น ได้เริ่มจาก “คณะเพื่อน ๑๑” ได้มีการสนทนาปรารภถึงเรื่องเอกลักษณ์ของชาติในด้านวัฒนธรรมแห่งคุณงามความดี ที่คนไทยตั้งแต่โบราณยึดถือปฏิบัติเป็นค่านิยมในสังคมอย่างหนึ่ง โดยยกย่องเคารพนับถือบุคคลผู้ประกอบคุณงามความดี ที่ประพฤติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ และจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มาเป็นเวลายาวนาน

แต่ปัจจุบัน วัฒนธรรมอันสูงส่งนี้เริ่มจะเจือจางลง ผู้ประกอบคุณงามความดีต่อประเทศชาติ และประชาชนส่วนรวมมักจะถูกกละเลย มีใครมีการยกย่องเชิดชูให้เกิดเกียรติยศปรากฏแก่สาธารณชนทั่วไป ฉะนั้น เพื่อส่งเสริมคนดีและดำรงวัฒนธรรมนี้ไว้ จึงสมควรที่จะหาทางส่งเสริมด้วยการยกย่องให้กำลังใจแก่ผู้ประกอบคุณงามความดีเหล่านั้นให้เป็นบุคคลตัวอย่าง ที่สาธารณชนทั้งหลายควรทราบ และพึงยึดถือเป็นเยี่ยงอย่าง ซึ่งเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้สังคมไทยมีค่านิยม ในการกระทำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมมากยิ่งขึ้น และจะได้นำความสงบสุขมาสู่สังคมไทย และประเทศชาติสืบต่อไป

จากเหตุดังกล่าว **เรืออากาศโทศลี มหาสันทนะ** ซึ่งเป็นสมาชิกผู้หนึ่งในคณะเพื่อน ๑๑ ได้เสนอความเห็น ว่า ฯพณฯ รัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้ประกอบคุณงามความดีต่อประเทศชาติด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ และจงรักภักดีตลอดมา สมควรที่จะยกย่องให้เป็นบุคคลตัวอย่างได้ เพื่อเป็นเกียรติแก่ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ซึ่งเป็นประธานกลุ่ม คณะเพื่อน ๑๑ จึงควรจะได้ริเริ่มจัดตั้งมูลนิธิขึ้น โดยขออนุญาตใช้นามของ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นชื่อมูลนิธิ ซึ่งได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมคุณธรรมในด้าน ความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ และจงรักภักดี โดยพิจารณาเลือกเฟ้นบุคคลที่มีคุณสมบัติและผลการปฏิบัติงานเข้าเกณฑ์ตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ เป็นบุคคลตัวอย่างเพื่อรับ “รางวัล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” ซึ่งข้อเสนอนี้บรรดาสมาชิกคณะเพื่อน ๑๑ ล้วนมีความเห็นชอบและสนับสนุน จากข้อเสนอดังกล่าว คณะเพื่อน ๑๑ จึงได้กราบเรียน ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เพื่อพิจารณาและได้กราบเรียนเชิญท่าน เป็นประธานกิตติมศักดิ์ของมูลนิธิ ซึ่ง ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้กรุณาเห็นชอบและอนุญาตให้ดำเนินการได้

“มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” จึงได้ริเริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นวันครบรอบวันเกิดของ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของมูลนิธิไว้ดังนี้

๑. ส่งเสริมความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และจงรักภักดีของคนในชาติ
๒. ส่งเสริม สนับสนุน ปลูกฝังค่านิยม และเผยแพร่วัฒนธรรมไปสู่ประชาชน ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
๓. ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และกิจกรรม เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
๔. ส่งเสริมกิจกรรมด้านสาธารณสุข และการกีฬา
๕. ส่งเสริมการบรรเทาทุกข์ สงเคราะห์ชุมชน และสาธารณประโยชน์อื่นๆ

๖. ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของทางราชการและเอกชน หรือองค์กรอื่น ที่มีวัตถุประสงค์คล้ายคลึงกัน เพื่อสาธารณประโยชน์

๗. ไม่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการเมืองแต่ประการใด

โดยมอบหมายให้ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ประสพ รัตนากร เลขาธิการมูลนิธิส่งเสริมวัฒนธรรมไทย ซึ่ง พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นประธาน เป็นผู้ดำเนินการขอเปลี่ยนแปลงตราสารและเปลี่ยนชื่อมูลนิธิ จาก “มูลนิธิส่งเสริมวัฒนธรรมไทย” เป็น “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” ตั้งแต่วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๖ และได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการขึ้นมาชุดหนึ่ง โดยมี เรืออากาศโท ศุภี มหาสันทนะ เป็นประธาน ต่อมา ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ประสพ รัตนากร ได้รับเลือกให้เป็นประธาน คณะกรรมการอำนวยการมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๖ โดยมีกรรมการอำนวยการผู้ทรงคุณวุฒิจากวงการต่างๆ รวม ๒๓ ท่าน มีสำนักงานที่บ้านรับรองสี่เสาเทเวศร์ เลขที่ ๒๗๙ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร และมีสำนักงานอำนวยการ ตั้งอยู่ที่ ศาลาพำนัก มูลนิธิวิจัยประสาทฯ เลขที่ ๓๑๒ ถนนราชวิถี พญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

เมื่อก่อตั้งมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ขึ้นแล้ว ได้มีการดำเนินงานด้านต่างๆ มาตามลำดับ โดยในปี พ.ศ.๒๕๓๖ ได้มีประกาศสรรหา “บุคคลตัวอย่าง ในความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และจงรักภักดีต่อแผ่นดิน” และพิจารณาคัดเลือกตัวบุคคล โดยคณะกรรมการสรรหาบุคคลตัวอย่างและคณะกรรมการอำนวยการ นำเสนอเพื่อรับความเห็นชอบจากประธานกิตติมศักดิ์ ผลปรากฏว่า “พลตรี เรวัต บุญทับ” ผู้บัญชาการกองพลทหารราบที่ ๓ กองทัพภาคที่ ๒ ได้รับการคัดเลือกให้เป็นบุคคลตัวอย่างเพื่อรับ “รางวัล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” ประจำปี พ.ศ.๒๕๓๖ เป็นคนแรกของมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ และได้รับพระบรมราชานุญาตให้เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ พระบรมราชินีนาถ เพื่อรับพระราชทานรางวัล ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ สำหรับรางวัลนั้น ประกอบด้วยโล่รางวัล เกียรติบัตร และเงินรางวัลจำนวนหนึ่งล้านบาท และได้มีการคัดเลือกบุคคลตัวอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ.๒๕๓๗ บุคคลตัวอย่าง คือ ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ บุคคลตัวอย่าง คือ พลตรี สนั่น มะเร็งสิทธิ์ ปี พ.ศ.๒๕๓๙ บุคคลตัวอย่าง คือ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ จรัส สุวรรณเวลา และ ในปี พ.ศ.๒๕๔๓ เป็นปีสุดท้ายที่ได้มีการคัดเลือก บุคคลตัวอย่าง คือ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นอกจากนั้น พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานกิตติมศักดิ์ มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้เชิญชวนผู้มีจิตศรัทธาร่วมกันบริจาคเงินสร้างหอสมุดแห่งชาติในภาคใต้ เช่นเดียวกับหอสมุดแห่งชาติรัชมังคลาภิเษกในภาคอื่นๆ ขึ้นที่จังหวัดสงขลา โดยขอพระราชทานนามว่า “หอสมุดแห่งชาติกาญจนาภิเษก สงขลา” ซึ่งมูลนิธิรัฐบุรุษ ได้มอบหมายให้กรมศิลปากรไปดำเนินการเพื่อน้อมเกล้าฯ ถวายเป็นพระราชกุศลเฉลิมพระเกียรติที่ทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี และได้วางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ.๒๕๓๘ โดยหอสมุดแห่งชาติกาญจนาภิเษกสงขลา ตั้งอยู่ในพื้นที่ติดต่อกับบ้านศรีทธา ไกล่สะพาน ติณสูลานนท์ อันเป็นหอสมุดที่ทันสมัย สามารถใช้ประชุมร่วมกับนานาชาติได้ด้วย

สำหรับกิจกรรมในเรื่องการสนับสนุนด้านการศึกษา นั้น พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธาน

กิตติมศักดิ์ มูลนิธิรัฐบุรุษ ได้ก่อตั้งมูลนิธิต่างๆ ที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการศึกษาไว้ตั้งแต่เมื่อยังรับราชการ และดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นจำนวนมากถึง ๒๓ มูลนิธิ กระจายอยู่ตามสถาบันการศึกษาในจังหวัดต่างๆ ทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ซึ่งมูลนิธิเหล่านี้ ได้ดำเนินการมอบทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนยากจนเป็นประจำทุกปีตลอดมาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้โดยมีผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินสมทบทุนเพิ่มขึ้นอยู่เสมอๆ ซึ่งทำให้จำนวนทุนการศึกษาที่จะมอบให้แก่นักเรียนยากจน มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทุกปี

ในวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๗ มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้ย้ายมาอยู่ ณ สถานที่ตั้งปัจจุบัน อาคารเลขที่ ๘๔ ถนนอุทองนอก แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร และในวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๙ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่ง ประธานคณะกรรมการอำนวยการ แทนศาสตราจารย์ นายแพทย์ ประสพ รัตนากร

โดย มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้มี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นประธานกรรมการกิตติมศักดิ์ และมีกรรมการมูลนิธิ ดังต่อไปนี้

๑. พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์	ประธานกรรมการอำนวยการ
๒. พลเรือเอก ประเจตน์ ศิริเดช	รองประธานกรรมการ
๓. นายอาชว์ เตาลานนท์	รองประธานกรรมการ
๔. พลเอก ศรุต นาควิชระ	กรรมการและประชาสัมพันธ์
๕. พลเรือเอก วิเชษฐุ การณยวนิช	กรรมการ
๖. พลอากาศเอก หม่อมราชวงศ์ ศิริพงษ์ ทองใหญ่	กรรมการ
๗. นายเจริญ สิริวัฒนภักดี	กรรมการ
๘. หม่อมหลวง ตริทศยุท เทวกุล	กรรมการ
๙. นายติลก มหาดำรงกุล	กรรมการ
๑๐. พลเอก เอกจิตต์ ติณสูลานนท์	กรรมการ
๑๑. นายชนะศักดิ์ ยูวบูรณ์	กรรมการ
๑๒. พลเอก สนั่น มะเร็งสิทธิ์	กรรมการ
๑๓. พลเอก ธวัช เกษร้อังกูร	กรรมการ
๑๔. นายสิทธิชัย โภไคยอุดม	กรรมการ
๑๕. พลเอก อภิชาติ เพ็ญกิตติ	กรรมการ
๑๖. พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา	กรรมการ
๑๗. นางกัลยาณี ลีอิสสระนุกุล	กรรมการ
๑๘. นางสินี เขียรประสิทธิ์	กรรมการ
๑๙. นายสุภกิต เจียรนวนนท์	กรรมการ
๒๐. นายวิชัย คณาธนะวนิชย์	กรรมการ
๒๑. นายอภิชาติ รมยะรูป	กรรมการและเหรัญญิก
๒๒. พลเอก พงษ์เทพ เทศประทีป	กรรมการและเลขาธิการ

รายนามคณะกรรมการดำเนินการจัดทำหนังสือที่ระลึกพิธีพระราชทานเพลิงศพ
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

๑. พลเอก พงษ์เทพ เทศประทีป เป็น ประธานคณะกรรมการดำเนินการ
(กรรมการและเลขาธิการมูลนิธิรัฐบุรุษ)
๒. อาจารย์ ปัญญา วิจินธนสาร เป็น รองประธานคณะกรรมการดำเนินการ
(ประธานกรรมการดำเนินงานกองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ มูลนิธิรัฐบุรุษ)
๓. พลตรี วิทยา ซัยสมพร เป็น รองประธานคณะกรรมการดำเนินการ
(เจ้ากรมดุริยางค์ทหารบก)
๔. นายอารี ติเรกกิจ เป็น กรรมการ
(หัวหน้าสำนักงานโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้”)
๕. นายไชยทวี อติแพทย์ เป็น กรรมการ
(รองหัวหน้าสำนักงานโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้”)
๖. ดร.พรพัฒน์ นิรัตน์ตระกูล เป็น กรรมการ
(รองหัวหน้าสำนักงานโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้”)
๗. ดร.กานต์ บุญศิริ เป็น กรรมการ
(รองคณบดี คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)
๘. ดร.หัสพร ทองแดง เป็น กรรมการ
(รองคณบดี คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)
๙. นางระวีพร ทรงพันธ์ุชสาร เป็น กรรมการ
(เจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ชำนาญงาน สังกัด โรงพยาบาลปทุมธานี)
๑๐. นายจารึก ไชยรักษ์ เป็น กรรมการ
(ผู้เชี่ยวชาญสำนักงานนโยบายยุทธศาสตร์และประเมินผล สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.))
๑๑. อาจารย์ อัมฤทธิ ชูสุวรรณ เป็น กรรมการ
(รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศิลปากร กรรมการกองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ มูลนิธิรัฐบุรุษ)
๑๒. อาจารย์ วีระเดช พนมวัน ณ อยุธยา เป็น กรรมการ
(กรรมการและเลขานุการกองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ มูลนิธิรัฐบุรุษ)
๑๓. อาจารย์ นภดล โชตะสิริ เป็น กรรมการ
(กรรมการกองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ มูลนิธิรัฐบุรุษ)

๑๔. นายไชยยันต์ เศรษฐไพศาล เป็น กรรมการ
(กรรมการกองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ มูลนิธิรัฐบุรุษ)
๑๕. พันเอก ธนฉัส ภูมิภูวนนท์ เป็น กรรมการ
(ประจํากรมสวัสดิการทหารบก)
๑๖. พันโท วิวัฒน์ คมศิลป์ เป็น กรรมการ
(รองหัวหน้ากองวิทยาการ กรมดุริยางค์ทหารบก)
๑๗. พันโท ธีญวพิสิทธิ์ จิราภฤติภาสกุล เป็น กรรมการ
(นายทหารยุทธการและการฝึก กรมดุริยางค์ทหารบก)
๑๘. พลเอก อภิชาติ นพเมือง เป็น กรรมการ
(กรรมการส่งเสริมกิจกรรมมูลนิธิรัฐบุรุษ)
๑๙. ดร.ชุมพล สุขเกษม เป็น กรรมการ
(กรรมการส่งเสริมกิจกรรมมูลนิธิรัฐบุรุษ)
๒๐. พลตำรวจโท อมรรักษ์ หุวะนันทน์ เป็น กรรมการ
(กรรมการส่งเสริมกิจกรรมมูลนิธิรัฐบุรุษ)
๒๑. พลโท ธีญญพรหม อัสวจินดา เป็น กรรมการ
(กรรมการส่งเสริมกิจกรรมมูลนิธิรัฐบุรุษ)
๒๒. พลเรือโท วิทวัส สาศรสินธุ์ เป็น กรรมการ
(กรรมการส่งเสริมกิจกรรมมูลนิธิรัฐบุรุษ)
๒๓. พลตรี ทวีกิจ วัฒนนะ เป็น กรรมการ
(กรรมการส่งเสริมกิจกรรมมูลนิธิรัฐบุรุษ)
๒๔. พลตรี บัณฑิต สะอาดศรี เป็น กรรมการ
(กรรมการส่งเสริมกิจกรรมมูลนิธิรัฐบุรุษ)
๒๕. ดร.กมล รอดคล้าย เป็น กรรมการและเลขานุการ
(เลขานุการคณะกรรมการดำเนินการโครงการ “สานใจไทย สู่ใจใต้”)
๒๖. นาวาอากาศเอก ปุณยวิทย์ รัตนากร เป็น กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
(หัวหน้าสำนักงานเลขาธิการมูลนิธิรัฐบุรุษ)
๒๗. นายนพนรินทร์ พุฒิพรวรานนท์ เป็น กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
(ผู้จัดการมูลนิธิพิทักษ์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่)
๒๘. นางสมฤทัย เลิศเทวศิริ เป็น กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
(กรรมการผู้จัดการ บริษัท แอปป์เฮลท์พลัส จำกัด)

รายนามคณะกรรมการจัดทำหนังสือที่ระลึกพิธีพระราชทานเพลิงศพ
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

๑. นายไชยยงค์ เศรษฐไพศาล	เป็น	ประธานคณะกรรมการ
๒. อาจารย์ วีระเดช พนมวัน ณ อยุธยา	เป็น	รองประธานคณะกรรมการ
๓. ดร.กานต์ บุญศิริ	เป็น	รองประธานคณะกรรมการ
๔. พันเอก ธนธัส ภูมิภูวนนท์	เป็น	รองประธานคณะกรรมการ
๕. ดร.ชุมพล สุขเกษม	เป็น	คณะกรรมการ
๖. พลโท ธีรยุทธพรหม อัครจินดา	เป็น	คณะกรรมการ
๗. นายไชยทวี อติแพทย์	เป็น	คณะกรรมการ
๘. อาจารย์ นภดล โชตะสิริ	เป็น	คณะกรรมการ
๙. พันโท วิวัฒน์ คมศิลป์	เป็น	คณะกรรมการ
๑๐. ดร.กมล รอดคล้าย	เป็น	เลขานุการคณะกรรมการ
๑๑. นาวาอากาศเอก ปุณยวิทย์ รัตนากร	เป็น	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

คณะกรรมการดำเนินการจัดทำหนังสือที่ระลึกพิธีพระราชทานเพลิงศพ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

